

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
February 2024

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานจงลิ้มสิ่งที่ลูกได้เคยศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงเวลานี้ ย้อนกลับไปในวันวัยเด็กของลูก และแล้วลูกจะสามารถสอบผ่านการศึกษาดังจิตนี้

คำถาม: อะไรคือสิ่งที่บอกของลูกผู้ที่ได้รับสติปัญญาที่สูงส่ง?

คำตอบ: ขณะที่มองเห็นโลกเก่านี้ด้วยดวงตาทั้งสองของร่างกาย พวกเขาไม่เห็นมัน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เค้าเสมอว่าโลกเก่านี้กำลังใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว ร่างนั้นเก่าและดโมประธานและดวงวิญญาณเกิดใหม่ประธานด้วยเช่นกัน ดังนั้นเหตุใด เราจึงควรมีความรักต่อสิ่งเหล่านี้เล่า? หัวใจของพ่อมีการเชื่อมโยงกับลูกผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเช่นนั้น เพียงลูกเช่นนั้นที่สามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอและสามารถไปทำหน้าที่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายนแก่ลูกทางจิตที่สุดแสนหวาน ชันยาสซีที่มีชีวิตจำกัดละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาเพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุดินและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเชื่อว่าพวกเขาควรละทิ้งการดึงดูดต่อโลกเก่า นั่นคือสิ่งที่พวกเขาเฝ้าแต่ฝึกฝน พวกเขาไปและคงอยู่ในสันโดษ พวกเขาถือหัตถะโยคีที่มีความรู้ของวัตถุธาตุ พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุดิน เหตุนี้เองพวกเขาจึงละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของเขาต่อพวกเขา พวกเขามีการวางแผน อย่างไรก็ตามความผูกพันนั้นไม่ได้ถูกตัดขาดลงทันที พวกเขายังคงจดจำภรรยาและลูกของเขาอยู่เรื่อยๆ ที่นี้ลูกต้องลิ้มทุกสิ่งด้วยสติปัญญาของความรู้ ไม่มีสิ่งใดถูกลืมอย่างง่ายดาย เวลานี้ลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ ชันยาสซีทั้งหมดมีการจดจำระลึกถึงเช่นกันแต่สติปัญญาของเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุดินและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ควรมีส่วนใดของร่างกาย นั่นคือหนทางของหัตถะโยคะ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะละร่างของเขาและหลอมรวมเข้ากับธาตุดิน พวกเขาไม่รู้พวกเขาสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบได้อย่างไร เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกต้องไปยังบ้านของลูก เมื่อผู้คนเคยมาจากต่างประเทศพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องมาโดยผ่านทางบอมเบย์ เวลานี้ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายพูดว่าความบริสุทธิ์ของลูกดี ความรู้ของลูกดี และองค์กรของลูกดี ผู้เป็นแม่ทำงานอย่างหนักมากเพราะพวกเข่อธิบายอย่างไม่รู้เหนือ พวกเธอใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติของเธอดีและเหตุนี้เองพวกเธอจึงเป็นที่ชื่นชอบ อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นจะไม่เคยมีความคิดใดๆ ที่จะฝึกฝนสิ่งนี้ด้วยตนเอง แทบจะไม่มีใครปรากฏออกมา แม้กระทั่งพ่อก็พูดว่า เพียงกำมือเดียวจากหลายๆ ล้านเท่านั้นที่ปรากฏออกมา นั่นคือผู้ที่มาหาลูก อย่างไรก็ตามโลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง ลูกรู้ว่าพ่อได้มาแล้วในเวลานี้ ไม่ว่าลูกจะได้สัมผัสหรือไม่ก็ตามจิตสำนึกก็บอกว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้มาแล้ว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามีพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อเหนือโลกนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้พ่อทางร่างจะไม่เคยเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คือพ่อที่มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง เราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้เรากำลังเพียรพยายามเพื่อกลับไปยังดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนของความสงบ เราต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแล้วเราต้องกลับมาจากที่นั่น ผู้คนมีความสับสนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เมื่อมีใครบางคนตายผู้คนคิดว่าเขาได้ไปสู่ไวกูณฑ์ (สวรรค์) แต่สวรรค์อยู่ที่ใด? เพียงชาวบาร์ดเท่านั้นที่รู้จักชื่อของสวรรค์ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงได้ยินชื่อและมองเห็นรูปภาพของสวรรค์ พวกเขามองเห็นวัดมากมายของเหล่าเทพ เช่นวัดดิลาลา วัดนั้นถูกสร้างขึ้นด้วยค่าใช้จ่ายหลายแสนล้านรูปี พวกเขาเฝ้าแต่สร้างวัดเหล่านั้น เหล่าเทพเรียกว่าเป็นไวศนาฟ พวกเขาเป็นของราชวงศ์ของวิษณุ ถึงอย่างไรพวกเขาก็บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าเป็นโลกที่บริสุทธิ์ในขณะที่นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ความสับสนของยุคทองไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นเมล็ดข้าวและธัญพืชทั้งหมดดลาล่า ทุกสิ่งกลับมามีประธาน รัชชาติของสิ่งเหล่านี้เกิดใหม่ประธานด้วยเช่นกัน เมื่อลูกสาวเข้าญาณพวกเขาก็กลับมาพูดว่าพวกเขาดีมีความสุข (น้ำมะม่วง) และน้ำมะม่วงนั้นก็อร่อยมาก ที่นั่นเช่นกันเมื่อผู้คนรับประทานอาหารที่ปรุงโดยลูก พวกเขาก็พูดว่าอาหารนั้นรสชาติดีมากเพราะลูกทำอาหารนั้นอย่างดี ทุกคนรับประทานตามความพอใจของเขา ไม่ใช่ว่าอาหารรสชาติดีเพราะลูกเตรียมสิ่งนั้นขณะที่อยู่ในโยคะ ไม่เลย นั่นเป็นเพียงการฝึกฝน บางคนปรุงอาหารอย่างดีมาก ที่นั่นทุกสิ่งสโตประธานและเหตุนี้เองจึงมีผลกำลังอย่างมาก เมื่อสิ่งนั้นกลับมามีประธานผลกำลังก็ลดลงแล้วก็มีโรคภัยต่างๆ และความทุกข์ทรมานจากสิ่งนั้น ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในดินแดนแห่งความสุข เราจะไปสู่สถานที่ซึ่งมีความสุขอย่างมากที่เรียกว่าเป็นความสุขของสวรรค์ ลูกเพียงแต่ต้องกลับมาบริสุทธิ์และนั่นก็เป็นเพียงแค่ชาตินี้ด้วยเช่นกัน อย่าคิดถึงเกี่ยวกับอนาคต อย่างน้อยที่สุดกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้! ก่อนอื่นใด คิดว่าใครที่กำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก ลูกต้องให้

คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกของความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้กระทั่งพ่อทางร่างของลูกก็จดจำพ่อเหนือโลกและสติปัญญาของเขาก็นิ่งสงบนิ่ง ลูกผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญานั้นรู้สึกอยู่ภายในว่าลูกจะอยู่ในโลกนี้อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ร่างนี้เป็นเช่นเปลือกหอย ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นเปลือกหอยด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าการวางเฉย เวลาที่ลูกรู้จักละคร บทบาทของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาต้องดำเนินไป ทุกคนต้องอยู่กับความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความจำเป็นที่จะไม่ชอบสิ่งนั้น ชันยาสซีทำให้ผู้คนไม่ชอบสิ่งนั้น พวกเขาทั้งหมดไม่มีความสุขที่บ้าน พวกเขาไม่ได้ทำให้ตนเองมีความสุขด้วยการจากไป ไม่มีใครสามารถกลับไปสู่การหลุดพ้น ไม่มีผู้ใดที่มาแล้วสามารถกลับไปได้ทุกคนอยู่ที่นั่น ไม่มีแม้แต่บุคคลเดียวที่ไปสู่ดินแดนนิพพานหรือธาตุ

บราห์ม พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม ทั้งหมดนั้นอยู่ในคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า อะไรก็ตามที่มีในคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้น นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกได้รับความรู้และเหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะศึกษาสิ่งใด อย่างไรก็ตามมีบางคนที่มีนิสัยของการอ่านนวนิยาย พวกเขาไม่มีความรู้อย่างเต็มที่ พวกเขาเรียกว่าผู้ที่มีความรู้เหมือนไก่อ่อน พวกเขาไปนอนในตอนกลางคืนและอ่านนิยาย และดังนั้นสถานะของพวกเขาก็เป็นเช่นไร ที่นั่นพ่อพูดว่า ลืมทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามา ช่างแะตนเองในการศึกษาทางจิตนี้ พระเจ้าเป็นผู้ที่กำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูกและด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นเทพถึง 21 ชนิดเกิด ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามาจนกระทั่งเวลานี้กลับไปสู่วัยเด็กของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกจะมองเห็นทุกสิ่งด้วยดวงตาเหล่านั้น มองแต่อย่าเห็น ลูกได้รับสติปัญญาที่สูงส่งและสายตาที่สูงส่งดังนั้นลูกเข้าใจว่าทั้งโลกนี้เก่าเวลานี้โลกนี้จะสิ้นสุดลง ทุกสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นสุสาน แล้วเหตุใดลูกจึงควรผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งนั้นเล่า? เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เป็นของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ระหว่างสุสาน (คาบิริสถาน) และดินแดนของเทวดานางฟ้า(ปาริสถาน) เวลาที่ดินแดนของเทวดานางฟ้ากำลังถูกสร้างขึ้น เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในโลกเก่าแต่โยคะของสติปัญญาของลูกได้ไปที่นั่นในเวลา นี้ ลูกกำลังเพียรพยายามสำหรับโลกใหม่ เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ตรงกลางเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของเดือนของบุญที่มีสิริมงคลหรือปีที่มีสิริมงคล ยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดมีช่วงเวลาที่ยาวนาน หากลูกเข้ามาหาวิทยาลัยแล้ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก การจดจำระลึกถึงแทบจะไม่มีอยู่ในบางคน มายาเฝ้าแต่เป็นเหตุของอุปสรรค พ่ออธิบายว่า โลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง แม้ว่าพ่อจะนั่งที่นั่นและลูกเห็นทุกสิ่ง สติปัญญาของลูกก็ตระหนักว่าทั้งหมดนี้จะสิ้นสุดลง ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ นี่คือโลกเก่าและลูกมีการวางเฉยในสิ่งนั้น ร่างกายทั้งหมดก็แก่ชราด้วยเช่นกัน ร่างกายนั้นเก่าและตมโประธานและดวงวิญญาณก็ตมโประธาน เราควรทำอะไรเมื่อเห็นสิ่งต่างๆเช่นนั้น? ไม่มีสิ่งใดนี้จะหลงเหลืออยู่ ดังนั้นเราไม่ควรมีความรักต่อสิ่งเหล่านั้น หัวใจของพ่อสัมผัสได้โดยลูกผู้ที่ยึดจำพ่อเป็นอย่างดีและลูกผู้ที่ทำงานรับใช้ ถึงอย่างไรทุกคนก็คือลูก มีลูกมากมายไม่ใช่ทุกคนจะเห็นพ่อ พวกเขาไม่รู้จักรู้จักแม้กระทั่งประชาธิปไตยบราห์มา พวกเขาได้ยินชื่อประชาธิปไตยบราห์มาแต่พวกเขาไม่รู้ว่พวกเขาได้รับอะไรจากท่าน มีวัดที่สร้างให้แก่บราห์มา พวกเขาได้วาดภาพบราห์มาพร้อมกับหมวดเครา อย่างไรก็ตามไม่มีใครจดจำท่านเพราะลูกไม่ได้รับมรดกจากท่าน ดวงวิญญาณได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของเขาและพ่อเหนือโลก ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้จักประชาธิปไตยบราห์มา สิ่งนี้น่าอัศจรรย์ เพราะพ่อที่ไม่ได้ให้มรดกแก่ลูกต้องเป็นพ่อทางจิตใช่หรือไม่? มีมรดกที่มีขีดจำกัดและมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีมรดกอีกอย่างในระหว่างกลาง แม้ว่าท่านได้ชื่อว่าประชาธิปไตยก็ไม่มีมรดกใดจากท่าน พ่อทางจิตนี้ก็ได้รับมรดกของเขามาจากพ่อเหนือโลกด้วยเช่นกัน ดังนั้นประชาธิปไตยให้มรดกได้อย่างไร? พ่อเหนือโลกให้มรดกผ่านประชาธิปไตย บราห์มา ท่านคือพาหนะ เหตุใดลูกจึงจดจำประชาธิปไตย บราห์มา ประชาบิดา บราห์มาเองต้องจดจำพ่อนั้นด้วย ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าลูกพิจารณาว่าบราห์มาเป็นพระเจ้า บอกพวกเขาว่า เราไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา เราได้รับมรดกจากชีพบบา ผู้นี้คือตัวกลางในระหว่างกลาง เขาเช่นกันคือนักเรียนเหมือนเรา ไม่มีเรื่องของความกลัว พ่อพูดว่าในเวลาทั้งโลกตมโประธาน ลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยพลังโยคะ ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางร่างของลูก เวลาที่ลูกต้องเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า ลูกจะไม่สามารถรับสิ่งใดจากใครแม้แต่จากเหล่าเทพนอกจากพ่อผู้เดียว ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นตมโประธาน ถึงอย่างไรลูกก็ได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของลูกอยู่แล้ว ดังนั้นลูกต้องการอะไรจากลักษมีและนารายณ์นี้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาเป็นอมตะและพวกเขาไม่มีวันตายและคิดว่าลักษมีและนารายณ์ไม่เคยกลับมาตมโประธาน อย่างไรก็ตามลูกรู้แล้วว่าผู้ที่เคยสโตประธานก็ไปสู่สภาพที่ตมโประธาน ศรีกฤษณะได้รับการพิจารณาว่าสูงส่งยิ่งกว่าลักษมีและนารายณ์เพราะพวกเขาคือคู่แต่งงานกฤษณะบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิดและเหตุนี้เองจึงมีคำสรรเสริญมากมายของกฤษณะ พวกเขาไกวเปลให้กับกฤษณะ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะด้วยเช่นกัน เหตุใดพวกเขาจึงไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของลักษมีและนารายณ์? เนื่องจากการไม่มีความรู้พวกเขาได้แสดงให้เห็นกฤษณะในยุคทองแดง พวกเขาพูดว่า ความรู้ของกิตะนั้นได้รับในยุคทองแดง เป็น

สิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายแก่ใครบางคน! พวกเขาพูดว่าความรู้มีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อนการบันทึกเวลา อย่างไรก็ตาม ก่อนการบันทึกตั้งแต่เมื่อไหร่? ไม่มีใครรู้อันนี้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งพวกเขาเริ่มกราบไหว้บูชาตั้งแต่เมื่อไหร่ และเหตุนี้เองพวกเขาก็พูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลก เนื่องจากการพูดว่าระยะเวลาของวงจรคือหลายแสนปี พวกเขาพูดถึงเวลาตั้งแต่ก่อนการบันทึกเวลา แต่พวกเขาไม่รู้เวลาที่เวลาหรือวันที่อะไรเลย พวกเขาไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของลักษมีและนารายณ์ นั่นเรียกว่าเป็นความมึนงงของความไม่รู้ มีลูกบางคนเช่นกันที่ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างถูกต้องแม่นยำ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า คนที่ขี้ขลาด คนที่ขี้เมา และกองทัพเท่า จะเข้กันขี้ขลาด จะเข้กันตัวใหญ่ และเขากลืนลูกได้อย่างสิ้นเชิงเหมือนกับงูที่กลืนกบ เหตุใดพระเจ้าจึงเรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้ คนสวนและคนพายเรือ? ลูกเข้าใจสิ่งนั้นในเวลานี้ พ่อมาและทำให้ลูกข้ามมหาสมุทรของยาพิษ ท่านพาลูกข้ามไป และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า พาเรือของฉันข้ามฟาก เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกข้ามฟากไปอย่างไร บาบากำลังพาเราไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ไม่มีเรื่องของความเจ็บปวดหรือความทุกข์ที่นั่น ลูกได้ยินสิ่งนี้และบอกผู้อื่นว่าคนพายเรือผู้ที่พาเรือของเราข้ามฟากกำลังบอกเราว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านี้ลูกเคยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนมและเวลานี้ลูกได้มาถึงมหาสมุทรแห่งยาพิษ ในตอนแรกลูกเคยเป็นเทพ สวรรค์คือสิ่งมหัศจรรย์ของโลก สิ่งมหัศจรรย์ทางจิตของทั้งโลกคือสวรรค์ เพียงได้ยินชื่อของสวรรค์ลูกก็มีความสุข ลูกอยู่ในสวรรค์ ที่นั่นพวกเขาแสดงให้เห็นเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ พวกเขาเรียกที่ซมาฮาว่าสิ่งมหัศจรรย์แต่ไม่มีใครสามารถอาศัยอยู่ที่นั่น ลูกกำลังกลายเป็นนายของสิ่งมหัศจรรย์ของโลก พ่อสร้างสวรรค์เช่นนั้นที่นำอัสรรย์เช่นนั้นเพื่อให้ลูกอาศัยอยู่ ลูกกลายเป็นมหาเศรษฐีถึง 21 ชาติเกิดดังนั้นลูกควรมีความสุขมากที่ลูกกำลังข้ามไปอีกฝั่งหนึ่ง ลูกต้องเคยไปสวรรค์มาหลายต่อหลายครั้ง ลูกเฝ้าแว่นไปในวงจรนี้ ลูกควรทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกเข้ามาสู่โลกใหม่ก่อน ลูกจะไม่รู้สึกเหมือนไปบ้านเก่า บาบาย้ำว่าลูกต้องเพียรพยายามเพื่อไปสู่โลกใหม่ บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของสิ่งมหัศจรรย์ของโลก แล้วเหตุใดเราจึงไม่จดจำพ่อเช่นนั้นเล่า? ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก มองโลกนี้แต่ไม่เห็น พ่อพูดว่า แม้ว่าพ่อจะเห็นทุกสิ่ง พ่อมีความรู้ว่าเป็นนักเดินทางอีกเพียงไม่กี่วัน ในทำนองเดียวกันลูกเช่นกันมาที่นี่เพียงเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดังนั้นขจัดความผูกพันยึดมั่นออกจากสิ่งนั้น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างไม่วางเว้นในการศึกษาทางจิตเสมอ อย่าปลุกฝั่งนิสัยที่ไม่ดีในการอ่านนวนิยาย ฯลฯ ลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้เคยศึกษามาจนถึงเวลานี้และจดจำพ่อ

2. อาศัยอยู่ในโลกเก่านี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นแขก อย่ามีความรักใดต่อโลกเก่านี้ มองโลกนี้แต่อย่าได้เห็น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่แรงกล้าในสภาพที่โอบยิบผู้ที่โอบยิบด้วยปีกของความกล้าหาญ และความจริงจังและความกระตือรือร้น

สองปีกของสภาพที่โอบยิบคือความกล้าหาญและความจริงจังและความกระตือรือร้น เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในงานใด มีความจำเป็นอย่างมากที่จะมีความกล้าหาญ และความจริงจังและกระตือรือร้น เมื่อไม่มีความจริงจังหรือความกระตือรือร้นใดๆ จะมีความเหน็ดเหนื่อยและผู้ที่เหน็ดเหนื่อยไม่สามารถมีความสำเร็จได้ ตามเวลาปัจจุบัน ลูกจะไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกได้ถ้าลูกไม่มีสภาพที่โอบยิบ เพราะความเพียรพยายามที่ลูกต้องทำอยู่ในเพียงชาติเกิดเดี่ยวนี้นี้ แต่การบรรลุผลของลูก ไม่ใช่สำหรับ 21 ชาติเกิดเท่านั้น แต่สำหรับทั้งวงจร ดังนั้น เมื่อลูกรู้จักเวลานี้ในการตระหนักรู้ของลูก ความเพียรพยายามของลูกจะแรงกล้าโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพียงผู้ที่เต็มเต็มความปรารถนาของทุกคนคือคัมคัม (ว่าที่เต็มเต็มความปรารถนาของทุกคน)

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ให้ซึมซับสิ่งต่างๆ ที่พ่อสอนลูกเหมือนกับที่ ท่านสอนลูก เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ

คำถาม: ลูกควรคิดเกี่ยวกับอะไรอย่างดีมาก เพื่อที่ลูกจะไม่เศร้าโศกเสียใจเกี่ยวกับสิ่งใด?

คำตอบ: บทบาทใดก็ตามที่แต่ละดวงวิญญาณกำลังเล่นนั้นลูกกำหนดไว้ในละครอย่างถูกต้องแม่นยำ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้และลูกจะไม่รู้สึกเศร้าโศกเสียใจในสิ่งใด เพียงผู้ที่ไม่ตระหนักถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครเท่านั้นที่มีความรู้สึกเศร้าโศกเสียใจ ลูกต้องสังเกตละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง-อย่างเช่นที่ละครเป็น ไม่มีเรื่องของการร้องไห้หรือการบูดบึ้งซึ่งฝังในสิ่งนี้

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆทางจิตว่าดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็ก ดวงวิญญาณเล็กมากในขณะที่ร่างกายที่ปรากฏให้เห็นต่อดวงวิญญาณที่แสนเล็กนั้นใหญ่โตมาก เมื่อดวงวิญญาณที่เล็กแยกจากร่างกาย เขาไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด ลูกควรคิดเกี่ยวกับดวงวิญญาณและงานใดที่จุดแสนเล็กนั้นทำ เราสามารถมองเห็นเพชรที่เล็กมากด้วยแว่นขยาย เพื่อดูว่าเพชรนั้นมีตำหนิ ฯลฯ หรือไม่ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากเช่นกัน ดูซิว่าพวกเขาใช้แว่นขยายเพื่อตรวจสอบเพชรอย่างไร ดูซิว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ใด ดูที่การเชื่อมโยงของเขา ดวงวิญญาณเห็นโลกที่แสนจะใหญ่โตและท้องฟ้าด้วยดวงตาเหล่านี้ เมื่อจุดนั้นจากไป ก็ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ เช่นที่พ่อคือจุดด้วยเช่นกัน ดังนั้นดวงวิญญาณคือจุดเช่นกัน ดวงวิญญาณที่จุดแสนเล็กกลับมารับวิสุทธิและไม่บริสุทธิ์ จะต้องมีการคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี ไม่มีใครอื่นรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ดูซิว่าดวงวิญญาณที่แสนเล็กทำอะไรและเขามองเห็นอะไรขณะที่อยู่ในร่างกาย ดวงวิญญาณนี้มีบทบาททั้ง 84 ชาติเกิดบนที่กไว้ในเขา เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ว่าดวงวิญญาณทำงานอย่างไร จุดที่จุดแสนเล็กเช่นนั้นรับบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่กไว้ในเขา เขาจะร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เมื่อเนห์รูตายและเมื่อพระคริสต์ตาย ร่างกายตายและดวงวิญญาณก็ออกจากร่างนั้นไป ร่างกายใหญ่โตมากและดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก บาบาก็ถามหลายครั้งแล้วว่า ผู้คนจะรู้ได้อย่างไรว่าวงจรโลกนี้หมุนไปทุกๆ 5000 ปี? เมื่อบางคนตาย นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ดวงวิญญาณของผู้นั้นจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณได้จากนามและรูปนั้นในเวลานั้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เวลานั้นดวงวิญญาณรู้ว่าเขาจะร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานั้นลูกกำลังฉลองชีพยืนติ ลูกแสดงให้เห็นว่าลูกได้ฉลองชีพยืนติ 5000 ปี ที่แล้วด้วยเช่นกัน ทุกๆ 5000 ปี ลูกฉลองชีพยืนติที่เป็นเช่นเพชร สิ่งเหล่านี้เป็นความจริง ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ลูกจะพูดว่าเทศกาลเหล่านี้ไม่ได้ใหม่ ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเพื่อที่ว่าทุกๆ 5000 ปี นักแสดงทั้งหมดจะรับร่างกายของเขาเอง พวกเขาจะจากนาม รูป สถานที่และเวลาและรับอีกร่างหนึ่ง ไตร่ตรองสิ่งนี้และเขียนเกี่ยวกับสิ่งนี้ในลักษณะที่ผู้คนจะประหลาดใจ พ่อถามลูกว่า เราเคยพบกันมาก่อนไหม? เป็นดวงวิญญาณที่แสนเล็กที่ได้รับการถามถึงสิ่งนี้ ลูกพบพ่อมาก่อนผ่านนามและรูปนั้นหรือไม่? เป็นดวงวิญญาณที่ได้ยิน ดังนั้นผู้คนมากมายตอบว่า ใช่, บาบา เราพบท่านมาก่อนในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกแต่ละคนมีบทบาททั้งหมดในละครในสติปัญญาของลูก นักแสดงเหล่านั้นอยู่ในละครที่มีขีดจำกัด ขณะที่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ละครนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างมาก ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในละครนี้ ภาพยนตร์เหล่านั้นฉายด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์ที่มีขีดจำกัด เครื่องฉายภาพยนตร์สามารถมีม้วนฟิล์ม 2-4 ม้วนที่หมุนไปเรื่อยๆ นี่คือละครเดียวเท่านั้นที่ไม่มีขีดจำกัดที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณที่จุดแสนเล็กเล่นบทบาทหนึ่งแล้วก็เล่นอีกบทบาทหนึ่งภายในละคร ม้วนฟิล์มของ 84 ชาติเกิดจะยาวมาก นี่คือธรรมชาติ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของบางคน สิ่งนี้เป็นเช่นแผ่นเสียง เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มาก ไม่สามารถเป็น 8.4 ล้านชาติเกิด, นี่คือวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกจะให้คำแนะนำของวงจรได้อย่างไร? หากลูกอธิบายแก่นักหนังสือพิมพ์, พวกเขาจะพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ ลูกสามารถพิมพ์สิ่งนี้ลงในวารสารเป็นครั้งคราวได้ด้วยเช่นกัน เรากำลังพูดคุยถึงสิ่งต่างๆของยุคบรรจบพบกันนี้ สิ่งเหล่านี้จะไม่คงอยู่ในยุคทองหรือยุคเหล็ก มีคำกล่าวที่ว่าสัตว์ ฯลฯ และสิ่งอื่นๆ ที่ลูกจะมองเห็นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆ ทุกสิ่งในละครถูกกำหนดไว้แล้ว ในยุคทอง, สัตว์จะสวยงามมาก การถ่ายภาพประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกกำลังเกิดขึ้น เช่นเดียวกับการถ่ายภาพยนตร์ที่เกิดขึ้น หากแมลงวันบินผ่านไป สิ่งนี้จะซ้ำรอยในลักษณะเดียวกัน เราจะไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งเล็กๆน้อยๆเหล่านั้นในเวลานี้ ก่อนอื่นพ่ออธิบายด้วยตัวพ่อเองว่า พ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดีในทุกๆ วงจรในยุคบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณพูดว่าท่านเข้ามาได้อย่างไร ดวงวิญญาณคือจุดที่จุดแสนเล็ก แล้วท่านเรียกว่าเป็น

มหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน เพียงลูกๆ ที่รู้จักเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อมาทุกๆ 5000 ปี นี่คือการศึกษามีค่า เช่นนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำและท่านให้ความรู้ให้แก่ลูกๆ หากบางคนจะถามลูก ลูกจะสามารถบอก เขาในทันทีว่าช่วงระยะเวลาของยุคทองคือ 1250 ปี ช่วงระยะเวลาของแต่ละชาติเกิดที่นั่นคือ 150 ปี มีการเล่นบทบาทที่ยาวนานเช่นนั้น ลูกมีทั้งวงจรในสติปัญญาของลูก เราใช้ 84 ชาติเกิด ทั้งโลกหมุนต่อเนื่องไปในวงจรในลักษณะนี้ ละคร นั้นคงอยู่ตลอดไป, ไม่สูญสลายและถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีการเพิ่มเติมสิ่งใดใหม่ๆ ในละคร มีการจดจำว่าในเมื่อทุก สิ่งถูกกำหนดไว้แล้ว เหตุใดจึงต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด? ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้อง สังเกตการณ์สิ่งนั้นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ในการแสดงที่มีชีวิตจำกัด เมื่อมีการเล่นบทบาทเช่นนั้น ผู้ที่มีจิตใจที่ อ่อนแอก็เริ่มที่จะร้องไห้ อย่างไรก็ตามนั่นก็เป็นแค่การแสดงเท่านั้น ขณะที่นี้เป็นเรื่องจริง ที่แต่ละดวงวิญญาณเล่น บทบาทของเขาเอง ละครไม่เคยหยุด ไม่มีเรื่องของการร้องไห้หรือการบูดบึ้งซึ่งตั้งในสิ่งนี้ ไม่มีอะไรใหม่ เพียงผู้ที่ไม่ ตระหนักถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละครเท่านั้นที่มีความเศร้าโศกเสียใจ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ไม่ว่า สถานภาพใดก็ตามที่เราได้มาด้วยความรู้ในเวลานี้ เราจะกลายเป็นสิ่งเดียวกันอีกครั้งหลังจากวนไปรอบวงจร สิ่งเหล่านี้ คือสิ่งที่นามหัตถ์ศรรยมากที่ลูกต้องไตร่ตรอง ไม่มีมนุษย์ที่รู้อย่างนี้ แม้กระทั่งฤๅษีและมุนีก็เคยพูดว่า เราไม่รู้จักรู้ผู้สร้าง หรือสิ่งสร้าง พวกเขาจะรู้อย่างไรว่าผู้สร้างคือจุดที่สดแสนเล็กเช่นนั้น? ท่านผู้เดียวคือผู้สร้างของโลกใหม่ ท่านกำลังสอน ลูกๆ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกจะไม่พูดว่าลูกไม่รู้ พ่ออธิบายแก่ลูกในเวลานี้ ลูกไม่จำเป็นต้องเสียใจในสิ่งใด ลูกต้องคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ फिल्मของภาพยนตร์เหล่านั้นจะเสื่อม สภาพและชำรุดเสียหายไปตามกาลเวลา ภาพยนตร์จะกลับมาเก่า แล้วลูกก็จะแทนที่ภาพยนตร์นั้นและทำลายของเก่า ละครนี้ไม่มีชีวิตจำกัดและไม่สูญสลาย ลูกควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้และทำให้สิ่งเหล่านั้นมั่นคง นี่คือละคร เรากำลังทำตามศรี มัทของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีหนทางอื่นที่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะกลับมาบริสุทธิ์หรือที่เราสามารถ กลับมาสโตประธานจากสโตประธานได้ ขณะที่เล่นบทบาทของเรา เรากลับมาสโตประธานจากสโตประธานและเวลานี้เรา ต้องกลับมาสโตประธาน ไม่ใช่ทั้งดวงวิญญาณจะถูกทำลายและบทบาทของเขาจะถูกทำลาย ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เช่นนั้น เมื่อผู้คนได้ยืมสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะประหลาดใจ พวกเขาเพียงแค่ศึกษาคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา รา มายณะ, ภควัท, กิตา ฯลฯ ทั้งหมดเป็นสิ่งเดียวกัน ที่ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เราต้องซึมซับทุกสิ่งที่พ่อที่ ไม่มีชีวิตจำกัดอธิบาย เช่นเดียวกับที่ท่านอธิบายในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง แล้วเราสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี ไม่ใช่ ว่าจะทุกคนจะสามารถซึมซับได้มากเท่ากัน บางคนอธิบายได้อย่างลึกซึ้งและละเอียดอย่างมาก ทุกวันนี้ลูกไปให้คำบรรยาย ในเรือนจำ ลูกไปหาโสเภณีด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องไปหาผู้ที่หุนหวนและเป็นใบ้ด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขามีสิทธิในความรู้ นี้เช่นกัน พวกเขาสามารถเข้าใจโดยผ่านสัญญาณ ดวงวิญญาณนั้นเข้าใจนั้นอยู่ภายใน วางรูปภาพไว้เบื้องหน้าพวกเขา และอย่างน้อยที่สุดพวกเขจะสามารถอ่านสิ่งนั้นได้ สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ แม้ว่าบางคนจะตาบอดหรือพิการ เขาก็ สามารถเข้าใจได้ในทางใดทางหนึ่ง คนตาบอดมีหู ภาพของบันไดของลูกนั้นดีมาก ลูกสามารถอธิบายความรู้ให้แก่ใคร ก็ตามและทำให้พวกเขามีค่าที่จะไปสวรรค์ ดวงวิญญาณสามารถประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อ ดวงวิญญาณ สามารถไปสวรรค์ บางทีอวัยวะต่างๆอาจจะบกพร่อง ไม่มีคนง่อยเปลี้ยเสียขาหรือพิการที่นั่น ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและ ร่างกายบริสุทธิ์ วัตถุธาตุบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน สิ่งใหม่นั้นสโตประธานอย่างแน่นอน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว วินาทีหนึ่ง ไม่สามารถเหมือนอีกวินาทีหนึ่งได้ ไม่สามารถมีสองวินาทีที่เป็นเช่นเดียวกัน มีความแตกต่างเล็กน้อยเสมอ ลูกต้องเข้าใจ ละครเช่นนั้นอย่างแท้จริงอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้ใหม่อีกครั้ง ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้ สิ่งนี้เรียกว่าละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย เข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดี, ซึมซับและอธิบายแก่ผู้อื่น เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ความรู้นี้ ลูกกำลังได้รับยาที่มีพลังที่ให้พลังกำลัง สิ่งใดที่ดีที่สุดนั้น ได้รับการสรรเสริญ ลูกก็รู้เช่นกันตามลำดับกันไปว่าโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งอย่างไร และแล้วอาณาจักรนั้นจะเป็น เช่นใด ผู้ที่รู้อย่างนี้สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกมีความสุขอย่างมาก บางคนไม่มีความสุขที่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ แต่ละคนมีบทบาทของตนเอง ผู้ที่มีสิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของเขา และผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ก็อธิบายแก่ผู้ อื่นด้วยเช่นกัน นี่คือการศึกษาลูกและนั่นคือสิ่งที่ลูกกลายเป็น ลูกสามารถอธิบายแก่ใครบางคนว่า ท่านคือดวง วิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย มีคำกล่าวว่า พระเจ้าคือผู้ เดียว มนุษย์ทั้งหมดมีดวงวิญญาณในพวกเขา พ่อเหนือโลกของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว ไม่มีใครสามารถทำให้ผู้ที่ มีศรัทธาอย่างมั่นคงในสติปัญญาเปลี่ยนจิตใจของเขาได้ พวกเขาจะทำให้ผู้ที่อ่อนแอเปลี่ยนใจได้อย่างรวดเร็ว พวกเขามี การถกเถียงกันมากมายเกี่ยวกับความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขามั่นคงมากในความรู้ของ เขาเองเช่นกัน เป็นไปได้ที่พวกเขาไม่ได้เป็นของศาสนาของเรา ลูกจะพูดได้อย่างไรว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ? ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไป ลูกๆ รู้ว่าผู้คนที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกนั้นเป็นของ

หนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ เวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนแรกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในเวลานี้ หากลูกได้เรียนรู้ประเด็นมากมาย ลูกก็สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้มากมาย พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วและลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร นอกจากลูกแล้วไม่มีใครอื่นที่รู้อะไร ลูกตามลำดับกันไปเช่นกัน บาบาสต้องพูดซ้ำประเด็นเหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่าด้วยเช่นกันเพราะมีคนใหม่มา พวกเขาถามลูกว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นอย่างไรในตอนเริ่มต้น แล้วลูกก็ต้องพูดซ้ำๆในสิ่งนี้ ลูกจะอยู่อย่างไม่วางใจอย่างยิ่ง ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้รูปภาพด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนสามารถซึมซับความรู้ได้มากเท่ากัน ที่นี้ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ ลูกจำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึง และลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่ดีมาก ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนบแน่นเพื่อที่จะกลับมาสโตร์ธาน ลูกบางคนติดกับอยู่ในธุรกิจของเขาเอง พวกเขาไม่ได้เพียรพยายามเลย สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ไม่ว่าความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำในวงจรที่แล้วจะมากเท่าใดก็ตาม ลูกจะทำความเพียรพยายามเดียวกันนั้นอีกครั้ง ในเวลาสุดท้ายลูกต้องมีชีวิตอยู่อย่างป็นพี่น้องเพศชาย ลูกมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกจดจำบางคนในเวลาสุดท้าย ยังไม่มีใครสามารถกลับไปได้ จะมีใครไปสวรรค์ก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้นได้อย่างไร? พวกเขาจะไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนหรือใช้อีกชาติเกิดหนึ่งที่น่าอย่างแนบแน่น พวกเขาจะทำความเพียรพยายามที่จะขจัดความอ่อนแอใดก็ตามที่ยังหลงเหลืออยู่ อย่างไรก็ตาม, พวกเขาจะสามารถเข้าใจเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นเท่านั้น สิ่งนี้ทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในละคร ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะมีสภาพที่สม่ำเสมอ ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกเขียนทุกสิ่งลงไป ลูกจะจดจำทุกสิ่งนั้นได้หมด ดังนั้นเหตุใดจึงมีหนังสือมากมายในห้องสมุดฯลฯ แพทย์และนักกฎหมายเก็บหนังสือไว้มากมาย พวกเขาเฝ้าแต่ศึกษาหนังสือเหล่านั้น ที่นั่นมนุษย์เป็นนักกฎหมายเพื่อมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นนักกฎหมายเพื่อดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณกำลังสอนดวงวิญญาณ นั่นคือการศึกษาดวงวิญญาณและนี่คือการศึกษาดวงจิต ด้วยการศึกษาดวงจิตนี้ ลูกจะไม่ทำความผิดใดๆ เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด มีการทำความผิดมากมายในอาณาจักรของราวัน เนื่องจากลูกจะต้องอดทนต่อสิ่งต่างๆอย่างมาก ผู้ที่ไม่ศึกษาอย่างเต็มที่และไม่ได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของ เขาจะต้องอดทนต่อการลงโทษ แล้วสถานภาพของเขาก็จะถูกลดลงด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไต่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และตอบผู้อื่นอยู่เรื่อยๆเท่านั้นที่ลูกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าพ่อผู้ที่ยิ่งยงดีของท่านได้รับการเฉลิมฉลองได้มาในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการบราใด ๆ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากคัมภีร์ นี่คือการศึกษาลำเรียน มีความสุขกับการหารายได้ ผู้ที่หารายได้เป็นแสนจะมีความสุขมากกว่า บางคนเป็นมหาเศรษฐีและบางคนมีเงินเล็กน้อย บางคนมีเพชรพลอยของความรู้อย่างมากเท่าใด พวกเขาก็มีความสุขมากตามนั้น

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไต่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และเติมตนเองด้วยเพชรพลอยของความรู้ เข้าใจความลับของละครอย่างดีมากและอธิบายความลับเหล่านั้นให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน อย่ามีความเศร้าโศกเสียใจเกี่ยวกับสิ่งใด แต่จงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ

2. ลูกต้องทำให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อที่ในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ฝึกฝนการเป็นพี่น้องเพศชาย และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้จัก ผู้ที่รักษาความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ โดยการอำลาคลื่นของความไม่ระมัดระวังต่างๆขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้จัก ลูกบางคนไม่ระมัดระวังเมื่อพวกเขามองดูผู้อื่น พวกเขาคิดว่า: สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา นั่นดีแล้ว สิ่งนี้เป็นการรู้จักหรือไม่ถ้าลูกไม่ระมัดระวังขณะที่เห็นบางคนสะดุดพลัดพลั้งและลูกก็สะดุดพลัดพลั้งเอง บัพดาตาารู้สึกเมตตาเพราะเวลาของการเสียใจในภายหลังสำหรับผู้ที่อยู่อย่างไม่ระมัดระวังจะมีความยากลำบากมาก ดังนั้นจงรู้จักและให้จิตใจของลูกอำลาต่อคลื่นของความไม่ระมัดระวังใดๆหรือคลื่นของการมองดูผู้อื่นอย่างมองดูผู้อื่น แต่เพียงมองดูพ่อเท่านั้น

คติพจน์: เตรียมดวงวิญญาณคุณภาพหายาห์ และการติ่งลงของการเปิดเผยจะเกิดขึ้น

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ขอให้ลูกเป็นผู้ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องกลายเป็นประภาคารแห่งแสง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ห้ามไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้

คำถาม: ลูกๆเป็นนักเรียนที่น่าอัศจรรย์ที่สุดอย่างไร?

คำตอบ: ลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและทำงานเป็นเวลา 8 ชั่วโมงเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย อย่างไรก็ตาม พร้อมกับสิ่งนั้นเพื่อที่จะตระเตรียมสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ลูกทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมงด้วยเช่นกันเพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพ่อ ขณะที่ทำทุกสิ่ง ลูกจดจำบ้านและพ่อของลูก นี่คือนักเรียนที่น่าอัศจรรย์ของลูก ความรู้เป็นสิ่งที่่ายตายมาก ลูกเพียงแค่เพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์

โอม ซานติ พ่อพูดกับลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกต้องจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนตามลำดับกันไป ด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำสิ่งนั้นด้วยเช่นกันว่า ดั้งเดิมลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ แล้วลูกก็ไปสู่ดินแดนของความสงบ บางทีลูกเข้าใจสิ่งนี้อยู่ภายในตัวลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร จากเวลาที่ลูกลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตน ในเวลานี้เราคือบราห์มิน แล้วเราจะกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าแล้วก็สุทร วงจรนี้ควรหมุนในสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ เวลาที่ลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ แต่ละวัน จำนวนของลูกจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ลูกเฝ้าแต่สอนผู้อื่นมากมายต่อไป ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองก่อนอย่างแน่นอน ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกรู้ว่าท่านคือพ่อของลูก ท่านคือครูสูงสุดผู้ที่สอนเราด้วยเช่นกัน ท่านได้อธิบายแก่เราว่าเราวนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดอย่างไร สติปัญญาของลูกจะจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกต้องจดจำสิ่งนี้ในทุกขณะ สิ่งนี้ไม่ใช่บทเรียนที่ใหญ่ นี่เป็นบทเรียนของหนึ่งวินาที สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้อาศัยของที่นี่ แล้วลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร นี่คือนักเรียนของ 84 ชาติเกิด ในยุคทองมีชาติเกิดมากเท่านี้ ในยุคเงินมีชาติเกิดมากเท่านี้ ลูกจดจำวงจรนี้หรือไม่? สติปัญญาของลูกจะจดจำตำแหน่งที่ลูกได้รับและบทบาทที่ลูกได้เล่นอย่างแน่นอน ลูกจะพูดว่า ลูกเคยมีมังกุสองชั้นแล้วลูกก็กลายเป็นผู้มีมังกุชั้นเดียว และลูกก็สูญเสียทั้งอาณาจักรและกลับมาโดยไม่ประสาธน์ วงจรนี้ต้องหมุนไป เหตุนี้เอง ลูกจึงเรียกว่าเป็นผู้ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณได้รับความรู้แล้ว ดวงวิญญาณมีนิมิต ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาได้วนไปรอบวงจรเช่นนี้ และในเวลานี้ที่เขาต้องกลับบ้าน พ่อได้พูดว่า จดจำพ่อและลูกจะไปถึงบ้านของลูก ไม่ใช่ว่าลูกกำลังนั่งในสภาพนั้นในเวลานี้ ไม่เลย สิ่งต่างๆ ภายนอกมากมายเข้ามาในสติปัญญาของลูก บางคนจะจดจำสิ่งหนึ่ง และบางคนจะจดจำสิ่งอื่นๆ ที่นี้พ่อพูดว่า หลอมรวมสิ่งอื่นๆทั้งหมดและจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และเพียรพยายามจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด เวลานี้พ่อกำลังบอกลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะล่วงรู้ทุกสิ่ง ความลับทั้งหมดของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างเข้ามาในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับการสอนบทเรียนเหล่านี้ ลูกสามารถจดจำท่านที่บ้านเช่นกัน นี่คือนักเรียนที่จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ลูกคือนักเรียนที่น่าอัศจรรย์ พ่อได้อธิบายว่า ลูกอาจจะพักผ่อนเป็นเวลา 8 ชั่วโมง และทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ลูกต้องทำธุรกิจนั้น ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พร้อมกันนั้น ธุรกิจที่พ่อให้แก่ลูกในการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกก็เป็นไปเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน การหาเลี้ยงชีพนั้นเป็นระยะเวลาชั่วคราว ในขณะที่การหาเลี้ยงชีพนี้เป็นไปเพื่อร่างกายของลูกถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในบทบาทที่ลูกเล่นเช่นกัน ไม่ว่าใครบางคนจะเพียรพยายามมากมายแค่ไหนก็ตาม ภายหลังเขาจะได้รับการกราบไหว้บูชาตามนั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆต้องซึมซับสิ่งนี้ทั้งหมด ลูกคือนักแสดง บาบาก็เล่นบทบาทของการให้ความรู้ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก บาบาก็ไม่ทำสิ่งนั้น บาบามาเพื่ออธิบายแก่ลูกว่า ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ซ้ารอยอย่างไร และวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ท่านเพียงแค่มาเพื่ออธิบายสิ่งนี้ ท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้อย่างมีศิลปะวิธี พ่ออธิบายว่า ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด จงกลายเป็นผู้ที่ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป็นประภาคารแห่งแสง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถเล่นบทบาทของเขาได้โดยไม่มีร่างกาย ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย แม้ว่าพวกเขาจะมาหาลูกและพูดว่าสิ่งนี้ดี พวกเขาที่ไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองได้ ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างมากที่นี่ และแล้วไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนก็ตาม ลูกจะกลายเป็นเช่นมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับที่เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็น

ครูและสอนในวิทยาลัยหรือทำธุรกิจของตนเอง ธุรกิจของลูกคือการกลายเป็นครูและทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ควงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกบางคนได้ทำรูปภาพที่ราชาที่มีมงกุฎสองชั้นแล้วกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎชั้นเดียวได้อย่างไรและนั่นก็ดี แต่พวกเขามีมงกุฎสองชั้นตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด? พวกเขามีมงกุฎชั้นเดียวตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด? แล้วอาณาจักรของเขาถูกช่วงชิงไปจากพวกเขาตั้งแต่เมื่อใดและอย่างไร? ลูกควรเขียนวันเหล่านั้นลงไป นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต แนนอนที่ลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกคือบราห์มิน เพียงบราห์มินเท่านั้นที่เป็นของยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้จนกระทั่งลูกบอกพวกเขา นี่คือการเกิดทางจิตของลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากพ่อทางจิต พ่อให้มรดกแก่ลูกผ่านผู้นี้ มีการร้องเพลงว่า โอ้ พระผู้ (พระเจ้า)! ไม่เคยมีการพูดว่า โอ้ ประชาบิดา บราห์มา! ลูกจดจำพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลกของลูก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ ลูกได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อเหนือโลก และมรดกที่สูญสลายจากพ่อทางโลกของลูก บางคนอาจจะเป็นลูกของราชาและได้รับมรดกห้าล้าน อย่างไรก็ตาม หากลูกวางมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไว้เบื้องหน้าลูก ลูกจะพูดว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอีกมรดกหนึ่งนั้น มรดกนี้ไม่สูญสลาย ในขณะที่มรดกนั้นจะจบสิ้นลง มายาจะเกาะเกี่ยวกับมหาเศรษฐีของทุกวันนี้ พวกเขาจะไม่มาที่นี่ พ่อคือเจ้าของคนจน บาร์ตยาคนจนมาก ผู้คนมากมายในบาร์ตมีคามยากจน เวลานั้น ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะนำมาซึ่งคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมาย โดยทั่วไปแล้วคนที่เจ็บป่วยจะมีการวางเฉย พวกเขาคิดว่า ชีวิตไร้ค่าที่จะมีชีวิตอยู่ ขอให้ฉันพบหนทางเช่นนั้นที่ฉันสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาต้องการหลุดพ้นเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ทรมาน ในยุคทองพวกเขาไม่ร้องขอสิ่งใด เพราะไม่มีความทุกข์ทรมานใดๆที่นั่น ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ จำนวนลูกๆของบาบาจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพียงผู้ที่จะกลายเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์และจันทร์ทราวส์เท่านั้นที่จะมาและรับรู้ตามที่ลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก เวลานั้น ลูกจะไม่จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและไปที่อื่นใด ผู้ที่รักพอก็สามารถเข้าใจได้ว่าความรู้นี้ง่ายดายมาก แต่เป็นการกลับมาริสุทธิ์ของลูกที่มายาทำให้เกิดอุปสรรค หากลูกไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด ลูกจะพ่ายแพ้ต่อความไม่ระมัดระวังนั้น ตัวอย่างของการชกมวยนั้นเป็นการเปรียบเทียบที่ดี ในการชกมวยแต่ละคนพยายามจะเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่ง ลูกรู้ว่ามายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ได้ พ่อพูดว่า ลูกๆที่แสนหวานพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อเองก็เข้าใจว่าความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พ่อแสดงวิธีการที่ง่ายดายแก่ลูก นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นละร่างนี้และรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของฉัน ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงมากกว่า ลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาารู้สึกว่ามายาตัดโยคะของสติปัญญาของลูก สิ่งนี้ตามลำดับกันไป อาณาจักรลูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานนี้ หากทุกคนจะเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ก็จะไม่มีความจักรใดถูกสร้างขึ้น ราชา ราชีน ผู้ที่มั่งคั่งและปวงประชาทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นมา ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้สิ่งเหล่านี้ เรา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราเอง ในท่ามกลางลูกด้วยกัน มีเพียงลูกพิเศษผู้เป็นที่รักเท่านั้นที่จดจำสิ่งเหล่านี้ ลูกไม่ควรลืมสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกลืม มิฉะนั้นก็จะมีสุขอย่างมากที่รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ด้วยความเพียรพยายามเท่านั้น ไม่ใช่เพียงแค่พูดถึงสิ่งนั้น ทันทิที่บาบา มาที่นี่ ท่านถามว่าลูก จงระมัดระวัง! ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่อย่างเป็นผู้ควงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองใช่ไหม? พ่อเป็นผู้ที่เป็นผู้ควงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกันที่เข้ามาในผู้นี้ ผู้คนคิดว่าวิษณุคือผู้ควงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาไม่รู้ว่า เขา (วิษณุ) คือลักษมีและนารายณ์ ใครที่ให้ความรู้แก่พวกเขาที่พวกเขาได้รับสถานภาพของลักษมีและนารายณ์? พวกเขาวาดภาพกฤษณะกำลังฆ่าปีศาจด้วยงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกขบขันกับผู้ที่ทำรูปภาพเหล่านั้น วิษณุคือสัญลักษณ์ของอาศรมของครอบครัวรวมกัน ภาพนั้นดี แต่นั่นไม่ใช่ภาพที่ถูกต้อง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนั้นคนที่มีสั้นจะมาที่นี่ได้อย่างไร? ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปเช่นกัน พ่อพูดว่า ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ บาบาของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ความเพียรพยายามนี้ต้องเป็นความเพียรพยายามสูงสุดอันดับหนึ่ง พ่อได้ให้เวลาแก่ลูกแล้ว ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก มิฉะนั้น ใครจะดูแลลูกของลูกๆ? ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ในขณะที่ทำทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งอื่นใด พวกเขาได้วาดภาพกฤษณะฆ่าอสูร อคาสูรและบากาสูร ฯลฯ ด้วยงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ในเวลานี้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีเรื่องของงจักร ฯลฯ มีความแตกต่างอย่างมาก! เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ มนุษย์ไม่สามารถอธิบายแก่มนุษย์ได้ มนุษย์ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในพวกเขาไม่มีใครที่สามารถอธิบายความลับของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างเพียงพ่อเท่านั้นที่ได้อธิบายความหมายของงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองแก่ลูก พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนั้นในคัมภีร์ อย่าได้ถามเลย! พวกเขาได้แสดงให้เห็นกฤษณะที่มีความรุนแรง ที่นี้ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ เป็นเวลาที่ดีมากสำหรับผู้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในเวลากลางคืน พวกเขาสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างมากมาย ขณะที่จดจำพ่อ เผาแต่ควงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงในความสุข ลูกแม้กระทั่งจะนอนด้วยความสุข ผู้ที่ได้รับทรัพย์สินมบัติจะอยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาไม่เคยสัปหงก

ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมามีความสุขที่ดีและมั่งคั่งเสมอ ดังนั้น ลูกควรให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างดี พ่อรู้ว่าตามละครไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดี พ่อยังคงให้แรงบันดาลใจแก่ลูกให้เพียรพยายามต่อไป เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูก มีมากมายที่ไม่มีทั้งความรู้และโยคะ หากผู้รอบรู้หรือบัณฑิตมา พวกเขาจะไม่สามารถพูดกับเขาได้ ลูกผู้ที่มีประโยชน์ในงานรับใช้จะรู้ว่าใครเป็นคนดีและใครที่อธิบายให้แก่ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี แล้วเมื่อพ่อก็เห็นด้วยเช่นกันว่าผู้ที่มานั้นเป็นคนดี, มีการศึกษาดี, มีสติปัญญาดี แต่ผู้ที่กำลังอธิบายนั้นบุคคล พ่อก็สามารถเข้ามาแทรกและยกระดับบุคคลนั้น ดังนั้น ลูกที่แท้จริงจะพูดว่า พวกเขาไม่มีความรู้พอ แต่พ่อได้มานั่งและอธิบายแก่ผู้นั้น บางคนมีความหึงหวงสำหรับพ่อที่จะมาและช่วยเหลือลูกกำหนดไว้ในละคร เป็นบทบาทของพ่อ ละครมีความพิเศษสุด จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมากเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้นที่ทุกคนสวยงาม ไม่มีใครที่น่าเกลียดที่นั่น ลูกสามารถทำรูปภาพและเขียนด้วยเช่นกันว่า น่าเกลียดและสวยงาม ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะถึง 63 ชาติเกิด ลูกได้กลับมาที่น่าเกลียดอย่างมาก! ดวงวิญญาณได้กลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาแม้กระทั่งทำให้ภาพของลักษมีและนารายณ์น่าเกลียด ผู้คนไม่เข้าใจว่ามันคือดวงวิญญาณที่กลับมาที่น่าเกลียด พวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง พวกเขาเคยสวยงาม และแล้วด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ พวกเขาก็กลับมาที่น่าเกลียด ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิดและกลับมามีประธาน ดังนั้น ดวงวิญญาณจึงน่าเกลียดและร่างกายก็น่าเกลียด ลูกสามารถถามพวกเขาเล่นๆว่า เหตุใดพวกเขาแสดงให้เห็นลักษมีและนารายณ์ที่สวยงามในบางสถานที่และน่าเกลียดในที่อื่นๆ? อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น? พวกเขาไม่มีความรู้ใดเลย เหตุใดพวกเขาจึงทำภาพภาพลักษณ์ที่สวยงามของกฤษณะและภาพที่น่าเกลียดของกฤษณะ? ในเวลานี้ลูกรู้อะไร เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสุข นั่งในสันโดษและไตร่ตรองความมั่งคั่งของความรู้ที่ลูกได้รับ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นอิสระจากโรคภัยสม่าเสมอ เพียรพยายามที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. กลายเป็นเจ้ามหาสมุทรแห่งความรู้เช่นพ่อ และทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กลายเป็นประชากรแห่งแสง เพื่อที่จะหารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกถึง 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก แนนองจงกลายเป็นครูทางจิต

พร: ขอให้ลูกเป็น “ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ที่ยิ่งใหญ่” และมีประสบการณ์ของสามรูปกาลเวลาทั้งสามอย่างชัดเจนด้วยสภาพไตรกาลดาร์ชีของลูก ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพไตรกาลดาร์ชีสามารถเห็นรูปกาลเวลาทั้งสามในหนึ่งวินาทีอย่างชัดเจน “ฉันเป็นอะไรเมื่อวานนี้” “ฉันเป็นอะไรวันนี้” “ฉันจะเป็นอะไรวันพรุ่งนี้” ทั้งหมดนั้นชัดเจนอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณเช่นนั้น เมื่อลูกยืนที่จุดสูงสุดของเมืองและมองลงไป ลูกสามารถเพลิดเพลินกับการมองดูทั้งเมืองในทำนองเดียวกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันคือจุดยอด ยินบนยอดนี้ และมองดูที่รูปกาลเวลาทั้งสามและพูดด้วยประกายของความซาบซึ้ง: ฉันเคยเป็นเทพ และฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง นี่เรียกว่าการเป็น “ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ที่ยิ่งใหญ่”

คติพจน์: ทุกขณะคือช่วงขณะสุดท้าย: พร้อมเสมอด้วยการตระหนักรู้

*** โอม ขานติ ***

เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยความซื่อสัตย์ จงตรวจสอบบัญชีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกสะสมไว้

วันนี้ บัพดาตาดิฉันได้เห็นโชคของลูกๆ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในดินแดนนี้และในต่างประเทศ ตลอดทั้งวงจร ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณบราห์มินที่มีโชคนี้ แม้แต่เหล่าเทพก็พิจารณาชีวิตบราห์มินว่าสูงส่ง ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบชีวิตของลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นและดูว่าอนาคตของลูกนั้นสูงส่งเพียงใดตั้งแต่ช่วงเวลาที่ลูกเกิดมา ทันที่ที่ลูกเกิดมา เขาจะได้รับโชคของการได้รับการหล่อเลี้ยงจากแม่และพ่อของเขา จากนั้นเขาก็ได้รับโชคที่ได้รับการสอนจากครู หลังจากนั้นเขาจะได้รับคำแนะนำหรือคำอวยพรจากครู ใครที่ให้การหล่อเลี้ยง ให้คำสอน ให้พรและสริมทแก่ลูกๆ? ลูกได้รับทั้งสามสิ่งจากดวงวิญญาณสูงสุด ดูที่การหล่อเลี้ยง ดูสิว่าเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากทั้งหมดที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า! ไม่มีใครนอกจากลูกที่ได้รับการสอนจากพระเจ้าผู้เป็นครู เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับการสริมทและพรจากสัตว์ ดังนั้นลูกจึงรู้ถึงโชคของลูกอย่างชัดเจนมากหรือไม่? ลูกแวงใกวอยู่เสมอในขณะที่รักษาโชคไว้ในสำนักครูของลูกหรือไม่? ลูกร้องเพลงใหม่ “โชคของฉันช่างมหัศจรรย์เหลือเกิน!”

ในช่วงเวลาอมฤต เมื่อลูกตื่นขึ้น ลูกตื่นขึ้นด้วยการดูดซับอยู่ในความรักของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกตื่นขึ้นวันของลูกเริ่มต้นด้วยความรักต่อพระเจ้า ถ้าลูกไม่มีความรักนี้ ลูกจะไม่สามารถตื่นขึ้นมาได้ ความรักสั่นกระดิงนาฬิกาของลูก ระงับแห่งความรักปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ตลอดทั้งวัน มิตรของพระเจ้าทำให้ลูกสามารถทำทุกอย่างได้สำเร็จ โชคของลูกยิ่งใหญ่มากที่พ่อเองจากที่พำนักสูงสุดของท่านเพื่อมาที่นี่และให้คำสอนแก่ลูก ลูกเคยได้ยินไหมว่าพระเจ้าจากบ้านของท่านทุกวันเพื่อที่จะสอนลูก? ไม่ว่าดวงวิญญาณจะมาจากสถานที่ไกลแค่ไหน ไม่มีสถานที่ใดจะไกลกว่าที่พำนักสูงสุด มีดินแดนอื่นใดที่อยู่ไกลออกไปกว่านี้อีกหรือไม่? อเมริกาหรือแอฟริกาอยู่ไกลไหม? ที่อาศัยสูงสุดคือดินแดนที่สูงที่สุด พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดได้มาจากดินแดนที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเพื่อมาสอนลูกๆ ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกมีประสบการณ์ถึงโชคของลูกที่จะเป็นเช่นนี้หรือไม่? ในรูปของสัตว์ ท่านให้สริมทแก่ลูกและมิตรร่วมทางของท่านในทุกๆงานด้วยเช่นกัน ท่านไม่เพียงแต่ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางเท่านั้น ท่านยังให้ความเป็นมิตรของท่านแก่ลูกด้วย ลูกร้องเพลงอะไร? ลูกอยู่กับพ่อหรืออยู่ไกลจากพ่อ? ลูกอยู่กับพ่อใช่ไหม? ถ้าลูกได้ยินใครก็ตาม นั่นคือครูสูงสุด เมื่อลูกได้รับประทาน ลูกได้รับประทานกับบัพดาตา เมื่อลูกได้รับประทานคนเดียว นั่นเป็นความผิดของลูก พ่อพูดว่า: รับประทานกับพ่อ! ลูกๆ ได้สัญญาด้วยเช่นกันว่า: ฉันจะอยู่กับพ่อ ฉันจะรับประทานและดื่มกับพ่อ ฉันจะนอนกับพ่อ และฉันจะกลับบ้านไปพร้อมกับพ่อ ลูกจะต้องไม่ไปนอนคนเดียว เมื่อลูกนอนคนเดียว ความฝันที่ลูกมีก็ไม่ดีหรือมีความคิดไม่ดีอยู่ในสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพ่อมีความรักต่อลูกอย่างมากพ่อจึงบอกลูกให้นอนกับพ่อเสมอ อย่าได้นอนคนเดียว เมื่อลูกตื่นขึ้น ลูกตื่นขึ้นพร้อมกับพ่อ เมื่อลูกไปนอนลูกก็ไปนอนกับพ่อ เมื่อลูกรับประทาน ลูกรับประทานกับพ่อ และเมื่อลูกออกไปเดิน ลูกก็เดินไปกับพ่อด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่ทำงานหรือทำธุรกิจของลูก ลูกเป็นเพียงแค่ผู้ดูแลผลประโยชน์ของธุรกิจนั้นและพ่อเป็นเจ้านาย เมื่อลูกไปที่ออฟฟิศ ลูกจะรู้ว่าผู้อำนวยการของลูกและเจ้านายของลูกคือบัพดาตา ลูกเป็นเพียงเครื่องมือและกำลังทำทุกสิ่งภายใต้คำแนะนำของพ่อ เมื่อลูกรู้สึกเศร้าในบางครั้ง พ่อจะกลายเป็นเพื่อนของลูกและพยายามปลอบใจลูกทำให้ลูกร่าเริงขึ้น พ่อกลายเป็นเพื่อนของลูกด้วย เมื่อลูกหลังน้ำตาแห่งความรัก พ่อก็มาเช็ดน้ำตาของลูก พ่อวางน้ำตาของลูกที่เปรียบเสมือนไข่มุกไว้ในกล่องเพชรพลอยแห่งหัวใจของพ่อ เมื่อบางครั้งลูกกลับมาซุกซนและบูดบึ้ง - และลูกบูดบึ้งอย่างอ่อนหวาน - พ่อก็จะมาปลอบใจลูก พ่อพูดว่า “ไม่เป็นไรนะลูก เวลานี้จงก้าวไปข้างหน้า อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นตอนนี้กลายเป็นอดีตไปแล้ว ลืมสิ่งนั้นไปเถอะ! ปลอมใจอดีตกลายเป็นอดีต!” ท่านพยายามปลอบใจลูกด้วยวิธีนี้ ดังนั้นลูกใช้เวลาทั้งวันกับใคร? กับบัพดาตา บางครั้งบัพดาตาก็รู้สึกขบขันกับลูกๆ ด้วย เมื่อพวกเขาพูดว่า “บาบาฉันลืมท่าน” ในด้านหนึ่งลูกพูดว่าลูกอยู่ในรูปรวม ดังนั้นลูกจะลืมท่านที่อยู่ในรูปรวมกับลูกได้หรือไม่? เมื่อลูกอยู่กับใครบางคน ลูกจะลืมคนที่อยู่กับลูกได้อย่างไร? แล้วบาบา ก็พูดว่า: “ทำได้ดีมากลูกๆ” ลูกมีพลังกำลังมากที่ลูกสามารถแยกตนเองออกจากผู้ที่อยู่ในรูปรวมกับลูกได้! ลูกอยู่ในรูปรวมแล้ว และแม้แต่มายาเพียงเล็กน้อยก็มาแยกผู้ที่อยู่ในรูปรวมได้!

เมื่อบัพดาตามองเห็นเกมที่ลูกๆ เล่น ท่านพูดว่า: จงตระหนักถึงโชคของลูกอยู่เสมอ สิ่งที่เกิดขึ้นคือลูกคิดว่า “ใช่ โชคของฉันสูงส่งมาก” แต่ลูกเพียงแค่ง่ายๆ เป็นตัวความคิดเหล่านั้น ลูกไม่ได้กลายเป็นตัวของตัวเองสำนักครูนั้น ลูกคิดดีมาก “ฉันเป็นสิ่งนี้ ฉันเป็นสิ่งนี้ ฉันเป็นสิ่งนี้” ลูกยังเล่าเรื่องทั้งหมดนั้นให้กับผู้อื่นเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน แต่ตอนนี้ลูกจะต้องกลายเป็น

เป็นตัวหนังสือที่ลูกคิดและพูด ลูกล้มเหลวในการกลายเป็นตัวหนังสือนั้น กลายเป็นตัวหนังสือนั้นในทุกประเด็น! สัมผัสประสบการณ์กับรูปแบบอะไรก็ตามที่ลูกคิด! รูปแบบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการกลายเป็นตัวหนังสือของประสบการณ์ของลูก เมื่อลูกอยู่ในที่พำนักสูงสุดในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกไม่ได้เป็นตัวหนังสือความคิด แต่เป็นตัวหนังสือสำนึก ลูกไม่แม้แต่จะต้องคิดเลยว่า "ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ" ลูกคือรูปนั้น ในตอนเริ่มต้นลูกกลายเป็นตัวหนังสือของความพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ลูกไม่ต้องคิดว่า "ฉันเป็นเทพ ฉันเป็นเทพ" ลูกคือรูปนั้น เพราะฉะนั้น เนื่องจากลูกเป็นตัวหนังสือที่คงอยู่ตลอดไปของลูกและรูปดั้งเดิมของลูก เวลานั้นจึงกลายเป็นตัวหนังสือของสิ่งนั้นในเวลานี้ด้วยเช่นกัน โดยการกลายเป็นตัวหนังสือของสิ่งนั้น คุณธรรมและพลังของลูกจะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลใดประกอบอาชีพใดขึ้นหนึ่งบนที่นั่งของเขาแล้วความสามารถและหน้าที่ของอาชีพนั้นจะปรากฏขึ้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นหากลูกคงนั่งอยู่บนที่นั่งในรูปของลูกอยู่เสมอแล้วทุกคุณธรรม ทุกพลัง และความซาบซึ้งทุกประเภทจะปรากฏขึ้นโดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่ต้องทำงานหนักสำหรับสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่าธรรมชาติของบราห์มินโดยธรรมชาติ จบสิ้นธรรมชาติประเภทอื่นๆของหลายชาติเกิด ธรรมชาติของบราห์มินโดยธรรมชาติคือการเป็นตัวหนังสือของคุณธรรมและตัวของพลังทั้งหมด ธรรมชาติเก่าประเภทอื่นๆทั้งหมดไม่ใช่ธรรมชาติของชีวิตบราห์มิน ลูกพูดว่า "ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น" แต่ใครล่ะที่พูดว่า "ธรรมชาติของฉัน"? เป็นบราห์มินหรือนักรบ? หรือดวงวิญญาณที่กลายเป็นตัวหนังสือของสำนึกในชาติเกิดที่แล้วของเขา ใครที่พูดเช่นนั้น? ธรรมชาติของบราห์มินคือธรรมชาติของพ่อบราห์มา ดังนั้น เมื่อลูกพูดว่า "ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น" ให้พิจารณาว่าลูกสามารถมีธรรมชาติของตนเองในชีวิตของบราห์มินได้หรือไม่ ลูกต้องเข้าใจว่าหากลูกยังคงพยายามที่จะจบสิ้นธรรมชาติในอดีตที่ผ่านมาของลูก หากธรรมชาติของอดีตที่ผ่านมาของลูกยังคงปรากฏอยู่ ลูกก็ควรเข้าใจได้นั่นไม่ใช่บราห์มินในเวลานั้น แต่เป็นนักรบ ลูกกำลังต่อสู้เพื่อจบสิ้นอดีต ดังนั้นบางครั้งลูกเป็นบราห์มินและบางครั้งเป็นนักรบหรือไม่? ลูกเรียกตัวเองว่าอะไร: นักรบกุมาร หรือบราห์มากุมาร? ลูกคือใคร? ลูกเป็นนักรบกุมารหรือไม่? ลูกคือบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารี่ ลูกไม่ได้มีชื่ออื่น ลูกเคยเรียกใครก็ตามด้วยการพูดว่า "เฮ้ นักรบกุมาร มาที่นี่หน่อย!"? ลูกเคยพูดเช่นนั้นไหม? หรือลูกบอกตัวเองว่า "ฉันไม่ใช่บราห์มากุมาร แต่ฉันเป็นนักรบกุมาร" การเป็นบราห์มินหมายถึงการมีธรรมชาติเช่นเดียวกับธรรมชาติของพ่อบราห์มา อย่าได้พูดคำเหล่านั้น อย่าพูดออกไปแม้โดยไม่ตั้งใจ อย่าแม้แต่จะคิดว่า "ฉันจะทำได้? ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น" นี่เป็นการแก้ตัว แม้แต่การพูดเช่นนั้นก็เป็นเพียงการแก้ตัวเพื่อให้ตัวเองเป็นอิสระ ลูกได้เกิดใหม่แล้ว และดังนั้น ธรรมชาติเก่าของลูกจะปรากฏออกมาในชีวิตใหม่ของลูกได้อย่างไร? นั่นหมายความว่าลูกยังไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ ลูกยังคงมีชีวิตอยู่อีกเล็กน้อย และเพียงเล็กน้อยของลูกเท่านั้นที่ตายไปแล้ว ชีวิตบราห์มินหมายความว่าทุกอย่างก้าวของพ่อบราห์มาคืออย่างก้าวของบราห์มิน

บัดดา กำลังมองดูโชคของลูก เพราะมันเป็นโชคที่สูงส่งเช่นนั้น ดังนั้นคำพูดเหล่านั้นจึงดูเหมือนไม่ถูกต้องเบื้องหน้าโชคนี้ ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งการหลุดพ้นใช่ไหม? ลูกให้คลาสะอะไร? ปีแห่งการหลุดพ้น ปีแห่งอิสรภาพตอนนี้เป็นปีแห่งการหลุดพ้นหรือว่ามันจะมาในปี 1999? ปี 1998 เป็นปีแห่งการหลุดพ้น ผู้ที่คิดว่าปีนี้เป็นปีแห่งการหลุดพ้น ยกมือขึ้น! ดูลิ! มันง่ายมากเพียงแคื่อยกมือขึ้น เมื่อลูกนั่งอยู่ในซุ้มมุนีและแวงไกวอยู่ในความสุข สิ่งที่เกิดขึ้นคือลูกเพียงแคื่อยกมือ เวลานั้น ยกมือของลูกและให้สัญญาณนี้จากหัวใจของลูกว่า: ไม่ว่าจะต้องแลกมาด้วยราคาเท่าไรก็ตาม ลูกจะไม่ผิดสัญญาสำหรับปีแห่งการหลุดพ้น ลูกเคยทำสัญญาที่มั่นคงเช่นนั้นหรือไม่? จงระวังเมื่อลูกยกมือขึ้น! ไม่ว่าจะลูกบันทึกไว้บนที่วีนหรือไม่ก็ตาม บัพดาได้มีรูปของลูกที่ลูกถ่ายไว้ ดังนั้น จงกลับมามหาหลุดพ้นจากคำพูดที่อ่อนแอเช่นนั้น! ให้คำพูดของลูกอ่อนหวานเช่นเดียวกับของพ่อ ให้คำพูดของลูกต่อทุกดวงวิญญาณเต็มไปด้วยความปรารถนาดี สิ่งนี้เรียกว่าคำพูดที่เต็มไปด้วยนัยสำคัญ อย่าพูดด้วยถ้อยคำที่ธรรมดาในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ใครก็ตามที่เข้ามาหาลูกอย่างกะทันหันควรจะประหลาดใจว่าเป็นคำพูดหรือไม่? คำพูดที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีเปรียบเสมือนเพชรและไข่มุก บัพดาได้บอกไว้หลายครั้งว่าตอนนี้เหลือเวลาน้อยมากสำหรับลูกที่จะสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถ้าลูกไม่สะสมสมบัติที่มีค่าของเวลา ความคิด คำพูด ความมั่งคั่งของความรู้ พลังของโยคะ และสมบัติของคุณธรรมทั้งหมดของชีวิตของความศักดิ์สิทธิ์ในเวลานี้ลูกจะไม่สามารถหาเวลาอื่นที่จะสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย ตลอดทั้งวันให้ตรวจสอบบัญชีของสมบัติที่มีค่าแต่ละอย่างของลูก เช่นที่ลูกตรวจสอบบัญชีเงินทางกายภาพของลูกเพื่อดูว่าลูกมียอดคงเหลือในบัญชีอยู่เท่าใด ดังนั้นให้ตรวจสอบแต่ละบัญชีของสมบัติที่มีค่าของลูกเพื่อดูว่าลูกสะสมสมบัติไว้ได้มากเพียงใด ลูกจำเป็นต้องมีสมบัติที่มีค่าทั้งหมด หากลูกต้องการที่จะสอบผ่านด้วยเกียรติ บัญชีสะสมของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกควรจะเต็มเปี่ยมที่ลูกสามารถสัมผัสถึงผลของบัญชีสมบัติที่มีค่าที่สะสมไว้สำหรับเวลา 21 ชาติเกิดได้ เสียะระวังแห่งเวลา "สายเกินไป" ยังไม่ดั่งขึ้น แต่มันจะดั่งขึ้น ลูกจะไม่ได้รับการบอกวันหรือวันที่ล่วงหน้า จะมีการประกาศว่า "สายเกินไป!.. อย่างทันทีทันใด! แล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะสามารถสะสมในเวลานั้นได้หรือไม่? ไม่ว่าลูกจะปรารถนาเพียงใด ลูกก็ไม่

มีเวลา เหตุนี้เองบรรพดาจึงให้สัญญาณนี้แก่ลูกหลายครั้งว่า: สะสม! สะสม! สะสม! สมญาของลูกแต่ละคนในเวลานี้คือ "ผู้ที่มีทุกพลัง" ไม่ใช่แค่ "ผู้ที่มีบางพลัง" เท่านั้น ในอนาคตลูกจะเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่ใช่แค่เต็มไปด้วยคุณธรรมบางอย่างเท่านั้น ลูกต้องสะสมสมบัติเหล่านี้ทั้งหมดในตอนี้ ลูกต้องสะสมคุณธรรมและพลังทั้งหมดในเวลานี้ แต่ละสมบัติที่มีค่าเชื่อมโยงกับคุณธรรมหรือพลัง เช่นเดียวกับที่ลูกไม่ได้พูดถ้อยคำที่ธรรมดา แต่มีคุณธรรมในการพูดด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน ดังนั้นแต่ละสมบัติที่มีค่าจึงมีการเชื่อมโยงกันเช่นนี้

เพราะบรรพดารักลูกๆท่านจึงให้สัญญาณนี้แก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ในการชุมนุมของวันนี้มีทุกความหลากหลาย มีทั้งเด็กเล็กและมีครูด้วย เพราะเป็นครูที่อุทิศตนแล้ว มีกุมารและผู้ครองเรือนด้วยเช่นกัน มีทุกความหลากหลาย อัจชะ

เป็นเรื่องดีที่ทุกคนได้รับโอกาส นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกๆเคยขอไฉนแล้วใช่ไหม? ลูกถามว่า “เมื่อไหร่เราจะมีโอกาสได้พบบิดา?” ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ดี! ข้อตกลงมีที่หลากหลายทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าพ่อ บรรพดามีความปรารถนาอันบริสุทธิ์ประการหนึ่งจากครุฑทั่วโลกว่าไฟล์ของการปราบปรามจะจบสิ้นลงในเวลานี้ บรรพดาก็มีไฟล์มากมายเช่นกัน ดังนั้นในปีนี้ ขอให้ไฟล์ของการปราบปรามของลูกจบสิ้น ลูกทุกคนควรจะสบายดี ยิ่งไปกว่านั้น ลูกควรได้รับการขัดเกลา ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นอย่างไร จงเรียนรู้วิธีปฏิบัติตนร่วมกับพวกเขา ไม่ว่าคนอื่นจะทำอะไร แม้ว่าพวกเขาจะสร้างอุปสรรคให้กับลูกช้าแล้วช้าเล่า ลูกจะใช้เวลาฝึกฝนอุปสรรคเหล่านั้นไปอีกนานแค่ไหน? จะต้องมีการฝึกฝนสำหรับสิ่งเหล่านั้นด้วย ดังนั้นอย่ามองดูผู้อื่นเพื่อดูว่าแต่ละคนกำลังทำอะไร “ฉันต้องทำอะไร?” ถ้าคนนั้นเป็นภูเขา ฉันก็ต้องถอยห่างจากเขา ภูเขาจะไม่ขยับออกไปไหน! อย่าคิดว่า “ฉันจะเปลี่ยนถ้านั้นเปลี่ยน เมื่อภูเขาเคลื่อนตัวเท่านั้นฉันจึงจะก้าวไปข้างหน้าได้” ภูเขาจะไม่เคลื่อนตัวและลูกจะไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ ดังนั้น หากลูกมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อดวงวิญญาณนั้นแล้ว เพียงแค่ให้สัญญาณและทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกว่างเปล่า อย่าทำให้ตนเองจดจ่ออยู่กับการคิดถึงผู้ที่เป็นตัวของอุปสรรค เนื่องจากทุกสิ่งตามลำดับกันไป สภาพของแต่ละคนก็จะเป็นไปตามลำดับกันไปด้วยอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกต้องเป็นอันดับหนึ่ง จงเปลี่ยนแปลงตนเองและมีความปรารถนาดีต่อผู้ที่กลายเป็นอุปสรรคและดวงวิญญาณที่มีความคิดไร้สาระ ต้องใช้เวลาและความพยายามเล็กน้อย แต่ท้ายที่สุดแล้ว พวงมาลัยแห่งชัยชนะจะลูกวางไว้รอบคอของผู้ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตนเอง หากลูกสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในดวงวิญญาณเหล่านั้นได้ด้วยความสามารถของลูกแล้ว ก็จงทำเช่นนั้น ถ้าไม่อย่างนั้นก็แค่ให้สัญญาณ! ให้ความรับผิดชอบของลูกหมดไป และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตัวลูกเองและโยยบินไปข้างหน้าต่อไป อุปสรรคนี้ก็เป็นเส้นด้ายทองแห่งความผูกพันยึดมั่นซึ่งไม่ปล่อยให้ลูกโยยบินได้ มันเป็นเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนมากหลังกามแห่งความจริง แล้วลูกก็คิดว่า “นี่เป็นเรื่องจริงใช่ไหม? สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น” อย่างไรก็ตาม ลูกจะเฝ้าดูสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและหยุดดูต่อไปอีกนานแค่ไหน? เวลานี้ปลดปล่อยตัวเองจากเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้น และเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้น ด้วยเหตุนี้บรรพดาจึงเฉลิมฉลองฟังก์ชันต่างๆร่วมกับลูก และเติมเต็มความหวัง ความปรารถนา ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูก ฟังก์ชันสุดท้ายของปีนี้จะปีแห่งการหลุดพ้น ที่ฟังก์ชันดาดีจะให้ของขวัญ ดังนั้น ในฟังก์ชันของปีแห่งการหลุดพ้น จงให้ของขวัญแห่งความสมบูรณ์พร้อมกับบรรพดา อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษทุกหนแห่งที่มีสิทธิ์ในโชคของการหล่อเลี้ยง การสอน และศรัทธาของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่หัดเทียบกับพ่อและผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นตัวของความคิดของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณผู้รับใช้ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายในงานรับใช้และสำหรับตนเองโดยผ่านพลังใจของพระเจ้า ถึงผู้ที่สัมผัสว่าพ่ออยู่ในรูปรวมของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆผู้เป็นมิตรร่วมทางที่เติมเต็มความสัมพันธ์ของความเป็นมิตรอย่างสม่ำเสมอ, ด้วยความรักความทรงจำระลึกถึง และนมัสต์จากบรรพดา

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ และด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจในความสัมพันธ์และในสายใยของลูกจะกลายเป็นลูกประจำ
ยุคบรรจบกันคือยุคแห่งความพอใจ ผู้ที่พอใจกับตนเองและพอใจในความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของตน อยู่เสมอ และทำให้ผู้อื่นพอใจในลูกประจำ เพราะลูกประจำถูกสร้างขึ้นผ่านความสัมพันธ์ หากลูกปิดหนึ่งไม่ได้เชื่อมต่อกับลูกปิดถัดไป ก็จะไม่สามารถสร้างลูกประจำได้ ดังนั้น จงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ จงพอใจอยู่เสมอ และทำให้ทุกคนพอใจ ความหมายของการอยู่ในครอบครัวคือการคงความพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ อย่าให้มีความขัดแย้งประเภทใดๆ

คติพจน์: มันเป็นหน้าที่ของอุปสรรคที่จะมาและเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

***** โอม ขานดี *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษานี้ดีที่สุด สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเป็นแหล่งของรายได้ หากลูกต้องการสอบผ่านการศึกษานี้ของลูก เฝ้าแต่ทำตามการกำหนดของครู

คำถาม: ขณะที่รู้ความลับของละคร พ่อคลั่งใจให้ลูกๆ ของท่านทำความเพียรพยายามใด?

คำตอบ: บาบารู้ว่า ลูกๆ ทั้งหมดจะกลับมาสโตประธานตามลำดับกันไป แต่พ่อยังคงคลั่งใจพวกเขาให้ทำความเพียรพยายามเสมอ พ่อพูดว่า ลูกๆ ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกไม่ต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ จดจำพ่อด้วยความรักมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ขณะกำลังเดิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและจะมีความสุขมากมาย และดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังสอนความรู้และโยคะแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าโยคะของลูกเป็นเช่นไร เราคือผู้ที่เคยบริสุทธิ์ เวลาที่เรากลับมาไม่บริสุทธิ์ เพราะต้องมีบุญชดเชย 84 ชาตีกิด นี่คือการชดเชยของ 84 ชาตีกิด เพียงผู้ที่ใช้ 84 ชาตีกิดเท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ เวลาที่ลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้สิ่งนี้จากพ่อ หากลูกไม่เชื่อพ่อเช่นนั้นในเวลานี้และแล้วลูกจะเชื่อใคร? ลูกได้รับการกำหนดจากพ่อ มีผู้คนมากมายที่ไม่เชื่อพ่อเลย เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่จะเชื่อพ่อ พ่อให้คำสอนที่ชัดเจนอย่างมากด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ยอมรับสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกคนที่จะยอมรับสิ่งนี้เท่ากัน ไม่ใช่ทุกคนจะยอมรับและศึกษาคำสอนของครูในระดับเดียวกัน สิ่งนี้ตามลำดับกันไป บางคนก็ได้รับ 20 คะแนน และผู้อื่นได้รับคะแนนมากกว่าหรือน้อยกว่า บางคนแม้กระทั่งสอบตก ทำไมพวกเขาถึงสอบตก? เพราะพวกเขาไม่ได้ทำตามการกำหนดของครูของพวกเขา ที่นั่นลูกได้รับการกำหนดมากมาย ที่นั่นลูกได้รับการกำหนดเดียวเท่านั้น นี่เป็นการกำหนดที่นำอัสจารย์ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาตีกิดแล้วอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ ใครพูดสิ่งนี้? ชีพบาบา ผู้ที่พ่อเข้ามาลูกเรียกว่าพาหนะผู้โชคดี เขาไม่รู้ถึงชาตีกิดของเขา ลูกๆ ไม่รู้เช่นกัน เวลาที่พ่ออธิบายแก่ลูก ลูกสโตประธานเป็นเวลาหลายต่อหลายชาตีกิด และแล้วลูกก็ไปสู่สภาพสโต รัจ และตโมและลงมาเรื่อยๆ เวลาที่ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน การศึกษาคือรายได้ เป็นแหล่งแห่งรายได้ การศึกษานี้ดีที่สุด ในการศึกษาทางโลกพวกเขาจะพูดว่าข้าราชการอินเดีย(ICS)นั้นดีที่สุด ลูกผู้ที่เคยเป็นเทพเต็ม 16 องค์ เวลาที่ไม่มีคุณธรรมใดๆ มีการร้องเพลงว่า ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่พูดเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง เชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในเทพเช่นกัน เหตุนี้เองพวกเขาจึงนั่งอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพและพูดว่า ฉันนั้นไม่มีคุณธรรม เพียงลูกเท่านั้นที่จะมีความเมตตา มีการจดจำว่าบาบานั้นคือผู้ที่มีความปิติและความเมตตาและท่านมีความเมตตาต่อพวกเรา ผู้คนพูดว่า โอ้พระเจ้า ได้โปรดเมตตา! พวกเขาเรียกหาพ่อ และเวลานี้พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าพวกเรา ผู้ที่รู้จักพ่อเช่นนั้นควรจะมีความสุขอย่างมาก ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่เราทุก 5000 ปี ดังนั้นจึงควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ลูกรู้ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะกลับมาสูงส่งที่สุด หากลูกทำตามศรัทธา ลูกจะกลับมาสูงส่ง เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีการกำหนดของราวัน บาบเฝ้าแต่อธิบายอย่างชัดเจนมาก ลูกได้ใช้ 84 ชาตีกิด ลูกเคยสโตประธานและเวลานี้ต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง นี่คือการกำหนดของราวัน เพียงเมื่อลูกเอาชนะราวันนี้เท่านั้นที่อาณาจักรของรามจะได้รับการก่อตั้งขึ้นมา พ่อพูดว่า ลูกประณามพ่อ แทนที่จะสรรเสริญชื่อของพ่อ ลูกกลับประณามพ่อ พ่อพูดว่าลูกเคยประณามพ่อเป็นอย่างมาก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย เวลาที่ลูกได้รับการอธิบายแล้ว เวลานี้จึงออกมาจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เพียงแต่จดจำผู้เดียวเท่านั้น มีการจดจำกันว่ามิตรแห่งสัจจะพาลูกข้ามฟากเป็นเวลาถึง 21 ชาตีกิด แล้วใครทำให้ลูกจมน้ำ? ใครที่ทำให้ลูกจมน้ำไปในมหาสมุทร? บาบากล่าวสิ่งนี้กับลูกๆ ของท่านใช่ไหม? ลูกรู้ว่าผู้เป็นนายของสวนดอกไม้และคนพายเรือเป็นชื่อของพ่อเท่านั้น เป็นเพราะไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นพวกเขาจึงได้ประณามพ่อ และแล้วพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเขา พ่อยกระดับผู้ที่ประณามพ่อ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาประณามพ่อ พวกเขาพูดอย่างมีความสุขว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทของตัวเอง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเมื่อมีอาณาจักรของเทพก็ไม่มีอาณาจักรอื่นใด บาร์ตเคยสโตประธานในขณะที่เวลานี้ตโมประธาน พ่อมาเพื่อให้โลกสโตประธาน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ หากทั้งโลกรู้สิ่งนี้แล้วพวกเขาจะมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียนอย่างไร? ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีสุขเป็นอย่างมาก ไม่มีอาหารบำรุงใดที่เหมือนกับความสุข ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากในยุคทอง อาหารและเครื่องดื่มของเหล่าเทพมีความละเอียดอ่อนมาก

มีความสุขมากมาย เวลานั้นลูกได้รับความสุข ลูกรู้ว่าลูกเคยสโตประธาน เวลานั้นبابากำลังบอกวิธีการขึ้นหนึ่งแก่ลูก ในกิตะเช่นกัน คำแรกคือ “มานมานะบาฟ” นี่คือบทหนึ่งในกิตะ ด้วยการใช้อธิบายของศรีกฤษณะลงไปในกิตะ พวกเขาทำให้ทุกสิ่งสับสน นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายความรู้แก่ลูก ไม่มีความซับซ้อนใดๆในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน นี่คือโลกที่ตโมประธาน คุณภาพของผู้คนในยุคเหล็ก มีผู้คนมากมาย ในยุคทองมีศาสนาเดียว ภาษาเดียว และบุตรชายคนเดียว มีเพียงอาณาจักรเดียว ละครันลูกกำหนดไว้แล้ว หนึ่งคือความรู้ของวงจรโลกและอีกหนึ่งคือโยคะ มีดุริยาของความรู้(วันของการนินทาที่มีสี่สัปดาห์ให้กับทุกคน เป็นวันหลังจากโฮลี) และโฮลี(เมื่อพวกเขาเผาไม้และกราบไหว้บูชาไฟ) พ่ออธิบายสิ่งหลักแก่ลูกว่า เวลานั้นเป็นสภาพที่ตโมประธานของทุกคนที่เลื่อมใสมิตรมอย่างสมบูรณ์และการทำลายล้างแค่อยู่เบื้องหน้า เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานั้นจึงมีโยคะกับพ่อ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อจะบอกทุกสิ่งที่ลูกต้องแก่ลูก ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่ลูกต้องตามศีลธรรมมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกได้กลับมามาตโมประธานจากสโตประธาน พ่อพูดกับลูกๆว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญูณในเวลานี้ได้กลับมามาตโมประธาน ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนี้? กิเลสทั้งห้า ผู้คนถามคำถามมากมายที่ทำให้ลูกหัวเสีย เมื่อพวกเขาถกเถียงกันเกี่ยวกับความหมายของคัมภีร์ พวกเขาถึงจบลงด้วยการต่อสู้กันเอง พวกเขาแม้กระทั่งใช้ไม้ต่อกันและกัน ที่นั่นพ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ คัมภีร์จะทำอะไรในสิ่งนี้? ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ หลังจากยุคเหล็กยุคทองต้องมาอย่างแน่นอน ลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณ ลูกๆ ดวงวิญญูณได้กลับมามาตโมประธาน และดังนั้นลูกจึงได้รับร่างกายที่ตโมประธาน อย่างไรก็ตามไม่ว่าทองคำจะมีกี่กระรัตก็ตาม เพชรพลอยเครื่องประดับก็จะเป็นไปตามนั้น มีอัลลอยส์ปะปนลงไป therein เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นทองคำ 24 กระรัต ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญูณ! ด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงกลับมาสกปรก ลูกไม่มีความสุขเลย มีโรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อ พ่อไม่ใช่ผู้รู้หรือนักบุญ เมื่อใครบางคนมาที่นี่ เขาก็พูดว่าเขาต้องการที่จะมองกูรูจีเพียงแวบเดียว บอกเขาว่า ไม่มีกูรูจีที่นี่ และถึงอย่างไรก็ตามไม่มีคุณประโยชน์อะไรในการมองเพียงแวบเดียว ทุกสิ่งที่พ่ออธิบายนั้นง่ายดาย ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานมากเท่านั้น และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพที่สโตประธานอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่าด้วยการจดจำพ่อ สนิมที่อยู่กับตัวลูกจะถูกขจัดออกไป และลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการทำความเพียรพยายาม จดจำพ่อขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกไม่สามารถจดจำพ่อในขณะที่อาบน้ำหรือ? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ และสนิมจะถูกขจัดออกไป และปรอทความสุขของลูกจะสูงขึ้น พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่ลูก ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายของโลก ที่นั่นลูกจะสร้างพระราชวังทองคำ จะมีเพชรและพลอยมากมาย วัดที่พวกเขาสร้างในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอยเป็นอย่างมาก มีราชามากมายได้สร้างวัด เพชรและทองคำมากมายนั้นมาจากที่ไหน? ไม่มีอยู่ที่นั่นในเวลานี้ ลูกรู้ว่าวงจระครันหมุนไปเรื่อยๆอย่างไร สิ่งนี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดเท่านั้น พวกเขาจะเข้าใจตามลำดับกันไป จะเป็นที่ยูรีได้ว่าใครทำงานรับใช้มากมาย ใครที่อยู่อย่างมีความสุขมากและอยู่ในโยคะ ลูกจะมีสภาพนั้นในเวลาสุดท้าย โยคะเป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกต้องกลับมาสโตประธาน พ่อมาและดังนั้นลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้นี้พูดว่า บาบายอยู่กับฉัน ฉันกำลังรับฟังท่าน เมื่อท่านพูดกับลูก ฉันก็รับฟังด้วยเช่นกัน พ่อจะพูดกับใครบางคนใช่ไหม? ลูกๆ ผู้เป็นแม่ได้รับโทษของน้ำทิพย์แห่งความรู้ และแล้วลูกผู้เป็นแม่ก็ทำงานรับใช้และแจกจ่ายให้กับทุกคน ลูกทั้งหมดคือสิดา รามคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว และพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือเจ้าบ่าว พ่อตกแต่งลูกและส่งลูกไปยังบ้านของสามีของลูก มีการร้องเพลงว่า ท่านคือพ่อเหนือพ่อทั้งหมด สามีเหนือสามีทั้งหมด ในด้านหนึ่ง พวกเขาสรรเสริญท่าน และอีกด้านหนึ่งพวกเขาประณามท่าน คำสรรเสริญของชีพบาบานั้นแยกออกจากคำสรรเสริญของศรีกฤษณะ ตำแหน่งของแต่ละคนก็แตกต่างกัน ที่นั่นพวกเขาปนทุกคนเข้าด้วยกันและทำให้เป็นหนึ่งเดียว นี่คือเมืองของความมืด เวลานั้นลูกเป็นของبابา ลูกคือหลานชายและหลานสาวของชีพบาบา ลูกทั้งหมดมีสิทธิ บาบานี้ไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติที่มีขีดจำกัดและไม่ขีดจำกัด ไม่มีบุคคลที่สามที่ลูกจะได้รับมรดก ผู้นี้พูดว่า ฉันก็ประกาศสิทธิในมรดกจากผู้เดียวนั้นเช่นกัน ทุกคนจดจำดวงวิญญูณสูงสุด พ่อสูงสุดที่เหนือโลก ลูกไม่จดจำท่านในยุคทอง ในยุคทองมีเพียงพ่อเดียว ขณะที่ในอาณาจักรของราวันมี 2 พ่อ ในยุคบรรจบพบกันมี 3 พ่อ พ่อทางโลก เหนือโลก และที่สามคือพ่อทางจิตที่มหัศจรรย์ พ่อให้มรดกแก่ลูกผ่านผู้นี้ เขาได้รับมรดกจากพ่อฉันด้วยเช่นกัน บราห์มาลูกเรียกว่าอติด้วยเช่นกัน เขาถูกเรียกว่าปุตราว ชีวาลูกเรียกว่าพ่อเท่านั้น ต้นไม้เฝ้าพันธุ์มนุษย์เริ่มต้นด้วยบราห์มา เหตุนี้เองเขาจึงถูกเรียกว่าปุตราว ความรู้นั้นง่ายดายมาก ลูกใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว มีรูปภาพที่อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นที่จะถามคำถามที่ผิดทุกประเภท เมื่อฤๅษีและมุนีนั้นถูกถาม พวกเขาที่เคยพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้ และสิ่งนั้น) เวลานั้นพ่อมาแล้วและให้คำแนะนำของพ่อเอง ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นด้วยความรักเป็นอย่างมาก เวลานั้น

ลูกๆค่อยๆป็นขึ้นไปสูงขึ้นทีละน้อยตามละคร ทุกวงจรลูกกลับมาสโตประธาน สโต รโจ และโตโมตามลำดับกันไป และแล้วลูกก็ได้รับสถานภาพที่นั่นตามนั้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ ทำความเพียรพยายามที่ดีมากเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ ท่านยังคงดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามอย่างแน่อน แม้ว่าท่านเข้าใจว่า เพียงผู้ที่เคยกลายเป็นบางสิ่งในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ท่านดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างแน่อน ผู้ที่ใกล้ชิดคือผู้ที่กราบไหว้บูชาเป็นอย่างดีมาก ลูกกราบไหว้บูชาพ่อก่อนอื่นใด แล้วลูกก็กราบไหว้บูชาเหล่าเทพ เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเทพ ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองของโลกด้วยพลังของโยคะ ไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยพลังทางวัตถุ ผู้คนเหล่านั้นทำให้พี่น้องต่อสู้กันเอง พวกเขาสังเกตอาวูชมากมาย พวกเขายังคงขายอาวูชเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องให้แก่ผู้อื่นด้วยสินเชื่อ อาวูชเหล่านั้นถึงอย่างไรก็มีไว้เพื่อการทำลายล้าง อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เพราะพวกเขาเชื่อว่าแต่ละวงจรใช้เวลาหลายแสนปี พวกเขาอยู่ในความมืดมิดที่สุด การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและพวกเขายังคงหลับใหลในการหลับใหลของกุ่มกัมน์ พวกเขาจะไม่ตื่น เวลานี้ลูกตื่นขึ้นมาแล้ว พ่อคือแสงสว่างที่จุดประกายและเต็มไปด้วยความรู้ พ่อทำให้ลูกๆ เป็นเช่นเดียวกันกับพ่อ นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธาและนี่คือความรู้ ลูกกลับมามีความสุขด้วยความรู้ ลูกควรรู้สึกว่าลูกกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง ลูกต้องจดจำพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด โลกเก่านี้จะถูกทำลาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยด้วยเช่นกัน ในเวลานั้น ลูกจะไม่มีแม่แต่อาหารเพียงพอที่จะรับประทาน เรามีชีวิตอยู่รอดได้เพียงแค่การบำรุงเลี้ยงแห่งความสุข ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย ไม่มีคำถามที่จะกลับมาสืบสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกๆ สโตประธานอีกครั้งหนึ่ง นี่คือน้ำที่ของพ่อทุกวงจร อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความซาบซึ้งที่พระเจ้าเองมีความเมตตาต่อลูก และที่ท่านกำลังสอนลูก การศึกษาเป็นคือแหล่งแห่งรายได้ของลูกและดังนั้นลูกต้องไม่พลาดการศึกษา
2. ลูกต้องสัมผัสกับความสุขเป็นอย่างมาก และให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นด้วย ขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา จงมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และทำให้ดวงวิญญาณสโตประธานอย่างแน่อน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจและสัมผัสทุกพลังในทางปฏิบัติตามเวลา การเป็นนายหมายถึงพลังใดก็ตามที่ลูกปลุกเรียกเป็นไปตามเวลา ลูกจะสัมผัสพลังนั้นในรูปปฏิบัติในช่วงเวลานั้น ทันทีที่ลูกออกคำสั่งพลังนั้นควรกลับมาปรากฏ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกสั่งพลังของความอดทนแต่พลังเผชิญกลับมายู่เบื้องหน้าลูกแทน นี่ไม่ถูกเรียกว่าเป็นนาย ดังนั้นมีการทดลองว่าไม่ว่าพลังใดที่ลูกต้องการในเวลาใดเวลาหนึ่งมาหาลูกให้ลูกใช้เวลานั้นหรือไม่? หากมีความแตกต่างแม้กระทั่งหนึ่งวินาทีแล้วแทนที่จะเป็นผู้นะลูกจะพ่ายแพ้

คติพจน์: มากเท่าที่ลูกมีความซาบซึ้งของพระเจ้าในสติปัญญาของลูก ให้มีความถ่อมตนในการกระทำของลูกมากเท่านั้น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำประวัติศาสตร์ของชัยชนะและความพ่ายแพ้ของลูก นี่คือการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ มีความสุขพิเศษสามส่วนสี่และความทุกข์พิเศษหนึ่งส่วนสี่ ความสุขและความทุกข์ไม่เท่ากัน
- คำถาม:** ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดังนี้หน้าอศรรยมากอยางไร?
- คำตอบ:** ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดังนี้หน้าอศรรยอยางมากที่ไม่วาอะไรก็ตามเกิดขึ้นตลอดทั้งโลกในทุกวินาทีจะซ้ารอยเหมือนเดิมทุกประการ ละครนี้เคลื่อนไปเหมือนตัวโรยอย่างต่อเนื่อง มันเดินไปเรื่อยๆ การเดินหนึ่งดึกไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับดึกถัดไป เหตุนี้เองละครนี้หน้าอศรรยอยางมาก ไม่ว่าบทบาใดก็ตามที่มนุษย์เล่นจะดีหรือไม่ดีก็ถูกกำหนดไว้แล้ว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้

โอมซานติ มีการอธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” แก่ลูกๆ แล้วเพราะเวลานี้ลูกได้กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณให้คำแนะนำของตนว่า ฉันคือดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ โปรแกรมสำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดในเวลานี้คือการกลับบ้าน ใครบอกโปรแกรมของการกลับบ้านนี้แก่ลูก? แนนอนที่จะต้องเป็นพ่อที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก โอ้ ดวงวิญญาณเวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบสิ้น เวลานี้นักแสดงทั้งหมดมาที่นี่ เพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ข้างบนนั้น เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน และแล้วบทบาต้องซ้ารอย ดังเดิมลูกๆ เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ก่อนอื่นลูกได้เข้าไปสู่ยุคทองและแล้วหลังจากการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่อาณาจักรซึ่งไม่ได้เป็นของลูก เพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนี้ ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว พ่อพูดกับลูกที่สุดแสนหวาน ลูกๆ เวลานี้ลูกลงมาและตกลงไปสู่อาณาจักรต่างแดนของราวัน ลูกได้สูญเสียโชคของอาณาจักรของลูกเอง เวลานี้คือ 5000 ปีตั้งแต่มันเป็นยุคทองเมื่อลูกนั้นเคยเป็นของศาสนาเทพ ลูกเคยปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจรรเพราะลูกต้องลงบันไดมาอย่างแนนอน อย่าลืมว่าลูกต้องไปจากยุคทองมาสู่ยุคเงินและแล้วไปสู่ยุคทองแดงและยุคเหล็ก จดจำประวัติศาสตร์ของชัยชนะและความพ่ายแพ้ของลูก ลูกๆ รู้ว่าในยุคทองลูกเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสุขที่สโติประธาน และแล้วหลังจากใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็เข้าไปสู่สภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ในดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับสรีรม์จากพ่ออีกครั้งหนึ่ง เพราะดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลายาวนาน ลูกๆ เคยอยู่แยกห่างเป็นเวลายาวนาน ลูกเคยเป็นคนแรกที่กลับมาแยกห่างและแล้วลูกก็เล่นบทบาของความทุกข์ของลูกไปเรื่อยๆ และแล้วโชคของอาณาจักรของลูกก็ถูกช่วงชิงไป ลูกเล่นบทบาของความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรแห่งความสุขและความสงบของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดวงวิญญาณพูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก ในเวลานี้เนื่องจากการอยู่อย่างตโมประธานจึงมีความไม่สงบในโลก นี่คือการละเล่นของความสงบและความไม่สงบ ความสุขและความทุกข์ ลูกรู้ว่าเคยมีความสงบในโลกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โลกที่ไม่มีตัวตนคือดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของความไม่สงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ในยุคทองมีความสงบในโลกและแล้วด้วยการตกลงมาจึงมีความไม่สงบ เวลานี้ทุกคนต้องการให้มีความสงบในโลก ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ไม่สามารถถูกเรียกว่าโลก นั่นลูกเรียกว่าบราห์มานที่ซึ่งลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของเขา เขาก็กลับมาที่มีความสงบ และเมื่อเขาใช้อีกร่างหนึ่งเขาก็จะสามารถส่งเสียงและเคลื่อนไหวได้เท่านั้น เหตุใดเวลานี้ ลูกๆ จึงได้มาที่นี่ ลูกพูดว่า บาบาพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเกิด ไม่มีบทบาของความทุกข์หรือความทุกข์ในดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข และยุคเหล็กคือดินแดนของความทุกข์ ลูกลงมาอย่างไรนั้นได้มีการแสดงให้เห็นในภาพของบันได ลูกลงบันไดมา ลูกปีนขึ้นไปเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกปีนขึ้นไปเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์และลูกลงมาเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกไม่สามารถปีนขึ้นไปได้ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา บาบา ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นมีความสุขและแล้วก็มี ความทุกข์ มีพื้นที่ของความทุกข์มากกว่า ไม่มีประโยชน์อะไรหากสิ่งเหล่านั้นเท่ากัน สิ่งนั้นก็จะไร้ประโยชน์ พ่ออธิบายว่า ในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้มีความสุขพิเศษสามส่วนสี่และความทุกข์พิเศษหนึ่งส่วนสี่ มีความทุกข์เล็กน้อย เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ พ่อรู้ว่าไม่มีใครนอกจากลูกๆ เท่านั้นที่สามารถรู้จักท่าน พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและให้คำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้จักสามโลก ผู้คนของบารัตไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของแต่ละวงจรร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเวลานี้บาบากำลังสอนลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาสู่แผ่นดินต่าง

แดนในเครื่องแต่งกายที่แฝงตัว บาบาส่งตัวด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นรู้จักตัวเองในทางร่างกาย แต่พวกเขาไม่รู้จักดวงวิญญาณของพวกเขา แต่ละดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายที่สูญสลาย ลูกไม่ควรที่จะลืมดวงวิญญาณของลูกหรือพ่อของดวงวิญญาณ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกจะได้รับมรดกของลูกเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวันนี่และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ ลูกมีสองพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อผู้เดียวของทุกดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าบาธาธอร์ทั้งหมดจะเป็นพ่อ เมื่อมีการประณามศาสนาในบาร์ตถึงที่สุด เมื่อทุกคนลืมพ่อเหนือโลกของดวงวิญญาณของทุกศาสนา และแล้วเมื่อนั้นพ่อจึงมา นี่เป็นการละเล่นด้วยเช่นกัน ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครจะเฝ้าแต่ชั่วร้าย ลูกดวงวิญญาณมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกและแล้วกลับไปหลายต่อหลายครั้ง ละครนี้เคลื่อนไปเรื่อยๆ เหมือนกับตัวโรอย่างเป็นนิรันดร์ ไม่มีวันจบสิ้น ละครนี้ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ แต่หนึ่งดึกไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับอีกดึกหนึ่ง เป็นละครที่แสนอัศจรรย์ แต่ละวินาทีไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในโลกก็จะชั่วร้าย นักแสดงหลักของทุกศาสนาทั้งหมดได้มีการแสดงให้เห็น พวกเขาแต่ละคนก่อตั้งศาสนาของตนเอง พวกเขาไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร เพียงพ่อสูงสุดเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรและราชวงศ์ด้วย ผู้คนเหล่านั้นก่อตั้งศาสนาและทุกคนก็ต้องตามพวกเขาลงมา ใครพาทุกคนกลับไป? พ่อ บางคนก็เล่นบทบาทที่สั้นมากและแล้วบทนั้นก็จบสิ้นลง เป็นเหมือนกับแมลงและเชื้อโรค พวกเขาปรากฏตัวออกมาแล้วก็ตาย รวากับว่าพวกเขาไม่มีนัยสำคัญใดๆ ในละคร ความโลภของลูกถูกดึงไปที่ใด? ตรงไปที่ผู้สร้างผู้ที่ทุกคนพูดถึงท่านว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เริ่มแรกเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ใหญ่โตอย่างมาก เช่นนั้น มีความคิดเห็นมากมายและความหลากหลายของสิ่งต่างๆ มากมายก็ปรากฏออกมา มันกลายเป็นสิ่งที่ยากที่จะนับสิ่งเหล่านี้ ไม่มีรากฐาน ที่เหลือทั้งหมดยังคงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานพ่อมาเมื่อศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ที่นั่น แต่ศาสนาเดียวนั้นไม่ได้คงอยู่ รากฐานได้หายไปและเพียงแค่อัตลักษณ์ของพวกเขาเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ มีเพียงศาสนาเดียวดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น ส่วนที่เหลือทั้งหมดมาภายหลัง มีผู้คนมากมายในยุคเงินที่ไม่ได้ไปสวรรค์เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ โลกใหม่ พ่อพูดว่า ลูกจะไปสู่สวรรค์เมื่อลูกจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีกึ่งกันสาขของต้นไม้มากมาย ลูกๆ รู้จักต้นไม้และทุกคนที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ในสวรรค์อย่างไร เวลานี้สวรรค์ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลานี้เป็นนรก เหตุนี้เองพ่อจึงได้ทำแบบสอบถามขึ้นมา ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ของยุคทองหรือเป็นชาวนรกของยุคเหล็ก ลูกลงมาจากยุคทองสู่ยุคเหล็กแล้ว ในกรณีนั้น ลูกจะกลับขึ้นไปอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อให้คำสอนแก่ลูก ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานอย่างไร? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยไฟโยคะนี้ พ่อสอนความรู้ให้แก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกได้กลับมาตโมประธาน และแล้วจะต้องมีใครบางคนที่ทำให้ลูกสโตประธานอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เมื่อผู้คนพูดว่า “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ้ พระเจ้า!” สติปัญญาของพวกเขานั้นก็ขึ้นไปข้างบน ท่านไม่มีตัวตน ที่เหลือทั้งหมดเป็นนักแสดง พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดเรื่อยๆ พ่ออยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น ลูกเช่นกันก็ไม่รู้ เวลานี้ลูกถูกเรียกว่าผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาของดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร เหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครมีความรู้นี้ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก พ่อเป็นครูของเรา ท่านคือบาบาที่อ่อนหวานอย่างมาก ไม่มีใครที่อ่อนหวานเท่ากับบาบา ลูกๆ ของพ่อเหนือโลกคือดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง(พาโลก) พ่อเช่นกันก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อทางร่างมีลูกๆ เลี้ยงดูพวกเขาและให้ทุกสิ่งแก่พวกเขาในตอนท้าย เพราะพวกเขาเป็นทายาทของเขา นั่นเป็นกฎ ท่านเองเดียวกันลูกเช่นกันก็ได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า เวลานี้ทุกคนต้องไปอยู่เหนือเสียงเพื่อไปยังบ้านของพวกเขา ที่นั่นมีความเงียบสงบและแล้วก็มีการเคลื่อนไหว แล้วก็มีการใช้เสียง ลูกบางคนไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและมีนิมิต ดวงวิญญาณไม่ได้ออกจากร่างของเขา ไม่ว่าอะไรที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครจะชั่วร้ายวินาทีต่อวินาที หนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับอีกหนึ่งวินาทีได้ ไม่ว่าบทบาทอะไรที่มนุษย์เล่นจะดีหรือไม่ดีก็ถูกกำหนดไว้แล้ว ในยุคทองบทบาทดีและในยุคเหล็กบทบาทไม่ดี ผู้คนในยุคเหล็กไม่มีความสุขอย่างมาก สิ่งที่สกปรกไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะไม่ได้รู้จักละครพวกเขาจึงพูดว่าพระเจ้าให้ทั้งความสุขและความทุกข์ เช่นที่ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา ดังนั้นไม่มีใครรู้จักราวันด้วยเช่นกัน พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาทุกปีและพวกเขาก็ฉลองวันตายของราวันทุกปีเช่นกัน เวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก พ่อมีความอ่อนหวานมาก บาบาจะไม่นั่งและร้องเพลงสรรเสริญตนเอง ผู้ที่ได้รับความสุขจากพ่อจะร้องสรรเสริญพ่อ ลูกๆ ได้รับมรดกจากพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและแล้วในยุคทองลูกก็มีความน่ารักและอ่อนหวาน หากใครบาง

คนพูดว่ากิเลส ฯลฯ คงอยู่ที่นั่นด้วย บอกเขาว่าไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ทุกสิ่งมีการอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ไม่มีใครอื่นรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ในเวลานี้เท่านั้นที่มีการอธิบายแก่ลูก และแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ ไม่มีใครที่สูงมากไปกว่าเหล่าเทพ เหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นที่จะมีกูรูที่นั่น ที่ที่มีกูรูมากมาย มีเพียงสัตว์กูรูเดียวเท่านั้น ชาวซิกซ์พูดถึงสัตว์กูรูที่เป็นอมตะ เพียงสัตว์กูรูเดียวเท่านั้นคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ท่านเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด เป็นความตายที่ยิ่งใหญ่มาก ความตายนั้นมาและพาคนหนึ่งจากไป พ่อพูดว่า พ่อพาทุกคนกลับไป พ่อทำให้ลูกทั้งหมดบริสุทธิ์ และก่อนอื่นพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข มีคำกล่าวถึงผู้ที่เป็นของพ่อและแล้วกลายเป็นของมายาวว่า ผู้ที่ได้ประณามสัตว์กูรูไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับความสุขของสวรรค์อย่างเต็มที่ พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ทำให้พ่อถูกประณาม พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์และดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักในขณะที่มนุษย์เป็นมหาสมุทรที่ทำให้เกิดความทุกข์ พวกเขาเคยใช้ดาบของตัณหาและและเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราม ลูกๆ ถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ด้วยพลังโยคะนี้ลูกทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ลูกเป็นนักรบแต่มีนาม ลูกกลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างมากและแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีการสร้างวัดวาอารามมากมายให้กับลูกๆ ผู้เป็นเทพเจ้า มีคำกล่าวว่าไฟของน้ำทิพย์นั้นวางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ นั่นลูกกล่าวว่าแม่ แม่ นี่คือการรู้ นี้ไม่ได้เป็นเรื่องของน้ำ ลูกคือกองทัพพิชิตศัตรูคนเหล่านั้นเลียนแบบลูกและได้กลายเป็นกูรู เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือของสัจจะ ผู้คนร้องเพลงว่า พาเรือของฉันข้ามฟากไปเถิด เวลานั้นลูกได้พบกับคนพายเรือเพื่อพาเรือของลูกข้ามฟากไป แล้วท่านพาลูกออกไปจากโรงค้าประเวณีสู่ชีวิตา ยา ท่านถูกเรียกว่าเป็นนายของสวนด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ป่าของหนามกลายเป็นสวนของดอกไม้ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ในขณะที่ที่ที่มีความทุกข์ มีการเขียนไว้ในแผ่นพับที่บาบาขอให้ลูกตีพิมพ์ว่า ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นชาวสวรรค์หรือชาวโลก? ลูกสามารถถามคำถามมากมาย ทุกคนพูดว่ามีการคดโกง แน่หนอนที่ในบางเวลาต้องเคยมีชีวิตที่สูงส่งด้วย เคยมีเหล่าเทพแต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เมื่อศาสนาเทพหายไปที่พระเจ้าต้องมาเพื่อก่อตั้งหนึ่งศาสนา นั่นคือลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อตัวลูกเองด้วยการทำตามศรัทธา อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักมาก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อไม่ใช่เป็นมหาสมุทรแห่งความทุกข์ อย่าได้ทำการกระทำใดที่จะทำให้พ่อถูกประณาม กลับมาอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก

2. กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนป่าหนามให้เป็นสวนดอกไม้ อยู่อย่างมีความสุขกับบาบาที่แสนหวานของลูกผู้เป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอ่อนหวานเท่ากับท่าน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ได้รับความรักที่สูงส่ง ผู้ที่ได้รับความรักของพระเจ้าในปัจจุบันและอนาคตด้วย ในยุคบรรจบพบกันเพียงลูกๆ ที่มีโชคเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การได้รับความรักจากผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ได้รับความรักจากพระเจ้า ด้วยความรักที่สูงส่งนี้ลูกกลายเป็นผู้เป็นที่รักที่สูงส่ง ผู้เป็นที่รักที่สูงส่งหมายถึงการเป็นราชา(สูงส่ง) สูงส่งในเวลานี้และในอนาคตเช่นกัน แม้กระทั่งก่อนที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นในอนาคต ลูกได้กลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ เช่นเดียวกับที่มีการสรรเสริญของอาณาจักรแห่งอนาคตว่า “หนึ่งอาณาจักร หนึ่งศาสนา” ในทำนองเดียวกัน อาณาจักรของแต่ละดวงวิญญาณที่นี้ ลูกรวมเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้ร่มฉัตรเดียวกัน เหนือประสาทสัมผัสทางร่างกายทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่แสดงให้เห็นบุคลิกของพ่อผ่านใบหน้าของพวกเขาคือผู้ที่ได้รับความรักของพระเจ้า

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สำนักเป็นดวงวิญญาณทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกในขณะที่สำนักที่เป็นร่างทำให้ลูกยากจนขึ้นแค้น ดังนั้น ขอให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** การฝึกฝนใดที่ช่วยลูกเป็นอย่างมากที่จะกลับมาปราศจากร่าง?
- คำตอบ:** พิจารณาว่าตนเองเป็นนักแสดงเสมอ เช่นที่นักแสดงจะถอดเครื่องแต่งกายของเขาทันทีที่บทบาทของเขาจบสิ้น ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ต้องฝึกฝนสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ทันทีที่ลูกจบสิ้นการกระทำของลูก จงถอดเครื่องแต่งกาย(ร่างกาย)ของลูกและปราศจากร่าง ฝึกฝนการเป็นดวงวิญญาณที่ห้องเพศชายอย่างต่อเนื่อง นี่คือการที่ง่ายดายที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการมองดูร่างกายก็จะมีความคิดที่เป็นอาชญากร ดังนั้น ขอให้ลูกปราศจากร่าง

โอมชานติ พ่อแม่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ เพราะลูกได้อยู้อย่างไม่รู้คิดอย่างมาก ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกันและลูกได้รับการสอนด้วยเช่นกันถึงวิธีที่จะมีการกระทำที่สูงส่ง ลูกได้ไปสูศาสนาเทพ และแล้วตามแผนของละคร ลูกก็กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อยู่เรื่อยๆ องค์ของลูกนั้นลดลงและเวลานี้ลูกได้มาถึงสภาพที่ไม่มืองศาใดๆเหลืออยู่เลยในทางปฏิบัติเพราะนี่คืออาณาจักรที่โตมโหฬารของราวัน ก่อนอาณาจักรของราวันนี้ทุกสิ่งเริ่มแรกสโตประธาน และแล้วก็ไปผ่านสภาพ สโต รโจ และตโม เวลานี้ได้กลับมาโตมโหฬารอย่างสมบูรณ์ เวลานี้เป็นตอนจบของอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันเรียกว่าเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ ในบาร์ตมีแฟชั่นของการเผาราวัน เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่พูดถึงอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของรามนั้นคงอยู่ในยุคทองและอาณาจักรของราวันคงอยู่ในยุคเหล็ก เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ บาบาประหลาดใจที่ลูกๆ ที่ดีมากได้ขีดคร่อมเส้นโซคของพวกเขาก่อนเพราะพวกเขาไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ ข้อบกพร่องของราวันนั้นเกาะติดพวกเขาอยู่ พวกเขาเองพูดถึงคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกเคยเป็นเหมือนกับเทพเหล่านั้น ลูกมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด ได้เคยมีการอธิบายถึงความแตกต่างและการที่ลูกกลับมาโตมโหฬารอย่างไรแก่ลูกแล้ว นี่เป็นอาณาจักรของราวัน ราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและทำให้บาร์ตยากจนขึ้นแค้นและโตมโหฬาร ไม่มีผู้คนมากมายนักในอาณาจักรของราม มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น ที่นี้มีอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายครอบคลุมนทุกคน มีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ความละโมภและความผูกพันยึดมั่น ลูกลืมนึกว่าลูกนั้นไม่สูญสลายและร่างกายนั้นที่สูญสลาย ลูกไม่ได้มีสำนักเป็นดวงวิญญาณเลย มีสำนักที่เป็นร่างมากมาย มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสำนักที่เป็นร่างและสำนักเป็นดวงวิญญาณ เทพที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณได้กลายเป็นนายของทั้งโลก ด้วยการกลับมามีสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาจึงมีความยากจนขึ้นแค้น บาร์ตเคยเป็นนกกกระจอกทอง พวกเขาพูดถึงสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้เลย ชีพบาบามาเพื่อทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลักษณะและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก ลูกเคยได้ยินไหมว่าใครให้อาณาจักรของพวกเขากแก่พวกเขา? พวกเขาได้กระทำสิ่งใดที่พวกเขาได้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น? นี่เป็นเรื่องของกรรม เมื่อผู้คนมีการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจ การกระทำเหล่านั้นก็เป็นบาป ในยุคทองการกระทำนั้นเป็นกลาง ไม่มีบุญกรรมที่นั่น พ่ออธิบายว่า เนื่องจากการไม่เข้าใจ ผู้คนจึงเป็นเหตุของอุปสรรคมากมาย พวกเขาพูดว่าชีวาและชางก้านั้นคือหนึ่งเดียวกันและเป็นเหมือนกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าชีวาผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ไม่มีตัวตน ในขณะที่พวกเขาได้แสดงชางก้าพร้อมกันกับปารวตี และดังนั้นกิจกรรมต่างๆของแต่ละคนจึงแตกต่างกัน รัฐมนตรีและประธานาธิบดีสามารถเป็นคนเดียวกันและเป็นเหมือนกันได้อย่างไร? สถานะภาพของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แล้วชีวาและชางก้าจะสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกันเหมือนอย่างที่เราพูดได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าผู้ที่จะไม่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชุมนุมของรามจะไม่เข้าใจสิ่งนี้ ชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจจะประณามลูกและสร้างอุปสรรคเพราะพวกเขามีกิเลสทั้งห้าในตนเอง เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขามีสถานะภาพที่สูงเช่นนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยปราศจากกิเลสอย่างยิ่ง ทุกคนเกิดมาด้วยกิเลส ชันยาสซีเช่นกันก็ต้องเกิดมาด้วยกิเลส และพวกเขาก็เริ่มมีการสละละทิ้ง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ชันยาสซีไม่เข้าใจยุคทอง พวกเขาพูดว่ายุคทองคงอยู่ตลอดกาล เช่นเดียวกับที่พวกเขาพูดว่าฤๅษณะคงอยู่ในทุกหนแห่งและเราได้ปรากฏอยู่ในทุกหนแห่ง มีความคิดเห็นมากมายและมีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน การกำหนดที่สูงส่งซึ่งลูกกำลังได้รับในเวลานี้ได้ดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาและแล้วลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลวิษณุและจากนั้นก็ขึ้นของสกุล

จันทราวศ์ ทั้งสองนั้นเรียกว่าเป็นราชวงศ์ ในขณะที่มีการกล่าวว่า “สกุลบราห์มิน” สิ่งนี้ไม่สามารถเรียกว่าเป็นราชวงศ์ ไม่มีอาณาจักรที่นี้ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ในบรรดาลูกเช่นกันก็มีเพียงบางคนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ บางคนก็ไม่ได้ปรับปรุงตนเองเลย พวกเขามีวิญญาณปีศาจร้ายอย่างใดอย่างหนึ่ง มีวิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภและความโกรธ ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายในยุคทอง เหล่าเทพนั้นคงอยู่ในยุคทอง พวกเขามีความสุขมาก เป็นวิญญาณปีศาจร้ายที่เป็นเหตุของความทุกข์ วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาจะเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกต้องทำความเพียรพยายามมากมายที่นี้ สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! พ่อเฝ้าแต่บอกลูกว่า หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย ก็ไม่สามารถมีสายตาอาชญากรได้ จำเป็นต้องมีความกล้าหาญในทุกสิ่ง บางคนพูดว่า หากเธอไม่ต้องการแต่งงาน ก็ออกไปจากบ้านนี้! ดังนั้น ความกล้าหาญนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกต้องตรวจสอบตนเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย ทุกสิ่งกำลังจะกลายเป็นฝุ่น บางคนก็เฝ้าแต่เคลื่อนไปด้วยความกล้าหาญที่ดีมาก บางคนก็มีความกล้าหาญแล้วก็ล้มเหลว พ่ออธิบายทุกสถานการณ์แก่ลูกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำสิ่งใด ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีโยคะอย่างเต็มที่ ราชาโยคะโบราณของบาร์ตันนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังอย่างมาก ด้วยโยคะนี้เท่านั้นที่ลูกกลายเป็นนายของโลก การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ นั่นคือด้วยการศึกษาที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง ตามลำดับกันไป แม้กระทั่งในความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชาย สติปัญญาก็เป็นเหตุของความซุกซนร้ายกาจ เหตุนี้เองพ่อจะพาลูกขึ้นไปให้สูงยิ่งกว่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณ พี่น้องเพศชายด้วยเช่นกัน หากเราทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย ก็ไม่สามารถมีสายตาอื่นใดได้ เมื่อลูกมองดูร่างกาย ก็เป็นความคิดที่เป็นอาชญากร พ่อพูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกปราศจากร่าง ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เมื่อลูกเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย และแล้วลูกก็ต้องละวางจากร่างกายนั้น นักแสดงเหล่านั้นได้จับสันทบบาทของพวกเขาและก็เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขา เวลานี้ลูกเองก็ต้องถอดเสื้อผ้าเก่าของลูกและสวมใส่เสื้อผ้าใหม่ ในเวลานี้ดวงวิญญาณตโมประธานและร่างกายก็ตโมประธานด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ตโมประธานไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นได้ เมื่อพวกเขากลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถไปที่นั่นได้ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ เป็นการพูดเท็จเมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นั้นหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่สามารถไปที่นั่น สิ่งนี้ราวกับว่าต้นไม้เฝ้าพันต้นนั้นถูกสร้างขึ้นที่นั่น มันคงอยู่ที่นั่นเช่นนั้น เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงชื่อของบราห์มินในกิตะเลย ผู้เดียวนั้นอธิบายว่าท่านเข้ามาในร่างของประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นการนำร่างมาใช้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน พรหมณ์เหล่านั้นมีกิเลสในขณะที่ลูกนั้นปราศจากกิเลส ขณะที่กลับมาปราศจากกิเลส ลูกต้องอดทนต่อการถูกจุใจมากมาย ด้วยการมองเห็นรูปและนาม หลายนคนก็มีความคิดที่ไม่ดี แม้แต่ด้วยความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายพวกเขาก็พลาดพลั้งและตกลงมา และแล้วพวกเขาก็เขียนว่า บาบ่า ฉันได้ล้มลง ฉันทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก พ่อพูดว่า ช่างน่าอัศจรรย์! พ่อพูดว่า อยู่อย่างนี้เป็นพี่น้องหญิงชายแล้วลูกก็ทำผิดอีก! และแล้วก็จะมีการลงโทษที่รุนแรงอย่างยิ่งที่ได้รับจากสิ่งนั้น อันที่จริงแล้วเมื่อใครบางคนทำสิ่งที่ไม่ดี เขาก็จะถูกนำไปขังคุก บาร์ตันที่พ่อสร้างนั้นเคยบริสุทธิ์อย่างยิ่งที่ชื่อที่แท้จริงคือชีวาလာยา ไม่มีใครมีความรู้นี้ คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นเครื่องประกอบทางวัตถุของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองทุกคนอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องเพียรพยายาม ที่นี้ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อการหลุดพ้นและหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เพราะพวกเขานั้นอยู่ในความตกต่ำ พวกเขาไปอาบในแม่น้ำคงคา แต่น้ำของแม่น้ำคงคาจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขาหรือ? จะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์หรือ? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกเช่นกันก็ตามลำดับกันไป บางคนตัวเขาเองก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นพวกเขาจะอธิบายให้กับผู้อื่นได้อย่างไร? เหตุนี้เองبابาไม่ได้ส่งพวกเขาไปที่ใด ลูกเฝ้าแต่ร้องเพลง บาบ่าเมื่อท่านมา ฉันจะทำตามการกำหนดของท่าน และกลายเป็นเทพ เทพอาศัยอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ที่นี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นกิเลสของตัณหาคะที่ผู้คนนั้นติดกับ พวกเขไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีกิเลสของตัณหาคะ ราวกับว่าพวกเขาได้รับมรดกของกิเลสนั้นจากแม่และพ่อของพวกเขา ที่นี้ ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากราม ลูกกำลังได้รับมรดกของความบริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าฤๅษณะคือพระเจ้า ลูกแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด โอ! แต่พระเจ้าไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีวา พ่ออธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี ท่านมีความเมตตาด้วยเช่นกัน ท่านมีความเมตตา ลูกๆ นั้นดีมากและรู้คิดอย่างยิ่ง ลูกมีความจงมตรระการตามากมาย ผู้ที่มีพลังของความรู้และโยคะในตนเองนั้นจะดึงดูดผู้อื่น ผู้ที่มีการศึกษาที่ดีจะได้รับความเคารพที่ดีมาก ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็ไม่ได้รับความเคารพ ลูกรู้ว่าในเวลานี้ทั้งหมดเป็นขุมหมุมที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ความแตกต่างระหว่างชีวาและชางก้านั้นชัดเจนอย่างสมบูรณ์ ผู้เดียวนั้นอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและผู้นี้อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ทั้งสองจะเป็นเช่นเดียวกันได้อย่างไร? นี่คือนิโลกที่ตโมประธาน ราวกับคือศัตรูที่เป็นของขุมหมุมที่เป็นเช่นปีศาจและเขาทำให้ลูกเป็นเหมือนกับตัวเขา เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเหมือนกับพ่อและทำให้ลูกเป็นของ

ชุมชนเทพ รวบรวมไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เขาถูกเผาเป็นเวลาครึ่งวงจร อาณาจักรของรามคงอยู่ในยุคทอง คานธีจึงต้องการให้มี อาณาจักรของราม แต่เขาจะสามารถก่อตั้งอาณาจักรของรามได้อย่างไร? เขาไม่ได้ให้คำสอนกับใครที่จะกลับมาเป็นดั่ง เป็นดวงวิญญาณ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดในยุคนั้นพบกัน ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! นี่คือนัยสำหรับการกลับมา สูงส่ง พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก ลูกควรจะจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมากซ้ำแล้วซ้ำเล่า บาบ เป็นความอัศจรรย์ของท่าน! เราเคยมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นและเวลานี้ท่านกำลังทำให้เราสูงส่งอย่างมาก พวกเราจะ ทำตามการกำหนดของท่านเท่านั้น พวกเราจะไม่ทำตามการกำหนดของใครอื่น ในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะพูดว่า บราห์มา กุมารและบราห์มาคูมารีกำลังทำการกำหนดที่สูงส่ง บาบบอกสิ่งที่ดีเช่นนั้นแก่ลูก ท่านให้คำแนะนำของตอนเริ่ม ตอน กลางและตอนจบแก่ลูก และเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูกด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้สายตาของลูกบริสุทธิ์และสะอาด อย่าได้มองที่รูปและนามของใคร ผิดฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และพูดกับดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายของลูก
2. เพื่อที่จะได้รับความเคารพจากทุกคน ชี้นำพลังของความรู้และโยคะ กลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง ทำงานรับใช้ โดยการปรับปรุงบุคลิกภาพของลูกให้ดีขึ้น

พร: พร: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแทนการมีสำนึกรู้ในความเจ็บป่วย ชำระสะสางบัญญัติกรรมของ ลูกในความสุ

ร่างกายของทุกคนในเวลานี้เก่าและดั่งนั้นแต่ละคนจึงมีความเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือใหญ่โตอย่างใดอย่าง หนึ่ง อย่างไรก็ตามถ้าร่างกายของลูกมีผลกระทบต่อจิตใจของลูก ลูกจะป่วยเป็นสองเท่าและมีสำนึกรู้ใน ความเจ็บป่วย ดังนั้นอย่าได้ปล่อยให้อารมณ์จิตใจของลูกมีความคิดใดๆของความเจ็บป่วย และแล้วลูกก็จะเรียกได้ ว่ามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้หวาดกลัวความเจ็บป่วยใดๆ เพียงรับประทานผลไม้เล็กน้อยในรูปของ ยา และร่ำลาต่อความเจ็บป่วยนั้น สะสางบัญญัติกรรมของลูกในความสุ

คติพจน์: การมีประสบการณ์ทุกคุณธรรมและพลังหมายถึงการเป็นตัวของตัวเอง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน จดจำเสมอว่าลูกคือบราห์มิน, จุก ลูกกำลังกลับมาสูงส่ง ดังนั้นจงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส เรียนรู้ที่จะพูดกับตนเองแล้วลูกจะสัมผัสกับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด

คำถาม: ใครที่สามารถลี้ภัยกับพ่อ? พ่อให้การลี้ภัยกับใคร?

คำตอบ: เพียงผู้ที่เป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์และผู้ที่ยोคะของสติปัญญาตัดขาดจากทุกที่เท่านั้นที่สามารถลี้ภัยกับพ่อได้ ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นกับเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรใดๆในสติปัญญาของลูก ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า “ของฉันคือบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น” เพียงลูกๆ เช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้ พ่อให้การลี้ภัยแก่ลูกเช่นเท่านั้น

โอมชานติ ผู้เดียวคือพ่อ ครู และครูทางจิต ในเวลานี้ลูกได้เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก โลกไม่ได้รู้อะไรนี้ แม้ว่าชั้นยาสที่ จะพูดถึงตนเองว่า “ซีไวอัม” (ฉันคือชีวา) พวกเขาไม่ได้พูดว่าพวกเขาคือพ่อ ครู และครู พวกเขาเพียงแต่พูดถึงตัวเองว่า “ซีไวอัม” ฉันคือชีวา

“ทัท-ทวัม”(เช่นเดียวกับท่าน) หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแล้วทุกคนก็จะกลายเป็นพ่อ ครู และครู อย่างไรก็ตามไม่มีใครพิจารณาว่าตนเองเป็นสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ผิดอย่างแท้จริงสำหรับมนุษย์ที่จะเรียกตนเองว่าพระเจ้า, ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่ออธิบายกับลูก ลูกต้องซึมซับไว้ในสติปัญญา ในการศึกษาอื่นมีมากมายหลายวิชา ไม่ใช่ทุกวิชาจะอยู่ในสติปัญญาของนักเรียน ที่นี้ไม่ว่าอะไรที่พ่อสอนสิ่งนั้นจะเข้ามาในสติปัญญาของลูกในหนึ่งวินาที ลูกถ่ายทอดความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสามและผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ในการศึกษาทางโลกทุกวิชาแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ลูกพิสูจน์และอธิบายแก่ทุกคนว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน! ผู้คนสัมผัสกับความทุกข์เมื่อพวกเขาสูญเสียมรดกนั้น นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ในเวลานี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข ลูกสัมผัสกับความสุขด้วยการกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน คือพ่อผู้ที่ก่อตั้งโลกของความสุข ลูกต้องเก็บสิ่งไว้ในสติปัญญาของลูกว่าคือพ่อที่กำลังอธิบายแก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ศาสนาอื่นทั้งหมดที่มีการก่อตั้งจะมาในเวลาของตนเอง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พ่อทำให้การศึกษานี้ง่ายดายมากสำหรับลูก พ่อเพียงแต่อธิบายแก่ลูกในรายละเอียดว่า จดจำฉัน, พ่อของลูก แล้วลูกจะกลับมาสู่โดประธานจากโดประธาน โยคะได้รับการสรรเสริญเป็นอย่างมาก โยคะโบราณของบาร์ตาได้รับการจดจำกันมาแต่ไม่มีใครรู้ว่าประโยชน์อะไรที่ได้รับจากโยคะนั้น นี่คือโยคะเดียวกันที่พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนสอนที่ได้รับการกล่าวถึงในกิตะ โยคะอื่นๆทั้งหมดมีการสอนโดยมนุษย์ ไม่มีเรื่องของโยคะสำหรับเหล่าเทพ คือมนุษย์ที่สอนครูโยคะเหล่า เหล่าเทพไม่ศึกษาเล่าเรียนสิ่งเหล่านั้นและไม่ได้สอนผู้อื่น ไม่มีเรื่องของโยคะในโลกที่สูงส่ง ด้วยโยคะทุกคนจะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอนที่ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อทำให้โลกใหม่ เวลาลูกกำลังถูกโยกย้ายจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ เป็นความอัศจรรย์ที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครบางคน เราบราห์มินคือจุก บราห์มิน, จุก อยู่ระหว่างยุคเหล็กและยุคทอง นี่เรียกว่ายุคบรรจบพบกันซึ่งลูกจะกลับมาสูงส่ง หากสิ่งอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่สูงส่งลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากเท่านั้น ลูกต้องหารายได้และดูแลใจผู้อื่นให้หารายได้ ยิ่งลูกทำงานรับใช้ที่นัทรศการมากเท่าไร ผู้ที่รับฟังลูกก็จะได้รับความสุขมากเท่านั้น จะมีคุณประโยชน์สำหรับลูกและสำหรับผู้อื่นเช่นกัน แม้กระทั่งที่ศูนย์เล็กๆ ก็ควรมีรูปภาพหลัก 5-6 รูป เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายรูปภาพเหล่านั้น ลูกควรทำงานรับใช้และทำงานรับใช้ให้มากขึ้นตลอดทั้งวัน ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อเพื่อนฝูงหรือญาติและมิตรของลูก ทุกสิ่งที่ลูกมองเห็นด้วยตาจะถูกทำลาย แต่ไม่ว่าอะไรที่ลูกมองเห็นในนิมิตที่สูงส่งกำลังได้รับการก่อตั้ง เผาแต่พูดกับตนเองในลักษณะนี้และลูกจะกลับมาเข้มแข็ง ลูกควรสัมผัสกับความสุขของการได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บางคนเกิดกับราชาจะมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกทั้งหมดกำลังเพียรพยายามเพื่อตนเอง พ่อเพียงแต่พูดว่า ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะลูกได้กลับมาเนาเกลียด เวลานั้นนั่งบนกองไฟของความรู้และลูกจะกลับมาสวยงาม ความคิดเหล่านี้ควรจะหมุ่นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง

เนื่อง แม้กระทั่งเมื่อลูกนั่งอยู่ในสำนักงานของลูก ลูกควรเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่ว่าลูกไม่มีเวลา เมื่อใดที่ลูกมีเวลาจงหารายได้ทางจิต นี่เป็นรายได้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นที่ลูกได้รับทั้งพละนามัยที่ดีและความมั่งคั่งในเวลาเดียวกัน มีเรื่องราวของอรุณและบิล (คนพื้นบ้านหรือคนท้องถิ่น) ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกสามารถไปล้าหน้าในความรู้และโยคะได้เร็วกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นั่น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง หากลูกทั้งหมดจะนั่งอยู่ที่นั่นแล้วงานรับใช้จะทำได้อย่างไร? กลับมาสดชื่นแจ่มใสและชองแะอยู่ในงานรับใช้ ลูกควรมีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ บาบามีไม่สามารถไปที่นิทรรศการได้เพราะทั้งบัพและดาตาอยู่ด้วยกัน ดวงวิญญาณของบาบาและดวงวิญญาณของผู้ที่อยู่ด้วยกัน นี่คือคู่ที่น่าอัศจรรย์ ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถรู้จักคู่นี้ บาบามีพิจารณาว่าตัวท่านเองเป็นส่วนหนึ่งของคู่ และท่านก็พูดด้วยเช่นกันว่า ฉันคือลูกชายของบาบาที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ท่านประสบกับความสุขเป็นอย่างมากเมื่อได้เห็นรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ นี่คือชาติเกิดถัดไปของฉัน ฉันจะนั่งบนบัลลังก์อย่างแน่นอน ลูกเช่นกันกำลังศึกษาราชโยคะ เป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก ผู้ที่มีความสุขของการเป็นลูกชายของบาบาที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ถึงกระนั้นก็ตามท่านก็ไม่สามารถคงความสุขไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ ความคิดของท่านเร่ร่อนไปในทิศทางที่แตกต่างกัน สิ่งนี้ไม่ใช่กฎของละครที่การจดจำระลึกถึงจะคงอยู่อย่างสม่ำเสมอและไม่มีความคิดอื่นเกิดขึ้น พายุของมายาไม่ปล่อยให้ลูกมีการจดจำระลึกถึง ฉันรู้ว่าเป็นสิ่งที่ง่ายดายมากสำหรับฉันเพราะบาบาได้เข้ามาในตัวฉัน ฉันคือลูกอันดับหนึ่งของบาบาที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ฉันจะกลายเป็นเจ้าชายลำดับแรก ถึงกระนั้นก็ตามฉันก็ลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง ความคิดมากมายหลายประเภทเกิดขึ้น นี่คือมายา เมื่อบาบามีประสบการณ์นี้เท่านั้นที่ท่านสามารถอธิบายแก่ลูกได้ ความคิดเหล่านี้จะหยุดลงเมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ร่างกายนี้จะไม่คงอยู่เมื่อดวงวิญญาณกลับมาสมบูรณ์พร้อม ชีพบาบาบริสุทธิ์เสมอ เป็นบทบาทของท่านที่จะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อที่จะทำให้บริสุทธิ์ ท่านถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่นกัน เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะต้องการร่างใหม่ ชีพบาบาไม่ได้มีร่างของท่านเอง เป็นดวงวิญญาณนี้ (บราห์มาบาบา) ในร่างกายนี้ที่มีความสำคัญ ผู้นั้นมีอะไร? ท่านพูดมุรลีและจากไป ท่านเป็นอิสระ บางครั้งท่านมาที่นี่และบางครั้งท่านไปที่อื่น ลูการู้สึกด้วยเช่นกันว่าเป็นชีพบาบา คือผู้ที่พูดมุรลี ลูกๆเข้าใจว่าลูกปรากฏตัวในงานรับใช้ของพระเจ้านั้นเพื่อที่จะช่วยพ่อ พ่อพูดว่า พ่อได้มาด้วยการจากบ้านที่แสนหวานของพ่อ อาณาเขตสูงสุดหมายถึงโลกที่ไม่มีตัวตนที่อยู่ในดินแดนเหนือเสียง อย่างไรก็ตาม การละเล่นทั้งหมดดำเนินไปบนโลกนี้ ลูกเข้าใจว่านี่คือการละเล่นที่น่าอัศจรรย์ อย่างไรก็ตามมีเพียงแค่โลกเดียว ผู้คนเหล่านั้นพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์ นั่นคือพลังของวิทยาศาสตร์ เมื่อเราได้มาซึ่งชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ด้วยพลังของความเจียบสงบแล้ว วิทยาศาสตร์ก็จะให้ความสุขเช่นกัน ที่นี้วิทยาศาสตร์ให้ความสุขพร้อมกับความทุกข์ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ สิ่งเหล่านี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน บาบามีความคิดมากมาย ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะถูกทาบติดอย่างมากสำหรับยาพิษ อย่างไรก็ตามบางคนก็ติดกับอันเนื่องจากความผูกพันยึดมั่น ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะพูดอย่างรวดเร็วว่า เราต้องการดื่มน้ำทิพย์ สำหรับสิ่งนี้ลูกจำเป็นต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หัวใจของลูกควรจะออกไปจากโลกเก่า เพียงผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้เช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจ พวกเขาสามารถได้รับที่ลี้ภัย กุมาริหลบภัยอยู่กับสามีของเธอ แต่เธอไม่ได้ถูกเก็บไว้โดยที่ไม่มียาพิษ สำหรับสิ่งนั้นเธอจะต้องลี้ภัยกับพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสิ้นเชิง เราได้พบสามีเหนือสามีทั้งหมด และดังนั้นเวลานี้เราได้หมั้นหมายอยู่กับท่านด้วยโยคะของสติปัญญา “ของฉันคือผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น” เช่นที่กุมาริสร้างความรักกับสามีของเธอ ดังนั้นนี่คือความรักของดวงวิญญาณต่อดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับความทุกข์จากผู้นั้น ในขณะที่ลูกได้รับความสุขจากผู้เดียวนี้ นี่คือนิยามที่พบกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกควรมีความสุขอย่างมาก เราได้พบคนพายเรือ คนสวน ผู้ที่พาเราไปสู่สวนดอกไม้ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดได้กลายเป็นเช่นหนาม หนามที่ใหญ่ที่สุดคือตัณหาราคะ เริ่มแรกลูกเคยเป็นดอกไม้ที่ปราศจากกิเลส แล้วองศาของลูกก็ค่อยๆลดลงทีละน้อยและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นหนามที่ใหญ่ บาบามีเรียกว่าเป็นบาบูลนาถ (เจ้าแห่งหนาม) ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าชื่อดั้งเดิมคือชีวา ท่านเรียกว่าเป็นบาบูลนาถเพราะท่านเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ชื่อมากมายถูกให้ไว้กับท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงมีชื่อเดียวเท่านั้นคือชีวา ไม่ว่าลูกจะพูดว่า ไฟบุชายัญญูของความรู้ของรูตราหรือไฟบุชายัญญูของความรู้ของชีวาก็เป็นสิ่งเดียวกัน เปลวไฟของการทำลายล้างถูกจุดขึ้นมาจากไฟของความรู้ของรูตราและดินแดนของกฤษณะ นั่นคือได้มีการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ด้วยไฟบุชายัญญูนี้ลูกจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ พวกเขาสร้างรูปภาพที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น พวกเขาแสดงให้เห็นบราห์มาปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุ ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกรู้ว่าบราห์มาและสรีสวดีที่กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกมีศรัทธาใน ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นบราห์มาและสรีสวดีหลังจากใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาต้องสัมผัสกับความสุขเช่นกันแต่มายาไม่ยิ่งหย่อนเลย ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มายาดักลูกไว้ในรูปและนามของใครบางคนและทำให้ลูกตกลงมา เธอไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ แล้ว

ความสุขนั้นก็ลดลง ลูกไม่ควรมีความสุขที่ลูกได้อธิบายแก่ผู้อื่นมากมาย สิ่งแรกลูกควรดูว่าลูกจดจำบาบามากเท่าใด ฉันจดจำบาบาตอนไปนอนก่อนในเวลากลางคืนหรือฉันลืม? ลูกบางคนมั่นคงมากในระเบียบวินัยของเขา ลูกมีโชคดีมาก มีภาระอย่างใหญ่หลวงอยู่บนศีรษะของพ่อฉัน อย่างไรก็ตาม พาหนะนี้ได้รับการให้สิทธิ์ ท่านมีความรู้และโยคะ โดยปราศจากสิ่งเหล่านี้ ท่านจะได้มาซึ่งสถานภาพของลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไร? บาบามีความสุขของการเป็นลูกคนเดียวของพ่อและมีลูกๆมากมาย ท่านมีความซาบซึ้งนี้แต่มายากี่สร้างอุปสรรคเช่นกัน ลูกต้องมีประสบการณ์ของอุปสรรคจากมายาเช่นกัน สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมจะมาเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทั้งบัพและดาดานี้อยู่ด้วยกัน ท่านพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก ดวงวิญญาณของผู้นี้อยู่ด้วยกันกับผู้เดียวนั้น ผู้นี้มีความรักด้วยเช่นกัน ท่านเข้าใจว่าไม่ว่าท่านทำอะไรเมื่อผู้อื่นเห็นพวกเขาจะทำเช่นเดียวกัน ลูกต้องอยู่อย่างอ่อนหวานมาก ลูกต้องรู้จักมาก ดูสิว่าลักษมีและนารายณ์นี้รู้จักอย่างไร พวกเขาได้รับอาณาจักรของโลกด้วยการรู้จัก ปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้นโดยนิทรศการ บาร์ตันนั้นใหญ่โตมาก ดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้มากเช่นนั้น ประการที่สองลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ความใสใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือเราจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานได้อย่างไร มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ มีโอกาสมากมายสำหรับการทำงานรับใช้ ลูกสามารถทำงานรับใช้บนรถไฟด้วยเข็มกลัด นี่คือบาบาและนี่คือมรดก บาร์เตเคเป็นสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้วอย่างแน่นอน เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อาณาจักรของพวกเขาต้องมาอีกครั้งอย่างแน่นอน เรากำลังกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงบาบา งานรับใช้มากมายสามารถทำได้บนรถไฟ ลูกควรทำงานรับใช้บนรถไฟตู้หนึ่งแล้วจากนั้นไปยังตู้ถัดไป ผู้ที่ทำงานรับใช้เช่นนั้นได้ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจ บอกพวกเขาว่า เราต้องการบอกข่าวดีบางอย่างแก่ท่าน ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้จึงกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง รูปภาพของบันไดดีมาก ด้วยภาพนี้ลูกสามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงสภาพ สโต ไรโซ และตโม ในโรงเรียนช่วงปลายภาค (ช่วงใกล้สอบของพวกเขา) นักเรียนมีความใสใจที่จะเร่งความเร็วไปข้างหน้าอย่างเต็มที่ ที่นั่นเช่นกันมีการอธิบายว่าผู้ที่สูญเสียเวลาควรเร่งให้เร็วขึ้นและต้องแะในงานรับใช้ มีช่องว่างมากมายสำหรับการทำงานรับใช้ ลูกสาวที่มีค่าในงานรับใช้มากมายซึ่งบาบาสามารถส่งไปที่ไหนสักแห่งควรปรากฏตัวออกมา งานรับใช้ที่ดีมากสามารถเกิดขึ้นได้ในวัด ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจในทันที ลูกสามารถอธิบายในสถานที่ที่ผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาด้วยเช่นกัน หัวใจของเขาจะยอมรับสิ่งนี้อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงทำงานรับใช้ทางจิต ทหารายได้ที่แท้จริงและเฉลียวฉลาดผู้อื่นให้หารายได้ นำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเองและผู้อื่น ทำงานรับใช้บนรถไฟด้วยเข็มกลัดของลูก

2. นำหัวใจของลูกออกไปจากโลกเก่า กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอกด้วยการล่วงรู้ถึงความสำคัญของยุคบรรจบพบกัน และด้วยเหตุนี้มีความใสใจพิเศษในทุกขณะ

ขณะที่ทำทุกการกระทำ มีพรนี้อยู่ในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ ว่า: ฉันเป็นนักแสดงเอก และแล้วทุกการกระทำของลูกก็จะพิเศษ และดังนั้นทุกวินาที ทุกขณะและทุกความคิด จะได้รับการทำให้สูงส่ง ลูกไม่สามารถพูดว่าเพียงห้านาที่เท่านั้นที่ธรรมดา แม้ห้านาที่ของยุคบรรจบพบกันมีความสำคัญมาก ห้านาทีที่นี้ยิ่งใหญ่มากกว่าห้านาที่ที่นั่น ดังนั้นจงมีความสนใจต่อเวลา เพื่อที่จะได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูกตลอดเวลา จงมีความเอาใจใส่ตลอดเวลาด้วย

คติพจน์: สำหรับผู้ที่มีพลังของความมุ่งมั่น ในความคิดของพวกเขา งานทุกงานนั้นเป็นไปได้

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในวันชีพจันตี, ลูกต้องบอกทุกคนเกี่ยวกับชีวประวัติของพ่อที่ไม่มีตัวตนด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ชีพจันตีนี้มีค่าเช่นเพชร

คำถาม: ดิवाลีที่แท้จริงของลูกบราห์มินคือเมื่อไหร่และเป็นอย่างไร?

คำตอบ: คำ ตามความเป็นจริง, ชีพจันตีคือดิवाลีที่แท้จริงสำหรับลูกเพราะชีพبابามาและจุดแสงของลูกดวงวิญญาณ ตะเกียงของแต่ละบ้านถูกจุดขึ้น, นั่นคือแสงของดวงวิญญาณถูกจุดขึ้นมา ผู้คนเหล่านั้นจุดตะเกียงทางวัตถุ ในขณะที่ตะเกียงที่แท้จริงของลูกถูกจุดขึ้นมาเมื่อพ่อชีวามา เหตุนี้เองลูกจึงเฉลิมฉลองชีพจันตีด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังเฉลิมฉลองชีพจันตี ถึงอย่างไรผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาในบาร์ต มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของผู้เดียว แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! นั่นไม่สามารถเป็นวันเกิดของทั้งหมดได้ ผู้คนฉลองวันเกิดกันเมื่อใด เมื่อเด็กออกมาจากครรภ์ มีการเฉลิมฉลองชีพจันตีอย่างแน่นอน แม้กระทั่งผู้ที่ เป็นของอารยะสมาธิฉลองสิ่งนั้น เวลานั้นลูกกำลังเฉลิมฉลองจันตีที่ 88 นั่นคือ ขณะนี้เป็นเวลา 88 ปีตั้งแต่มีการเกิดของท่าน ทุกคนจดจำวันเกิด ในวันนั้นวันนี้, คนนั้นคนนี้ออกมาจากครรภ์ (เกิดมา) ลูกกำลังฉลองวันเกิดที่ 88 ของชีพبابา ท่านไม่มีตัวตน จะสามารถมีวันเกิดของท่านได้อย่างไร? ผู้มีชื่อเสียงมากมายได้รับบัตรเชิญ หนึ่งในพวกเขายังน้อยควรที่จะถามว่า พวกท่านฉลองวันเกิดของชีพبابาอย่างไร? ชีพبابาถือกำเนิดอย่างไรและเมื่อไร? ชื่อที่ให้แก่ร่างกายของท่านคืออะไร? อย่างไรก็ตาม ผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นหินแข็งที่ว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งจะถามสิ่งนี้ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า ท่านไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือชีวา ลูกคือลูกซาลิเกรม ลูกรู้ว่ามีซาลิเกรมในร่างกายนี้ มีการให้ชื่อไว้แก่ร่างกาย ท่านคือชีวาทรงวิญญาณสูงสุด ลูกมีรายการที่มีความโอฬารตระการตาอย่างมาก แต่ละวัน, ลูกเฝ้าแต่อธิบายด้วยความโอฬารตระการตาว่า เมื่อชีพبابาอวตารเข้ามาในร่างกายของบราห์มา ได้มีการจดจำกันว่าเป็นวันเกิดของท่าน ไม่มีวันที่หรือเวลาใด ท่านพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา อย่างไรก็ตาม พ่อไม่ได้บอกลูกว่าเมื่อใดหรือช่วงเวลาใด หากพ่อบอกลูกถึงวันและเวลาที่แน่นอน, นั่นก็จะกล่าวได้ว่าท่านถือกำเนิดในวันนั้นวันนี้ อย่างไรก็ตาม ท่านไม่มีดวงชะตา ในความเป็นจริง ดวงชะตาของท่านสูงที่สุด งานของท่านก็สูงที่สุดด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่า พระเจ้า, คำสรรเสริญของท่านไร้ขีดจำกัด ดังนั้นท่านต้องเคยทำบางสิ่งอย่างแน่นอน มีการร้องสรรเสริญผู้คนมากมาย ผู้คนร้องสรรเสริญเนรู, คานธีจีและทุกคน ไม่มีใครสามารถบอกลูกถึงคำสรรเสริญของผู้เดียวนี้ ลูกอธิบายว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านมีเพียงหนึ่งเดียว ดังนั้นท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด, และเมื่อลูกเฉลิมฉลองสิ่งนั้น ก็ไม่มีใครมีความกล้าแม้กระทั่งที่จะถามลูก มิฉะนั้นพวกเขาควรถามลูกว่า เมื่อวันเกิดของชีพبابาได้รับการเฉลิมฉลองและมีการร้องสรรเสริญท่าน บางคนต้องเคยมาและไปอย่างแน่นอน มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย หากรัฐบาลไม่เชื่อสิ่งนี้ พวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งทำแสดมปีของผู้เลื่อมใสศรัทธา, ผู้รู้และกुरु รัฐบาลเป็นเช่นไร ผู้คนก็เป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกรู้ชีวประวัติของพ่ออย่างดีมาก ไม่มีใครอื่นมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์มากเท่ากับลูก เพียงลูกเท่านั้นที่พูดว่าชีพจันตีมีค่าเช่นเพชรและจันตีอื่นๆทั้งหมดนั้นมีค่าเช่นเปลือกหอย เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกจากเปลือกหอยกลายเป็นเพชร ศรีกฤษณะกลับมาสูงส่งอย่างมากด้วยเช่นกันโดยผ่านพ่อ เหตุนี้เองวันเกิดของเขาก็ได้รับการจดจำว่ามีค่าเช่นเพชร ในตอนแรกเขาเคยมีค่าเช่นเปลือกหอยและبابาก็ทำให้เขามีค่าเช่นเพชร ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ใครทำให้เขาเป็นเจ้าชายของโลกเช่นนั้น? ดังนั้น, สิ่งนี้ได้รับการอธิบายว่าผู้คนฉลองวันเกิดของกฤษณะ เด็กออกมาจากครรภ์ของมารดาและถูกพาไปใส่ตะกร้า ศรีกฤษณะคือเจ้าชายของโลก ดังนั้นทำไมเขาจะต้องกลัวอะไร? คันส์, พวกปิศาจเคยคงอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ เวลานั้นลูกควรอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ อย่างชัดเจนมาก จำเป็นต้องมีศิลป์วิธีที่ดีมากในการอธิบาย ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถสอนได้มากเท่ากัน ด้วยการไม่อธิบายอย่างมีศิลป์วิธี ก็มีการทำให้งานรับใช้เสียหายมากยิ่งขึ้น เวลานั้นชีพจันตีกำลังได้รับการเฉลิมฉลอง และดังนั้นชีวาผู้เดียวที่จะได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน ในวันเกิดของคานธีจันตี พวกเขาจะร้องสรรเสริญคานธีเพียงผู้เดียว พวกเขาจะไม่คิดถึงสิ่งอื่นใด เวลานั้นลูกเฉลิมฉลองชีพจันตี และดังนั้นต้องมีคำสรรเสริญชีวประวัติและเรื่องราวชีวิตของท่านของท่านอย่างแน่นอน ในวันนั้น, ลูกเพียงแต่บอกผู้คนเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของท่าน พ่อพูดว่า ผู้คนไม่แม้กระทั่งถามว่าชีพจันตีเริ่มขึ้นเมื่อใด ไม่มีการกล่าวถึงสิ่งนั้น มีการร้องเพลงว่า คำสรรเสริญของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเรียกชีพبابาว่า

เจ้าผู้ไร้เดียงสาและสรรเสริญท่านอย่างมาก ท่านคือเจ้าแห่งคลังสมบัติที่ไร้เดียงสา ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงชีวาและซาง ก้าวาเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาคิดว่าซางก้าวเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา ในความเป็นจริงซางก้าวไม่ใช่เจ้าผู้ไร้เดียงสา พวกเขาพูดถึงซางก้าวว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นเมื่อซางก้าวเปิดตาที่สามและพูดว่าเขากินดอกไม้ที่หอม ดังนั้นเขาจะถูกเรียกว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้อย่างไร? มีคำสรรเสริญของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไปที่วัดของชีวาและอธิบายแก่พวกเขา ผู้คนมากมายไปที่นั่น ดังนั้นลูกต้องบอกชีวประวัติของชีวาแก่พวกเขา พวกเขาพูดว่า ชีพบาบา คือเจ้าแห่งคลังสมบัติที่ไร้เดียงสา ลูกได้บอกพวกเขาถึงความแตกต่างระหว่างชีวาและซางก้าว ชีวาได้รับการกราบไหว้บูชาในวัดของชีวา ดังนั้นลูกต้องไปที่นั่นและบอกชีวประวัติของชีวาแก่พวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินชีวประวัติ, หัวของบางคนก็จะคงหมุ่นที่เป็นไปได้อย่างไรที่จะถ่ายทอดประวัติของชีวา ดังนั้นผู้คนจะคิดว่านี่คือสิ่งที่น่าอัศจรรย์และผู้คนมากมายจะมา จงบอกพวกเขาว่า เราจะบอกชีวประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน แก่ผู้ที่รับคำเชิญของเรา พวกเขาจะคงรับฟังชีวประวัติของคานธี ฯลฯ เวลาเมื่อลูกสรรเสริญชีวา ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะออกจากสติปัญญาของผู้คนไป คำสรรเสริญของผู้หนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับคำสรรเสริญของอีกผู้หนึ่งได้ เติ้นท์ที่พวกเขาตั้งขึ้นหรือนิทรรศการที่พวกเขาจัดขึ้นนั้นไม่ใช่วัดของชีวา ลูกรู้ว่าวัดที่แท้จริงของชีวาในความเป็นจริงอยู่ที่นี้ ที่ซึ่งผู้สร้างเองนั่งและบอกลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกสามารถเขียนว่า เราจะบอกชีวประวัติของผู้สร้างและประวัติศาสตร์และความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ท่าน ข้อความที่เขียนควรเป็นทั้งภาษาอินเดียและภาษาอังกฤษ เมื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงเห็นสิ่งนี้, พวกเขาจะสงสัยว่า ผู้นี้คือใครที่กำลังแสดงชีวประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? หากลูกเพียงแค่อบอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งสร้าง พวกเขาจะคิดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเคยเกิดขึ้น และแล้วสิ่งสร้างใหม่ก็ถูกสร้างขึ้น แต่ไม่ใช่เลย, ลูกต้องอธิบายว่าพ่อมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมารับรู้และผู้คนจะอัศจรรย์ใจ ผู้คนมากมายจะมาที่วัดของชีวาด้วยเช่นกัน ควรจะมีเติ้นท์หรือห้องประชุมขนาดใหญ่ ลูกอาจจะออกไปทั่วพร้อมกับรูปภาพในตอนรุ่งเช้า แต่ลูกยังคงต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าใครก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน, ผู้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด มาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกควรไตร่ตรองว่าลูกสามารถไปที่วัดของชีวาและทำงานรับใช้อย่างไร ผู้คนกราบไหว้บูชาในวัดของชีวาในตอนเช้า ระฆังจะตีในตอนเช้าด้วยเช่นกัน ชีพบาบาในตอนรุ่งอรุณด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้มาในเวลากลางดึก ลูกไม่สามารถให้ความรู้ในตอนนั้น, เพราะผู้คนกำลังหลับอยู่ในตอนนั้น ในตอนเย็นผู้คนมีเวลาบ้าง มีการจุดแสงขึ้นด้วยเช่นกัน ควรจะมีการจุดแสงที่ดี ชีพบาบาและปลุกลูกๆ ดวงวิญญาณให้ตื่นขึ้น นี่คือนิพพานที่แท้จริงเมื่อตะเกียงในทุกบ้านถูกจุดขึ้นมา นั่นคือแสงของดวงวิญญาณถูกจุด ผู้คนเหล่านั้นจุดตะเกียงทางวัตถุในบ้านของเขา อย่างไรก็ตามนี่คือความหมายที่ถูกต้องของนิพพาน ตะเกียงของบางคนไม่ได้จุดขึ้นมาเลย ลูกรู้ว่าแสงของลูกถูกจุดขึ้นมาอย่างไร เมื่อบางคนตาย, ผู้คนจุดตะเกียงเพื่อจะได้ไม่มีความมืดมิด อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดตะเกียงของดวงวิญญาณต้องถูกจุดขึ้นมา, แล้วจะไม่มีมีความมืดมิด มิฉะนั้นผู้คนก็อยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ดวงวิญญาณละจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งในหนึ่งวินาที ไม่มีเรื่องของความมืดมิดในสิ่งนั้น นั่นคือระบบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อน้ำมันทั้งหมดถูกเผาไหม้จนหมด ตะเกียงก็ดับลง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความมืดมิดเช่นกัน พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจการให้อาหารกับจิตวิญญาณที่จากไป ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยปลุกเรียกดวงวิญญาณที่จากไปเหล่านั้นและถามคำถามพวกเขา แต่พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนั้นอีกต่อไป พวกเขาทำที่นั่นเช่นกัน บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งพูดบางสิ่ง หากลูกถามดวงวิญญาณนั้นว่า "เธอมีความสุขไหม?" เขาจะตอบรับว่ามี เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าผู้ที่ไปจากที่นี่จะไปเกิดในบ้านที่ดีอย่างแน่นอน พวกเขาจะไปเกิดในครอบครัวที่ไม่มีความรู้อย่างแน่นอน พวกเขาไม่สามารถไปเกิดในครอบครัวบราห์มิน เพราะบราห์มินที่เป็นญาติไม่สามารถช้องแวนิกิเลส, พวกเขาเป็นบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นจะไปเกิดในครอบครัวที่ดีและมีความสุข ตรรกะก็บอกด้วยเช่นกันว่าการเกิดของเขาจะเป็นไปตามสภาพของเขา และพวกเขาก็จะแสดงให้เห็นประกายของเขานั้น แม้ว่าดวงวิญญาณนั้นอยู่ในร่างที่ยังเล็กมากและยังไม่สามารถพูดได้ ทันทีที่เด็กเติบโตขึ้นเล็กน้อยเขาจะแสดงให้เห็นประกายของความรู้อย่างแน่นอน เช่นเดียวกับที่เด็กบางคนนำเสนอการศึกษาคัมภีร์ไปกับพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงช้องแวนอยู่กับคัมภีร์นั้นในวัยเด็กของเขา เมื่อดวงวิญญาณรับความรู้ไปจากที่นี่ พวกเขาจะได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน ลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้เลย ลูกควรถามพวกเขาว่า หากชีวาอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน, ท่านจะสามารถฉลองวันเกิดของชีวาได้อย่างไร? เวลาเมื่อลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ, ครูและสัสตกรด้วยเช่นกัน บาบาได้อธิบายว่าชาวซิกข์พูดว่า ท่านคือ สัท ศรี อากาล (ผู้เป็นสัจจะ, ผู้ที่สูงส่งและผู้ที่เป็นอมตะ) ในความเป็นจริง, ดวงวิญญาณทั้งหมดคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แต่เพราะพวกเขาออกจากร่างและรับอีกร่างหนึ่ง, ลูกจึงพูดถึงการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณเดิม ดวงวิญญาณใช้ 84ชาติเกิด เมื่อวงจรสิ้นสุดลง, พ่อก็มาด้วยตนเองและบอกลูกว่าพ่อคือใครและพ่อเข้ามาในผู้นี้อย่างไรที่ด้วยสิ่งนี้ลูกสามารถเข้าใจด้วยตนเอง ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจ ลูกรู้ว่าพระเจ้าได้เข้ามาในผู้เดียวนี้

แล้ว แต่ลูกไม่ได้เข้าใจว่าท่านมาเมื่อไรหรืออย่างไร แต่ละวัน สิ่งเหล่านี้จะเข้ามาในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกจะรับฟังสิ่งใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้อธิบายความลับของพ่อสองพ่อ ก่อนหน้านั้น ลูกเป็นเช่นทารก แม้กระทั่งในเวลาี้ ลูกหลายคนพูดว่า บาบา, นั่นคือลูกอายุสองวันของท่าน, นั่นคือลูกอายุหลายวันของท่าน ลูกเข้าใจว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นก็เหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ นี่คือความรู้ที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะเข้าใจ ดวงวิญญาณเกิดแล้วก็ตาย พวกเขาจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองเดือนหรือแปดเดือนแล้วก็ตาย เมื่อพวกเขามาหาลูก พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ลูกต้องทำ ท่านคือพ่อของเราและเราคือลูกของท่าน พวกเขาเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่ลูกพูด ลูกเขียนว่าผู้คนมากมายประทับใจอย่างมากและทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้นและพวกเขาก็ตาย แล้วพวกเขาก็ไม่มาเลย และดังนั้นอะไรจะเกิดขึ้นกับพวกเขา? พวกเขาจะมาและได้รับความสดชื่นในเวลาสุดท้ายเช่นกัน หรือพวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการอธิบาย เราลองใช้พยานตัวอย่าง, ใช้บาบาให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างไร ใช้บาบานำของขวัญของสวรรค์มา ท่านพูดด้วยตนเองว่าพ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อคือผู้สร้างของสวรรค์ ดังนั้นท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์อย่างแน่นอน เราสามารถบอกชีวประวัติของชีพบาบาแก่พวกท่าน จงมาและเรียนรู้ว่าชีพบาบาก่อตั้งสวรรค์อย่างไรและท่านสอนราชาโยคะอย่างไร พ่ออธิบายและลูกจะไม่สามารถอธิบายในทำนองเดียวกันได้หรือไม่? จำเป็นต้องมีบางคนที่สามารถอธิบายอย่างดีมาก ผู้คนจะเฉลิมฉลองอย่างดีมากในวัดชีวา และดังนั้นลูกควรไปที่นั่นและอธิบายแก่พวกเขา หากลูกบอกชีวประวัติของชีวาแก่พวกเขาในวัดลักษมีและนารายณ์ จะไม่มีใครชอบสิ่งนั้น พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งคิดถึงสิ่งนั้น แล้วลูกต้องทำให้พ่อนั่งอยู่ในสติปัญญาของเขายังดีมาก ผู้คนมากมายไปที่วัดลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถอธิบายความลับของลักษมีและนารายณ์และราเด์และกฤษณะแก่พวกเขา ไม่ควรมีวัดที่แยกไปสำหรับสองคู่นี้ ลูกสามารถไปที่วัดกฤษณะในวันศุกร์กฤษณะจันตี เหตุใดศรัทธกฤษณะจึงได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม? พวกเขาพูดว่า เขาเป็นเด็กชาวบ้าน, ดังนั้นเขาก็น่าเกลียดว้าวและแกะในหมู่บ้าน บราห์มาบาบารู้สึกว่าท่านก็เป็นเด็กชาวบ้านเช่นกันที่ไม่ได้มีทั้งหมดหรือรองเท่า เวลานั้นท่านจำได้ว่าเคยเป็นอะไร แล้วบาบาและเข้ามาในร่างของท่านอย่างไร ดังนั้นทุกคนต้องได้รับเป้าหมายจากพ่อ นั่นคือจดจำชีพบาบา ท่านผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกสามารถบอกชีวประวัติของราม่าจันทร์แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกควรคิดเกี่ยวกับว่าอาณาจักรของเขาเริ่มขึ้นเมื่อไรและคงอยู่เป็นเวลานานเท่าใด ลูกต้องบอกชีวประวัติของชีวาในวัดชีวาแก่พวกเขาและสรรเสริญลักษมีและนารายณ์ในวัดลักษมีและนารายณ์ เมื่อลูกไปที่วัดรามลูกจะบอกชีวประวัติของรามแก่พวกเขา เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาฮินดู แต่หากลูกบอกพวกเขาตรงๆว่าไม่มีศาสนาฮินดู, พวกเขาจะไม่พอใจ พวกเขาจะคิดว่าลูกคือชาวคริสต์เถียน ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า เราเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ทุกวันนี้เรียกว่าศาสนาฮินดู อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก บอกผู้คนถึงชีวประวัติของชีวาในวัดชีวา และการสรรเสริญลักษมีและนารายณ์ ราเด์และกฤษณะในวัดลักษมีและนารายณ์ ให้คำอธิบายอย่างมีศิลปะวิธีแก่ทุกคน

2. ในการที่จะได้รับการปกป้องจากความมืดของความไม่รู้ ให้รักษาตะเกียงของดวงวิญญาณให้สว่างอย่างสม่ำเสมอ ด้วยน้ำมันของความรู้ จงนำผู้อื่นออกจากความมืดของความไม่รู้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่สม่ำเสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด และกลับมาเติมไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด โดยการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ

ในยุคนั้นบรรพบุรุษบัณฑิตาให้พรแก่ลูกๆ ทั้งหมด “ขอให้ลูกมั่นคงและไม่มีที่สิ้นสุด” ผู้ที่รักษาพรนี้ไว้ในชีวิตของพวกเขากลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือเป็นผู้รับใช้ที่ถวายถวายอย่างสม่ำเสมอ และประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง จากยุคทองแดงเป็นต้นไป แม้ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธากลายเป็นผู้ให้ทาน แต่พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นผู้ให้ทานของทรัพย์ที่มีค่าที่มีสิ้นสุดเหล่านี้ พวกเขากลายเป็นผู้ให้ทานของสิ่งต่างๆ และทรัพย์ที่สูญสลาย แต่ลูกๆ ของผู้ประทานผู้ที่กลับมาเติมไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดไม่สามารถอยู่ได้แม้เพียงหนึ่งวินาทีโดยปราศจากการให้ทาน

คติพจน์: ความซื่อสัตย์และความสะอาดภายในได้รับการเปิดเผยเมื่อมีความง่ายดายในธรรมชาติของคุณ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผิดฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และลูกจะพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่ง ความคิดที่เป็นอาชญากรรมของลูกจะสิ้นสุดลง และลูกจะมีประสบการณ์ของความสุกที่ไม่มีที่สิ้นสุด
- คำถาม:** เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก และอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกควรเก็บสิ่งใดไว้ในสำนึกของลูกเสมอ?
- คำตอบ:** มีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรปกครองของเทพของลูก ลูกกำลังจากดินแดนของความตายและไปสู่ดินแดนของความเปี่ยมล้น ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมาก และพฤติกรรมของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง เพราะในการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะหรือโลกใหม่ ลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน เพื่อที่จะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมายด้วยเช่นกัน ลูกต้องชี้หนทางแก่ทุกคน

โอม ซานติ ลูกๆ ไม่ควรพิจารณาว่าตนเองเป็นของที่นี่ เวลาลูกรู้ว่าอาณาจักรของลูกที่เรียกว่าเป็นอาณาจักรของรามหรืออาณาจักร สุริยวงศ์นั้นมีความสงบและความสุขอย่างมาก เวลานั้นเรากำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง เราได้กลายเป็นสิ่งนั้นก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เราเคยเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เราเคยอยู่ในอาณาจักรของเรา เวลานั้นเราอยู่ในอาณาจักรของราวัน เราเคยมีความสุขมากในอาณาจักรของเรา ดังนั้นลูกควรมีความสุขและความศรัทธาภายในตัวลูกอย่างมากที่ลูกจะไปสู่อาณาจักรของลูกอีกครั้ง ราวันช่วงชิงอาณาจักรของลูกไปจากลูก ลูกรู้ว่าลูกเคยมีอาณาจักรสุริยวงศ์ของลูกเอง เราเป็นของอาณาจักรของราม และเรามีคุณธรรมที่สูงส่ง เราเคยมีความสุขมาก แล้วราวันก็ช่วงชิงโชคของอาณาจักรของเราไป เวลานั้นพ่อได้มาแล้วและกำลังบอกเราถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เคยเป็นของเราและสิ่งที่ต่างไปไม่ใช่ของเรา เป็นเวลาครึ่งวงจรเราเคยอยู่ในอาณาจักรของราม แล้วครึ่งหลังของวงจรเราได้อยู่ในอาณาจักรของราวัน หากลูกมีศรัทธาในทุกสิ่ง ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและพฤติกรรมของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เวลานั้นเราไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรต่างแดน ชาวฮินดูหรือชาวบาร์ต เข้าใจว่าพวกเขาเคยไม่มีความสุขภายใต้การปกครองของต่างชาติ และเวลานี้พวกเขามีความสุขในอาณาจักรของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตามความสุขนั้นชั่วคราวเหมือนหยดหนึ่งของมูลก เวลาลูกจะไปสู่โลกของความสุกที่ถาวร ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน หากลูกไม่ได้อยู่ในความรู้แล้วก็เหมือนราวกับว่าสติปัญญาของลูกเป็นเช่นหิน ลูกๆ รู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกเองอย่างแน่นอน ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆในสิ่งนี้ เราเคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเราและเราเคยปกครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร แล้วราวันก็ทำลายทุกสิ่งที่เรามีอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกที่ดีทำกิจกรรมที่เสื่อมเสีย พวกเขาจะพูดว่า ลูกเสียสติไปแล้วหรือ? สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรเข้าใจว่ามาหาได้ทำให้ลูกขาดสติอย่างสิ้นเชิง เราตกลงมาเรื่อยๆ เวลานั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนคุณธรรมที่สูงส่งแก่เรา ดังนั้นปรอทของความสุกควรสูงขึ้น เมื่อครูให้ความรู้ เหล่านักเรียนก็จะมีความสุข นี่คือการรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจหรือไม่? หากลูกไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม จะต้องมีการลงโทษ อย่างไรก็ตาม ทำไมเราต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษเล่า? ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อผู้ที่ถูกได้รับอาณาจักรนี้จากท่าน เวลานั้นเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่เราเคยมีอีกครั้ง ที่นั่นราชาชินนี่เป็นเช่นไร ปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ทุกคนมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกเข้าใจคุณธรรมที่สูงส่ง หากบางคนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้พวกเขาจะพัฒนาคุณธรรมเหล่านั้นได้อย่างไร? พวกเขาร้องเพลงเกี่ยวกับการเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม และดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นนั้น มีดวงตาที่เป็นเช่นอาชญากร พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและความคิดที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง พ่ออธิบายวิธีการมากมายให้แก่ลูก ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งกล่าวได้ว่าเป็นเทพและผู้ที่ไม่มีความดีเลยกล่าวได้ว่าเป็นมนุษย์ ทั้งสองคือมนุษย์ แต่เหตุใดเทพจึงได้รับการกราบไหว้บูชา? เพราะว่าพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ขณะที่กิจกรรมของมนุษย์เป็นกิจกรรมที่เหมือนกับสิ่งเหล่านั้น พวกเขาต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันกลายเป็นอย่างมากในบรรดาพวกเขาเอง สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่คงอยู่ในยุคทอง ถึงอย่างไรพวกเขาก็มีชีวิตอยู่ที่นี่ หากลูกทำความผิดพลาดลูกต้องอดทนต่อสิ่งนั้นอย่างแน่นอน หากลูกไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกต้องอดทน ยิ่งลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่านั้น ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่? พ่อคือผู้ประทานความสุขและดังนั้นหน้าที่ของลูกๆ คือให้ความสุขแก่ทุกคน ถ้ามหัวใจของลูกว่า ฉันกำลังเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่?

อย่างไรก็ตามบางคนมีนิสัยเช่นที่ว่าพวกเขาไม่สามารถละเว้นจากการเป็นต้นเหตุของความทุกข์ได้ พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเองเลย เป็นเหมือนราวกับว่าพวกเขาคือคนคุก พวกเขาพิจารณาว่าตนเองมีความสุขเมื่อพวกเขาอยู่ในคุก พ่อพูดว่า ที่นั่นไม่มีคุกใดๆ ไม่มีการกระทำความบาปใดเลยที่ใครจะต้องเข้าคุก ที่นั่นพวกเขาต้องสัมผัสกับการลงโทษในคุก เวลาที่ลูกเข้าใจว่าเมื่อลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของลูกเอง ลูกเคยมั่งคั่งมาก ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินจะเข้าใจว่า พวกเขา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของเขาเอง สถานที่นั้นที่เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพเคยเป็นอาณาจักรของเรา เมื่อดวงวิญญาณได้รับความรู้ พวกเขามีความสุข ลูกต้องพูดว่า “ผู้ที่มีชีวิต” อย่างแน่นอน เมื่อเราผู้ที่มีชีวิตเป็นของศาสนาเทพ เราเคยมีอาณาจักรของเราทั่วทั้งโลก ความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูก ชาวบาร์ตไม่เข้าใจว่าเคยเป็นอาณาจักรของเขาและพวกเขาเคยสโตประธานเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความรู้ทั้งหมด ดังนั้นเราเคยเป็นเทพและเราต้องกลายเป็นสิ่งนั้นในเวลานี้ แม้ว่าจะมีอุปสรรค ลูกจะเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้าวันแล้ววันเล่า ชื่อของลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ทุกคนจะเข้าใจว่านี่คือองค์กรที่ดีและกำลังดำเนินงานที่ดี ลูกแสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายมาก มีคำกล่าวว่ ลูกเคยเป็นเทพที่สโตประธานในอาณาจักรของลูกเอง เวลานั้นลูกกลับมามาไม่ประธาน ไม่มีใครอื่นที่พิจารณาว่าตนเองอยู่ในอาณาจักรของราวัน ลูกเคยรู้ว่าลูกเคยสะอาดและบริสุทธิ์อย่างมาก และเวลานี้ลูกกลับมามากต่ำ ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดสติปัญญาของลูกก็เปลี่ยนจากสูงส่งมาเป็นหิน เวลานั้นเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราเอง และดังนั้นลูกควรมีความกระตือรือร้นนั้นและไม่วางเว้นในการเพียรพยายาม ผู้ที่เคยข้องแะในสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว เขาเองจะมาข้องแะในสิ่งนี้ในเวลานี้อย่างแน่นอน เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเทพของเราตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา ลูกล้มสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเช่นกัน มิเช่นนั้นก็จะมีความสุขภายในอย่างมาก เฝ้าแต่เตือนกันและกันที่จะอยู่ในมานะบาฟ จดจำพ่อผู้เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ไม่มีสิ่งใดใหม่ พ่อให้ศรัทธาแก่เราทุกวงจรที่เราจะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง มิเช่นนั้นเราจะต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษแล้วประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำ นี่คือลोटเตอร์ที่ใหญ่โต หากลูกเพียรพยายามในเวลานี้และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับสถานภาพนั้นทุกวงจร พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก เฝ้าแต่อธิบายที่นิทรรศการว่า ท่านซึ่งเป็นชาวบาร์ตเคยเป็นของอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดและลงบันไดมา ท่านได้กลายเป็นสิ่งนี้ บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและครูสูงสุด มีลูกๆนักเรียนมากมายที่ยังคงแข่งขันกันต่อไป บาบาขอรายชื่อของผู้ที่กลับมาปราศจากกิเลสและกลับมาบริสุทธิ์ว่ามีจำนวนเท่าใด ได้อธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าดวงวิญญาณเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พ่อพูดว่า พ่อมาและนั่งที่นั่นเช่นกัน (ตรงกลางหน้าผาก) และเล่นบทบาทของพ่อเอง บทบาทของพ่อคือชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อคือมหาสมุทรของความรู้ เมื่อเด็กเกิดมา บางคนก็ดีมาก และบางคนก็นิสัยเสีย แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจเมื่อได้ยินความรู้นี้ ผู้ที่ถ่ายทอดความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป โอ้ มายา! เธอแสนจะมีพลัง! อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า แม้ว่าพวกเขาจะวิ่งหนีไป พวกเขาจะไปที่ไหนได้เล่า? พ่อเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่จะพาพวกเขาเข้ามา พ่อผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ในความรู้นี้เลย ผู้ที่เชื่อสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะเชื่อสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกเป็นอย่างยิ่งและลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย ไปและชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นมากมาย อธิบายแก่ทุกคนอย่างอ่อนหวานมากกว่า พวกท่าน ชาวบาร์ตเคยเป็นนายของโลก เวลานั้นท่านสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของท่านกลับคืนมาในลักษณะนี้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายในลักษณะที่พ่ออธิบายแก่ลูก อย่างไรก็ตามขณะที่ก้าวไปลูกก็พ่ายแพ้เพราะมายา พ่อพูดด้วยตนเองว่า ด้วยการเอาชนะกิเลสเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก เทพเหล่านั้นกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พวกเขาต้องเคยมีการกระทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรมด้วยเช่นกัน ในอาณาจักรของราวันการกระทำนั้นเป็นบาป ในขณะที่อาณาจักรของรามการกระทำนั้นเป็นกลาง สิ่งหลักคือการเอาชนะตัณหาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก จงจดจำพ่อ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เรามั่นใจ 100 เปอร์เซ็นต์ว่าเราจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเราจะไม่ปกครองที่นี่ เราประกาศสิทธิในอาณาจักรที่นี่แล้วจะปกครองในดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกล้มแม้กระทั่งว่าเวลานี้ลูกอยู่ระหว่างดินแดนของความตายและดินแดนของความเป็นอมตะ เหตุนี้เองพ่อจึงเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลานั้นลูกมีศรัทธาที่ มั่นคงว่าลูกจะไปสู่อาณาจักรของลูก อาณาจักรเก่านี้จะสิ้นสุดลงอย่างแน่นอน เพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่เวลานี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน พุดกับตนเองในลักษณะนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นเป็นในเวลานี้ที่ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แล้วลูกจะไม่ต้องกลับมาที่นี่เพื่อรับความรู้นี้ กิเลสทั้งหลายจะไม่คงอยู่ที่นั่นที่เราจะต้องมีโยคะ เป็นในเวลานี้ที่ลูกต้องมีโยคะเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นทุกคนได้รับการเปลี่ยนแปลง แล้วองศาที่เฝ้าแต่ลดลงทีละน้อย สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์ต่อผู้คน สิ่งหลักคือน้ำที่เย็นร่า ที่นั่นไม่มีน้ำที่เย็นร่า ด้วยการกลับมามีน้ำเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยะธรรม ในอาณาจักรของราวันลูกมีสายตาที่เป็นอาชญากร ลูกรู้ว่าลูกอยู่อย่าง

มีความสุขมากในอาณาจักรของตัวเอง ไม่มีตัณหาหรือความโกรธใดๆ ลูกมีเพลงที่มีฐานมาจากสิ่งนี้ตั้งแต่วันแรกๆ ก็เลสเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เราได้รับชัยชนะแล้วก็พ่ายแพ้หลายต่อหลายครั้ง สิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็กต้องช้าร้อย พ่อและครูท่านเฝ้าแต่ให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูก ครูทางจิตนี้หน้าอัสรรย์ พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และท่านเป็นครูที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน และท่านกำลังทำให้เราเป็นเทพสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกเองสามารถมองเห็นว่าพ่อกำลังก่อตั้งความเป็นเทพอย่างไร ลูกเองกำลังกลายเป็นเทพ เวลานี้พวกเขาทั้งหมดเรียกตนเองว่าฮินดู มีการอธิบายแก่พวกเขาว่าที่จริงแล้วเคยมีศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไป ในขณะที่ศาสนาอื่นยังคงดำเนินต่อไป เพียงศาสนาเทพเท่านั้นที่หายไป นี่คือศาสนาที่บริสุทธิ์มาก ไม่มีศาสนาอื่นที่บริสุทธิ์เท่ากับศาสนานี้ เวลานี้เนื่องจากไม่มีความบริสุทธิ์ พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ ลูกสามารถอธิบายว่าลูกเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และเหตุนี้เองลูกจึงกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ผู้ที่กราบไหว้บูชาพระคริสต์เป็นชาวคริสต์ ผู้ที่กราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้าเป็นชาวพุทธ ผู้ที่กราบไหว้เทพคือเทพ แล้วเหตุใดลูกจึงเรียกตนเองว่าฮินดู? ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาอย่างมีศิลปะวิธี หากลูกเพียงแต่บอกพวกเขาว่าไม่มีศาสนาฮินดู พวกเขาก็จะไม่พอใจ บอกพวกเขาว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม แล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าศาสนาโบราณดั้งเดิมไม่ใช่ศาสนาฮินดู คำว่า “โบราณและดั้งเดิม” นั้นดี เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ สิ่งนี้เกิดขึ้นเช่นนั้นทุกๆ วงจร ลูกเคยมั่งคั่งอย่างยิ่งในอาณาจักรนั้น เวลานี้เราได้กลับมายากจนขึ้นแล้ว พวกเขาเคยเป็นมหาเศรษฐี พ่อให้วิธีการที่ดีมากแก่ลูก มีคำถามว่า พวกท่านคือผู้อาศัยของยุคทองหรือยุคเหล็ก? หากพวกท่านเป็นของยุคเหล็ก พวกท่านคือชาวนรกออย่างแน่นอน ผู้ที่เป็นผู้อาศัยของยุคทองจะเป็นเทพหรือชาวสวรรค์ หากลูกถามคำถามเช่นนั้นแก่พวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าผู้ที่กำลังถามคำถามเหล่านี้จะสามารถเปลี่ยนแปลงผู้อื่นและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพอย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นสามารถถามคำถามเหล่านี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกไป อะไรคือผลของความเลื่อมใสศรัทธา? นั่นคือความรู้ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ด้วยความรู้มีกลางวันถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และด้วยความเลื่อมใสศรัทธามีกลางคืนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ผู้ที่จะยอมรับสิ่งนี้จะยอมรับตามนั้น ผู้ที่ไม่ยอมรับสิ่งใดก็ไม่ยอมรับความรู้หรือความเลื่อมใสศรัทธานั้น พวกเขาเพียงรู้วิธีที่จะหาเงินเท่านั้น เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังของโยคะด้วยการทำตามศรัทธา แล้วหลังจากครั้งวงจร ลูกจะสูญเสียอาณาจักรด้วยเช่นกัน วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ อัสเซ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกต้องทำให้คำพูดของลูกอ่อนหวานมาก รับใช้ด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน กลับมาอดทน
2. เข้าใจปรัชญาของกรรมที่ลึกซึ้งและเอาชนะกิเลส กลายเป็นเทพที่เป็นผู้เอาชนะโลก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และทำให้สายตาที่เป็นอาชญากรของลูกมีอารยะธรรม

พร: พร: ขอให้ลูกแบ่งปัน “ปราณ ปราสาท” (อาหารสูงส่งศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระเจ้า) ของคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูก และกลายเป็นเทวดานางฟ้าผู้ที่กลายเป็นเทพ
ในเวลาปัจจุบัน ไม่ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากความรู้นี้ หรือดวงวิญญาณบราห์มิน ทั้งสองต้องการการให้ทานของคุณธรรม ดังนั้นเวลานี้จึงทำให้วิธีการนี้จริงจัง สำหรับตนเอง และสำหรับครอบครัวบราห์มิน
คุณธรรมที่สูงส่งเหล่านี้เป็น ปราณ ปราสาทที่สูงส่งมากที่สุด ดังนั้นจงแบ่งปันปราสาทนี้แก่ดวงวิญญาณมากมาย เช่นที่ลูกให้โกลีแก่กันและกันด้วยความรัก ในทำนองเดียวกันให้โกลีของคุณธรรมที่สูงส่งนี้ เช่นนี้ เป้าหมายของลูกของการกลายเป็นเทพจากเทวดานางฟ้า จะปรากฏให้เห็นในลูกๆ ทั้งหมด

คติพจน์: สวมเสื้อเกราะของโยคะของลูกอย่างสม่ำเสมอ และแล้วมายาศัตรูของลูก จะไม่สามารถจู่โจมลูกได้

*** โอม ขานติ ***

มีความรักต่อพ่อ งานรับใช้ และครอบครัว และลูกจะเป็นอิสระจากการที่ต้องลำบากตรากตรำ

วันนี้ ลูกจากทุกหนแห่งได้มาเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว หรืออยู่ที่นี้ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ลูกก็อยู่เบื้องหน้าท่าน พ่อมองเห็นลูกทุกคน ในด้านหนึ่งลูกมีความสุขที่ได้เฉลิมฉลองการพบปะนี้ และในอีกด้านหนึ่งลูกมีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะรับใช้เพื่อเปิดเผยพ่อโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เมื่อเห็นลูกในทุกทิศทาง บัพดาตาก็ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า เช่นที่ลูกๆ ได้มาจากที่ไกลแสนไกลจากทุกมุมเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ดังนั้นบัพดาตาก็มาจากที่ไกลแสนไกลเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆ เช่นกัน ใครมาจากที่ไกลที่สุด? พ่อหรือลูก? ลูกจะพูดว่า: เรามาจากที่ไกลมาก แต่พ่อจะพูดว่า พ่อมาจากที่ไกลกว่าลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องใช้เวลาที่จะมาที่นี่ ในขณะที่ไม่ต้องใช้เวลาเลยสำหรับพ่อ ลูกทุกคนต้องโดยสารเครื่องบินหรือรถไฟในขณะที่พ่อเพียงแค่ต้องใช้พาหนะ ไม่ใช่เพียงแค่ลูกที่มาเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อเท่านั้น แต่พ่อก็มาเฉลิมฉลองวันเกิดของดวงวิญญาณบราห์มินซึ่งเป็นมิตรดั้งเดิม ลูกที่เป็นมิตรของพ่อมาตั้งแต่เกิดด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้จุติลงมาเพียงลำพัง แต่บราห์มาเกิดพร้อมกับลูกบราห์มิน นั่นคือพวกเขาจุติลงมาด้วยกัน หากไม่มีบราห์มิน พ่อเพียงผู้เดียวก็ไม่สามารถสร้างไฟบุชชียัญนี้ได้ ดังนั้นบาบาจึงสร้างไฟบุชชยานี้ร่วมกับบราห์มินโดยผ่านบราห์มา และหลังจากนั้นลูกทั้งหมดก็ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นไม่ว่าลูกจะอยู่กับบาบามาเป็นเวลาสองปีหรือสองเดือน ขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนสำหรับการเกิดเป็นบราห์มินที่สูงส่งของลูก การเกิดที่สูงส่งนี้สูงส่งมาก! พ่อมีความสุขมากที่ได้เห็นดวงดาวที่มีโชคที่เปล่งประกายของทุกดวงวิญญาณบราห์มินที่เกิดมาอย่างสูงส่งและร้องเพลงอย่างสม่ำเสมอ "ว่า ลูกบราห์มินที่มีชีวิตที่มีค่าเช่นเพชร! ว่า! "ลูกทุกคน" ว่า! ว่า! "(มหัศจรรย์) ใช่ไหม? พ่อได้ทำให้ลูกเป็นลูกที่มหัศจรรย์ วันเกิดทางจิตของพ่อนั้นพิเศษมากและวันเกิดของลูกทุกคนก็น่ารักมากและพิเศษสุดด้วยเช่นกัน มีเพียงการเกิดหรือจายันตีของพ่อนั้นที่เป็นเช่นนั้น ไม่มีใครอื่นที่มีวันเกิดเช่นนั้น และจะไม่มีใครที่จะมีวันเกิดเช่นเดียวกับการเกิดที่สูงส่งของผู้ไม่มีตัวตนด้วย! ทุกดวงวิญญาณเกิดมาพร้อมกับร่างกายที่มีตัวตนของตนเอง แต่ผู้ไม่มีตัวตนนั้นเกิดจากการที่ท่านเข้ามาในร่างกายของผู้อื่น มีใครในตลอดทั้งวงจรที่เกิดมาในลักษณะนี้บ้างไหม? มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีวันเกิดที่พิเศษสุดเช่นนี้ซึ่งผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มีการเฉลิมฉลองอย่างเป็นทางการเป็นประจำทุกวัน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงรู้ถึงความสำคัญของการเกิดที่สูงส่งนี้ แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาจะไม่รู้ถึงความสำคัญของสิ่งนี้ แต่พวกเขาก็พิจารณาว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดตามสิ่งที่พวกเขาเคยได้ยิน และพวกเขาก็ยังคงเฉลิมฉลองต่อไป ลูกๆ ทั้งหลายไม่เพียงแค่เฉลิมฉลองสิ่งนี้เท่านั้น แต่พร้อมกับการเฉลิมฉลองแล้วลูกได้ทำให้ตนเองเป็นเช่นเดียวกับพ่อด้วยเช่นกัน ลูกรู้ถึงความสำคัญของการเกิดทางจิตที่สูงส่ง ไม่มีลูกคนอื่นที่เกิดมาในเวลาเดียวกันกับพ่อของพวกเขา แต่ชีพจายันตีหมายความว่าพร้อมกับการเกิดที่สูงส่งของพ่อก็เป็นการเกิดที่สูงส่งของลูกด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงเฉลิมฉลองได้อามอน จูปีลี ดังนั้นพร้อมกับการเกิดของพ่อก็เป็นการเกิดที่สูงส่งของลูกด้วยเช่นกัน เพียงแค่ชาติเกิดนี้เท่านั้นที่สามารถเป็นวันเกิดที่มีค่าเช่นเพชร และด้วยการเฉลิมฉลองวันเกิดที่เป็นเช่นเพชรนี้ชีวิตของลูกจะกลายเป็นเช่นเพชร ลูกๆ ทุกคนเข้าใจความหมายของสิ่งนี้เป็นอย่างดีและลูกก็อธิบายให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน บัพดาตายังคงเห็นและได้ยินข่าวทั้งหมดอยู่เรื่อยๆ ที่ลูกๆ เฉลิมฉลองการเกิดที่สูงส่งของพ่อด้วยความสำคัญ ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างมาก เพื่อเป็นการตอบแทนความกล้าหาญของลูกที่ฝ่าแค้นทำงานรับใช้ บัพดาตายังคงให้การช่วยเหลือแก่พวกเขาต่อไป เป็นความกล้าหาญของลูกและเป็นความช่วยเหลือของพ่อ

ทุกวันนี้ ความคิดหนึ่งเกี่ยวกับความรักของลูกๆ ทุกคนไปถึงบัพดาตาครั้งแล้วครั้งเล่า: “เวลานี้ฉันต้องกลับมาติดเทียมกับพ่อให้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ พ่อยังพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกที่แสนหวาน ลูกจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนมีความศรัทธาที่มุ่งมั่นนี้ อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกต้องขีดเส้นใต้: ถ้าฉันไม่เป็นสิ่งนี้แล้วใครจะเป็น? ฉันเคยเป็นสิ่งนี้แล้ว ฉันเป็นสิ่งนี้ และฉันก็จะเป็นอย่างนี้ต่อไปในทุกวงจร” ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้หรือไม่? ลูกดับเบิลพอเรเนเนอร์ได้มาเฉลิมฉลองชีพจายันตี ลูกดับเบิลพอเรเนเนอร์ทั้งหมด ยกมือขึ้น! บัพดาตาเห็นว่าความกระตือรือร้นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ดับเบิลพอเรเนเนอร์มีคือเขาจะไม่ละเว้นมุมใดมุมหนึ่งของโลกไว้ ชาวบาร์ตได้รับเวลามากมายที่จะทำงานรับใช้ และดังนั้นพวกเขาจึงให้ข่าวสารกับทุกหมู่บ้าน อย่างไรก็ตามดับเบิลพอเรเนเนอร์ได้รับเวลาในการทำงานรับใช้น้อยกว่าชาวบาร์ต อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความจริงจังและความกระตือรือร้นของพวกเขา พวกเขาได้พิสูจน์ให้บาบาเห็นว่าพวกเขารับใช้ได้อย่างดีและจะยังคงพิสูจน์สิ่งนี้ต่อเนื่องไป งานรับใช้ที่เริ่มต้นในบาร์ตในการรับใช้ทุกสาขาอาชีพที่แตกต่างกันได้ทำให้การให้ข่าวสารของบา

บาแก่ทุกสาขาอาชีพนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย เพราะผู้ที่มาจากแต่ละอาชีพต้องการให้อาชีพของพวกเขาก้าวไปข้างหน้า ดังนั้น สิ่งประดิษฐ์ของการรับใช้สาขาอาชีพนี้จึงเป็นสิ่งที่ดีมาก ด้วยสิ่งนี้จึงมีความโอฬารตระการตาเป็นอย่างมากผ่านดวง ญาณพิเศษจากอาชีพต่างๆที่มานี้ ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกชอบที่จะรับใช้ผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพต่างๆใช่ไหม? ผู้ที่มาจาก ต่างประเทศก็น่ากลุ่มที่ดีมาที่นี้เช่นกันด้วยการมีอิทธิพลสำหรับพวกเขา นั่นเป็นวิธีที่ดีเช่นกัน เช่นที่ชาวบาร์ตได้มีโอกาสที่ จะรับใช้อาชีพต่างๆ ในทำนองเดียวกัน วิธีของดัมเบิลพอร์เรเนอร์ก็ดีมากเช่นกัน บัพาดาชอบงานรับใช้ของทั้งสองฝ่าย พวกเขาทั้งสองดี จักดิซไปได้สร้างสิ่งประดิษฐ์ที่ดีมาก ใครเป็นผู้คิดค้นแนวคิดเรื่องการรื้อรื้อและได้อะลือในดินแดนต่าง ประเทศ? (ทุกคนคิดด้วยกัน) ในบาร์ตเช่นกัน ทุกคนได้ทำงานร่วมกัน แต่บางคนต้องเป็นเครื่องมือ นี่เป็นสิ่งที่ดี ทุกคน ชอบการชุมนุมของผู้ที่หัดเทียมกัน ในการทำงานรับใช้ทั้งสองประเภท ลูกมีโอกาสที่จะนำดวงญาณหลายประเภทเข้า มาใกล้ ลูกชอบผลลัพธ์ใช่ไหม? ผลที่ได้จากการรื้อรื้อที่ดีหรือไม่? ผลลัพธ์ของการรับใช้อาชีพต่างๆก็ดีด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น มาจากแผ่นดินนี้หรือในต่างประเทศก็มีสิ่งประดิษฐ์และจะยังคงมีสิ่งประดิษฐ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป ไม่ว่าจะเป็นบาร์ต หรือในต่างประเทศมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้เป็นอย่างดี บัพาดาเห็นว่าผู้ที่ยังคงก้าวไปข้างหน้าด้วยการทำ งานรับใช้โดยไม่เห็นแก่ตัวจากหัวใจของพวกเขาจะถูกสะสมไว้ในบัญชีบุญของพวกเขาเป็นอย่างมาก สำหรับลูกทุกคน บัญชีแรกคือรางวัลของความพยายามของพวกเขาเอง บัญชีที่สองคือการได้รับพรโดยการอยู่อย่างพอใจและและทำให้ผู้อื่น พพอใจ และบัญชีที่สามคือบุญที่ได้รับกลับคืนมาสำหรับการทำงานรับใช้ที่ลูกต้องแม่นยำอย่างโยกโยกและโยกโยก บัพาดา ยังคงเฝ้าดูบัญชีทั้งสามนี้ของลูกทุกคนต่อไป สิ่งบ่งชี้ว่าลูกกำลังสะสมบัญชีทั้งสามนี้คือพวกเขาสัมผัสว่าตนเองเป็นผู้เพียร พยายามที่ง่ายดายอยู่เสมอ และผู้อื่นก็ได้รับแรงบันดาลใจอย่างเป็นธรรมชาติสำหรับความพยายามที่ง่ายดายจากพวกเขา พวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของความพยายามที่ง่ายดาย พวกเขาไม่ต้องลำบากตรากตรำ พวกเขารักพ่อ รักงานรับใช้ และรัก ครอบครัว ความรักทั้งสามประเภทนี้ปลดปล่อยลูกจากการต้องลำบากตรากตรำ

บัพาดา มีความหวังอันสูงส่งในตัวลูกๆทุกคน ที่ลูกทุกคนจะเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายอยู่เสมอ ลูกได้ลำบากตรากตรำ และเร่ร่อนในความสับสนบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เวลานี้ชาติเกิดเดี่ยวนี้นั้นที่ลูก สามารถเป็นอิสระจากการที่ต้องลำบากตรากตรำได้ หากลูกยังคงลำบากตรากตรำต่อไปเป็นระยะเวลานาน แล้วลูกจะได้ รับพรของยุคบรรจบพบกัน พรที่จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายด้วยการได้รับความรักเมื่อไร? เมื่อยุคนี้สิ้นสุดลง พรนี้ก็จะสิ้นสุดลงด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงได้รับพรที่คงอยู่ตลอดไปนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ไม่ว่างานหรือปัญหาจะใหญ่ ไโตแค่ไหน จงเอาชนะงานหรือปัญหานั้นได้อย่างง่ายดายเหมือนกับการเอาเส้นผมออกจากเนย เมื่อบัพาดาเห็นเกมของ ลูกบางคน พร้อมกับความขบขันแล้ว บาบายังรู้สึกเมตตาต่อลูกด้วย เมื่อปัญหาหรืองานใดๆเกิดขึ้นต่อหน้าลูกบางคน บาง ครั้งสิ่งนี้จะปรากฏบนใบหน้าของลูก ใบหน้าของลูกเปลี่ยนไปเล็กน้อย จากนั้นเมื่อมีคนถามลูกว่าเกิดอะไรขึ้น ลูกจะพูดว่า "อ้อ มึงงานที่ต้องทำมากเกินไป" ถ้าลูกไม่มีอุปสรรคใดๆแล้วลูกจะได้รับการยกย่องด้วยสมญาของการเป็นผู้ทำลาย อุปสรรคได้อย่างไร? อย่าให้มีสัญญาณของความเหนื่อยล้าหรือสิ่งบ่งชี้ใดๆบนใบหน้าของลูกว่าอารมณ์ของลูกเปลี่ยนไป แม้กระทั่งเล็กน้อย เพราะเหตุใด? มีสิ่งบ่งชี้ใดๆของความเหนื่อยล้าหรืออารมณ์เปลี่ยนไปในภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก ที่ได้รับการกราบไหว้บูชามาเป็นเวลาครึ่งวงจหรือไม่? ในเมื่อภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตมีรอยยิ้มอยู่เสมอ ภาพลักษณ์เหล่านั้ เป็นของใคร? เป็นภาพลักษณ์ของลูกใช่ไหม? ดังนั้นภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตจึงเป็นอนุสรณ์ของลูกในรูปที่มีชีวิตของ ลูก ด้วยเหตุนี้จึงต้องไม่มีร่องรอยของความเหนื่อยล้าหรือพูดอีกนัยหนึ่งว่าต้องไม่มีความหงุดหงิดแม้แต่เล็กน้อย เช่นเดียวกับ บัพาดา, คนอื่นๆก็ชอบใบหน้าที่มีรอยยิ้มอยู่เสมอ จะมีใครไปอยู่เบื้องหน้าคนที่หงุดหงิดไหม? ก่อนอื่นพวกเขาจะคิดว่า: นั่นควรจะพูดอะไรกับคนนี้ในตอนนี้อย่างไร? ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ยินที่ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกด้วยความ กระตือรือร้นเป็นอย่างมาก แล้วพวกเขาจะชอบไหมถ้าลูกกลายเป็นคนที่หนักหน่วงในรูปที่มีชีวิต? เวลานี้ บัพาดา ต้องการที่จะเห็นใบหน้าของลูกทุกคนเหมือนเทวดานางฟ้า รูปของผู้ประทานพร รูปของผู้ประทาน มีความเมตตา ไม่รู้จัก เหน็ดเหนื่อย เป็นโยคีที่ง่ายดาย และเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย อย่าพูดว่า "เอ้อ ก็สถานการณ์เป็นเช่นนั้น!" ไม่ว่า สถานการณ์จะเป็นเช่นไร ลูกควรจะมีและเยือกเย็นอยู่เสมอ การเป็นคนจริงจังและเป็นผู้ใหญ่ควรสอดคล้องกับความเบา สบายและความสนุกสนาน ผู้คนจะมองเห็นอะไรหากจู่ๆพวกเขามาอยู่ตรงหน้าลูก และเพราะปัญหาหรืองานใดๆ ลูกก็ ดูเหมือนไม่ใช่คนที่เพียรพยายามที่ง่ายดาย พวกเขาจะมองเห็นอะไร? นั่นคือภาพของลูกที่พวกเขาจะนำไปกับพวกเขาด้วย หากเมื่อใดก็ตามจู่ๆก็มีความถาวรของลูกทันที ดังนั้นไม่ว่าลูกจะอายุหนึ่งเดือนหรือสองเดือนก็ตาม ให้ใบหน้าของลูก เป็นไปตามที่บาบาได้อธิบายไว้ กลายเป็นผู้ประทาน อย่าเป็นผู้รับ แต่เป็นผู้ประทาน ไม่ว่าใครจะให้สิ่งใดแก่ลูก ไม่ว่าจะเป็น สิ่งที่ดีหรือไม่ดี ลูกคือผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นของพ่อผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสิ่งใด แม้ว่าจะมีใครให้สิ่งที่เลวร้ายแก่ ลูก ลูกด้วยหัวใจอันยิ่งใหญ่ของลูกจะต้องไม่ยอมรับสิ่งนั้น แต่ลูกจะกลายเป็นผู้ประทานและให้ความร่วมมือ ความรัก

และพลังแก่ผู้หนึ่ง ให้ของขวัญของคุณธรรมใดคุณธรรมหนึ่งแก่ผู้หนึ่งผ่านสภาพของลูก ลูกเป็นลูกของพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ขอให้ความรักพิเศษเกิดขึ้นในหัวใจของลูกสำหรับดวงวิญญาณนั้น เพราะดวงวิญญาณนั้นจะเปลี่ยนแปลงด้วยพลังของความรักนี้ ลูกเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้หรือไม่? หรือลูกมีหัวใจที่เล็ก? ลูกมีพลังของการยอมรับปรับตัวหรือไม่? ถ้าอย่างนั้นก็ยอมรับปรับตัวเข้ากับทุกสิ่ง! ชยะมากมายถูกโยนทิ้งลงไปในมหาสมุทร แต่มหาสมุทรไม่เคยโยนชยะกลับไปให้กับผู้ที่ทิ้งชยะนั้น ลูกเป็นนาย ลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรของทุกพลัง แล้วลูกไม่ได้ยินสิ่งที่บรรดาต้องการจะเห็นหรือ? ลูกๆ ส่วนใหญ่ได้ตั้งเป้าหมายที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองในปีนี้ อย่าพูดว่าลูกจะทำสิ่งนี้บางครั้งในอนาคต หรือว่าลูกจะลองคิดดู แต่ลูกจะทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน นั่นคือลูกต้องทำสิ่งนี้หรือลูกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เมื่อลูกกลับบ้านหรือไม่? ผู้ที่รู้สึกลูกต้องทำสิ่งนี้ให้ตบมือข้างเดียว (โบกมือ) (ทุกคนยกมือขึ้น) ดีมาก! ไม่เพียงแค่มือเท่านั้น แต่จยกมือของความมุ่งมั่นในจิตใจของลูกด้วย เป็นสิ่งที่ย่งายที่จะยกมือของร่างกาย มือของความมุ่งมั่นในจิตใจของลูกทำให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็อย่างสม่ำเสมอ สิ่งใดก็ตามที่ลูกคิด สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น ความคิดที่ลูกคิดจะต้องเป็นบวกอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถคิดอะไรในแง่ลบได้ เส้นทางของความคิดในเชิงลบจะปิดอยู่ตลอดเวลา ลูกรู้วิธีที่จะปิดมันหรือไม่? หรือว่ามันเปิดได้เอง เหมือนกับประตูที่เปิดเองในช่วงที่มีพายุ? มันจะไม่เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกอาจคิดว่าลูกเพิ่งปิดประตูไป แต่พายุก็มาเปิดประตูออก ดังนั้นอย่าปิดประตูทิ้งไว้อย่างหลวมๆ อัจชะ

การเฉลิมฉลองของดับเบิลฟอเรเนอร์เป็นสิ่งที่ดีใช้หรือไม่? (มีฟิธอันทรงเกียรติของบราเธอร์และซิสเตอร์ดับเบิลฟอเรเนอร์เกือบ 400 คนที่อยู่ในความรูมาเป็นเวลาสิบปีหรือมากกว่านั้น) ลูกสนุกกับสิ่งนี้ไหม? ผู้ที่เฉลิมฉลองสิ่งนี้และมีความสุขไปกับสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! มีพื้นดาวาสอยู่ในนี้ด้วยเช่นกัน ความสำคัญของสิ่งนี้คืออะไร? การเฉลิมฉลองนี้มีความสำคัญอย่างไร? การเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น จงสวมมงกุฎอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะเรียกความพยายามเพื่อตนเองและความรับผิดชอบในงานรับใช้ว่าอะไร? เป็นเพียงแค่ความสนุกสนานเพลิดเพลิน จงสวมมงกุฎของงานรับใช้ที่สนุกสนานอย่างสม่ำเสมอ ทุกคนสวม "จูหนี่" สีทอง (ผ้าพันคอเหมือนวัสดุสีทองเป็นประกายแวววาว) ทำไม "จูหนี่" สีทองถึงสวมใส่ให้ลูกทุกคน? เพื่อให้ลูกสามารถมีสภาพที่เป็นยุคทองได้อย่างสม่ำเสมอ - ไม่ใช่เงิน แต่เป็นทอง ลูกก็สวมพวงมาลัยด้วย ลูกสวมพวงมาลัยสองพวง ลูกสวมพวงมาลัยสองพวงใด? หนึ่งคือการเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่ออยู่เสมอ อย่าถอดพวงมาลัยนี้ออกจากคออยู่เสมอ! คงสวมพวงมาลัยไว้รอบคอของพ่อ ประการที่สองด้วยการรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ลูกทำให้ผู้อื่นเป็นส่วนหนึ่งของพวงมาลัยรอบคอของพ่อ เหล่านี้เป็นพวงมาลัยทั้งสอง ดังนั้นผู้ที่เฉลิมฉลองก็สนุกสนานและผู้ที่ถูกสนุกสนานเช่นกัน ดังนั้นบาบาได้บอกลูกถึงนัยสำคัญเบื้องหลังการเฉลิมฉลองเหล่านี้ พร้อมกับสิ่งนี้ การเฉลิมฉลองหมายถึงการเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกอีกด้วย บรรดาได้เห็นประสบการณ์ของลูกแต่ละคน ลูกมีประสบการณ์ที่ดี สุขและความซาบซึ้งปรากฏบนใบหน้าของทุกคน เพียงแค่ทำให้รูปของลูกมีพลัง มีรอยยิ้ม มีความจริงใจ และเป็นผู้ใหญ่ รวมทั้งมีความเบาสบายและสนุกสนาน ตามสถานการณ์ในเวลาปัจจุบัน มีมากมายที่เพียงแค่รับฟังสิ่งเหล่านี้และมีคอนข้างน้อยที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีผู้ที่เห็นลูกและมีประสบการณ์มากขึ้น แทนที่ลูกจะบอกสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา พวกเขาควรจะสามารถในการแนะนำของพ่อในใบหน้าของลูก ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ดี บรรดามีความสุขที่ได้เห็นสิ่งทั้งหมดนี้เช่นกัน ในปีนี้ในฤดูกาลนี้เป็นฤดูกาลพิเศษของการเฉลิมฉลอง สิ่งต่างๆ ไม่สามารถจะเหมือนกันได้ตลอดเวลา

(บรรดาทำการฝึกดริล) ลูกทุกคนมีพลังในการปกครองหรือไม่? ลูกสามารถปกครองอวัยวะทางกายของลูกเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการหรือไม่? ลูกกลายเป็นนายของตนเองหรือไม่? เพียงผู้ที่เป็นนายของตนเองเท่านั้นที่สามารถเป็นนายของโลกได้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการไม่ว่าบรรยากาศจะเป็นเช่นไร หากลูกสั่งให้จิตใจและสติปัญญาของลูกหยุด ลูกจะหยุดมันได้หรือไม่? หรือว่าจะต้องใช้เวลาบ้างหรือไม่? นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับลูกแต่ละคนที่ต้องใช้ความพยายามในสิ่งนี้เป็นระยะๆ ตลอดทั้งวัน เมื่อใดก็ตามที่จิตใจและสติปัญญาของลูกยุ่งมาก ให้ลองดูว่าในช่วงเวลานั้นลูกสามารถหยุดสิ่งเหล่านั้นในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่ ดังนั้นเมื่อลูกคิดว่า "หยุด!" ลูกไม่ควรใช้เวลาสามนาที่หรือห้านาที่ในการหยุดพวกเขา การฝึกฝนในสิ่งนี้จะเป็นประโยชน์กับลูกอย่างมากในเวลาสุดท้าย บนพื้นฐานของสิ่งนี้ลูกจะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมได้อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่รักที่เฉลิมฉลองด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นจากหัวใจของพวกเขาอยู่เสมอ ถึงผู้ที่สัมผัสประสบการณ์กับชีวิตที่มีค่าเช่นเพชรอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่มีอำนาจบนพื้นฐานของประสบการณ์ของพวกเขา ถึง

ดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ซึ่งใบหน้าเปิดเผยพอและให้คำแนะนำของท่าน ถึงดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ได้รับพรจากทุกคนโดยการรักษาสมดุลระหว่างความจริงและความเป็นผู้ใหญ่ด้วยการอยู่อย่างเบาสบายและสนุกสนาน ถึงลูกทุกคนจากทุกทิศทางในแผ่นดินนี้และในต่างประเทศ โปรดยอมรับการแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีสำหรับชีพรাত্রี โปรดยอมรับความรักสุดหัวใจ ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากดิลลาราม บัพดาตา ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานที่เต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด โดยตระหนักถึงรูปของลูกที่มีสิทธิ์ทั้งหมดในอำนาจการปกครองและรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก
จงตระหนักอยู่เสมอว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเป็นผู้ประทานที่ให้แก่ผู้อื่น ฉันไม่ใช่ผู้รับ แต่เป็นผู้ประทาน เช่นเดียวกับที่พ่อให้แก่ลูกทุกคนตามประสงค์ของท่านเอง ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องเป็นนายผู้ประทานและให้ต่อไปและไม่ร้องขอสิ่งใด จงรักษาความตระหนักถึงรูปของลูกในการมีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองและการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้คนมาอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกจนถึงทุกวันนี้และขอบางสิ่งบางอย่างหรือขอการปกป้องคุ้มครอง ดังนั้น ลูกคือผู้ที่ปกป้อง ไม่ใช่ผู้ที่เรียกร้องการปกป้อง อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะเป็นผู้ประทาน จงกลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดด้วยการมีการจดจำระลึกถึง มีความปรารถนาดี มีความรู้สึที่บริสุทธิ์ และด้วยการทำงานรับใช้

คติพจน์: ความสุขในพฤติกรรมและใบหน้าของลูกเป็นสิ่งขี้ออกของบุคลิภาพทางจิตวิญญาณ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้เส้นเชือกของความผูกพันยึดมั่นของลูกควรตัดให้ขาดลงเพราะทั้งโลกนี้ลูกทำลาย ลูกไม่ควรมีความสนใจในสิ่งใดของโลกเก่านี้
- คำถาม:** อะไรคือสมญาของผู้ที่มีความซาบซึ้งทางจิต? ลูกประเภทไหนที่มีประสบการณ์ของความซาบซึ้งนั้น?
- คำตอบ:** ลูกที่สัมผัสกับความซาบซึ้งทางจิตถูกเรียกว่าเป็น “มาสท์ คาลันดาร์”(ราชาที่ซาบซึ้ง) พวกเขาคือผู้ที่กลายเป็นคาลันนิกฮาร์ (ผู้ที่ได้รับขนนกยูงหลังจากถูกประณาม) พวกเขามีความซาบซึ้งของการกลายเป็นราชาเสมอ สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของเขาว่าในเวลานี้พวกเขาจะกลับมามั่งคั่งจากผู้ที่ยากจน ผู้ที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของรูตราจะมีประสบการณ์กับความซาบซึ้งนั้น ลูกๆ ผู้ที่มีศรัทธาว่าในเวลานี้พวกเขาจะกลับบ้านและแล้วไปสู่โลกใหม่จะมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งนั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ ทางจิต สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความรู้ทางจิตสำหรับจิตวิญญาณ จิตวิญญาณคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่สามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์เป็นมหาสมุทรของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดคือมนุษย์ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินนั้นใช้ความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้และกลายเป็นนายของมหาสมุทรแห่งความรู้ เทพเหล่านั้นไม่ได้มีความเลื่อมใสศรัทธาและพวกเขาก็ไม่ได้มีความรู้นี้ เหล่าเทพไม่มีความรู้นี้ เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และเหตุนี้เองท่านผู้เดียวเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นเช่นเพชร ท่านเองมาและเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยไปเป็นเพชร และเปลี่ยนสติปัญญาของลูกจากหินให้สูงส่ง มนุษย์ไม่รู้สิ่งใดเลย และแล้วมนุษย์ก็กลายเป็นเทพ พวกเขากลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธา เป็นเวลาครึ่งวงจรไม่มีความจำเป็นใดสำหรับการกำหนดของใครที่นั่น ที่นั่นผู้คนรับการกำหนดจากกुरुมากมาย เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่าลูกได้รับศรัทธาจากสัตกुरु ชาวซิกข์พูดถึงสัตกुरुผู้ที่มีภาพลักษณ์เป็นอมตะ พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเรียกหา “สัตกुरुคือภาพลักษณ์อมตะ” นั่นคือ ท่านคือภาพลักษณ์อมตะผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะ มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสัตกुरुและกुरु พวกเขาพูดถึงกลางวันและกลางคืนของบราห์มา สิ่งนี้แน่นอนเพราะบราห์มากลับมาใช้ชาติเกิด ที่พวกเขาพูดว่าเป็นกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา และแล้วบราห์มาก็กลายเป็นเทพวิษณุ ลูกสรรเสริญชีพบาบว่า การเกิดของท่านเป็นเช่นเพชร ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์และซึมซับความรู้นี้ กุมารีไม่มีบ่วงพันธะใดๆ พวกเธอเพียงแต่จดจำพ่อแม่และพี่น้องหญิงชายของเธอ และแล้วเมื่อพวกเธอไปที่บ้านฝ่ายสามีของเธอ พวกเธอก็มีสองครอบครัว เวลานี้พ่อพูดกับลูกว่า กลับมาปราศจากร่าง! ในเวลานี้ลูกทั้งหมดต้องกลับบ้าน พ่อกำลังชี้หนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อรับประกันว่าหากลูกจดจำพ่อบาปของลูกในหลายๆ ชาติเกิดจะถูกเผาไปในไฟของโยคะนั้น เช่นที่เมื่อลูกใส่ทองเก่าเข้าไปในไฟ อัลลอยด์จะถูกขจัดออกไปและเพียงทองแท้เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นคือไฟของโยคะ ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่บาบาสอนราชาโยคะนี้แก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการสรรเสริญอย่างมาก ทุกคนต้องการที่จะเรียนราชาโยคะที่พระเจ้าสอน ชันยาสีชี้นำผู้คนมากมายมาจากต่างแดน พวกเขาคิดว่าผู้คนเหล่านั้นจะละทิ้งทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามลูกคือชันยาสีเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง เราไม่ได้มีความสนใจในสิ่งใดของโลกนี้ ผู้นั้นผู้นี้ละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของเขา และแล้วเหตุใดเราจึงร้องไห้? เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นลูกตัดขาดไป เวลานี้เราได้สร้างความสัมพันธ์ของเรากับโลกใหม่ ลูกเช่นนั้นคือมาสท์ คาลันนิกฮาร์ ที่มั่นคง ลูกมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นราชา บาบามีความซาบซึ้งด้วยเช่นกันว่า พ่อจะไปและกลายเป็นคาลันนิกฮาร์ พ่อจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งจากผู้ที่ยากจน ภายในท่านมีความซาบซึ้งนั้นและเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าเป็น มาสท์ คาลันนิกฮาร์ ลูกมีนิมิตของผู้นี้ ดังนั้นเช่นที่ผู้นี้ซาบซึ้ง ลูกควรมีความซาบซึ้งเช่นกัน ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของรูตราเช่นกัน ผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงจะซาบซึ้ง ในเวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน และแล้วเราจะเข้าไปสู่โลกใหม่ ผู้คนที่มองดูผู้นี้(บราห์มา) ด้วยศรัทธาจะสามารถมองเห็นศรัทธาขณะที่เป็นเด็ก เขาสวยงามมาก กฤษณะไม่ได้อยู่ที่นั่น ผู้คนมากมายสิ้นหวังที่จะมีประสบการณ์กับกฤษณะ พวกเขาสร้างชิงช้าและป้อนนมแก่เขา สิ่งเหล่านั้นคือภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตในขณะที่นี้เป็นของจริง ผู้นี้มีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าท่านจะกลายเป็นเด็กอีกครั้ง ลูกบางคนมองเห็นเด็กเล็กๆ ในนิมิตที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถมองเห็นเขาด้วยดวงตาทางร่างของลูก เมื่อดวงวิญญาณได้รับ

นิมิตที่สูงส่งเขาก็ไม่มีสำนึกรู้ของร่างกายเลย ในเวลานั้นลูกจะพิจารณาว่าตนเองเป็นจักรพรรดินีและผู้ นั่นคือเด็ก ผู้คนมากมายมีนิมิตเหล่านี้ในเวลานี้ มีหลายคนที่มีนิมิตของผู้คนที่แต่งกายในชุดขาวด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รับการบอกในนิมิตว่า ไปหาผู้คนเหล่านั้น รับความรู้จากพวกเขาและคุณจะเป็นเจ้าชายเช่นเดียวกับเขา นี่คือเวทมนตร์ ลูกทำข้อตกลงที่ดีมาก บาบารับเปลือกหอยจากลูกและให้เพชรและไข่มุกแก่ลูกกลับมา ลูกกำลังกลายเป็นเช่นเพชร ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชรและเหตุนี้เองท่านจึงยิ่งใหญ่ เนื่องจากความไม่เข้าใจ ผู้คนพูดว่านี่คือเวทมนตร์ ผู้ที่อัศจรรย์จากความรู้และแล้ววิ่งหนีไปแล้วพูดสิ่งที่ผิด หลายคนกลายเป็นคนทรยศในลักษณะนี้ ผู้ที่กลายเป็นคนทรยศเช่นนั้นไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ มีคำกล่าวถึงพวกเขาว่า ผู้ที่ประณามศัตรูไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ที่นี้ลูกมีพ่อที่แท้จริง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ ผู้คนพูดว่าท่านมาในทุกยุค อังชะ มีสี่ยุค ดังนั้นลูกจะสามารถพูดว่ามีการอวตาร 24 ครั้งได้อย่างไร? และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหินทั้งหมดและว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอณูหรือที่พระเจ้าอยู่ในทุกคน พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ที่เปลี่ยนเปลือกหอยให้เป็นเพชรและแล้วลูกก็ใส่พ่อเข้าไปในก้อนกรวดก้อนหินทุกก้อน! หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันท่านก็จะอยู่ในทุกคนและจะไม่มีคุณค่าใดๆ ดูซิว่าลูกประณามพ่ออย่างไร! บาบาส่งว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้น บาบามาและยกระดับลูก นั่นคือท่านเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ แล้วประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์จะช้ารอย จะมีลักษณะและนารายณ์เดียวกันในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงบาร์ด ในตอนเริ่มต้นมีเทพจำนวนน้อยมาก และแล้วทุกสิ่งก็ค่อยๆขยายตัวที่ละนิดและมองดูว่าเวลานี้มีผู้คนมากเท่าใดหลังจาก 5000 ปี ไม่มีใครอื่นที่มีความรู้ในสติปัญญาของเขา ที่เหลือคือความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด พวกเขาเรื่องสรรเสริญภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิตอย่างไรหรือหลังจากนั้นพวกเขาไปที่ไหน ภาพลักษณ์เหล่านั้นได้รับการกราบไหว้บูชาแต่ภาพลักษณ์เหล่านั้นอยู่ที่ใดในเวลานี้? พวกเขาต้องกลับมาตาโมประธานเช่นกันและแล้วกลับมาสาโตประธาน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวที่จะทำให้สติปัญญาที่ตาโมประธานเช่นนั้นสาโตประธาน ลักษณะและนารายณ์เคยคงมีอยู่ในอดีตและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการสรรเสริญ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เดียว ส่วนที่เหลือทั้งหมดยังคงใช้ชาติเกิดใหม่อย่างต่อเนื่อง พระเจ้าพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดประธานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน หากท่านไม่มาผู้คนจะกลับมาไม่มีค่า แม้เศษสตางค์และตาโมประธานมากยิ่งขึ้น เมื่อพวกเขาเคยปกครองอาณาจักรพวกเขามีค่าหนึ่งปอนด์ ไม่มีใครทำการกราบไหว้บูชาใดที่นั่น และแล้วเหล่าเทพที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาเมื่อพวกเขาตกลงไปในหนทางบาป ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกบราห์มินบางคนเข้าใจสิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน หากลูกเองไม่เข้าใจอย่างสมบูรณ์แล้วลูกจะอธิบายอะไรแก่ผู้อื่น? หากลูกถูกเรียกว่าบราห์มา Kumar และกุมารีและลูกไม่สามารถอธิบาย ลูกก็เป็นเหตุของความสูญเสียแก่ผู้อื่น เหตุนี้เองลูกจึงควรพูดว่า ฉันจะเรียกซิสเตอร์ที่อาวุโสของฉันผู้ที่อธิบายแก่ท่านได้ บาร์ดเคยเป็นเช่นเพชรและเวลานี้เป็นเช่นเปลือกหอย ใครจะให้มงกุฎแก่บาร์ดที่เวลานี้เป็นเช่นชอกทาน? บอกเราว่าลักษณะและนารายณ์อยู่ที่ใดในเวลานี้ พวกเขาจะไม่สามารถบอกลูกได้ พวกเขาคือมหาสมุทรของความเลื่อมใสศรัทธาและมีเพียงความซาบซึ้งนั้น ลูกคือนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าคัมภีร์เป็นความรู้ พ่อพูดว่า คัมภีร์มีขนบธรรมเนียมและระบบของความเลื่อมใสศรัทธา ยิ่งลูกมีพลังของความรู้มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลายเป็นแม่เหล็กมากขึ้น และแล้วทุกคนจะถูกดึง พวกเขาไม่ได้ถูกดึงในเวลานี้ ถึงกระนั้นก็ตามสิ่งเหล่านี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกจดจำพ่อเป็นไปตามพลังและโยคะของลูกมากแค่ไหน ไม่ใช่ว่าลูกจดจำพอตลอดเวลา เพราะต่อมาร่างกายของลูกจะไม่คงอยู่ ลูกต้องกลายเป็นผู้นำศาสน์และให้ศาสน์แก่ผู้คนมากมาย เป็นลูกๆ เท่านั้นที่กลายเป็นผู้นำศาสน์ ไม่มีใครอื่นที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ เมื่อพระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาของเขา เขาไม่ถูกเรียกว่าผู้นำศาสน์ เขาเพียงก่อตั้งศาสนาคริสต์เท่านั้น เขาไม่ได้ทำสิ่งอื่นใด เขาเข้ามาในร่างของคนอื่นและแล้วผู้อื่นก็ตามเขาลงมา อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งที่นี้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้นิมิตของทุกสิ่งว่า ลูกจะกลายเป็นอะไรและลูกกระทำการที่เป็นบาปใด ไม่ได้ใช้เวลานานที่จะได้นิมิต ผู้คนเคยสังเวทตนเองที่คำจี้ พวกเขาจะยืนที่นั่นและกระโดดลงไปในบ่อ เวลานี้รัฐบาลให้หยุดสิ่งนั้น ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะได้มาซึ่งการหลุดพ้น พ่อพูดว่า ไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้น ลูกได้รับการลงโทษในช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้นสำหรับทุกชาติเกิดของลูก และแล้วต่อมาบัญญัติทั้งหมดก็เริ่มขึ้นใหม่ ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พวกเขาจะอยู่ที่ใด? และแล้วต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของดวงวิญญาณก็จะถูกทำให้เสียไป พวกเขาจะมาตามลำดับกันไปและแล้วก็จะกลับไปตามลำดับกันไป ลูกๆ ได้นิมิตและแล้วลูกก็ทำรูปภาพเหล่านี้ ฯลฯ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ของ 84 ชาติเกิดของลูก และตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของวงจรโลก ลูกๆ ตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนผ่านด้วยคะแนนมากและบางคนก็ผ่านด้วยคะแนนน้อย ไม่มีใครอื่นสามารถได้ 100 คะแนน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้ 100 คะแนน ไม่มีใครสามารถกลายเป็นเช่นนั้น มีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างทุกคน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะกลายเป็นเช่นเดียวกัน มีมนุษย์มากมายอย่างยิ่งและพวกเขาแต่ละคนก็มีรูปลักษณะของตนเอง ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นจุดที่จุดแสงเล็ก ผู้คนนั้นใหญ่โตมากแต่ถึงกระนั้นก็ยัง

ไม่มีลักษณะหน้าตาของสองคนที่เหมือนกัน จะมีดวงวิญญาณมากเท่ากับที่มีในเวลานี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจะอยู่ที่บ้าน เบื้องบนที่นั่น ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีความแตกต่างแม้แต่น้อยที่สุดภายในละครนั้น เมื่อการถ่ายภาพเกิดขึ้นลูกจะมองเห็นสิ่งเดียวกันอีกครั้ง ลูกจะพูดว่า เราพบกันเช่นนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ไม่สามารถน้อยกว่าหรือมากกว่าแม้กระทั่ง 1 วินาที นี่เป็นละคร ผู้ที่มีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างในสติปัญญาของเขานั้นถูกเรียกว่าผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกได้รับความรู้จากพ่อ มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้แก่มนุษย์ มนุษย์สอนเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่พ่อผู้เดียวสอนความรู้แก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และแล้วลูกก็กลายเป็นแม่น้ำของความรู้ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนั้นได้รับผ่านแม่น้ำแห่งความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น เหล่านั้นคือแม่น้ำ น้ำมีอยู่ตลอดเวลา ขณะที่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ แม่น้ำไหลรินตลอดเวลาในบารัต แต่เมืองทั้งหมดจะถูกทำลาย ดินแดนอื่นจะไม่หลงเหลืออยู่อีกต่อไป จะมีฝน และน้ำจะไหลไปสู่หน้า(มหาสมุทร) และจะมีเพียงบารัตเท่านั้น ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมด นี่คือความรู้และที่เหลือคือความเลื่อมใสศรัทธา ชีพบาบาผู้เดียวที่เป็นเช่นเพชรและวันเกิดของท่านก็ได้รับการเฉลิมฉลอง ลูกควรถามผู้คนว่า ชีพบาบาทำอะไร? ท่านมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านบอกความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูก เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่า เมื่อพระอาทิตย์ของความรู้ขึ้น มีกลางวันผ่านความรู้และกลางคืนผ่านความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูกได้ใช้ 84 ชาตเกิดของลูกเรียบร้อยแล้ว ด้วยการจดจำบาบาในเวลานี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกจะได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ ลูกทั้งหมดกลับมาบริสุทธิ์ตามลำดับกันไป สิ่งนี้ง่ายดายมาก สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง มีผู้คนมากมายผู้ที่ไม่รู้วิธีที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างไรหรือวิธีที่จะจดจำพ่ออย่างไร ถึงอย่างไรก็ตามลูกได้กลายเป็นลูกๆของพ่อและดังนั้นลูกจะไปสู่สวรรค์อย่างแน่นอน อาณาจักรได้รับการก่อตั้งตามความเพียรพยายามที่ทำในเวลาปัจจุบัน อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความซาบซึ้งเสมอว่าในเวลานี้ลูกกลายเป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรู้ เต็มเต็มตนเองด้วยพลังกำลังของความรู้ และกลายเป็นแม่เหล็ก จงกลายเป็นผู้นำสาส์นทางจิต

2. อย่าได้มีการกระทำเช่นนั้นที่ชื่อของพ่อ สัตกูรูจะถูกประณาม ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นลูกต้องไม่ร้องไห้

พร: ขอให้ลูกมีสัจจะและความซื่อสัตย์และให้ประสบการณ์แห่งความสูงส่งผ่านพฤติกรรมและใบหน้าของลูก ด้วยรากฐานของสัจจะของลูก ดวงวิญญาณมากมายในโลกพูดและคิดว่าตนเองมีความซื่อสัตย์และมีสัจจะ อย่างไรก็ตามความซื่อสัตย์ที่สมบูรณ์สามารถขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์เท่านั้น หากไม่มีความบริสุทธิ์ก็จะเป็นไปไม่ได้ด้วยสัจจะหรือความซื่อสัตย์ตลอดเวลา รากฐานของสัจจะคือความบริสุทธิ์และข้อพิสูจน์ของสัจจะในทางปฏิบัติคือความสูงส่งบนใบหน้าและในพฤติกรรมของลูก บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์จะมีรูปของสัจจะตามธรรมชาติและง่ายดาย เมื่อทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกมีความบริสุทธิ์ และแล้วลูกสามารถถูกกล่าวได้ว่ามีความซื่อสัตย์และมีสัจจะอย่างสมบูรณ์นั่นคือเทพที่เต็มไปด้วยความสูงส่ง

คติพจน์: อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะมีการวางเฉยไม่มีขีดจำกัดอย่างเป็นธรรมชาติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ อยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูกและลูกจะได้รับ
 พลังกำลัง ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและมีพละมานมัยดีและแปดเตอร์ของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมอย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** ด้วยการรู้ว่าสิ่งใดถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกอยู่อย่างไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าระเบิดเวลา ที่ได้ทำขึ้นจะถูกนำมาใช้อย่างแน่นอน เพียงเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นเท่านั้นที่โลกใหม่
 ของเราจะมา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเป็นนิรันดร์ ทุกคนต้องตาย ลูกมีความสุขที่ลูกจะละร่างเก่าของลูก
 และจะเกิดในอาณาจักร ลูกเฝ้าดูละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่มีเรื่องของการขึ้นลง ไม่มีความ
 จำเป็นใดที่จะร้องไห้

โอมชานติ พ่อหนังที่นี้และถามลูกว่า เหตุใดศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปจึงถูกเรียกว่าเป็นศาสนาฮินดู? ลูกควรหาคำ
 ตอบนั้น เริ่มแรก, มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วเมื่อพวกเขากลับมามีกิเลส พวกเขาไม่สามารถ
 เรียกตนเองว่าเทพอีกต่อไป ดังนั้น แทนที่จะเรียกตนเองว่าเป็นเทพของศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาได้เริ่ม
 เรียกตนเองว่าชาวฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขายังคงเก็บคำว่า “ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป” พวกเขาเพียงแค่
 เปลี่ยนชื่อ “เทพ” และเรียกตนเองว่า “ฮินดู” ในเวลาเมื่อชาวอิสลามมาจากภายนอก พวกเขาใช้ชื่อของศาสนาฮินดู ใน
 ตอนแรก ไม่มีแม้กระทั่งชื่อ “ฮินดูสถาน” ดังนั้น ลูกควรเข้าใจว่านั่นเป็นผู้คนของศาสนาเทพฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป
 โดยทั่วไป พวกเขาถือดวงวิญญาณที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรมจรรยา ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดเป็นของศาสนาที่คงอยู่ตลอด
 ไป ผู้ที่มาจากภายหลังจะไม่ถูกกล่าวว่าเป็นของศาสนาดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป ในหมู่ชาวฮินดูเช่นกัน ต้องมีบางคนที่มา
 ภายหลัง ลูกควรบอกชาวฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปว่า ศาสนาของเขาคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป โดยพูดว่า
 คุณเคยเป็นผู้ที่สโตประธานดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วขณะที่ใช้ชาติเกิดใหม่, คุณก็กลับมาดโมประธาน ในเวลานี้
 คุณต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้งด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พวกเขาจะชอบยานี้ บาบาคือศัลยแพทย์
 ลูกควรให้ยานี้แก่ผู้ที่ชอบยานี้ ลูกควรเตือนความจำผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปถึงสิ่งนี้ เช่นที่ลูกๆ
 ได้รับการเตือนแล้วในเวลานี้ บาบาได้อธิบายว่าลูกกลับมาดโมประธานจากสโตประธานได้อย่างไร ในเวลานี้ลูกต้องกลับ
 มาสโตประธานจากดโมประธาน ลูกกำลังกลับมาสโตประธานผ่านการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้ที่เป็นชาว
 ฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปจะกลายเป็นเทพที่แท้จริง และพวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาเหล่าเทพด้วยเช่นกัน ใน
 สิ่งนั้นเช่นกัน, ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวา, ลักชมีและนารายณ์, ราเตและกฤษณะและรามและสีดา คือผู้ที่เลื่อมใส
 ศรัทธาของเหล่าเทพและเป็นของสกุลเทพ เวลาที่ลูกทำได้แล้วว่าใครที่เคยเป็นสุริยวงศ์และแล้วกลายเป็นจันทรราช
 ดังนั้น ลูกควรหาผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้น ลูกควรขอให้ผู้มาที่นี้เพื่อทำความเข้าใจในการกรอกแบบฟอร์ม แนนอนควรมี
 แบบฟอร์มสำหรับกรอกในศูนย์หลัก ลูกควรให้บทเรียนตั้งแต่ตอนเริ่มต้นแก่ใครก็ตามที่มา เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ สิ่ง
 แรกและสิ่งหลักที่จะอธิบายแก่พวกเขาคือ คุณไม่รู้จักพ่ออาวูโสของคุณ โดยดั้งเดิมแล้ว พวกคุณเป็นของพ่อเหนือโลก
 คุณได้มาที่นี้และเวลานี้เป็นของพ่อทางโลก พวกคุณได้ลืมพ่อเหนือโลกของคุณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มี
 ศาสนามากมายเหล่านั้นอยู่ที่นั่น ดังนั้น ทุกสิ่งควรขึ้นอยู่กับแบบฟอร์มที่พวกเขากรอก แม้ว่าลูกบางคนจะอธิบายได้ดีมาก
 พวกเขาก็ไม่ได้มีโยคะใดเลย พวกเขาไม่ได้กลับมาปราศจากร่างหรือจดจำพ่อ พวกเขาไม่สามารถที่จะอยู่ในการจดจำ
 ระลึกถึงได้ แม้ว่าพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาอธิบายได้ดีมากและพวกเขาแม้กระทั่งเปิดพิพิธภัณฑ์ ฯลฯ พวกเขายังคงมีการจดจำ
 ระลึกถึงน้อยมาก สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ พ่อให้คำ
 เตือนแก่ลูกว่า อย่าคิดว่าลูกสามารถโน้มน้าวผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้น? โอเค จะเป็นอะไรหากพวก
 เขากลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง? ที่นี้ลูกต้องกลับมาปราศจากร่าง ขณะที่ทำทุกสิ่ง จงพิจารณาว่า
 ตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำงานทั้งหมดผ่านร่างกาย ผู้ที่ไม่รู้วิธีที่จะจดจำสิ่งนี้หรือแม้กระทั่งไม่รู้วิธีที่จะ
 คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ถูกเรียกว่าบุดดู ลูกไม่สามารถจดจำพ่อ ลูกไม่มีพลังกำลังที่จะทำงานรับใช้ ดวงวิญญาณจะสามารถ
 ได้รับพลังกำลังโดยไม่มีการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? แปดเตอร์ของเขาจะกลับมาเต็มเปี่ยมได้อย่างไร? แทนที่จะเคลื่อน
 ไปข้างหน้า ดวงวิญญาณนั้นก็กลับมาหยุดชะงัก เขาจะไม่พลงใด มีคำกล่าวว่า ศาสนาคืออำนาจ เมื่อดวงวิญญาณอยู่
 อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของเขาเท่านั้นที่เขาจะได้รับพลังกำลัง มีหลายคนที่ไม่รู้วิธีที่จะจดจำพ่ออย่างไร ลูกสามารถ
 บอกสิ่งนี้ได้จากใบหน้าของเขา พวกเขาจะจดจำคนอื่นๆ ได้แต่จะไม่สามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ เพียงด้วยการมีโยคะ

เท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลัง ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะมีความสุขมากมายและพละนาคที่ดี และแล้วในชาติเกิดถัดไปของลูก ลูกจะได้รับร่างใหม่ที่เปล่งประกาย เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์, ลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่า ทองคำนี้ 24 กระรัต ดังนั้นเครื่องประดับที่ทำจากทองนี้ก็มี 24 กระรัตด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ทั้งหมดคือทอง 9 กระรัต ผู้ที่สโตพรชานนั้นกล่าวได้ว่าเป็นทอง 24 กระรัต และผู้ที่สโตเป็นทอง 22 กระรัต สิ่งเหล่านี้จะต้องทำความเข้าใจเป็นอย่างดี พ่ออธิบายแก่ลูกว่า ก่อนอื่นใด, ลูกต้องขอให้พวกเขารอกแบบฟอร์ม เพื่อให้ลูกจะสามารถบอกได้ว่าพวกเขาตอบสนองลูกได้มากเท่าใดและพวกเขาซึมซับได้มากแค่ไหน แม้กระนั้นก็มาถึงเรื่องที่ว่า พวกเขาคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงหรือไม่? เพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกกลับมาสโตพรชานจากตโมพรชาน เหล่านี้คือการจาริกแสวงบุญทางร่างของความเป็นสตริตา ในขณะที่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ที่นี้เป็นดวงวิญญาณที่ไปในการจาริกแสวงบุญ ขณะที่ในการจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งจิตวิญญาณและร่างกายไปในการจาริกแสวงบุญ ด้วยการจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ลูกดวงวิญญาณได้รับประกายนั้น หากนักเรียนต้องการแสดงให้เห็นถึงความประทับใจนั้น บางครั้งบาบาก็เข้ามาในบางคน ทั้งพ่อและแม่ให้การช่วยเหลือ บางครั้งในความรู้และบางครั้งในโยคะ พ่อปราศจากร่างเสมอ ท่านไม่ได้มีสำนึกถึงของร่างกาย ดังนั้นพ่อสามารถช่วยลูกด้วยพลังทั้งสอง (ความรู้และโยคะ) หากไม่มีโยคะ, ลูกจะได้รับพลังทั้งสองนั้นได้อย่างไร? สิ่งนี้สามารถเข้าใจได้ว่าผู้นี้เป็นโยคีหรือญาณิหรือไม่ว่าบาบอธิบายสิ่งใหม่ๆ ในแต่ละวันเกี่ยวกับโยคะ ก่อนหน้านั้น ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ในเวลานี้บาบยกระดับลูกอย่างมีพลังมากที่ความสัมพันธ์พี่น้องหญิงชายถูกขจัดออกไปและมีเพียงสายตาของความเป็นพี่น้องเท่านั้น เราดวงวิญญาณคือพี่น้อง นี่คือสายตาที่สูงส่งมาก ความเพียรพยายามนี้ต้องดำเนินต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกกลับมาสโตพรชาน ลูกจะละร่างของลูก ดังนั้น จงเพิ่มความเพียรพยายามของลูกให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ สิ่งนี้ง่ายดายมากยิ่งขึ้นสำหรับคนที่แก่ชรา ในเวลานี้เราต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน คนที่เยาว์วัยจะไม่เคยมีความคิดเช่นนั้น คนที่แก่ชราอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ เป็นที่เข้าใจแล้วว่าในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องเข้าใจประเด็นของความรู้เหล่านี้ทั้งหมด ต้นไม้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ เมื่อต้นไม้เติบโต ต้นไม้ทั้งต้นก็พร้อมแล้ว นามถูกเปลี่ยนไป และต้นไม้ของดอกไม้ใหม่ที่เล็กต้องถูกสร้างขึ้น ต้นไม้จะกลับมาใหม่แล้วก็กลับมาเก่าอีกครั้ง ในตอนแรกต้นไม้มีขนาดเล็ก และแล้วต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ มันเติบโตจนกระทั่งตอนสุดท้ายเมื่อมันมีหนาม ในตอนแรกมีดอกไม้ ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ และแล้วในภายหลัง, ความหอมและพลังก็ไม่หลงเหลืออยู่อีกต่อไป ไม่มีกลิ่นหอมใดในหนาม ดอกไม้ธรรมดาไม่ได้มีกลิ่นหอมมากเช่นนั้น พ่อคือผู้เป็นนายของสวนดอกไม้และเป็นคนพาเรือด้วยเช่นกัน ท่านพาเรือของทุกคนข้ามฟาก ลูกผู้ฉลาดและรู้คิดสามารถเข้าใจได้ว่าท่านพาเรือข้ามฟากไปได้อย่างไรและท่านพาไปที่ใด ผู้ที่ไม่เข้าใจนั้นไม่แม้กระทั่งเพียรพยายาม สิ่งนั้นตามลำดับกันไป เครื่องบินบางลำเดินทางได้เร็วกว่าเสียง ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าดวงวิญญาณโบยบินอย่างไร ดวงวิญญาณโบยบินได้เร็วยิ่งกว่าจรวด ไม่มีสิ่งใดที่เร็วเท่ากับดวงวิญญาณ พวกเขาเติมเชื้อเพลิงในจรวดเหล่านี้ที่จรวดสามารถพุ่งไปได้อย่างเร็ว พวกเขาได้เตรียมอาวุธมากมายเพื่อการทำลายล้าง พวกเขาแม้กระทั่งบรรจุระเบิดไปบนเรือและเครื่องบิน ในเวลานี้ พวกเขาได้ทำการเตรียมการทั้งหมดล่วงหน้า พวกเขาเขียนในหนังสือพิมพ์ว่า เราไม่สามารถพูดได้ว่าเราจะไม่ใช่ระเบิดเหล่านี้ พวกเขาพูดอยู่เรื่อยๆว่าเป็นไปได้ที่พวกเขาจะใช้ระเบิดเหล่านี้ กำลังมีการเตรียมการเหล่านี้ทั้งหมด การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่มีการนำระเบิดมาใช้และจะไม่เกิดการทำลายล้าง โลกใหม่นั้นจำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เหตุนี้เองลูกควรมีความสุขอย่างมาก มีคำกล่าวว่า ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า ตามละครทุกคนต้องตาย เพราะลูกมีความรู้ของละคร ลูกจึงไม่ขึ้นลง แต่สังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่มีความจำเป็นใดต้องร้องให้ ทุกคนต้องละร่างในเวลาของเขาเอง ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจะใช้ชาติเกิดถัดไปของลูกในอาณาจักร “ฉันจะกลายเป็นเจ้าชาย” ดวงวิญญาณรู้อย่างนี้และดังนั้นจึงละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง แม้กระทั่งงูก็มีดวงวิญญาณ งูจะพูดว่า ฉันจะลอกคราบหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ในบางครั้ง แม้กระทั่งงูจะละร่างของมันและกลายเป็นลูกงูอีกครั้ง ลูกต้องมีการเกิดใหม่ ทุกคนต้องกลับมาเกิดใหม่ ต้องมีการไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งหลักคือการจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก เช่นที่เด็กๆจะติดอยู่กับแม่และพ่อของเขา ในท่านองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณจะต้องยึดติดอยู่กับพ่อด้วยโยคะของสติปัญญาของลูกอย่างมั่นคงเช่นกัน ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกกำลังซึมซับความรู้ได้มากเท่าใด มีตัวอย่างของนาราด ผู้ลือชื่อสตริตาไม่สามารถกลายเป็นเทพจนกว่าพวกเขาจะรับความรู้นี้ ไม่ใช่เพียงเรื่องของการแต่งงานกับลักษมีเท่านั้น นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเคยสโตพรชานลูกเคยปกครองทั้งโลก เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาสโตพรชานอีกครั้ง ลูกได้ทำความเพียรพยายามในทุกวงจรมีโยคะที่แท้จริง เพื่อที่จะสะสมพลังที่แท้จริง ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้มากแค่ไหน และลูกออกจากสำนักที่เป็นร่างได้มากแค่ไหน ฉะนั้น, ดวงวิญญาณ, ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ฉะนั้น, ดวงวิญญาณนี้ทำงานผ่านทางร่างนี้ เหล่านี้คืออวัยวะของฉัน เรา

ทั้งหมดคือนักแสดงที่เล่นบทบาทของเรา นี่คือการเล่นละครที่ใหญ่โตในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ นักแสดงทั้งหมดในละครนี้ตามลำดับกันไป เราสามารถเข้าใจได้ว่าใครคือนักแสดงหลักในนี้ ใครคือผู้ที่เกรดหนึ่ง เกรดสองและเกรดสาม ลูกๆได้มาล่วงรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครจากพ่อ ลูกได้รับความรู้ของสิ่งสร้างนี้จากผู้สร้าง ผู้สร้างมาและอธิบายความลับของตัวเองและสิ่งสร้างของท่าน นี่คือนักแสดงของท่านที่ท่านได้เข้ามา ดังนั้นลูกจะพูดว่ามีสองดวงวิญญาณอยู่ในผู้นี้ นี่เป็นเรื่องราวธรรมดาที่จะปลุกเรียกดวงวิญญาณที่จากไปและออฟเฟอร์อาหารแก่ดวงวิญญาณเมื่อเขามา ก่อนหน้านี้ผู้คนมากมายเคยมาในลักษณะนี้และถูกถามคำถาม ในเวลานี้พวกเขาได้กลับมาที่โมปราธาน แม้กระทั่งในเวลานี้บางคนสามารถบอกลูกได้ว่าพวกเขาเคยเป็นใครในชาติเกิดก่อนหน้านี้นี้ ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้เกี่ยวกับอนาคต พวกเขาสามารถบอกลูกเกี่ยวกับอดีตเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนสามารถได้รับความไว้วางใจในสิ่งนี้ บาบาสพูดว่า ลูกที่แสนหวาน, เวลาที่คุณต้องอยู่ในความเงียบบงบ เมื่อลูกกลับมาแข็งแกร่งในความรู้และโยคะ ลูกจะกลับมามั่นคงและหนักแน่น ในขณะนี้ ลูกๆ มากมายไร้เดียงสา เหล่าเทพที่เคยเป็นผู้อาศัยในบาร์ตันนั้นเข้มแข็งมาก พวกเขาเปี่ยมล้นด้วยความมั่งคั่ง ในเวลานี้พวกเขาวางเปล่า พวกเขาเคยมั่งคั่งในขณะที่ลูกกลับมาล้มละลาย ลูกรู้ว่าบาร์ตันเคยเป็นเช่นไรและเวลานี้บาร์ตันกลายเป็นอะไร ผู้คนจะตายจากความอดอยาก เพราะจะไม่มีพืชพันธุ์ธัญญาหารและน้ำหรือสิ่งใดเลย บางสถานที่น้ำท่วมอย่างต่อเนื่องและบางแห่งไม่มีน้ำแม้หยดเดียว ในเวลานี้มีเมฆหมอกของความทุกข์ ในยุคทอง, จะมีเมฆหมอกของความสุขเพียงลูกเท่านั้นเข้าใจการละเล่นนี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะอธิบายด้วยการใช้เข็มกลัดที่ติดหน้าอก หนึ่งในพ่อทางร่างที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวคือพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันนี้ที่พ่อนี้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกและสร้างโลกใหม่ นี่คือนิยามยุคเหล็กและจะกลายเป็นยุคทองอย่างแน่นอน ในเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน หากหัวใจของลูกสะอาด, ความปรารถนาของลูกจะได้รับการเติมเต็ม ถามตนเองทุกวันว่า ฉันทำสิ่งใดไม่ดีหรือไม่? ฉันมีความคิดที่มีกิเลสใดภายในฉันเกี่ยวกับใครหรือไม่? ฉันอยู่อย่างมีความซาบซึ้งในการรู้ว่าฉันคือใครหรือฉันได้เสียเวลาซบเซาในนินทาหรือไม่? คำสั่งของพ่อคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกกำลังไม่เชื่อฟังพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในความซาบซึ้งของความรู้และโยคะและรักษาหัวใจของลูกให้สะอาด อย่าสูญเสียเวลาของลูกไปกับความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือการซบเซาในนินทา
2. เราดวงวิญญาณคือพี่น้อง เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก จงกลับมาปราศจากร่าง ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูกและจดจำพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความสูงส่งและพัฒนาพลังแห่งสัจจะโดยการตระหนักถึงรูปที่แท้จริงของลูกและของพ่อ

ลูกๆ ผู้ที่ตระหนักถึงรูปของตนเองและรู้จักคำแนะนำที่แท้จริงของพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำสามารถพัฒนาพลังแห่งสัจจะโดยการอยู่อย่างตระหนักถึงรูปนั้น และแล้วทุกความคิดของพวกเขาจะเต็มไปด้วยสัจจะและความสูงส่งเสมอ มีประสบการณ์ของความสูงส่งในทุกความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และสายใยของพวกเขา ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์สัจจะ เมื่อมีพลังแห่งสัจจะ ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่ร่ายรำอย่างมีความสุข

คติพจน์: ทำงานรับใช้ของการให้สากข และปัญหาต่างๆ จะหมดไปอย่างง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและคิดเกี่ยวกับการให้ประโยชน์กับตนเอง เมื่อลูกไปห้องท้าว นั่งในสันโดษและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ถามตนเองว่า ฉันคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอหรือไม่?

คำถาม: ในประเด็นใดที่ลูกๆ ของพ่อที่เต็มไปด้วยความเมตตาที่มีความเมตตาต่อตนเอง?

คำตอบ: เช่นที่พ่อมีความเมตตาที่ต้องการให้ลูกๆ ของท่านเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้และท่านทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อให้ลูกๆ นั้นสวยงาม ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้สึกเมตตาต่อตนเองด้วยเช่นกัน ลูกเรียกหาบาบา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เรากลายเป็นดอกไม้ด้วยเถิด เวลาที่ท่านมาแล้วและลูกจะไม่กลายเป็นดอกไม้หรือ? หากลูกมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกจะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและซึมซับทุกสิ่งที่พ่อบอกลูก

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าผู้เดียวนั้นเป็นพ่อ ครู และสัตว์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อถามลูกๆ ว่า เมื่อลูกมาที่นี่ ลูกมองดูภาพของลักษมีและนารายณ์และบันไดหรือไม่? เมื่อลูกมองดูสองภาพนั้นลูกจะเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ทั้งวงจรของวิธีการกลายเป็นเทพและลงบันไดนี้มาเรื่อยๆ ได้เข้ามาอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ลูกคือนักเรียน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก เมื่อใครบางคนมา อธิบายแก่เขาว่านี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ด้วยการศึกษานี้ลูกจะกลายเป็นเทพจากนั้นลูกก็ลงบันไดของ 84 ชาติเกิด แล้วลูกก็ต้องชำระ ความรู้นี้ง่ายมาก แต่ถึงอย่างนั้นเหตุใดผู้คนจึงล้มลงเมื่อพวกเขาก้าวต่อไป? การศึกษาของพระเจ้านี้ง่ายดายอย่างแท้จริงเมื่อเทียบกับการศึกษาทางโลก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกและวงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ทั้งสองภาพนี้ควรแขวนไว้ในห้องรับแขกด้วยเช่นกัน ลูกต้องการอุปกรณ์สำหรับงานรับใช้เพื่อที่จะทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งเหล่านี้ เรากำลังทำความเพียรพยายามนี้ในเวลานี้ เราต้องเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน ลูกต้องสำรวจตรวจสอบตนเองและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อลูกออกไปห้องท้าว นี่คือนี่ที่ลูกควรจะมีในสติปัญญาของลูก บาบาว่าสิ่งนี้ตามลำดับกันไป บางคนก็เข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดีมากและดังนั้นพวกเขาต้องเพียรพยายามเพื่อประโยชน์ของพวกเขาอย่างแน่นอน นักเรียนแต่ละคนก็เข้าใจว่าผู้หนึ่งผู้นี้กำลังศึกษาแล้วเรียนอย่างดี หากลูกไม่ศึกษาแล้วเรียน ลูกก็เป็นเหตุที่ทำให้ตนเองสูญเสีย ลูกควรทำให้ตนเองมีค่าถึงระดับหนึ่ง ลูกเป็นนักเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน บราห์มานี้กำลังศึกษาแล้วเรียนด้วยเช่นกัน ลักษมีและนารายณ์นั้นคือสถานภาพและบันไดคือวงจรของ 84 ชาติเกิด นั่นเป็นชาติเกิดลำดับแรกและนี่เป็นชาติเกิดลำดับสุดท้าย ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เมื่อผู้คนเข้ามาอธิบายรูปภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกและบันไดให้กับพวกเขา มาและนั่งอยู่เบื้องหน้าภาพเหล่านี้ทุกวัน แล้วลูกจะจดจำสิ่งนี้ได้ ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกมีความรู้อย่างเต็มที่ของทั้งวงจรและดังนั้นลูกควรจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ถามตนเองว่า เหตุใดฉันไม่สามารถรักษาสภาพนั้นไว้ได้? อะไรคือเหตุผลที่เป็นปัญหาในการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส? ผู้ที่สร้างรูปภาพเหล่านี้จะมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่านั่นเป็นสถานภาพในอนาคตของพวกเขา นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขาและนั่นคือวงจรของ 84 ชาติเกิด ได้มีการจดจำว่านี่คือราชาโยคะที่ง่ายดาย บาบาอธิบายแก่ลูกทุกวันอย่างต่อเนื่องว่า ลูกเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นแน่นอนลูกควรจะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์และเพราะความลับของทั้งวงจรได้มีการอธิบายแก่ลูก ลูกควรจะจดจำสิ่งเหล่านี้อย่างแน่นอน ลูกจำเป็นต้องมีกิริยามารยาทที่ดีเมื่อพูดกับผู้คนด้วยเช่นกัน พฤติกรรมของลูกต้องดีมาก ขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไปและกำลังทำงานทั้งหมดของลูก สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้มาหาพ่อเพื่อศึกษาแล้วเรียน ลูกเพียงแค่นำความรู้นี้ไปกับลูก การศึกษาแล้วเรียนนั้นง่ายดาย หากนักเรียนไม่ศึกษาอย่างดี ครูของพวกเขาจะคิดว่ามีนักเรียนที่หัวทึบอยู่มากมายในชั้นเรียนของเขา ที่ชื่อของเขานั้นจะถูกประณามและเขาจะไม่ได้รับรางวัล รัฐบาลจะไม่ให้สิ่งใดแก่เขาเช่นกัน นี่เป็นโรงเรียนด้วย ที่นี้ไม่มีเรื่องของการได้รับรางวัล ฯลฯ ถึงกระนั้นก็ตามลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง และลูกต้องมีบุคลิกลักษณะที่ดีด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อให้ประโยชน์แก่ลูกแต่ลูกไม่สามารถทำตามศรัทธาของพ่อได้ หากลูกได้รับศรัทธาเพื่อที่จะไปที่ไหนสักแห่งแต่ลูกไม่ไปที่นั่น ลูกจะพูดว่า ที่นั่นร้อน หรือพูดว่าที่นั่นหนาว ลูกไม่ได้ตระหนักถึงความจริงที่ว่านั่นคือพ่อที่กำลังบอกลูกให้ทำเช่นนั้น ลูกมีพาหนะที่ธรรมดาที่เท่านั้นในสติปัญญาของลูก พ่อไม่ได้เข้าไปใน

สติปัญญาของลูกเลย ทุกคนหวาดกลัวราชาที่ยิ่งใหญ่เป็นอย่างมาก พวกเขามีอำนาจเป็นอย่างมาก ที่นี้พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ไม่มีใครรู้จักพ่อ ผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง มีผู้คนมากมายอย่างยิ่ง มองดูว่าพวกเขานั้นพูดเกี่ยวกับอะไร! พวกเขานั้นไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครคือพระเจ้า เป็นความอัศจรรย์ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา และให้คำแนะนำของพ่อเองและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก บันไดของ 84 ชาติเกิดขึ้นชัดเจนมาก พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นและเวลานี้พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกเคยมีสติปัญญาที่สูงส่งตั้งนั้นแล้วใครทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน? เป็นเวลาครึ่งวงจรในอาณาจักรของราวันที่ลูกเฝ้าแต่ตกลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ลูกต้องกลับมาสู่ประธานจากโตโมประธานแนนอน จิตสำนึกของลูกก็พูดด้วยเช่นกันว่าพ่อคือสัจจะแนนอนท่านจะบอกสัจจะแก่ลูกเท่านั้น บราห์มานี้กำลังศึกษาเล่าเรียนและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่าพ่อเป็นนักเรียนเช่นกันและให้ความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน พ่อยังไม่ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมอย่างถูกต้องแม่นยำ ใครที่จะไม่ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนเช่นนั้นเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งเช่นนั้น? ทุกคนจะพูดว่าเราจะประกาศสิทธิในสถานภาพเช่นนั้นอย่างแนนอน เราเป็นลูกของพ่อและดังนั้นเราควรจะเป็นนายอย่างแนนอน อย่างไรก็ตามมีการขึ้นลงในการศึกษาเล่าเรียนเสมอ เวลานี้ลูกได้รับสาระที่แท้จริงของความรู้แล้ว ในตอนเริ่มต้นมีเพียงความรู้เท่านั้น ลูกค่อยๆเข้าใจทีละน้อย ขณะนี้ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ที่แท้จริง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า วันนี้พ่อกำลังบอกลูกในสิ่งที่ลึกซึ้งที่สุด ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในทันที พวกเขาไม่สามารถรับความรู้ทั้งหมดได้ในครั้งเดียว ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีภาพของบันไดนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกวนไปรอบวงจรในลักษณะนั้นอย่างแท้จริง เราคือผู้คงคกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง บาบามีอธิบายแก่พวกเราดวงวิญญาณถึงความลับของทั้งวงจรแล้ว พ่อพูดว่า ศาสนาของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก พ่อเองได้มาและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลาของความสุขสำหรับผู้อื่นนั้นคือเวลานี้เมื่อความตายอยู่เบื้องหน้า เครื่องบิน ไฟฟ้า ฯลฯ ไม่ได้มีอยู่มาก่อนหน้านั้น สำหรับผู้คนเหล่านั้น สิ่งนี้ราวกับว่าเป็นคือสวรรค์ในเวลานี้ พวกเขาส่งพระราชวังที่ใหญ่โตเป็นจำนวนมาก พวกเขาคิดว่าพวกเขามีความสุขมากมายในเวลานี้ พวกเขาส่งไปลอนดอนได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาคิดว่านี่คือสวรรค์ ใครบางคนต้องอธิบายแก่พวกเขาว่ายุคทองเรียกว่าเป็นสวรรค์ ยุคเหล็กจะไม่เรียกว่าเป็นสวรรค์ หากใครบางคนละร่างของเขาในนรก เขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดในนรกอย่างแนนอนเช่นกัน ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้เช่นกัน เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น เราก็ก่อนที่จะตกลงมาและแล้วเราก็กี่เลสทั้งหมด เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้วและดังนั้นพฤติกรรมของลูก ฯลฯ ควรที่จะมีความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง เวลานี้ลูกนั้นมีคุณค่ามากยิ่งขึ้นกว่าตอนที่ลูกอยู่ในยุคทอง พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกในเวลานี้ ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถเข้าใจความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้ พวกเขาได้ปะปนทั้งสองสิ่งเข้าด้วยกัน พวกเขาคิดว่าการอ่านคัมภีร์คือความรู้และการกราบไหว้บูชาคือความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำความเพียรพยายามมากเพื่อให้ลูกสวยงาม ลูกๆ ควรจะรู้สึกถึงความเมตตาด้วยเช่นกันเพราะลูกได้เรียกหาบาบาให้มาและทำให้ผู้ที่ไม่มีวิสุทธิกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดอกไม้ เวลานี้พ่อมาและดังนั้นลูกควรมีความเมตตาต่อตนเอง เราจะไม่สามารถกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้นได้หรือ? เหตุใดเราจึงยังไม่ปีนขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของบาบา? ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจ พ่อมีความเมตตาอย่างมาก ลูกเรียกหาพ่อให้มายังโลกที่ไม่มีวิสุทธิและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นเช่นที่พ่อรู้สึกเมตตา ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้สึกเมตตาด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นผู้ที่ประณามสติคุณจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ไม่มีใครแม้กระทั่งเคยฝันถึงว่าสติคุณคืออะไร ผู้คนเชื่อว่าครูของพวกเขาคือพระเจ้าและอาจจะมีการสูญเสีย เมื่อพวกเขามีลูก พวกเขาคิดว่านั่นเป็นเพราะพรของครูของพวกเขา นั่นเป็นเรื่องของความทุกข์ชั่วคราว พ่อพูดว่าลูกๆ เวลานี้ให้มีความเมตตาต่อตนเอง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะสามารถซึมซับได้ด้วยเช่นกัน นั่นคือดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ทำให้สิ่งนี้มั่นคงและจดจำพ่อด้วยเช่นกัน หากลูกไม่จดจำพ่อ บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? ผู้คนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจดจำท่านเช่นกัน โอ พระเจ้า ได้โปรดเมตตาเกิด! พ่อคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางเช่นกัน นี่เป็นคำยกย่องที่แฝงตัวของท่านด้วยเช่นกัน พ่อมาและบอกทุกสิ่งแก่ลูก ลูกเคยจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพ่อมาแนนอนที่พ่อต้องมาในเวลาของพ่อเอง ไม่ใช่ว่าพ่อจะสามารถมาเมื่อไรก็ตามที่พ่อต้องการได้ พ่อมาเมื่อมันถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพ่อที่จะมา อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้มีความคิดเช่นนั้น คือพ่อคนที่กำลังสอนลูก ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นไม่เคยทำความผิดพลาดใดๆ หรือเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ใดๆ ครูทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป พ่อที่แท้จริงนั้นกำลังสอนสัจจะแก่ลูก ลูกของสัจจะนั้นมีความจริงแท้ และแล้วด้วยการกลายเป็นลูกของคนที่ไม่ถูกต้อง ลูกก็อยู่อย่างไม่ถูกต้องมาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ลูกแม้กระทั่งลืมพ่อที่แท้จริง ก่อนอื่นใดถามว่านี่คือโลกใหม่ที่เป็นยุคทองหรือโลกเก่า และแล้วผู้คนก็จะคิดว่าลูกถามคำถามที่ดีมาก ในเวลานี้มีกี่ยุคทั้งห้าในทุกคน กี่ยุคทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นี่คือบางสิ่งที่เข้าใจได้อย่างง่ายดาย

มาก อย่างไรก็ตามหากลูกบางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกจะสามารถอธิบายที่นิทรรศการได้อย่างไร? แทนที่จะทำงานรับใช้ ลูกกลับมาทำให้งานรับใช้เสียหาย การออกไปข้างนอกและทำงานรับใช้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! จำเป็นต้องมีความเข้าใจเป็นอย่างดี บาบ่าเข้าใจจากกิจกรรมของทุกคน พ่อคือพ่อและแล้วพ่อก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เมื่อใครก็ตามมาก็เป็นสิ่งดีสำหรับบราห์มากุมารีที่จะอธิบาย ชื่อที่แท้จริงคือ บราห์มากุมารี อิศวริยา วิชาวิทยาลัย เป็นชื่อของบราห์มากุมารีที่จะได้รับการยกย่อง ในเวลานี้ทุกคนต้องแะอยู่ในกิเลสทั้งห้าอย่างสมบูรณ์ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะไปและอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่พูดว่าความรู้ดีมาก แต่พวกเขาเองนั้นไม่เข้าใจอะไรเลย จะยังมีอุปสรรคแล้วอุปสรรคเล่าอยู่เรื่อยๆและแล้วลูกก็ต้องสร้างกลยุทธ์เหล่านั้นด้วย มีตำรวจคอยรักษาความปลอดภัยและให้มีการประกันรูปภาพ นี่คือไฟบูชายัญและดังนั้นจะมีอุปสรรคที่เป็นอย่างแน่นอน โลกเก่าทั้งโลกจะต้องถูกส่งเวลงไปในนั้น เหตุใดจึงเรียกว่าเป็นไฟบูชายัญ? ทุกสิ่งต้องถูกส่งเวลงในไฟบูชายัญ สิ่งนี้เรียกว่าไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ความรู้เรียกว่าการศึกษาเล่าเรียนด้วย นี่คือพาทชالا(สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) และไฟบูชายัญด้วยเช่นกัน ลูกศึกษาเล่าเรียนในพาทชالا (สถานศึกษาเล่าเรียน) และกลายเป็นเทพ และแล้วทุกสิ่งจะถูกส่งเวลงไปในไฟบูชายัญนี้ เพียงผู้ที่ฝึกฝนสิ่งนี้ทุกวันอย่างต่อเนื่องเท่านั้นที่จะสามารถอธิบายได้ หากใครบางคนไม่ได้ฝึกฝนสิ่งนี้ เขาจะสามารถอธิบายอะไรได้? สำหรับบางคนในโลกนี้ ในเวลานี้เป็นสวรรค์เพียงชั่วคราว สำหรับลูกจะมีสวรรค์เป็นครั้งหนึ่งของวงจร ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกจะอัศจรรย์ใจ เวลานี้อาณาจักรของราวันกำลังจบสิ้นและอาณาจักรของรามกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ไม่มีเรื่องของการบราในสิ่งนี้ เมื่อผู้คนเห็นภาพบนไฉนี้, พวกเขาถึงประหลาดใจอย่างมากในสิ่งที่พ่อได้อธิบายแก่ลูก บราห์มานี้ได้เรียนรู้จากพ่อด้วยเช่นกันและดังนั้นท่านจึงเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่น ลูกสาวก็อธิบายด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นมากมายจะได้รับผลที่มากกว่าอย่างแน่นอน ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน พ่อบอกกับลูกทุกวันว่า ให้ประโยชน์กับตนเอง เมื่อลูกเก็บรูปภาพเหล่านั้นไว้เบื้องหน้าลูก ลูกจะมีความสุขซึ่ง เหตุนี้เองبابาจึงมีรูปภาพเหล่านั้นติดไว้ในห้อง เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นง่ายดายมาก บุคลิกลักษณะที่ดีมากเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ความปรารถนาของลูกก็จะได้รับการเติมเต็ม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกเป็นนักเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่พระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดี และประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ ให้พฤติกรรมของลูกสูงศักดิ์อย่างยิ่ง

2. มีความเมตตาเช่นพ่อและทำให้ตนเองกลายเป็นดอกไม้จากหนาม และทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกไม้ด้วยเช่นกัน อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและคิดเกี่ยวกับการให้ประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกมีความกล้าหาญมากจนกระทั่งในการขึ้นลงใดๆแทนการอยู่อย่างหดหู่หัวใจ ลูกกลับมีหัวใจที่ใหญ่โต เมื่อลูกเผชิญกับความเจ็บป่วยของร่างกาย มีพายุในจิตใจ เมื่อมีความปั่นป่วนของการเงินหรือความปั่นป่วนในครอบครัวของลูกหรือความปั่นป่วนในงานรับใช้ อย่าได้หดหู่หัวใจโดยความปั่นป่วนนั้นหรือการขึ้นลงนั้น จงกลายเป็นผู้ที่หัวใจใหญ่โต เมื่อบัญญัติกรรมมา เมื่อมีความเจ็บปวดใด อย่าได้อยู่กับสิ่งนั้น และด้วยเหตุนี้จึงหดหู่หัวใจและเพิ่มสิ่งนั้นขึ้นมา แต่จงมีความกล้าหาญ อย่าได้คิดว่า “โอ ! ฉันจะสามารถทำอะไรได้ในขณะนี้ อย่าได้สูญเสียความกล้าหาญ จงมีความกล้าหาญและลูกจะได้รับการช่วยเหลือของพ่อโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ปิดตาของลูกในการมองความอ่อนแอของผู้ใดและทำให้จิตใจของลูกหันเหเข้าสู่ภายใน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ พ่อมีความรักหนามเช่นเดียวกับดอกไม้ พ่อเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ซึมซับความรู้?

คำตอบ: พวกเขาแสดงความมหัสจรรย์ พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ให้ประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น เมื่อพวกเขาถูกยิงด้วยลูกศร พวกเขา ก็จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและช่องแวงอยู่กับการรับใช้ทางจิตสภาพของพวกเขาจะมั่นคง สม่่าเสมอและไม่หวั่นไหวสั่นคลอน พวกเขาจะไม่แสดงการกระทำที่โง่เขลา พวกเขาไม่เคยเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ พวกเขาจะจัดหนามของความบกพร่องอยู่เรื่อยๆ

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าพ่อเป็นนาฬิกาไขลานขนาดใหญ่ พ่อมาในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำเพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่สามารถน้อยกว่าหรือมากกว่าแม้แต่วินาทีเดียว ไม่มีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิด ลูกๆ ที่สุดแสนหวานก็รู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ นี่คือการปาหนามของยุคเหล็ก ดังนั้นผู้ที่กลายเป็นดอกไม้ควรรู้สึกว่าการกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ก่อนหน้านั้นเราทุกคนเป็นหนาม บางคนเป็นหนามเล็กๆ และบางคนก็เป็นหนามใหญ่ บางคนทำให้เกิดความทุกข์เป็นอย่างมากและบางคนก็ทำให้เกิดความทุกข์เล็กน้อย พ่อมีความรักให้กับทุกคน มีเพลงร้องว่า ฉันรักดอกไม้และหนามด้วยเช่นกัน ท่านรักใครก่อน? ท่านรักหนามก่อนอย่างแน่นอน ท่านมีความรักมากมายที่ท่านเพียรพยายามกับหนามเหล่านั้นและเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นดอกไม้ จริงๆ แล้ว ท่านเข้ามาในโลกของหนาม ไม่สามารถมีความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ในสิ่งนี้ มีคำสรรเสริญของผู้เดียวเท่านั้น มีการร้องสรรเสริญเมื่อดวงวิญญาณนั้นใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ดวงวิญญาณคือผู้ที่กลับมาสูงส่งและดวงวิญญาณก็คือผู้ที่กลับมาคดโกงตกต่ำ เมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และแสดงการกระทำตามนั้น มีการกล่าวว่าไม่ว่าดวงวิญญาณคือผู้ที่แสดงการกระทำที่เป็นบาปหรือเป็นผู้ที่แสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือผู้ที่แสดงกรรมดีหรือไม่ดี จงถามตนเองว่า ฉันเป็นดอกไม้ที่สูงส่งของยุคทอง หรือเป็นหนามที่เลวร้ายของยุคเหล็ก? มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างเหล่าเทพและปีศาจ ผู้ที่เป็นหนามไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นดอกไม้ มีดอกไม้ในยุคทอง ดอกไม้เหล่านั้นจะไม่มียุคในยุคเหล็ก เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่ลูกกำลังจะเปลี่ยนจากหนามมาเป็นดอกไม้ เมื่อครูให้บทเรียนแก่ลูก ก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะขัดเกลาสิ่งนั้นและแสดงให้ครูได้เห็นสิ่งนั้น ในสิ่งนั้นลูกควรเขียนด้วยว่า หากท่านต้องการที่จะเป็นดอกไม้แล้วจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ทำให้ท่านเป็นดอกไม้ แล้วข้อบกพร่องของลูกก็จะถูกขจัดออกไปและลูกก็จะกลับมาสถิตที่ประธาน บาบาก็เรียงความแก่ลูกๆ และเป็นหน้าที่ของลูกที่จะแก้ไขสิ่งเรียงความนั้นและนำไปตีพิมพ์เพื่อที่ทุกคนจะได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน บาบากำลังสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ในโรงเรียนเหล่านั้นพวกเขาสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเก่า ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกใหม่ ดังนั้นนี่คือการศึกษาล่าเรียนและเป็นการอธิบายด้วยเช่นกัน การแสดงการกระทำที่สกปรกนั้นเป็นเรื่องโง่เขลา แล้วจึงมีการอธิบายว่าลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่มีกิเลสที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ มีคำสรรเสริญของพ่อผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ที่นี้ลูกกำลังศึกษาล่าเรียนที่ลูกต้องไม่ เป็นเหตุของความทุกข์กับใคร พ่อให้คำสอนแก่ลูกว่า จงให้ความสุขอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ สภาพนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วเช่นนั้น ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อได้ในหนึ่งวินาทีแต่สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะกลับมามีค่า ลูกเข้าใจว่ามรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออำนาจปกครองสวรรค์ ลูกอธิบายว่าบาบิตเคยได้รับอำนาจปกครองโลกจากพ่อเหนือโลก ลูกทุกคนเคยเป็นนายของโลก ลูกๆ ควรมีความสุขนั้นอยู่ภายใน เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเมื่อลูกเคยเป็นนายของโลก ผู้คนพูดถึงหลายแสนปี พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของทุกยุคนั้นหลายแสนปี ในขณะที่ลูกพูดว่าระยะเวลาของทั้งวงจรถือ 5000 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมาก พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกควรซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งจากท่าน แต่ละวันผู้คนของโลกก็กลับมาดโม้ประชันอยู่เรื่อยๆ พวกเขาเรียนรู้ข้อบกพร่องมากขึ้นเรื่อยๆ ก่อนหน้านั้นไม่มีความตกต่ำหรือสิ่งเจือปนมากนัก เวลานี้สิ่งนั้นกำลังเพิ่มขึ้น เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสถิตที่ประธานอย่างต่อเนื่องด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงพ่อ เช่นที่ลูกลงมา ดังนั้นลูกก็ต้องกลับขึ้นไปด้วยเช่นกัน ก่อนอื่น ลูกมีความสุขที่ลูกได้พบพ่อ การเชื่อมโยงของลูกถูกสร้างขึ้นมาและมีการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้ที่เคยทำการกราบไหว้บูชาเป็นอย่างมากก็จะมี การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างมาก ลูกหลายคนพูดว่า บาบ่า ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ สิ่ง

เดียวกันนี้เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อรับฟังเรื่องราวทางศาสนา สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปสู่ทิศทางอื่น ผู้ที่กำลังถ่ายทอดเรื่องราวก็จะมองพวกเขาและถามคำถามทันทีว่า “ฉันเพิ่งถามอะไร” แล้วพวกเขาก็จะดูสับสน ในขณะที่ผู้อื่นจะตอบได้ทันที ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเหมือนกัน แม้ว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้ พวกเขาไม่ได้ซึมซับสิ่งใดเลย หากพวกเขาซึมซับความรู้ พวกเขาจะแสดงความมหัสจรรย์ พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ให้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น แม้ว่าบางคนมีความสุขมากมายในบ้านของเขาเอง พวกเขาอาจจะมีคุณหาสน์และรถยนต์ ฯลฯ เมื่อลูกศรยิงถูกพวกเขา เท่านั้นเอง เธอก็จะบอกสามีว่า ฉันต้องการทำงานรับใช้ทางจิตนี้ อย่างไรก็ตาม มายามีพลังมาก มายาจะไม่ปล่อยให้เธอทำเช่นนั้น นั่นคือจะมีความผูกพันยึดมั่น เธอจะทิ้งคุณหาสน์เหล่านั้นและความสุขทั้งหมดนั้นได้อย่างไร อ้อ! แต่ความสุขทั้งหมดที่ลูกเคยมีประสบการณ์ในตอนแรกนั้นเป็นเช่นไร บางคนเป็นของครอบครัวใหญ่ ระดับมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐี พวกเขาได้ละทิ้งทุกสิ่งและมาที่นี้ โชคของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีความกล้าหาญที่จะปล่อยวางทุกสิ่ง พวกเขาติดกับอยู่ในโชติรวนของราวัน เหล่านั้นคือโชติรวนของสติปัญญา พ่ออธิบายว่า อ้อ! แต่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อรับประกันว่าลูกจะไม่ล้มป่วยเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะอยู่อย่างมีพละนามัยดีอยู่เสมอเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกอาจจะอาศัยอยู่กับสามีของลูก แต่เพียงแค่อ่อนุญาตที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย หน้าที่ของลูกคือการจดจำพ่อผู้ให้ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ด้วยการจดจำท่านลูกจะกลับมาสโตประธานจากที่ตโมประธาน นี่คือการเดินที่จะต้องเข้าใจเป็นอย่างมาก ไม่มีการรับประกันกับร่างกาย อย่างน้อยก็มาเป็นของพ่อ! ไม่มีสิ่งใดน่ารักมากกว่าท่าน พ่อจะทำให้ลูกเป็นนายของโลกและพ่อพูดว่า จงกลับมาสโตประธานเท่าที่ลูกต้องการ ลูกจะได้เห็นความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาททำให้ประตูสวรรค์เปิดโดยลูกผู้เป็นแม่ ท่านวางโหวแห่งความรู้ไว้เหนือผู้เป็นแม่ บาบาททำให้ผู้เป็นแม่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกผู้เป็นแม่จะดูแลทุกสิ่งท่านวางโหวไว้เหนือพวกเธอโดยผ่านผู้นี้ แล้วผู้คนเหล่านั้นก็เขียนไว้ว่า มหาสมุทรลูกกวาดและไถนาทิพย์ได้ลูกให้ไว้กับลักษมี เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบากำลังเปิดประตูไปสู่สวรรค์ แล้วเหตุใดเราจึงไม่ประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาบา? เหตุใดเราจึงไม่กลายเป็นมหาวิระและถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะนำลูกๆมาบนดักของท่านเพื่ออะไร? เพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อนั่งอยู่ที่นี้และให้คำสอนแก่ผู้ที่เป็นหนามอย่างแท้จริง ดังนั้นท่านยังคงรักหนามเหล่านั้น เหตุนี้เองท่านจึงทำให้พวกเขาเป็นดอกไม้ ลูกปลุกเรียกพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์ จงทิ้งดินแดนนิพพานของท่านและมาที่นี้เกิด พ่อพูดว่า ตามละครแล้ว พ่อต้องเข้ามาสู่โลกแห่งหนาม ดังนั้นท่านรักลูกอย่างแนนอน ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้โดยที่ท่านไม่มีความรักได้อย่างไร? เวลานั้นลูกต้องเปลี่ยนจากหนามยุคเหล็กมาเป็นนายของโลกที่สโตประธานแห่งยุคทอง ลูกได้รับการอธิบายด้วยความรักเป็นอย่างมาก กุมาริเป็นดอกไม้และเหตุนี้เองทุกคนจึงก้มลงแทบเท้าเธอ เมื่อเธอกลายเป็นหนาม (ไม่บริสุทธิ์) เธอก็ก้มศีรษะให้แก่ทุกคน ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร ลูกควรจะเป็นอยู่อย่างดอกไม้เพื่อที่ลูกจะเป็นดอกไม้ตลอดกาล กุมาริปราศจากกิเลสแม้ว่าเธอจะเกิดจากกิเลสก็ตาม เช่นเดียวกับที่ชั้นยาสีเกิดผ่านกิเลส พวกเขาแต่งงานแล้วก็ออกจากบ้านและครอบครัว แล้วผู้คนก็เรียกพวกเขาว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างนายของโลกยุคทองและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของยุคเหล็ก เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า ถามคำถามพวกเขาว่า คุณเป็นหนามยุคเหล็กหรือดอกไม้ยุคทอง? คุณตกต่ำหรือสูงส่ง? เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน นี่จึงเป็นโลกที่ตกต่ำ มีคำกล่าวว่านี้คืออาณาจักรที่ชั่วร้าย อาณาจักรของปีศาจ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเข้าใจว่าตนเองเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกๆถามคำถามเหล่านั้นอย่างมีไหวพริบบริสุทธ พวกเขาก็จะเข้าใจเองว่าตัวเขาเองนั้นคือผู้ที่มีต้นธาราคะ ความโกรธและความละโมภ จงเขียนสิ่งต่างๆเหล่านั้นในนิทรรศการเพื่อที่พวกเขาจะรู้สึกได้ว่าพวกเขาเป็นหนามยุคเหล็ก เวลานั้นลูกกำลังจะเป็นดอกไม้ บาบาเป็นดอกไม้อยู่เสมอ ท่านไม่เคยเป็นหนาม อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นหนาม ดังนั้นดอกไม้ฉันจึงพูดว่า พ่อกำลังเปลี่ยนลูกที่เป็นหนามให้เป็นดอกไม้ ดังนั้นจงจดจำพ่อ มายามีพลังมาก แล้วลูกต้องการเป็นของมายาหรือไม่ พ่อจึงลูกเข้าไปหาพ่อและมายาก็ดึงลูกเข้าไปหาเธอ นี่คือการงัดเท้าเกา ในตอนแรกดวงวิญญาณสวมรองเท้าใหม่ จากนั้นเขาก็กลายเป็นรองเท้าเกา ในเวลาในรองเท้าทั้งหมดตโมประธาน พ่อจะทำให้ลูกเป็นเหมือนก้ามหยา เพราะที่นั่นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจึงได้รับร่างกายที่เป็นเหมือนก้ามหยา ไม่มีข้อบกพร่องเลย ที่นี้มีข้อบกพร่องมากมาย ที่นั่นดูซิว่ามีรูปลักษณะที่สวยงามมากเพียงใด ที่นี้ไม่มีใครสามารถสร้างรูปลักษณะเหล่านั้นได้ พ่อเองพูดว่า พ่อจะทำให้ลูกสูงส่งมาก ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมามีบริสุทธิ์ มีไฟโยคะที่จะขจัดสนิมที่สะสมอยู่กับลูกมาชาติแล้วชาติเล่า บาปของลูกจะถูกเผาด้วยสิ่งนี้ ลูกจะกลายเป็นทองแท้ ลูกจะได้รับวิธีการที่ดีมากเพื่อขจัดสิ่งเจือปน นั่นคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีความรู้ในสติปัญญา ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็ก หากเขามีขนาดใหญ่กว่านั้น เขาจะไม่สามารถเข้ามาได้ เขาจะเข้ามาได้อย่างไร หมอพยายามใช้ความคิดอย่างมากเพื่อที่จะเห็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ ลูกสามารถมีนิมิตได้ แต่ไม่มีประโยชน์จากการเห็นนิมิต ตัวอย่างเช่น หากลูกมีนิมิตของไวคุนถ์ (ดินแดนสุขาวดี) แล้วลูกได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่ง

นั่น เมื่อโลกเก่านี้วสานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนสุชาวดี ลูกต้องฝึกฝนโยคะเพื่อสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ก่อนอื่นพ่อมีความรักให้กับหนาม พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักที่มากที่สุด ลูกๆ ก็เฝ้าแต่กลับมาอ่อนหวานอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นเป็นพี่น้องเพศชาย และความคิดที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดก็จะจบสิ้นลงอย่างสิ้นเชิง สติปัญญาของลูกสร้างความสุขจนแม้กระทั่งในความสัมพันธ์ของพี่น้องชายหญิง และดังนั้นลูกจึงต้องมองทุกคนอย่างเป็นพี่น้องเพศชาย ที่นั่นไม่มีสำนักที่เป็นร่างที่จะทำให้มีสำนักฐานันหรือมีผูกพันยึดมั่นนั้น พ่อสอนดวงวิญญาณเท่านั้นดังนั้นลูกก็ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ร่างกายเหล่านั้นสูญสลาย ดังนั้นลูกจึงต้องไม่เอาหัวใจผูกติดอยู่กับร่างกายเหล่านั้น ในยุคทอง ลูกจะไม่มีความรักให้กับร่างกายเหล่านั้น ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณจะละร่างหนึ่งและไปปรับอีกร่างหนึ่ง เขาได้รับบทบาทของเขาแล้ว ทำไมลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่น เหตุนี้เองบาบาพูดเช่นกันว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง รับประทานฮาลาถ้าหากว่าแม่หรือภรรยาของลูกตาย จงสัญญาว่า ไม่ว่าใครตาย ลูกจะไม่ร้องไห้ จดจำพ่อของลูกและกลับมาสโโตประธาน ไม่มีวิธีการอื่นที่จะกลับมาสโโตประธาน ด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นลูกจะกลายเป็นลูกปัดของสร้อยประคำแห่งชัยชนะ ลูกจะเป็นสิ่งที่ต้องการได้ด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่อเข้าใจว่าลูกจะทำความเพียรพยายามเหมือนกับที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อคือเจ้าแห่งคนจน จะมีการทำทานแก่คนจน พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา ที่ไม่จนหรือร่ำรวย เพียงลูกๆ เท่านั้นรู้จักพ่อ ในขณะที่ผู้คนที่เหลือของทั้งโลกเรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเช่นนั้นที่ว่าจะไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์เลยที่นั่น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนจะขอพร ที่นี้ไม่มีเรื่องของการได้รับความเมตตา ลูกจะก้มลงให้กับใคร? ท่านเป็นเพียงจุด ลูกจะก้มลงได้หากท่านเป็นสิ่งที่ใหญ่โต ลูกไม่สามารถก้มลงให้กับสิ่งที่มีขนาดเล็กมากได้ ลูกจะพนมมือไหว้ใครเมื่อลูกสวดมนต์ภาวนา? สัญลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจะหายไป การพนมมือของลูกนั้นจะกลายเป็นหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ที่บ้าน พี่น้องชายหญิงจะพนมมือไหว้กันใหม่ ผู้คนขอลูกชายเพื่อทำให้เขามาเป็นทายาท ลูกเป็นนายเหตุนี้เองพ่อจึงกล่าวว่ามีสตะกับลูกๆ พ่อเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าเอาหัวใจของลูกไปผูกติดอยู่กับร่างกายที่สูญสลาย จงเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่น สัญญาว่า ไม่ว่าใครออกจากร่าง ลูกจะไม่ร้องไห้
2. กลับมาอ่อนหวานเท่ากับพ่อ ให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ทำงานรับใช้ที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ นำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองและสำหรับผู้อื่นและเปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่เป็นลบให้เป็นบวก

เพื่อที่จะอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ เพียงจดจำ 2 สิ่ง : มีความคิดที่เป็นบวกและบริสุทธิ์สำหรับตนเองและสำหรับผู้อื่น ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่เป็นลบให้เป็นบวกได้ การมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองนั้นเชื่อมโยงกับการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น ถ้าไม่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ลูกไม่สามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นได้ มีความใส่ใจต่อทั้งสองสิ่งในเวลาปัจจุบันเพราะมีปัญหามากมายและผู้คนไม่สามารถเข้าใจลูกได้เพียงด้วยคำพูดเท่านั้น ดังนั้นจงใช้ความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก และให้กระแสแก่พวกเขาและแล้วพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: เล่นกับเพชรพลอยของความรู้ คุณธรรม และพลัง ไม่ใช่กับโคลน

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องอยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่คุณพบกับใครให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพบกับดวงวิญญาณพี่น้องของคุณ จงทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

คำถาม: อะไรคือพื้นฐานของการประกาศสิทธิในติลัคของอำนาจการปกครองในอนาคต?

คำตอบ: ลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร ลูกแต่ละคนต้องศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิในติลัคแห่งอำนาจการปกครอง พ่อมีหน้าที่ที่จะสอนลูก ไม่มีเรื่องของพรในสิ่งนี้ หากลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่แล้วจงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาอย่าได้ทำความผิดพลาดใด หากลูกมีความขัดแย้งของความคิดเห็นและหยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกจะสอบตก ดังนั้นบาบาพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกต้องไม่ร้องขอพร แต่ต้องให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียน

โอม ซานติ ครูสูงสุดกำลังสอนลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุดคือพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านสอนสิ่งต่างๆ แก่ลูกที่ไม่มีใครอื่นสามารถสอนลูกได้ ลูกพูดว่าชีพบบากำลังสอนลูก บาบานั้นไม่ได้เป็นของใครเพียงคนเดียว ท่านอธิบายแก่ลูกถึงความหมายของมานมานะบาฟและมาเดียจีบาฟ จงจดจำพ่อ เวลาที่คุณกลับมารู้คิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ลูกนั้นถึงอย่างไรก็มีมรดก ลูกต้องไม่มีวันลืมสิ่งนี้ พ่อกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณทั้งหลาย เวลาที่คุณคือผู้ที่มิชีวิต พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าท่านกำลังสอนเราด้วยร่างนี้ ลูกจะไม่คิดสิ่งนี้กับคนอื่น เมื่อครูสอนในโรงเรียน มีคำกล่าวว่าครูทางโลกสอนเด็กๆ ทางโลก ผู้เดียวนี้คือครูสูงสุดผู้ที่เหนือโลกผู้ที่สอนลูกๆ ที่เหนือโลก ลูกเป็นผู้อาศัยของโลกที่อยู่เหนือ โลกที่ไม่มีตัวตน พ่ออาศัยในโลกที่อยู่เหนือด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบและลูกเองก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน ทั้งลูกและพ่อเป็นผู้อาศัยของสถานที่เดียวกัน จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่คุณกำลังเล่นบทบาทของลูกที่นี่ ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของลูก เวลาที่คุณก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ นี่คือการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีการแสดง ทั้งโลกนี้เป็นสนามแห่งการกระทำและกำลังมีการแสดงอยู่บนโลกนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่านี่คือการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด มีกลางวันและกลางคืนในที่นี้ด้วย พระอาทิตย์และพระจันทร์ให้แสงสว่างที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด ลูกมีความรู้ในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ผู้สร้างเองได้มาและให้คำแนะนำของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก นี่คือการเรียน ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือโอบิตต้า(อยู่เหนือผลของประสบการณ์) ไม่มีใครอื่นที่จะพูดว่า ฉันคือโอบิตต้า ในอเมดาบัต นักบวชที่เคยพูดเช่นนั้นแต่ภายหลังเขานั้นก็ถูกจับได้ว่าหลอกลวง ในเวลานี้มีผู้หลอกลวงมากมาย มีผู้คนมากมายที่ใส่เครื่องแต่งกายแบบต่างๆ ผู้เดียวนี้ไม่มีเครื่องแต่งกายใดๆ ผู้คนคิดว่าศรัทธาขณะพูดก็เท่านั้นเวลานี้ผู้คนมากมายได้กลายเป็นกษณะ เวลาที่ไม่สามารถมีกษณะมากมาย ชีพบบามาที่นี่และสอนลูก ท่านพูดกับลูกดวงวิญญาณ ลูกได้รับการบอกซ้ำแล้วซ้ำเล่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและถ่ายทอดความรู้ให้แก่พี่น้องเพศชายของลูก ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังให้ความรู้ของบาบาแก่พี่น้องเพศชายของลูก ทั้งชายและหญิงนั้นคือพี่น้องเพศชาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกทั้งหมดมีสิทธิในมรดกจากพ่อ โดยทั่วไปแล้วผู้หญิงจะไม่ได้รับมรดกเพราะพวกเธอต้องไปยังบ้านของฝ่ายสามีของเธอ ที่นี้ทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ลูกได้รับในเวลานี้จะกลายเป็นเพชรพลอยที่ไม่สูญสลาย นี่คือการที่กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามเป็นเพราะผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่างพวกเขาก็ไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เวลาที่คุณต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียว ต้องใช้ความเพียรพยายามบางอย่าง ผู้คนจดจำครูทางโลกของพวกเขาอย่างมากมาย พวกเขาแม้กระทั่งเก็บรูปภาพของครูไว้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างภาพลักษณ์ของชีวาและภาพลักษณ์ของมนุษย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ผู้คนเหล่านั้นสวมลอคเก็ตที่มีรูปภาพครูของพวกเขา สามียของพวกเขาก็ไม่ชอบสิ่งนั้นเมื่อพวกเขาสวมใส่ลอคเก็ตที่มีภาพของคนอื่น ใช่ หากลูกจะสวมใส่สัญลักษณ์ของชีวาทุกคนจะชอบเพราะท่านนั้นคือพ่อสูงสุด ลูกควรที่จะมีสัญลักษณ์ของท่าน ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน ลูกจะกลายเป็นไข่มุก (ลูกปิด) ของลูกประจำของรูตรา ในความเป็นจริงทั้งโลกนั้นเป็นของลูกประจำของรูตราและมีลูกประจำของประชาบิดาบรรพมาด้วยเช่นกัน เหนือขึ้นไปมีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ นี่คือการต้นไม้เฝ้าพันธุ์ที่มีขีดจำกัดและนั่นคือการต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัด มีลูกประจำของมนุษย์ทั้งหมด ดวงวิญญาณคือจุดที่สูงสุดแสนเล็ก เป็นจุดที่เล็กมากที่สุด นับจุดไป

เรื่อย ๆ และจุดเหล่านั้นจะนับไม่ถ้วน ลูกจะแม้กระทั่งเห็นเหนือที่จะนับจุดเหล่านั้น อย่างไรก็ตามมองดูชีวิตต้นไม้ของดวงวิญญาณนั้นเล็กแค่นี้ ชาติบราห์มาคงอยู่ในพื้นที่ที่เล็กมาก แล้วดวงวิญญาณเหล่านั้นก็ได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดังนั้นที่โลกนี้กว้างใหญ่มาก พวกเขาเดินทางไปยังสถานที่อื่นๆโดยเครื่องบิน ที่นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับเครื่องบิน ฯลฯ มีเพียงต้นไม้เล็กๆ ของดวงวิญญาณ ที่ต้นไม้มองมนุษย์นั้นใหญ่โตมาก พวกเขาทั้งหมดเป็นลูกของประชาบิดา บราห์มา บางคนเรียกท่านว่าดัมและบางคนเรียกท่านว่าอดิเทพ มีทั้งชายและหญิงอย่างแน่นอน ของลูกคือหนทางครอบครัว ไม่ได้มีการแสดงของหนทางสันโดษ จะเกิดอะไรขึ้นกับมือเพียงข้างเดียว? ทั้งสองลือเป็นสิ่งที่จำเป็น หากมีสองลือพวกเขาก็สามารถแข่งขันกันได้ หากลือที่สองนั้นไม่ได้ไปด้วยกันกับลือแรก ลือแรกก็จะกลับมาห้อยยาน อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่หยุดเนื่องจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เริ่มแรกเคยเป็นหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์แล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกตกลงมาเรื่อย ๆ ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกว่าต้นไม้เติบโตอย่างไรและมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเกิดขึ้นอย่างไร ไม่มีใครอื่นสามารถสร้างต้นไม้เช่นนั้นได้ ไม่มีใครมีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างนี้ในสติปัญญาของเขา เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า เขียนว่าลูกได้รับบทสรุปของความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างจากผู้สร้างแล้ว ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้รู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง หากความรู้นี้ได้ดำเนินมาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลที่ยังไม่มีการบันทึกเวลา ใครบางคนก็ควรที่จะสามารถให้ความรู้แก่นั่นได้ ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มา Kumar และบราห์มา Kumar สามารถให้ความรู้นี้ได้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสอนลูกบราห์มาเหล่านั้น พวกเราบราห์มาที่มีศาสนาที่สูงที่สุด แน่หนอลูกต้องแสดงให้พวกเขาได้เห็นภาพ ไม่สามารถมีสิ่งใดหนึ่งในสติปัญญาของพวกเขาได้โดยที่ไม่มีรูปภาพ ควรจะมีรูปภาพที่ใหญ่โตมาก ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายนั้นเติบโตอย่างไร ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ เวลานี้พ่อได้บอกความหมายของสิ่งนั้นแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกคือบราห์มาและแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพในโลกใหม่ เวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด นั่นคือ นี่เป็นยุคบรรจบพบกันสำหรับการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกสามารถอธิบายความหมายของผู้สร้างและสิ่งสร้างและความหมายของ ‘อัมไซ’ โอมหมายถึงเริ่มแรกนั่นคือดวงวิญญาณ และแล้วก็มีร่างกายนี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายนี้สูญสลาย เรานำร่างกายเหล่านี้มาใช้และเล่นบทบาทของเรา สิ่งนี้เรียกว่าการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่น ดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทนั้นบทบาทนี้ ฉะนั้น ดวงวิญญาณกำลังทำสิ่งนี้ ฉะนั้นดวงวิญญาณเป็นลูกของดวงวิญญาณสูงสุด ความรู้ที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อเท่านั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เปรียบเทียบกับสิ่งนั้น มีมหาสมุทรแห่งความไม่รู้ เป็นเวลาครั้งวงจรที่มีความรู้และอีกครั้งหนึ่งของวงจรที่เป็นความไม่รู้ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความรู้ ความรู้หมายถึงการรู้จักสิ่งสร้างจากผู้สร้าง ดังนั้นแน่นอนผู้สร้างจะมีความรู้ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้าง ผู้คนคิดว่าผู้สร้างนั้นได้สร้างสิ่งสร้างนี้ พ่ออธิบาย การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ พวกเขาพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นท่านจะสามารถเรียกว่าเป็นผู้สร้างได้อย่างไร? ท่านจะสามารถเรียกว่าเป็นผู้สร้างหากท่านสร้างสิ่งนั้นหลังจากการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเท่านั้น พ่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ดังนั้นเพียงลูกที่สุดแสนหวานเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้โลก เช่นที่คนสวนนั้นรู้จักทุกเมล็ดและต้นไม้ และเมื่อมองเห็นเมล็ด, ต้นไม้ทั้งต้นก็เข้ามาในสติปัญญาของเขา ดังนั้นท่านคือเมล็ดของมนุษยชาติ ไม่มีใครรู้จักท่าน มีคำกล่าวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของโลก ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวของความปิติ มหาสมุทรแห่งความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังให้ความรู้แก่นักเรียนทั้งหมดผ่านร่างกายนี้ ดังนั้นท่านจะต้องมาที่นี่อย่างแน่นอน ท่านจะสามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ด้วยแรงบันดาลใจได้อย่างไร? ดังนั้นพ่อมาที่นี่เพื่อชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้าน พ่อเน้นกำลังสอนบทเรียนนี้แก่ลูก นี่คือนิรันดร์พบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกสามารถให้คำบรรยายว่ามนุษย์จะสามารถกลับมาสูงส่งและสโตประธานจากตโมประธานได้อย่างไร ลูกมีหัวข้อมากมาย เป็นสิ่งที่มีค่าที่จะเข้าใจว่าโลกที่ตโมประธานและไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนจะรับฟังความรู้ของลูก ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะจากไปพวกเขา ก็จะกลับมาเพราะมีเพียงร้านเดียวเท่านั้นสำหรับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกสามารถพูดว่า ผู้ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านได้รับการเรียกว่าศรี ศรี สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านกำลังทำให้พวกเราสูงส่ง ยุคทองนั้นสูงส่งและยุคเหล็กนั้นตกต่ำ พวกเขาพูดว่ามีความตกต่ำมากมายแต่พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าตนเองเป็นเช่นนั้น ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สูงส่ง เมื่อผู้เป็นศรีศรีมาเท่านั้นที่ท่านสามารถทำให้ลูกเป็นศรี เหล่าเทพนั้นมีสมญาว่าศรี ในตอนเริ่มต้นยุคทอง ที่นี้พวกเขาเรียกทุกคนว่า “ศรี” “ศรี” ในความเป็นจริงศรีคือคำสำหรับความบริสุทธิ์ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้เรียกตนเองว่าศรี ลูกจะพูดว่า “ศรีไปป์” หรือไม่? ที่นี้พวกเขาเรียกทุกคนว่าศรี มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างหงส์ที่เก็บไข่มุกและนกกระสาที่กินขยะ มีความแตกต่าง เหล่าเทพนั้นคือดอกไม้ นั่นคือสวนของอัลลาห์

พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ มีความหลากหลายในดอกไม้ ดอกไม้ที่ดีที่สุดคือราชาดอกไม้ ลักษณะและนารายณ์นั้นจะเรียกได้ว่าเป็นราชาและราชินีดอกไม้ของโลกใหม่ ลูกๆควรจะมีความสุขอยู่ภายใน ลูกไม่ต้องทำอะไรภายนอก จะต้องมีความหมายของการจุดแสงเหล่านี้ ฯลฯ ลูกควรจะจุดแสงเหล่านี้ในวันชีพขันธ์ดีหรือในวันจิตวาลีใหม่? ผู้คนปลุกเรียกลักษณะในวันจิตวาลีและร้องขอเงินทองจากเธอ ถึงแม้ว่าจะเป็นชีวา, ผู้ที่ไร้เดียงสา ผู้ดูแลสมบัติที่มีค่า ผู้ที่เต็มเต็มคลังสมบัติให้แก่ลูก ลูกรู้ว่าคลังสมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดของลูกนั้นได้รับการเติมเต็มโดยชีพบาบา เพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ นั่นคือทรัพย์สมบัติ ที่นั่นเช่นกันลูกมีทรัพย์สมบัติมากมาย ลูกจะกลับมาเจริญรุ่งเรืองในโลกใหม่ ในยุคทองมีอัญมณีและเพชรมากมายอย่างยิ่ง และแล้วก็จะเป็นอย่างเดียวกันอีกครั้ง ผู้คนกลับมาสับสนและสงสัยว่าเพชรพลอยอีกมากมายนั้นจะมาจากที่ใดในเมื่อทั้งหมดนั้นจบสิ้นไปแล้ว เหมือนจะว่างเปล่าและภูเขาก็คงถล่มลงมา ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นจะกลับมาเป็นเช่นเดียวกันนั้นอีกครั้งได้อย่างไร? บอกพวกเขาว่า ประวัติศาสตร์นั้นซ้ำรอย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยคงอยู่มาก่อนหน้านั้นจะซ้ำรอย ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสวรรค์จะซ้ำรอย มีคำพูดไว้ในเพลงว่า ท่านได้ให้ทั้งโลก ผืนดิน ทะเล และท้องฟ้าแก่พวกเรา และไม่สามารถมีใครจะมาแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากเราได้ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วเวลานี้มีอะไร? ผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้กันเพื่อให้ได้มาซึ่ง ผืนดิน น้ำ และภาษา วันเกิดของบาบาผู้สร้างสวรรค์นั้นมีการเฉลิมฉลอง ท่านต้องได้ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูกอย่างแนบแน่น เวลานี้พ่อกำลังสอนลูก ลูกต้องกลับมาละวางจากรูปและนามของร่างกายนี้แล้วพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะหรือด้วยการลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง ในกรณีนั้นสถานภาพก็จะลดลง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของนักเรียนว่าพวกเขาจะได้รับสถานภาพที่มากและครูของพวกเขาได้สอนพวกเขามาก แล้วพวกเขาก็จะให้ของขวัญแก่ครูของพวกเขา ที่นั่นพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามลูกจะให้ของขวัญอะไรแก่พ่อ? ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นที่นี่จะไม่หลงเหลืออยู่ นี่คือโลกเก่าที่สกปรก และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ พ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกควรจดจำการแสดงนี้ พ่อมีความรู้ของตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างซึ่งพ่อบอกลูก ลูกรับฟังสิ่งนั้นแล้วต่อมาลูกก็ลืม วงจรจะจบสิ้นหลังจาก 5000 ปี บทบาทของลูกนั้นน่ารักอย่างมาก ลูกกลับมาสโตประธานและน่ารัก และแล้วลูกก็คือผู้ที่กลับมาสโตประธานด้วย ลูกคือผู้ที่เรียกหา โอ้ บาบ่า ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อมาแล้ว หากลูกมีศรัทธา ลูกควรทำตามศรัทธา ลูกต้องไม่ทำความผิดใดๆ เมื่อลูกบางคนมีความขัดแย้งเกี่ยวกับความคิดเห็น เขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียน หากลูกไม่ทำตามศรัทธาและไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่สอพลอ พ่อพูดว่า จงมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกแต่ละคนต้องศึกษาเล่าเรียนและให้ติลลิกของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง พ่อมีหน้าที่ที่จะสอนลูก ไม่มีเรื่องของพรในสิ่งนี้ หากจะเป็นเช่นนั้นท่านก็ต้องให้พรแก่ทุกคนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขามีการร้องขอความเมตตา ฯลฯ สิ่งนั้นไม่ได้ใช้กับที่นี่ อัจชะ

ถึงลูกที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิต พุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แข่งกันในบรรดาลูกเอง อย่างไรก็ตามหากลื้อหนึ่งนั้นหย่อนยานอันเนื่องจากเหตุผลใดก็ตามลูกต้องไม่หยุดเนื่องจากลื้อนั้น กลับมามีค่าที่จะให้ติลลิกของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง

2. เฉลิมฉลองชีพขันธ์ดีด้วยความตระการตาเป็นอย่างมากเพราะด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ชีพบาบาให้กับลูกในเวลานี้ที่ลูกจะกลับมาเจริญรุ่งเรืองในโลกใหม่ คลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยม

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและพบข้อแก้ไขต่อทุกปัญหาด้วยการรับพลังจากพ่อ ลูกๆรู้ว่าเพียงหลังจากสถานการณ์ที่ถึงขีดสุดแล้ว จุดจบจะมา จะมีทุกรูปแบบของความปั่นป่วนในขีดสุดของมัน: จะมีความขัดแย้งในครอบครัว ปัญหามากมายในจิตใจของลูก และวิกฤตทางการเงิน อย่างไรก็ตาม พ่อรับผิดชอบสำหรับผู้ที่เปี่ยมมิตรร่วมทางชีวิตที่ซื่อสัตย์ของพ่อ ในเวลาเช่นนี้ รักษาจิตใจของลูกไว้กับพ่อและลูกก็จะสามารถเอาชนะทุกสิ่งด้วยพลังของการตัดสินใจของลูก กลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและรับพลังของพ่อและลูกจะสามารถเอาชนะสถานการณ์ทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เวลานี้ ละทิ้งสิ่งต่ำจุณทั้งหมดของลูกและเตรียมตัวกลับบ้าน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทางหนึ่งที่จะกลับมาบริสุทธิ์คือด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและอีกทางหนึ่งคือด้วยพลังของการลงโทษ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง

คำถาม: พ่อคือสัลยแพทย์ทางจิต ความมอดกลั้นประเภทใดที่พ่อมาเพื่อให้ลูก ?

คำตอบ: เช่นที่สัลยแพทย์เหล่านั้นให้ความมั่นใจแก่ผู้ป่วย, ให้พวกเขาอดกลั้นและพูดว่าพวกเขาจะดีขึ้นในไม่ช้า ในทำนองเดียวกัน สัลยแพทย์ทางจิตทำให้ลูกมั่นใจด้วยเช่นกันว่า ลูกๆ ย่ำแย่แล้วความเจ็บป่วยของมายา สัลยแพทย์กำลังให้ยาแก่ลูกที่จะนำเอาความเจ็บป่วยเหล่านั้นทั้งหมดออกมา ความคิดที่ลูกไม่เคยมีในหนทางของความไม่รู้จะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องอดทนต่อทุกสิ่ง ทำความเพียรพยายามเล็กน้อย วันเวลาของความสุขของลูกเกือบจะอยู่ที่นั่นในตอนนี้แล้ว

โอม ชานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกทุกคน ลูกต้องแน่ใจว่าสาสน์ที่พ่อมาแล้วไปถึงทุกคนในเวลานี้ พ่อกำลังให้ความมอดกลั้นแก่ลูกเพราะในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกหา “บาบา มาและปลดปล่อยพวกเราและทำให้พวกเราเป็นอิสระจากความทุกข์” พ่อทำให้ลูกมั่นใจขึ้นว่าเหลืออีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น เมื่อบางคนกำลังฟื้นคืนมาจากความเจ็บป่วย พวกเขาทำให้เขาแน่ใจขึ้นอีกว่าเขาจะโอเคในเวลานี้ ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเหลืออีกไม่กี่วันเท่านั้นในโลกที่สกปรกนี้ แล้วลูกจะไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องกลับมามีค่าสำหรับโลกใหม่ แล้วก็ไม่มีความเจ็บป่วย ฯลฯ ที่จะรบกวนลูก พ่อให้ลูกอดกลั้นและพูดว่า ทำความเพียรพยายามเล็กน้อย ไม่มีใครอื่นสามารถให้ลูกอดกลั้นเช่นนั้น ลูกได้กลับมาโดยไม่ประธาณ เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสโตประธานอีกครั้ง เวลานี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับมาบริสุทธิ์ บางคนด้วยพลังของโยคะและบางคนด้วยพลังของการลงโทษ มีพลังของการลงโทษด้วยเช่นกัน สถานภาพของผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการลงโทษนั้นจะลดลง ลูกจะได้รับสรีรม์อย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไหม้ หากลูกไม่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะเพิ่มขึ้นเป็น 100 เท่า เพราะลูกได้ทำให้พ่อถูกประณามด้วยการกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้คนจะพูดว่า พระเจ้าให้การกำหนดแก่พวกเขาเช่นนั้นที่ว่าพวกเขามีพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจหรือ? มีขึ้นๆลงๆ ลูกๆ พ่ายแพ้ แม้กระทั่งลูกที่ดีก็พ่ายแพ้ และดังนั้นบาปของพวกเขาจึงไม่ถูกตัดออกไป แล้วต้องได้รับความทุกข์ทรมาน นี่คือนานที่สกปรกมากและทุกสิ่งก็เกิดขึ้นที่น้อยๆเรื่อยๆ ลูกเรียกหาพ่อว่า บาบา มาและชี้หนทางไปสู่โลกใหม่ในอนาคตแก่พวกเรา บาบาว่า ในด้านหนึ่งมีโลกเก่า และอีกด้านหนึ่งมีโลกใหม่ ลูกคือเรือในเวลาที่ลูกกำลังก้าวไปเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สมอเรือของลูกได้ถูกยกขึ้นจากโลกเก่า ลูกต้องจดจำบ้านที่ลูกต้องไป พ่อได้พูดว่า ด้วยการจดจำพ่อ สนิมของลูกจะถูกขจัดออกไป มีพลังของโยคะหรือพลังของการลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง ทุกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านโดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง พ่อพูดว่า นี่คือนานที่เลวร้ายที่สุดของลูก ผู้คนพูดว่ายุคเหล็กยังอยู่ในช่วงวัยเด็ก สิ่งนี้หมายความว่าผู้คนจะมีความสุขมากกว่าที่พวกเขาเป็นอยู่ในเวลานี้ ลูกบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกันเข้าใจว่าดินแดนของความทุกข์นี้จะสิ้นสุดลงในเวลานี้ พ่อกำลังให้ความมอดกลั้นแก่ลูก พ่อพูดในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันว่า จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและสนิมของบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป พ่อรับประกันแก่ลูกในสิ่งนี้ พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่ายุคเหล็กจะถูกทำลายอย่างแน่นอนและยุคทองจะมาอย่างแน่นอน ลูกได้รับการรับประกันนี้ ลูกๆ มีศรัทธาด้วยเช่นกัน แต่เนื่องจากไม่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจึงมีการกระทำที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกพูดว่า บาบา นั้นมีความโกรธ นั้นเรียกว่าเป็นวิญญาณปีศาจร้ายด้วยเช่นกัน ก็เลสที่ทำในอาณาจักรของราวันนี่เป็นเหตุของความทุกข์ บัญชีกรรมของเวลาสุดท้ายต้องได้รับการสะสางด้วยเช่นกัน ความเจ็บป่วยของตัณหาจะปรากฏออกมาในผู้ที่ไม่เคยถูกรบกวนด้วยกิเลสของตัณหาราคะมาก่อนหน้านี้ พวกเขาพูดว่า ฉันไม่เคยมีคิดที่เลวร้ายเช่นนั้นมาก่อน แล้วเหตุใดความคิดเหล่านั้นจึงกำลังรบกวนฉันในเวลานี้? นี่คือนิสัย ความรู้ทำให้ความเจ็บป่วยทั้งหมดออกมา ความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้ทำให้ความเจ็บป่วยทั้งหมดปรากฏออกมา นี่คือนานที่ไม่บริสุทธิ์, ที่มีกิเลส มีความไม่บริสุทธิ์ 100% เวลานี้จากความไม่บริสุทธิ์ 100% ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ 100% จากความคดโกง 100% โลกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์และสูงส่ง 100% พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข จดจำพ่อและดวงวงจรกิจกรรม อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาปใด สร้างสมคุณธรรมที่เทพเหล่านั้นมี บาบาไม่ได้เป็นสาเหตุของความยากลำบากใดๆแก่ลูก ในบางบ้านพวกเขามีดวงวิญญาณชั่ว

ร้ายเยี่ยงปีศาจที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นไฟและเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมาก ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดชั่วร้าย มีความทุกข์ทรมานของกรรมในทางร่างกายเช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นเหตุของความทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งผ่านร่างกาย แม้ว่าดวงวิญญาณไม่มีร่างกายเขาก็ยังเป็นเหตุของความทุกข์ ลูกๆ ได้มองเห็นสิ่งที่ลูกเรียกว่าผี เป็นเหมือนเงาสีขาว อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่คิดถึงสิ่งนั้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใด ทั้งหมดนั้นจะสิ้นสุดลงมากเท่านั้น เหล่านั้นคือบัญชีกรรมด้วยเช่นกัน ลูกสาวในบ้านพูดว่า พวกเขาต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่มีความรู้พูดว่า อย่าอยู่อย่างบริสุทธิ์ แล้วก็มีทะเลาะเบาะแว้งกัน แล้วก็มีความปั่นป่วนมากมาย เวลานั้นลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นเหตุของความทุกข์ พวกเขาเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน พวกเขาเรียกว่าเป็นวิญญาณชั่วร้าย พวกเขาเป็นเหตุของความทุกข์ด้วยร่างกายและโดยปราศจากร่างกายด้วยเช่นกัน ความรู้ที่ง่ายดาย ลูกต้องกลายเป็นผู้วางกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่างไรก็ตามสิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำพ่อด้วยความสุขอย่างยิ่ง ราววันนั้นกล่าวได้ว่าเป็นปีศาจร้าย ในเวลานี้ โลกนี้คือปีศาจร้าย พวกเขาเฝ้าแต่ได้รับความทุกข์มากมายหลายประเภทจากกันและกัน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กล่าวได้ว่าเป็นปีศาจร้าย มีกิเลสทั้งห้าหลายประเภทในดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ บางคนมีนิสัยของตัณหาราคะ บางคนมีนิสัยของความโกรธ บางคนมีนิสัยของการทำให้ผู้อื่นทุกข์ระทม และบางคนมีนิสัยของการทำให้เกิดความเสียหาย ผู้ที่มีนิสัยของตัณหาราคะนั้นจะกลับมามีความโกรธและแม้กระทั่งจะทุบตีใครบางคนหากพวกเขาไม่ได้รับสิ่งนั้น โลกนี้เป็นเช่นนั้น ดังนั้น พ่อมาและให้ความอดกลั้นแก่ลูกว่า โอ ดวงวิญญาณ จงมีความอดกลั้น! เฝ้าแต่จดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้บอกลูกว่าไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ในทำนองเดียวกันผู้ที่อยู่ในกองทัพบกต้องเข้าไปสู่การรบรา พวกเขารับการบอกไว้ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พวกเขายึดถือคำพูดของกิตะและเชื่อว่าหากพวกเขาตายในสนามรบพวกเขาจะไปสวรรค์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเข้าไปสู่การรบอย่างมีความสุข อย่างไรก็ตาม มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานั้นบาบาพูดว่า ลูกสามารถไปสวรรค์ เพียงจดจำชีพบาบาเท่านั้น ลูกต้องจดจำชีพบาบาผู้เดียวและลูกจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน ไม่ว่าใครก็ตามที่มา แม้ว่าพวกเขาจะไม่บริสุทธิ์ด้วยการกลับไป พวกเขาก็คงจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน พวกเขาจะได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ กลับมาบริสุทธิ์แล้วจะไปทีนั้นอย่างแน่นอน พ่อมีความเมตตา พ่ออธิบายว่า อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ลักษณะและนารายณ์นี้คือผู้เอาชนะการกระทำบาป และแล้วในอาณาจักรของราวัน พวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่กระทำบาปเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ยุคของราชาวิกรมนั้นเริ่มขึ้น ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ในเวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลักษณะและนารายณ์กลายเป็นผู้เอาชนะบาปได้อย่างไร จะมีคำกล่าวว่า เคยมีผู้เอาชนะบาปอันดับหนึ่งและหลังจากนั้น 2500 ปี ยุคของผู้ที่ทำการกระทำบาปก็เริ่มขึ้น มีเรื่องของราชาที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น พ่อพูดว่าจึงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกสามารถขจัดบาปที่ได้กระทำมาเป็นเวลา 2500 ปีได้และทำให้ตนเองสโตประธานใน 50-60 ปีนี้ หากลูกไม่มีพลังของโยคะ ลูกจะได้รับอันดับท้ายๆ ลูกประคานันใหญ่โตมาก ลูกประกาศของบาร์ตันพิเศษ การละเล่นทั้งหมดขึ้นอยู่กับการละเล่นในสิ่งนี้ สิ่งหลักในสิ่งนี้คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา โยคะของสติปัญญาของพวกเขามีเชื่อมโยงกับผู้คนมากมาย พวกเขาทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ไม่มีใครสามารถได้รับคุณประโยชน์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพวกเขา พ่อพูดว่า อย่าจดจำใคร เช่นที่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเพียงแต่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นเวลานี้ ในเวลาสุดท้ายจงจดจำพ่อผู้เดียว พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว พ่อพูดว่า ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว และบาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟของโยคะ ลูกได้กระทำบาปมากมาย ลูกได้ใช้ดาบของตัณหาราคะ ลูกได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตลอดจนตอนกลาง จนถึงตอนจบ สิ่งหลักคือดาบของตัณหาราคะ สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน ลูกไม่สามารถถามว่าเหตุใดละครเช่นนั้นจึงถูกสร้างขึ้น การละเล่นนี้คงอยู่ตลอดไป พ่อมีบทบาทในการละเล่นนี้เช่นกัน ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งถามว่าละครถูกสร้างขึ้นเมื่อไรหรือละครจะสิ้นสุดลงเมื่อไร บทบาทลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ แผ่นบันทึกของดวงวิญญาณไม่เคยพังหรือเสียหาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและมีบทบาทที่ไม่สูญสลาย ละครถูกกล่าวหาว่าไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน พ่อผู้ที่ไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดได้มาและอธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูก ไม่มีใครอื่นที่สามารถอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก พวกเขาไม่รู้ทั้งอาชีพของพ่อและอาชีพของดวงวิญญาณ วงจรโลกหมุนไปเรื่อยๆ เวลานั้นเป็นยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดเมื่อมนุษย์ทั้งหมดกลับมาสูงส่ง ในดินแดนของความสงบ ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์และสูงส่ง ดินแดนของความสงบคือโลกที่บริสุทธิ์ โลกใหม่นั้นบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มีความสงบที่นั่นแล้วเมื่อลูกได้รับร่างกายลูกก็เล่นบทบาทของลูก พวกเราเห็นว่าแต่ละคนได้รับบทบาทของตัวเอง นั่นคือบ้านของพวกเรา พวกเราคงอยู่ที่นั่นในความสงบ พวกเราเล่นบทบาทของพวกเราที่นี่ เวลานั้นพ่อพูดว่า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกกราบไหว้บูชาพ่ออย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกไม่ได้ไม่มีความสุข เวลานั้นมีความเลื่อมใสศรัทธาที่มีการเจือปนลูกจึงอยู่

อย่างมีความสุข พ่อพูดว่า เวลานี้ให้คุณธรรมที่สูงส่งมาใช้ แล้วเหตุใดยังมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจเล่า? ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์เล่า? ในสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกต้องเอาชนะกิเลสหลักของตัณหาจะอย่างนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ผู้คนพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านคือผู้กราบไหว้บูชาและท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งนั้นหมายถึงพวกเขาที่ท่านลงมา ด้วยการกระทำบาปเช่นนั้น โลกกลับมาจะมีกิเลสอย่างยิ่ง ในคัมภีร์การดำปุระพวกเขาพูดถึงนรกที่ลึกที่สุดที่ซึ่งแมลงปองและสัตว์เลื้อยคลานกัด ดูซิว่าพวกเขาได้นั่งลงและเขียนอะไรในคัมภีร์! พ่อได้อธิบายว่า คัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถพบพ่อด้วยสิ่งเหล่านั้น พวกเขากลับมามีประธานมากยิ่งขึ้น เหตุนี้เองพวกเขาเรียกหาพ่อให้มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ซึ่งหมายถึงพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาจะมีชัยชนะ พวกเขาได้รับชัยชนะเหนือราวันและไปสู่อาณาจักรของราม พ่อพูดว่า เอาชนะตัณหาจะ มีความปั่นป่วนเนื่องจากสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่า เหตุใดเราควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? เมื่อพวกเขาได้ยินชื่อ “น้ำทิพย์” พวกเขาคิดว่าน้ำทิพย์ปรากฏออกมาจากเกามุก(ปากของวัว) น้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถเรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ น้ำทิพย์อ้างอิงถึงน้ำทิพย์ของความรู้ ภรรยาอ้างเท้าสามี่ของเธอและดื่มน้ำนั้นด้วยการพิจารณาว่าเป็นน้ำทิพย์ หากนั่นคือน้ำทิพย์เธอก็จะกลายเป็นเช่นเพชร พ่อให้ความรู้แก่ลูกที่ลูกกลับมากลายเป็นเช่นเพชร พวกเขาได้ประกาศเกียรติคุณของน้ำอย่างมาก ลูกให้น้ำทิพย์แห่งความรู้เพื่อดื่มและพวกเขาให้น้ำไม่มีใครรู้เกี่ยวกับลูกบราห์มิน พวกเขาพูดถึงฉราวาสและพันดาวาส แต่พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าพันดาวาสเป็นบราห์มิน คำพูดเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในกิตะดังนั้นพวกเขาจะไม่พิจารณาว่าพันดาวาสเป็นบราห์มิน พ่อในที่นี้และอธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมด ท่านพูดกับลูกๆ ว่า ตัดสินระหว่างสิ่งที่ลูกได้ศึกษามาในคัมภีร์และสิ่งที่พ่อบอกลูก ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยได้ยินก่อนหน้านี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งที่ถูกต้อง พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกทั้งหมดคือสิดา,ผู้เลื่อมใสศรัทธา เพียงราม,ผู้เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านพูดว่าพ่อมาเพื่อให้ผลนั้น ลูกรู้ว่าลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีที่สิ้นสุดในสวรรค์ ในเวลานั้น ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนของความสงบ พวกเขาได้รับความสงบ ที่นั่นในโลกนั้นมีความสุข ความสงบและความบริสุทธิ์ มีทุกสิ่ง ลูกอธิบายว่าเมื่อมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในโลกก็จะมี ความสงบ แต่กระนั้นก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจ แทบจะไม่มีใครคงอยู่ที่นั่น ในเวลาสุดท้าย ผู้คนมากมายจะมา พวกเขาจะไปที่ไหนเล่า? นี่คือการเดียวเท่านั้น เมื่อเจ้าของร้านมีสิ่งดีๆที่จะขาย เขาตั้งราคาที่คงที่สำหรับสิ่งเหล่านั้น นี่คือการของชีพบาบา ท่านนั้นไม่มีตัวตน จำเป็นที่ต้องมีบราห์มาอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ลูกเรียกว่าเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ลูกไม่ได้เรียกว่าเป็นชีพกุมารี จำเป็นที่ต้องมีบราห์มินอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเทพได้อย่างไรโดยไม่กลายเป็นบราห์มิน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมเช่นเทพเหล่านั้น สันสการปีศาจใดก็ตามที่ลูกมีอยู่ในลูก เช่นนิสัยของความโกรธ ฯลฯ ต้องขจัดออกไป ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะบาป ดังนั้น อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ
2. เพื่อที่จะกลับมาสูงส่งเช่นเพชร ดื่มและให้ผู้อื่นดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ จงได้รับชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือกิเลสตัณหาจะ ทำให้ตนเองสโตประธาน ชำระสะสางบัญญัติกรรมเก่าทั้งหมดของลูกด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่ละวาง และอยู่อย่างเป็นอิสระจากความสับสน ด้วยการรักษาสติปัญญาของลูกให้ปราศจากการควงหมุ่นของสำนักกูรูใดๆของ “ของฉัน” เมื่อมีความสับสนใดในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถเข้าใจได้ว่ามีรูปแบบของสำนักกูรู “ของฉัน” อย่างไม่อย่างหนึ่งมาข้องเกี่ยวอย่างแน่นอน เมื่อมีสำนักกูรูของ “ของฉัน” สติปัญญาก็ควงหมุ่น เมื่อลูกคิดเช่นผู้ครองเรือน ก็มีความปั่นป่วนบางอย่าง ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่ละวางอย่างสมบูรณ์ สำนักกูรูใดๆของ “ของฉัน” “ชื่อของฉันจะเสียหาย” “ฉันจะถูกประณาม” การคิดเช่นนั้นคือมีความสับสน ดังนั้นไม่ว่าลูกจะพยายามทำให้มันถูกต้องมากเพียงไร ลูกก็จะยิ่งสับสนมากขึ้น ดังนั้นกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และ เป็นอิสระจากความสับสน ลูกๆของพระเจ้าต้องไม่มีวันสับสน

คติพจน์: ลูกคือลูกๆของพ่อที่ยิ่งใหญ่และดังนั้นอย่าได้ปล่อยให้หัวใจของลูกหดหู่หรือหวาดกลัวในเรื่องที่เล็กน้อยๆ

*** โอม ขานดี ***

บนพื้นฐานของความกล้าหาญของลูก จงกลับมาเป็นอิสระจากความล่าช้าดราม่า

และสัมผัสด้วยตนเองว่ามีชัยชนะ

วันนี้ บัพดาตาผู้สร้างยุคใหม่ได้มาทักทายและกล่าวคำอวยพรกับลูกๆที่มีความรักอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมืออยู่เสมอและที่ใกล้ชิดมากสำหรับยุคใหม่ ชีวิตใหม่ และปีใหม่ ลูกๆในทุกหนแห่งที่เก็บบัพดาตาไว้ในหัวใจของพวกเขาเป็นการส่วนตัว ด้วยความรักมากมายกำลังได้รับการทักทายและคำอวยพรจากท่าน บัพดาตามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นความจริงและความกระตือรือร้นของลูกๆสำหรับปีใหม่ ลูกๆส่วนใหญ่ไม่ว่าจะนั่งอยู่ห่างไกลหรือนั่งอยู่ใกล้ๆ ทุกคนก็มีความจริงใจและความกระตือรือร้นในจิตใจของลูกๆที่จะนำมาซึ่งความใหม่บางอย่างในปีนี้อย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของการเปลี่ยนแปลงตนเอง หรือในแง่ของความสำเร็จในงานรับใช้ หรือในแง่ของการเปลี่ยนแปลงผู้อื่นด้วยความปรารถนาดีของลูกและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกๆทุกคนนั้นดีมาก พร้อมกับสิ่งนี้ลูกๆยังมีความกล้าหาญตามความสามารถของลูกๆด้วยเช่นกัน บัพดาตาให้ความช่วยเหลือหลายล้านเท่าเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่งความคิดของลูกๆที่กล้าหาญเช่นนั้นอย่างแน่นอน ดังนั้นจงเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญต่อไป อย่าปล่อยให้ความกล้าหาญของลูกๆลดลงไม่ว่าจะเพื่อตนเองหรือเพื่อผู้อื่น เพราะยุคใหม่นี้เป็นไปสำหรับการโยนทิ้งด้วยความกล้าหาญของลูกๆ ปีนี้ได้รับพรและนี่คือยุคบรรจบพบกันอันเป็นสิริมงคลที่สุด นี่เป็นยุคที่ลูกๆจะได้รับพลังทั้งหมดอย่างเป็นมรดกของลูกๆจากผู้ประทานโดยตรง ดังนั้นจงรักษาความสำคัญของยุคนี้ไว้ในสำนึกของลูกๆอยู่เสมอ ก่อนที่ลูกๆจะเริ่มงานใด ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของความพยายามของลูกๆเองหรือในแง่ของงานรับใช้โลก ลูกๆมีศรัทธาอยู่เสมอว่า ด้วยความกล้าหาญของลูกๆและความช่วยเหลือของบัพดาตา มีการรับประกันความสำเร็จของลูกๆแล้ว ทั้งในความพยายามของลูกๆเองและในงานรับใช้จะต้องประสบความสำเร็จ! สิ่งที่เป็นไปไม่ได้จะต้องเป็นไปได้ เพราะยุคนี้เป็นยุคของความสำเร็จ เป็นยุคที่สิ่งที่เป็นไปไม่ได้จะกลายเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ดังนั้นสำหรับลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลาย จึงไม่มีคำถามในยุคนี้ว่าจะมีบางสิ่งเกิดขึ้นหรือไม่หรือจะเกิดขึ้นอย่างไร สิ่งนี้ได้ถูกเขียนไว้ในดวงชะตาของลูกๆบราห์มินว่า ความสำเร็จเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูกๆ ลูกดวงวิญญาณที่มีสิทธิทั้งหมดไม่มีความจำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกๆจะได้รับมรดกของลูกๆอย่างแน่นอน

ดังนั้นในปีใหม่นี้โดยเฉพาะให้สำนึกปรากฏออกมาว่าความสำเร็จเป็นสิทธิของลูกดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งในทุกด้าน จงเฝ้าแต่โยนทิ้งด้วยศรัทธาและด้วยความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่ความซาบซึ้งที่เต็มไปด้วยความหึงหวงไล่แต่เป็นความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอในทุกงานที่ทำ เส้นโซคแห่งชัยชนะจะเห็นได้อยู่เสมอบนหน้าผากของดวงวิญญาณบราห์มินที่มีศรัทธาในสติปัญญาของพวกเขา ดิลักแห่งชัยชนะปรากฏให้เห็นเป็นประกายบนหน้าผากของพวกเขาอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ลูกๆจึงต้องสัมผัสประสบการณ์ในปีนี้อย่างเป็นปีแห่งชัยชนะอยู่เสมอต่อเนื่องไป ลูกๆมีศรัทธาและมีความซาบซึ้งเช่นนี้หรือไม่? ลูกๆดับเบิลฟอเรเนอร์มีสิ่งนี้หรือไม่? ดับเบิลฟอเรเนอร์มีความฉลาด (พวกเขาทั้งหมดโบทมี) ดีมาก! ดิลักของลูกๆมองเห็นได้ ชาวบาร์ตก็มีโซคเช่นกัน เพราะเหตุใด? เพราะดินแดนของบาร์ตมีโซคอย่างมาก ดังนั้นไม่ว่าลูกๆจะเป็นชาวต่างชาติหรือชาวบาร์ต ทุกคนล้วนเป็นลูกๆของผู้ประทานและดังนั้นลูกๆบราห์มินทุกคนจึงมีชัยชนะ เพียงแต่ให้ความกล้าหาญของลูกๆปรากฏออกมา ลูกๆมีความกล้าหาญในตัวลูกๆ เพราะลูกๆเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกๆเป็นสิ่งนี้หรือไม่? (ทุกคนโบทมี) ลูกๆทุกคนโบทมีได้เป็นอย่างดี เวลานี้จงโบทมีแห่งความกล้าหาญของลูกๆอย่างต่อเนื่องแม้กระทั่งในจิตใจของลูกๆ บัพดาตามีความยินดีและภูมิใจที่ลูกๆทั้งหมดของท่านได้รับชัยชนะมาหลายครั้ง ลูกดวงวิญญาณไม่ได้รับชัยชนะเพียงครั้งเดียว แต่ลูกๆเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับชัยชนะมาหลายครั้ง อย่าคิดว่า "ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น" อย่าได้ใช้คำว่า "จะเกิดอะไรขึ้น?" ลูกๆเป็นผู้มีชัยชนะและจะได้รับชัยชนะเสมอตลอดไป สิ่งนี้มั่นคงสำหรับลูกๆทุกคนหรือไม่? ดีมาก! ตอนนี้เมื่อลูกๆกลับบ้าน อย่าได้เขียนข่าวที่อ่อนแอใดๆ หรือพูดว่า: "ดาดี บาบ่า - มายาได้มาแล้ว" อย่าเขียนจดหมายเช่นนั้นมา ลูกคือผู้ที่เอาชนะมายา ถ้าลูกๆไม่ใช้สิ่งนี้แล้วใครจะเป็น? ให้ความซาบซึ้งทางจิตนี้ปรากฏออกมา เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกๆอยู่อยู่กับเรื่องอื่น ความซาบซึ้งของลูกๆจะถูกหลอมรวมอย่างไรก็ตามลูกๆควรตรวจสอบเป็นระยะๆเพื่อดูว่าลูกๆมีความซาบซึ้งทางจิตของชัยชนะในขณะที่ลูกๆกำลังทำสิ่งต่างๆหรือไม่ หากลูกๆมีศรัทธาลูกๆจะมีความซาบซึ้งนี้อย่างแน่นอน สิ่งซึ่งบอกของความศรัทธาคือความซาบซึ้ง และถ้าลูกๆมีความซาบซึ้งแล้วลูกๆจะมีความศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งสองเชื่อมโยงกัน ดังนั้นตอนนี้ในปี 1999 นี้ ให้ความซาบซึ้งของลูกๆปรากฏออก

มาอยู่เสมอและลูกจะเป็นอิสระจากการทำผิด ลูกจะไม่ทำความผิดและจะไม่ต้องลำบากตรากตรำ บัพดาดาได้บอกลูกแล้วว่าท่านไม่ชอบที่จะเห็นลูกต้องตรากตรำทำงานหนักหรือต่อสู้รบรา แล้วลูกจะเฉลิมฉลองปีใหม่นี้อย่างไร? ลูกได้มีการเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้น ลูกได้จบสิ้นสิ่งที่เป็นด้านลบและสิ่งที่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ทั้งหมดแล้ว ดังนั้นปีนี้จะเป็นปีแห่งการหลุดพ้นจากความลำบากตรากตรำโดยอัตโนมัติ ลูกดวงวิญญาณทั้งหลายคือผู้ที่มีประสบการณ์กับความสุข ลูกไม่ใช่ผู้ที่ต้องลำบากตรากตรำ ลูกสนุกกับการมีชีวิตที่มีความสุขหรือลูกชอบที่จะต้องลำบากตรากตรำ? ลูกสนุกกับการมีชีวิตที่มีความสุขใช่ไหม? ดังนั้นในปีนี้จะเป็อิสระจากการต้องลำบากตรากตรำแม้กระทั่งในความคิดของจิตใจของลูก

บัพดาดา ได้รับจดหมายและข้อความจากลูกที่แจ้งข่าวมาว่าพวกเขามีความกล้าหาญที่ดีมาก พวกเขาได้กล่าวว่าจากนี้ไปพวกเขาจะเข้ามาในลูกปะคำของ 108 อย่างแน่นอน มีจดหมายของความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ดีมากมายมาด้วยเช่นกัน แม้แต่ในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขา หลายคนได้ให้ข่าวที่ดีมากแก่บัพดาดาเกี่ยวกับความศรัทธาและความกล้าหาญของพวกเขา บัพดาดาตอบลูกๆเช่นนั้นกลับไปว่า: บาบาได้ใส่จุดพลุสตอปกับอดีตที่ผ่านมาของลูกทุกคน ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องหยุดคิดถึงอดีตของลูก ลูกยังคงมีความกล้าหาญมาจนถึงตอนนี้ และจงเดินหน้าต่อไปด้วยความกล้าหาญของลูกและความช่วยเหลือจากبابา ไม่ว่าจะเป็นลูกที่มาจากต่างประเทศหรือผู้ที่มาจากดินแดนนี้ ลูกได้เขียนถึงความกระตือรือร้นของลูกสำหรับปีใหม่เป็นอย่างดีมาก บัพดาดาให้พรแก่ลูกๆเช่นนั้น ด้วยความกล้าหาญ ความศรัทธาและความซาบซึ้งนี้ ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอมตะ! ลูกจะอยู่อย่างเป็นอมตะใช่ไหม? ลูกดับเบิลฟอเรเวอร์เนอรัจะอยู่อย่างเป็นอมตะหรือไม่? ลูกผู้ที่มาจากบาร์ตจะอยู่อย่างเป็นอมตะหรือไม่? ชาวบาร์ตควรประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งอย่างแน่นอน

ผู้คนเฉลิมฉลองปีใหม่อันอย่างไร? ประการแรกพวกเขาให้ของขวัญ และประการที่สองพวกเขากล่าวทักทายให้คำอวยพร ลูกทุกคนรับประทานและแบ่งปันขนมหวานและร้องเพลงและร่ายรำอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกบราห์มินจะไม่เพียงแต่เฉลิมฉลองปีใหม่หลังเที่ยงคืนเป็นเวลาหนึ่งวันเท่านั้น เพราะสำหรับลูกบราห์มิน ทุกช่วงเวลาของยุคใหม่นี้คือช่วงเวลาใหม่ ทุกลมหายใจใหม่ และทุกความคิดก็ใหม่ ดังนั้นจงแจกจ่ายดีลคูล์ทูลีให้กันและกันอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ไม่ใช่เพียงแค่หนึ่งวัน หนึ่งสัปดาห์ หนึ่งเดือน สี่เดือน หรือแปดเดือน แต่ตลอดทั้งสิบสองเดือน ลูกจะให้สิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกรู้วิธีที่จะให้ดีลคูล์ทูลีหรือไม่? ลูกทุกคนมีความฉลาดมาก และดังนั้นจงให้ดีลคูล์ทูลีต่อไป เมื่อใครบางคนไม่ยอมรับทูลีดีลคูล์ทูลีของลูกอันเนื่องมาจากธรรมชาติ ชันสการ์หรือปัญหาของพวกเขา ลูกจะต้องไม่ท้อแท้ ลูกให้ทูลีนั้นและซาร์ทของการเชื่อฟังของลูกจะถูกบันทึกด้วยบัพดาดา อย่ากังวลกับผู้ที่มึอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจ แม้ว่าลูกได้ให้ดีลคูล์ทูลีแก่บุคคลนั้นไปแล้วก็ตาม ไม่เป็นไร! คนๆนั้นไม่เข้าใจความลับนี้เขาจึงรู้สึกมึอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจ อย่างไรก็ตามลูกรู้ความลับทั้งหมด ดังนั้นควรเข้าใจความลับว่าบุคคลนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของบัญญัติกรรมของพวกเขาหรือปัญหาอื่นๆบางอย่างเช่นกัน ลูกควรเชื่อฟังต่อไป สิ่งนี้โอเคไหม? ลูกปรารถนาที่จะเชื่อฟังใช่ไหม? ลูกกำลังพูดว่า "ใช่" เป็นอย่างดีที่นี้ ถ้าลูกได้เห็นตนเองจากตรงนี้ ลูกก็จะเห็นตนเองโบกมือได้ดีมาก ด้วยการโบกมือของลูก ลูกทำให้بابามีความสุขมาก และลูกก็ยังพยักหน้าเห็นด้วยและโบกมือด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามบัพดาดามีความยินดีและพอใจกับลูกทั้งหมดของท่านอยู่เสมอ เมื่อท่านได้พูดกับลูกว่า "ลูกของฉัน" แล้วไม่ว่าลูกจะเป็นใคร และไม่ว่าลูกเป็นอะไร พ่อมีความยินดีที่ได้เห็นลูกอย่างแน่นอน พ่อได้ให้สัญญาว่า ไม่ว่าจะทำอย่างไร ท่านจะทำให้ลูกมีค่าและพาลูกกลับไปกับท่านอย่างแน่นอน ลูกปรารถนาที่จะกลับไปพร้อมกับท่านหรือไม่? ลูกพร้อมที่จะกลับไปพร้อมกับท่านแล้วหรือยัง? ลูกทุกคนพร้อมหรือยัง? ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? อ้อชะ ลูกพร้อมเสมอ ดีมาก! ลูกมีความสุขอยู่เสมอหรือไม่? แล้วถ้ามายามาละจะเป็นอย่างไร? ลูกจะร้องไห้เล็กน้อยในจิตใจแล้วพูดว่า "بابา, มายามาแล้ว เธอมาแล้ว!" อย่าร้องไห้ แต่จงทำให้ตนเองโอบรับ แล้วมายาจะอยู่ข้างใต้ลูก เมื่อลูกบินขึ้นไปด้านบน มายาจะเฝ้าแ่ต่มองดูลูกจากข้างล่างต่อไป อ้อชะ ลูกต้องร่ายรำอย่างมีความสุขต่อไปและแจกจ่ายดีลคูล์ทูลีต่อไป ลูกควรให้ของขวัญอย่างใดอย่างหนึ่งกับใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อกับลูก ไม่มีใครควรจะจากลูกไปด้วยมือเปล่า ลูกจะให้ของขวัญอะไรแก่พวกเขา? ลูกมีของขวัญมากมาย ลูกมีสต็อกของขวัญใหม่? อย่าตระหนัถึเหนียวเกี่ยวกับการให้ของขวัญเหล่านี้ จงให้พวกเขาต่อไป! มีจิตใจกว้างขวาง ให้ความร่วมมือโดยการให้พลังแก่ใครบางคน ให้กระแสนของพลังแก่ใครบางคน ให้ของขวัญแห่งคุณธรรมแก่ใครบางคน ไม่ใช่โดยผ่านริมฝีปากของลูก แต่ให้โดยผ่านใบหน้าและพฤติกรรมของลูก บางทีอาจจะไม่มีคุณธรรมใดหรือพลังใดๆปรากฏออกมาในตัวลูก แต่อย่างน้อยก็มีของขวัญเล็กๆน้อยๆอย่างหนึ่งที่ลูกสามารถให้พวกเขาได้ ของขวัญนั้นคืออะไร? นั่นคือของขวัญของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ขอให้มีความปรารถนาดีที่ว่า คนนั้นเป็นพี่ชายหรือน้องสาวของลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว เมื่อลูกพิจารณาว่าใครบางคนที่ยากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว ความปรารถนาร้ายของลูกก็จะกลายเป็นความปรารถนาดี มีความ

ปรารภที่ปริศนาที่ว่าพี่ชายหรือน้องสาวคนนั้นจะได้มีบทบาทในสภาพที่โอบรับด้วยเช่นกัน สำหรับสิ่งนี้พร้อมกับความปรารถนาดีของคุณ ลูกต้องให้ความร่วมมือกับพวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกบางคนบอกว่าพวกเขาให้ความปรารถนาดี แต่คนอื่นไม่ได้รับความปรารถนาดีเหล่านั้น โอเค พวกเขาอาจจะไม่ได้รับความปรารถนาดีของคุณ แต่พวกเขากำลังให้บางสิ่งบางอย่างแก่ลูกใช่ไหม? พวกเขาอาจจะให้คำพูดที่ไม่บริสุทธิ์หรือกระแสบกพร่องที่ไม่บริสุทธิ์แก่ลูก หรือบางทีอาจจะมีความผิดในเชิงลบต่อลูก แต่ลูกต้องจำไว้ว่าลูกเป็นใคร ลูกมีอาชีพอะไร? ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกใช่ไหม? ธุรกิจของลูกคืออะไร? คือธุรกิจของการเปลี่ยนแปลงโลกใช่ไหม? ในเมื่อลูกสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ แล้วถ้ามีบางคนพูดอะไรบางอย่างที่ไม่ถูกต้องกับลูกหรือมีประพจน์ที่ไม่ถูกต้องกับลูก ลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงบุคคลนั้นได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในเชิงบวกได้หรือไม่? ลูกจะรับสิ่งที่มันเป็นลบอย่างเป็นลบ หรือลูกจะเปลี่ยนสิ่งที่มันเป็นลบให้เป็นบวกและให้ของขวัญของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์กับทุกคน? จงเฝ้าแต่เก็บสต็อกของความปรารถนาดีทั้งหมดที่ลูกได้สะสมมาอยู่เสมอ เพียงให้สิ่งเหล่านั้นบางส่วนแก่ผู้อื่นและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในพวกเขา และแล้วสมญาของลูกของการเป็น "ผู้เปลี่ยนแปลงโลก" จะถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติต่อไป จงเข้าใจอย่างถ่องแท้มากด้วยเช่นกันว่าผู้ที่เปลี่ยนแปลงผู้อื่นโดยการงานของการเปลี่ยนแปลงโลกไปปฏิบัติในรูปที่มีตัวตนจะได้รับการรับประกันสิทธิใน

อาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด บางทีลูกอาจจะนั่งบนบัลลังก์เป็นเวลาแค่หนึ่งชาติเกิด แต่ในทุกชาติเกิดอื่นๆ ลูกจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับดวงวิญญาณของราชินิกุลและผู้ที่มียศในอาณาจักร ดังนั้นมีเพียงผู้เปลี่ยนแปลงโลกเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกได้ ดังนั้นจงจำอาชีพนี้ของคุณไว้เสมอ: มันเป็นหน้าที่ของคุณที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน และดังนั้นลูกต้องประทานอย่างต่อเนื่องในฐานะที่เป็นผู้ประทานต่อไป และแล้วเมื่อนั้นลูกจะไม่ต้องให้สิ่งใดทางกายภาพแก่ใครด้วยมือของลูกในอนาคต เพราะทุกคนในอาณาจักรของคุณจะเปี่ยมล้นอยู่เสมอ นี่คือการรางวัลของคุณของการเป็นผู้ประทานในเวลาอันสั้น อย่าได้หยุดที่จะนับหลายๆ ครั้งว่าคนนั้นทำอะไรหรือคนอื่นทำอะไร กลายเป็นนายผู้ประทานและให้ของขวัญต่อไป ลูกจะให้คำอวยพรอะไร? เมื่อใดก็ตามที่ใครบางคนได้รับบางสิ่งจากผู้อื่น คำพูดที่ออกจากปากและจิตใจของเขาเป็นเหมือนคำอวยพรสำหรับลูก เมื่อลูกให้ความสุขแก่กันและกันลูกแบ่งปันคำอวยพรเหล่านั้น เมื่อลูกเฉลิมฉลองเทศกาล ลูกจะแสดงความยินดี เมื่อใดก็ตามที่มีใครบางคนมาอยู่ตรงหน้าลูก ลูกควรพูดด้วยคำพูดเช่นนั้นและจิตใจของลูกควรมีความคิดที่สูงส่งที่เขากล่าวคำทักทายกล่าวคำอวยพรและให้พรแก่ลูกที่มาจากหัวใจของเขาอย่างแนบแน่น ดังนั้นจงพูดด้วยถ้อยคำเช่นนั้นอยู่เสมอ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในลักษณะเช่นนั้นอย่างต่อเนื่องที่พวกเขาทั้งหมดจะกล่าวคำทักทายกล่าวคำอวยพรและให้พรแก่ลูกจากหัวใจของพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า อย่าได้พูดคำที่ไม่มีค่าต่อการแสดงความยินดี (ขอบคุณ) แต่คำที่ลูกพูดควรจะเป็นเหมือนเพชรพลอย คำพูดเหล่านั้นไม่ควรเป็นคำพูดที่ธรรมดา ผลลัพธ์ที่บรรดาได้เห็นมาจนถึงตอนนี้ก็เป็นเช่นนั้น พรุ่งนี้มันก็จะเปลี่ยนไป แต่จนถึงตอนนี้ ความรักและความมีระเบียบวินัยที่ควรจะเป็นในคำพูดของลูกได้ขาดหายไป ดังนั้นจงพูดถ้อยคำที่เป็นเหมือนเพชรพลอย ในเมื่อตัวลูกเองมีคำเช่นเพชร ทุกคำที่ลูกพูดควรจะเป็นเช่นเพชรพลอย คำพูดเหล่านั้นควรมีค่ามาก ไม่ควรเป็นคำพูดธรรมดา: ไม่ทั้งธรรมดาและไร้ประโยชน์ บางครั้งบรรดาได้เห็น... ท่านควรบอกลูกถึงผลลัพธ์หรือไม่ เพราะหลังจากเที่ยงคืน ทุกสิ่งจะต้องจบสิ้น? บรรดาได้เห็นว่าคุณบางคนขยายเรื่องเล็กน้อยออกไปอย่างมาก สิ่งที่เกิดขึ้นคือเมื่อมีบางคนพูดมาก ก็เปรียบเสมือนต้นไม้เมื่อเติบโตเมล็ดก็หายไป เมื่อพวกเขาพูดมากเกินไปในลักษณะนี้ พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังขยายความบางสิ่งบางอย่างเพื่อที่จะชี้แจงอธิบายเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามสาระสำคัญของสิ่งที่พวกเขาพยายามทำให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้อื่นนั้นกลับถูกซ่อนอยู่ในการขยายความนั้น มีพลังงานของคำพูดและคำบรรยาย เมื่อคำพูดของลูกมีความสิ้นเปลือง พลังในการพูดของลูกจะลดลง แม้แต่พลังงานของสมองของผู้ที่พูดมากเกินไปก็ลดลง จงจำสองคำนี้ไว้ "สั้นและไพเราะอ่อนหวาน" เมื่อคนอื่นเล่าถึงสิ่งต่างๆ เช่นนั้น ลูกบอกพวกเขาว่าลูกไม่มีเวลามากพอที่จะฟังสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด แต่เมื่อลูกเองกำลังเล่าบางสิ่ง ลูกจะลืมนื่องเวลา! ดังนั้นจงสะสมสต็อกของสมบัติที่มีค่าของคุณ สะสมสมบัติที่มีค่าของความคิดของคุณ สะสมสมบัติที่มีค่าของคำพูดของคุณ สะสมสมบัติที่มีค่าของพลังทั้งหมดของคุณ สะสมสมบัติที่มีค่าของเวลาของคุณ สะสมสมบัติที่มีค่าของคุณธรรมของคุณ ทุกคืนตรวจสอบบัญชีของทรัพย์สินของสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ของคุณ ลูกได้สะสมความคิดไว้ในบัญชีที่ดีที่สุดของคุณมากเท่าไรแทนที่จะสูญเสียมันไป? ลูกได้สะสมเวลาในบัญชีที่ดีที่สุดของคุณไว้มากเท่าไร? ลูกได้ทำงานที่สูงส่งด้วยคุณธรรมและพลังของคุณหรือไม่? ลูกใช้คุณธรรมของคุณหรือไม่? ลูกใช้พลังของคุณหรือไม่? นี่คือการหมายของการสะสม ดังนั้นทุกคืนให้ตรวจสอบบัญชีของความคิด เวลา คุณธรรม และพลังของคุณ แล้วยอดรวมทั้งหมดที่ลูกเก็บออมไว้ในบัญชีของคุณมากเท่าไร การเก็บออมเหล่านี้จะช่วยลูกและช่วยผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ลูกทุกคนถามว่าลูกควรทำอะไร ดังนั้นนี่คือสิ่งที่ลูกต้องทำในตอนนี้ ลูกได้รับคำอวยพรและได้รับของขวัญด้วยเช่นกัน ลูกต้องสะสมและปล่อยความลำบากตรากตรำด้วย เมื่อลูกใส่ใจกับการออมของคุณ ลูกจะไม่ต้องลำบากตรากตรำ เฉลิมฉลองปีนี้ด้วยความโอฬารตระการตาเป็นอย่าง

มากอย่างเป็นปีแห่งการเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ลูกได้เฉลิมฉลองปีแห่งการเป็นอิสระจากสิ่งที่สูญหายไปโดยเปล่าประโยชน์และในเชิงลบแล้ว บัพาดาไม่ได้ถามลูกถึงผลลัพธ์ของปีแห่งการหลุดพ้นในตอนนี้ เพราะบัพาดาจำได้ บาบ่าจะถามถึงผลลัพธ์ที่ว่ามีลูกกี่คนที่เฉลิมฉลองตลอดทั้งปีอย่างเป็นปีแห่งการหลุดพ้น และมีลูกกี่คนที่เฉลิมฉลองเพียงแค่เดือนเดียวเท่านั้น ลูกได้เฉลิมฉลองเป็นเวลาหกเดือนหรือไม่? ลูกได้เฉลิมฉลองครึ่งปีหรือไม่? ลูกได้เฉลิมฉลองอย่างเต็มที่หรือไม่? บาบ่าจะตรวจสอบผลลัพธ์ในวันที่ 18

ถึงดวงวิญญาณบราห์มินที่รักยิ่งทุกหนทุกแห่ง โปรดรับคำทักทายคำอวยพรและแสดงความยินดีจากผู้สร้างยุคใหม่ ขอแสดงความยินดี! นี่เป็นช่วงเวลาแห่งการแบ่งปันคำทักทายคำอวยพรและอ้อลา นี่คือจุดบรรจบกัน พร้อมกับปีเก่าลูกยังอ้อลาโลกเก่าด้วย ลูกกำลังบอกลาสิ่งเก่า ปัญหาเก่า และชั้นสการ์เก่า และรับการแสดงความยินดีและคำทักทายคำอวยพรที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นใหม่สำหรับปีใหม่ เฉลิมฉลองอย่างต่อเนื่องในปีนี้อย่างเป็นปีแห่งอิสระจากความลำบากตรากตรำ เฉลิมฉลองปีนี้ให้ตนเองและผู้อื่นอย่างเป็นปีที่ปราศจากอุปสรรค เฉลิมฉลองอย่างต่อเนื่องในปีนี้เป็นปีที่ลูกได้รับชัยชนะเป็นสิทธิโดยกำเนิด เฉลิมฉลองอย่างต่อเนื่องในปีนี้เป็นปีที่ลูกมีศรัทธาและความซาบซึ้งในทุกการกระทำที่ลูกทำ ในปีนี้ลูกแต่ละคนจะต้องรับของขวัญจากการเป็นอันดับหนึ่งจากบัพาดาและดาดี้ ดังนั้นชาวต่างชาติทั้งหมดและชาวบาร์ตทุกคนจึงต้องรักษาศรัทธาที่ว่าพวกเขาจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาต้องก้าวหน้าและเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นก้าวหน้า ดังนั้น ด้วยความรักและระลึกถึงมากมาย ด้วยความคิดและคำพูดของท่าน บัพาดาจึงกล่าวคำทักทายกล่าวคำอวยพรและแสดงความยินดีหลายล้านเท่าเช่นกัน ตอนนี้ ในหนึ่งวินาที ด้วยความมุ่งมั่นและความคิดอันทรงพลัง ลูกทุกคนต้องอ้อลาทุกข้อโต้แย้ง เรื่องเก่าๆ และปีเก่าๆตลอดกาล ในหนึ่งวินาทีจึงมีความคิดที่มุ่งมั่นนี้ เวลาลูกทุกคนให้มั่นคงในความคิดที่ว่า เมื่อมีความมุ่งมั่นยอมประสพผลสำเร็จ

พร: ขอให้ลูกเป็น "นายผู้มีเมตตา" และให้ความกล้าหาญแก่ดวงวิญญาณที่ได้รับความทุกข์เนื่องจากความตึงเครียดของพวกเข และทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า
ในปัจจุบัน ดวงวิญญาณมากมายมีความทุกข์เนื่องจากความตึงเครียดภายใน และดังนั้นดวงวิญญาณที่ยากจนและน่าสงสารทั้งหมดหนทางเหล่านั้นจึงไม่มีความกล้าที่จะก้าวไปข้างหน้า ลูกต้องให้ความกล้าหาญแก่พวกเขา เมื่อใครบางคนไม่มีเขา เขาจะได้รับเขาไม่เทียมเพื่อให้เขาเดินได้ ในทำนองเดียวกัน จงให้เขาแห่งความกล้าแก่พวกเขา เพราะบัพาดาเห็นว่าสภาพภายในของลูกที่ไม่มีความรู้เช่นนั้นเป็นอย่างไร ภายนอกสภาพของพวกเขาอาจจะดีและดีมาก แต่ภายในพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก ดังนั้นจงเป็น "นายผู้ที่มีเมตตา"

คติพจน์: จงถ่อมตน ไม่เปราะบาง ความถ่อมตนคือความยิ่งใหญ่

*** โอม ขานต์ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของชั่วโมงการทำสมาธิโลกสากล ซึ่งลูกบราห์มินทุกคนมีโยคะทาปาเข้าร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. ในขณะที่มั่นคงอยู่ในรูปของแสงและพลังของลูก ภายใต้รัศมีของพ่อ พระอาทิตย์แห่งความรู้ จงทำงานรับใช้ของการให้สภากแห่งความสงบ พลัง และความบริสุทธิ์แก่ทั้งโลก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่ออยู่เหนือเสียงเสมอ พ่อได้มาเพื่อพาลูกๆ ไปอยู่เหนือเสียง ในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องไปบ้านที่อยู่เหนือเสียง
- คำถาม:** ลูกจะเรียกใครว่าเป็นนักเรียนที่เพียรพยายามอย่างดี อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลัก
- คำตอบ:** นักเรียนที่เพียรพยายามอย่างดี คือ ผู้ที่รู้วิธีที่จะพูดกับตนเองและวิธีที่จะศึกษาอย่างละเอียดอ่อน นักเรียนที่เพียรพยายามจะตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องว่า ฉันมีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจใดในตัวฉันหรือไม่ ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าใด ฉันมีความคิดที่เป็นอาชญากรใดหรือไม่ พวกเขาจะเก็บทะเบียนประวัติของเขาเพื่อดูว่าพวกเขามีสายตาของความเป็นพี่น้องอย่างสม่ำเสมอมากเท่าใด

โอมชานติ บาบาอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตผู้ที่กำลังเพียรพยายามเพื่อไปอยู่เหนือเสียง นั่นคือผู้ที่กำลังเพียรพยายามที่จะกลับบ้าน ซึ่งคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกเข้าใจแล้วว่าเวลานี้ลูกต้องละร่างนั้นและกลับบ้าน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกต้องอยู่เหนือร่างและความสัมพันธ์ทางร่าง นี่คือโลกที่สกปรก ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้เขาต้องกลับบ้าน พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ เราต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในตัวเอง ไม่มีใครอื่นจะมีความคิดเช่นนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะละร่างอย่างเต็มใจและกลับบ้านและแล้วกลับเข้ามาสู่โลกใหม่ในความสัมพันธ์ใหม่ที่บริสุทธิ์ มีจำนวนน้อยมากที่มีสำนึกนี้ พ่อพูดว่า ลูกทั้งหมด เยอวีย ผู้ใหญ่และแก่ชราต้องกลับบ้านและแล้วกลับเข้าสู่โลกใหม่ในความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกแล้วแล้วแล้วเวลานี้ลูกกำลังเตรียมการเพื่อกลับบ้าน ผู้ที่ทำบางสิ่งจะกลับไปกับบาบา ผู้ที่ทำบางสิ่งเวลานี้ในนามของพระเจ้าจะกลายเป็นมหาเศรษฐีในโลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นทำทุกสิ่งทางอ้อมในโลกเก่านี้ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้ผลของสิ่งนั้นแก่พวกเขา เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าพวกเขาได้รับผลอันชั่วร้ายเท่านั้น เวลานี้พ่อมาและพ่อแนะนำลูกว่า ผู้ที่ให้อภัยเวลานี้จะได้รับสิ่งนั้นหลายล้านเท่าถึง 21 ชาติเกิด ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและใช้ชาติเกิดในบ้านที่ใหญ่โตมโหฬาร หรือลูกจะกลายเป็นนารายณ์หรือลักษมี และแล้วดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามมากเช่นนั้นด้วยเช่นกัน เรากำลังเตรียมการเพื่อทั้งโลกเก่าที่สกปรกนี้ เราต้องละร่างเก่าเหล่านี้และโลกเก่านี้ ลูกควรอยู่อย่างพร้อมมากเช่นนั้นที่ลูกจะไม่จดจำใครในเวลาสุดท้าย หากลูกจดจำโลกเก่าหรือเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ของลูก สภาพของลูกจะเป็นเช่นไร? มีคำกล่าวว่า ผู้ที่จดจำผู้หญิงในเวลาสุดท้าย... เหตุนี้เองลูกควรทำตามพ่อ ไม่ใช่ว่าบาบาคิดว่าท่านต้องทิ้งร่างของท่านเพราะท่านแก่ชรา ไม่เลย ลูกทั้งหมดแก่แล้ว นี่เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน ทุกคนต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกต้องกลับไปบ้านของลูก และแล้วลูกจะอยู่ที่นั่นนานเท่าที่ลูกต้องอยู่ที่นั่น ยิ่งลูกต้องเล่นบทบาทของลูกได้ช้าเท่าไร ลูกก็จะรับร่างกายและเล่นบทบาทของลูกได้ช้ามากเท่านั้น บางคนจะแม้กระทั่งคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเป็นเวลา 5000 ปี พวกเขาจะมาในเวลาสุดท้ายน้อยกว่า 100 ปี เมื่อบางคนสังเวทตนเองที่ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของเขาจะได้รับการให้อภัย ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะสะสมบาปมากเท่าใด? พวกเขาจะมาและไปแต่ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป พวกเขาทำอะไรเมื่ออยู่ที่นั่น? พวกเขาต้องเล่นบทบาทของเขอย่างแน่นอน บทบาทของลูกจะมาในตอนเริ่มต้น ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ เฝ้าแต่ลืมโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกสิ้นสุดลงแล้ว ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องว่า ฉันมีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจหรือไม่? ธรรมชาติของลูกควรสูงส่ง เก็บชาร์ทสำหรับสิ่งนี้และมันจะกลับมามั่นคง อย่างไรก็ตาม มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอไม่ปล่อยให้ลูกเก็บชาร์ท ลูกเก็บชาร์ท 2-4 วัน แล้วก็ทิ้งไป เพราะสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก หากสิ่งนั้นอยู่ในโชคของลูก ลูกจะเก็บทะเบียนประวัติของลูกไว้อย่างดีมาก พวกเขาเก็บประวัติทะเบียนไว้ที่โรงเรียนอย่างแน่นอน ที่นั่นเช่นกัน ลูกทั้งหมดในทุกศูนย์ต้องเก็บชาร์ทหรือทะเบียนประวัติของลูก และแล้วตรวจสอบว่าลูกเข้าเรียนทุกวันหรือไม่? ฉันกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่? ลูกต้องไปให้สูงกว่าความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชาย ต้องมีเพียงสายตาทางจิตของความเป็นพี่น้อง นั่นคือดวงวิญญาณ ไม่ควรมีสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายเป็นเพราะลูกคือบราห์มากูมารและกุมารี ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกอยู่ในความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายเพื่อที่สายตาของกิเลสจะจบสิ้นลง ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง การพูดกับตนเองในลักษณะนี้คือการศึกษาระดับละเอียดอ่อน ไม่มีความจำเป็นใดที่จะทำเสียงใดๆ สิ่งนี้ก็เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกๆ ที่บาบาต้องเข้ามาสู่เสียง ท่านต้องอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันเพื่อที่ลูกจะไปอยู่

เหนือเสียง ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกเรียกหาพ่อให้มาและพาลูกไปกับท่านว่า เราไม่บริสุทธิ์และดังนั้นจึงไม่สามารถกลับบ้านได้ ใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์สามารถทำให้เราบริสุทธิ์ได้? ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาฯลฯ ไม่สามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ พวกเขาเองไปและอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะรู้จักพ่อ ผู้ที่รู้จักพ่อในวงจรก่อนหน้านี้คือผู้ที่กำลังเพียรพยายามในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามนี้ พ่อเน้นสูงสุดเหนือสิ่งใด มองดูสภาพที่มนุษย์ไปถึงด้วยการพูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดก้อนหินเช่นนั้น พวกเขาเฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ ในด้านหนึ่งพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง และอีกด้านหนึ่งผู้คนเหล่านั้นมีกิเลสอย่างเต็มที่ ผู้ที่เชื่อสิ่งเหล่านี้ในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะเชื่อสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ เป็นหน้าที่ของลูกที่จะบอกคำสั่งของพ่อแก่ทุกคนที่มาที่นี่ อธิบายรูปภาพของบันได เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน เวลานี้ทุกคนจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณเหล่านั้นผู้ที่ทำให้ตัวเองบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยพลังของโยคะของสติปัญญาจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข โยคะโบราณของบาร์ตาได้รับการจดจำขึ้นมา เวลานี้ดวงวิญญาณจำได้ด้วยเช่นกันว่าแท้จริงแล้วเขามาที่นี่ก่อนและเวลานี้เขาต้องกลับบ้าน เวลานี้ลูกจดจำบทบาทของลูก ผู้ที่ไม่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวงศสกุลนี้ไม่ได้จดจำว่าพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ เป็นไปเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาปและพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายและสายตาของลูกจะเปลี่ยนไป สายตาของลูกไม่ได้เลวร้ายในยุคทอง พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า ลูกๆ ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า ฉันคือเทพยุคทองหรือมนุษย์ยุคเหล็ก? ลูกๆ ต้องทำรูปภาพและคติพจน์ต่างๆ ที่ดีมาก ภาพที่หนึ่งควรถามคำถามว่า ท่านเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก? ภาพที่สองควรถามอีกคำถามหนึ่ง ลูกควรสร้างความกระตือรือร้นนี้ทุกหนแห่ง พ่อกำลังให้ศรีมัทแก่ลูกเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม พ่อจะรู้อะไรเกี่ยวกับธุรกิจ ฯลฯ ของลูก? ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชี้หนทางเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อมาและชี้หนทางนี้แก่ลูก นี่เป็นเรื่องที่เรียบง่ายเช่นนั้น! สัญญาที่พ่อให้ลูกนั้นง่ายดายมาก มานมานะบาป! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เนื่องจากไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้พวกเขาจึงพูดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน พ่อทำให้ลูก ลูกทั้งหมดแก่ชรา เป็นสภาพของการปลดเกษียณชำระสะสางปัญชักรกรรมของลูกและพาลูกกลับบ้าน ลูกเข้าใจเมื่อพ่ออธิบาย แต่หากสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ตกลงมา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกไม่ควรมีสายตาที่เลวร้าย บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของต้นหาคะ บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภ บางครั้งเมื่อพวกเขามองเห็นอาหารที่ดีพวกเขาก็จะถูกล่อด้วยอาหารนั้น เมื่อพวกเขามองเห็นใครบางคนขายถั่วซิคพิคั่ว พวกเขาก็ต้องการรับประทานถั่วนั้น และแล้วหากลูกรับประทานถั่วนั้นเพราะลูกอ่อนแอ ลูกก็จะได้รับผลกระทบอย่างรวดเร็วและสติปัญญาของลูกก็กลับมาถูกนำไปในทางชั่วร้าย ลูกควรทำตามผู้ที่พ่อแม่และคนที่พิเศษให้ไปประกาศนียบัตร ลูกควรรับประทานสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับจากยักษ์ด้วยการพิจารณาว่าสิ่งนั้นหวานมาก ลูกต้องไม่ลูกหลอกล่อ โยคะเป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน หากไม่มีโยคะลูกจะพูดว่า “ฉันต้องรับประทานสิ่งนี้ มิฉะนั้นฉันจะล้มป่วย” สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและแล้วลูกจะไปและกลายเป็นทารกในครรภ์ของแม่ของลูก ไม่ว่าแม่จะรับประทานและดื่มอะไรก็ตามสิ่งนั้นก็จะจะมีผลกระทบต่อทารกในครรภ์ของเธอ ไม่มีสิ่งเหล่านี้ที่คงอยู่ที่นั่น, ที่นั่นทุกสิ่งจะขึ้นหนึ่ง แม่ของเรารับประทานสิ่งต่างๆ ที่ขึ้นหนึ่งที่จะให้อาหารบำรุงร่างกายแก่เรา ที่นั่นทุกสิ่งขึ้นหนึ่ง เมื่อลูกเกิด อาหารและเครื่องดื่มของลูกจะบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรเตรียมการที่จะไปสวรรค์เช่นนั้น ลูกต้องจดจำพ่อ พ่อมาและทำให้ลูกกระปรี้กระเปร่า ผู้คนเหล่านั้นใส่ต่อมของลิงเข้าไปในมนุษย์เพราะการเชื่อว่าพวกเขาจะกลับมาอ่อนเยาว์ เช่นเดียวกันกับที่พวกเขามีการปลุกถ่ายหัวใจ พ่อไม่ได้ให้หัวใจอีกดวงแก่ลูก ท่านมาและเปลี่ยนแปลงลูก ทั้งหมดนั้นคือวิทยาศาสตร์ พวกเขายังคงผลิตระเบิดต่างๆ กันต่อไปเรื่อยๆ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะทำลายโลก สติปัญญาของพวกเขาต่ำโพล่ง พวกเขามีความสุขที่ชะตากรรมนั้นถูกสร้างขึ้น ระเบิดจะต้องมีการทำขึ้นมาอย่างแน่นอน ในคัมภีร์มีการเขียนว่าชิปนาฐปรากฏออกมาจากท้องของเขาและสิ่งนั้นสิ่งนี้จะเกิดขึ้น เวลานี้พ่อได้อธิบายว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก สิ่งนั้นเป็นเพียงแค่เรื่องเล่า ด้วยการรับฟังสิ่งนั้น สภาพของลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้น เวลานี้พ่อกำลังบอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวของดวงตาที่สามและเรื่องของความเป็นอมตะแก่ลูก ลูกได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยการศึกษาเล่าเรียนนี้ อย่างไรก็ตามไม่มีศรัทธาฯลฯ เหมือนกับที่พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าศรัทธาคงจะจางและฆ่าทุกคนด้วยกงจักรนั้น พ่อเพียงแต่สอนราชาโยคะแก่ลูกและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกไปเป็นผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาได้แสดงศรัทธาพร้อมทั้งกับกงจักร เขาจะดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองได้อย่างไร? นี่ไม่ใช่เรื่องของเวทย์มนต์ ทั้งหมดนั้นคือการประณามสิ่งนั้นดำเนินต่อเนื่องไปเป็นเวลาครึ่งวงจร ละครั้นนี้น่าอัศจรรย์มาก เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคนทั้งวัยเยาว์และแก่ชรา เวลานี้เราต้องกลับบ้านและดังนั้นเราต้องจดจำพ่อ ไม่มีสิ่งอื่นใดที่ควรจะต้องจดจำ เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้น

เท่านั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ลูกควรถามหัวใจของลูกว่าทะเบียนประวัติของฉัน OK มากเท่าใด? ลูกสามารถบอกได้จากทะเบียนประวัติเกี่ยวกับกิจกรรมของลูกว่าลูกศึกษาเป็นประจำหรือไม่ บางคนแม้กระทั่งพูดโกหก พ่อพูดว่า จงบอกความจริง หากลูกไม่บอก ทะเบียนประวัติของลูกจะเสียหาย ลูกสัญญากับพระเจ้าว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นหากลูกผิดสัญญานั้น สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นไร? หากลูกตกลงไปในกิเลส การละเล่นทั้งหมดจะสิ้นสุดลง ศัตรูตัวแรกคือสำนึกที่เป็นร่างต่อมาคือตัณหาและแล้วก็ความโกรธ ทัศนคติของคนกลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่อมีสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้นี้คืออรุณ เขาเป็นดวงวิญญาณศรัทธาด้วยเช่นกัน ชื่อของผู้ที่เขาเข้ามาถูกเปลี่ยนแปลง ชื่อของเขาไม่ใช่อรุณ ผู้คนพูดว่าต้นไม้อะไร นี่เป็นจินตนาการของลูกทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะจินตนาการอะไรลูกจะมองเห็นสิ่งนั้นในบางประเด็น ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากที่ลูกจะไปสวรรค์และกลายเป็นเด็กเล็กๆอีกครั้ง ในเวลานั้น นาม รูป ดินแดนและเวลา ฯลฯ ของลูกจะเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้ง สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น แล้วเหตุใดเราต้องวิตกกังวล? เวลาที่ลูกๆ มีความลับของละครในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครนอกจากลูกบรรพบุรุษที่รู้สิ่งเหล่านี้ ในเวลานี้ผู้คนในโลกเป็นผู้กราบไหว้บูชา ที่ใดมีผู้กราบไหว้บูชา ที่นั่นไม่สามารถมีแม่แต่บุคคลเดียวที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาคงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ในยุคเหล็กมีผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกจะสามารถเรียกตนเองว่ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มนุษย์คือผู้ที่กราบไหว้บูชา พ่ออธิบายสิ่งหลักๆ หากลูกต้องการกลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าใครจะทำความเพียรพยายามตามละครมากเท่าใด เขาก็จะทำความเพียรพยายามมากตามนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บทะเบียนประวัติวิธีการศึกษาเล่าเรียนของลูก มองดูชาร์ตของลูกว่า ฉันมีสายตาของความเป็นพี่น้องมากเท่าไร ธรรมชาติของฉันกลับมาสูงส่งหรือไม่
2. ความคุ้นเคยของลูกอย่างมาก(รสชาติและอาหาร) ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพและดังนั้นลูกต้องใส่ใจอย่างมากกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก ต่อมารับรสของลูกไม่ควรทำให้เกิดความชุกช่น ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษและประกาศสิทธิทั้งหมดโดยการตระหนักรู้ถึงพ่อด้วยพลังของการแยกแยะ
บัณฑิตาเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคน แม้ว่าพวกเขาอาจจะยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อมและเป็นผู้เพียรพยายาม แต่ก็ไม่มีแม้กระทั่งลูกคนเดียวที่ไม่มีแม่แต่คุณสมบัติพิเศษเดียว คุณสมบัติพิเศษที่สุดที่ลูกแต่ละคนมีคือลูกอยู่ในรายชื่อของหนึ่งก้ามือจากหลายๆล้าน จากการตระหนักรู้ถึงพ่อและพูดว่า“ บาบาชองฉัน” และประกาศสิทธิทั้งหมดเป็นคุณสมบัติพิเศษของสติปัญญาที่มีพลังของการแยกแยะ พลังที่สูงส่งนี้ทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ปากกาที่ลูกสามารถวาดเส้นโชคที่สูงส่งคือการกระทำที่สูงส่งของลูก ดังนั้นสร้างโชคมากเท่าที่ลูกต้องการ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงด้วยร่างกาย, จิตใจและสมบัติของลูก บาร์ตจะกลายเป็นยุคทองได้ด้วยการทำงานรับใช้ทางจิตเท่านั้น
- คำถาม:** ลูกควรจดจำสิ่งใดอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะอยู่อย่างไร้กังวล? เมื่อใดที่ลูกจะสามารถอยู่อย่างไร้กังวล?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะอยู่อย่างไร้กังวล จดจำเสมอว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นตามละครนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ลูกๆไม่สามารถอยู่อย่างไร้กังวลในเวลาไหน เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกจะไร้กังวล สำหรับสิ่งนี้ต้องการโยคะที่ดีมาก ลูกๆโยคีและญานีไม่สามารถอยู่อย่างช่อนเร้น

โอมชานติ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, พระเจ้าชีวาพูด พ่อได้อธิบายว่าไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้คนรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์สามารถเป็นพระเจ้าเท่านั้น ศรีภุชณะไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนที่ยากจน สบสนอย่างมาก เมื่อเส้นด้ายในบาร์ตพันกันยุ่งเหยิงเท่านั้นที่ชีพบาบาต้องมา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถคลายให้หายยุ่งได้ ท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ชีพบาบา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไร และนั่นเช่นกันตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แม้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและลูกรับฟังทุกวัน แต่ลูกไม่ได้ตระหนักว่าลูกกำลังนั่งกับชีพบาบา ที่ท่านปรากฏอยู่ในผู้นี้ กำลังสอนเรา ชำระเราให้บริสุทธิ์ และบอกวิธีการเหล่านี้แก่เรา ลูกกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ลูกเอาชนะตัณหาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ดังนั้น พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้สร้างของสิ่งสร้างใหม่ด้วยเช่นกัน เวลาลูกเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกแต่ละคนเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกจากชีพบาบา แม้กระทั่งสิ่งนี้ก็ไม่ได้เข้าใจกันอย่างถูกต้องแม่นยำ บางคนรู้อะไรเล็กน้อยและบางคนไม่รู้สิ่งนี้เลย ชีพบาบาพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หากใครมาและถามพ่อ พ่อสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่เขา พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกด้วยเช่นกัน ชีพบาบาพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ร่างกายนี้ธรรมดา ท่านกำลังยืนอยู่บนยอดสุดของต้นไม้ ลูกแสดงให้เห็นว่าท่านกำลังยืนอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และกำลังทำทาสีอยู่ด้านล่าง ชีพบาบาสอนผู้นี้ถึงวิธีที่จะทำทาสีด้วยเช่นกัน ชีพบาบา กำลังสอนราชาโยคะ เบื้องล่างคืออดิเทพและบนยอดสุดคืออดินาถ (ผู้เป็นเจ้า) ลูกสามารถอธิบายว่า เราบราห์มินเป็นลูกๆของชีพบาบา พวกท่านเป็นลูกของชีพบาบาเช่นกัน, แต่พวกท่านไม่รู้สิ่งนี้ พระเจ้าคือผู้เดียวและที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อพูดว่า พ่อสอนลูกของพ่อเท่านั้น พ่อสอนและทำให้ผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อกลายเป็นเทพ บาร์ตเองเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก เพียงผู้ที่เอาชนะตัณหาและเท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อกำลังก่อตั้งโลกที่เป็นทอง บาร์ตเคยอยู่ในยุคทองและแล้วก็เข้าไปสู่ยุคเหล็กหลายครั้ง ไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีใครรู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อเต็มไปด้วยความรู้ นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาของผู้นี้และให้ความรู้แก่ลูก เวลาลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการเอาชนะกิเลสเหล่านั้น ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกทั้งหมดกำลังเพียรพยายาม ลูกกำลังทำงานรับใช้ทางจิต ไม่ใช่งานรับใช้ทางร่าง ด้วยร่างกาย จิตใจและสมบัติของลูก นี่ลูกเรียกว่าความรู้ทางจิต นี่ไม่ใช่ความเลื่อมใสศรัทธา ยุคสำหรับความเลื่อมใสศรัทธาคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก ยุคเหล่านั้นลูกเรียกว่ากลางคืนของบราห์มา หากบางคนผู้ที่สอนก็ตะมา ลูกควรอธิบายแก่เขาว่ามีความผิดพลาดในกิตะ ใครพูดกิตะ? ใครสอนราชาโยคะ? ใครพูดว่าด้วยการเอาชนะตัณหาและลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก? ลักษณะและนารายณ์นี้กลายเป็นผู้เอาชนะโลกใช่ไหม? ท่านนั่งและอธิบายแก่พวกเขาถึงความลับของ 84 ชาติเกิดของเขา ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม พวกเขาต้องมาที่นี่เพื่อรับความรู้ พ่อสอนลูกๆ แต่ในบรรดาลูกเช่นกันที่บางคนไม่เข้าใจอย่างมาก และเหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า กำมือเดียวจากหลายพันล้าน บางคนรู้จักเพียงห้าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นว่าพ่อคือใคร และพ่อเป็นอะไร ลูกต้องรู้จักพ่อและจดจำท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ เหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ? ลูกพูดว่า บาบา, ฉันลืมที่จะจดจำท่าน โอ้! ลูกไม่สามารถจดจำบาบาหรือ? ในความเป็นจริงแล้ว พ่อเขาใจว่านี่คือบางสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ถึงกระนั้นก็ตาม ท่านเฝ้าแต่กระตุ้นลูกให้มีความเพียรพยายาม โอ้! ลูกลืมพ่อผู้ที่พาลูกไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก! มายาจะทำให้ลูกลืมอย่างแน่นอน สิ่งนี้จะใช้เวลา ไม่ใช่ว่าเพราะมายาจะทำให้ลูกลืมอย่างแน่นอน ลูกจึงสามารถนั่งที่นั่นอย่างสบาย ไม่เลย, ลูกต้องเพียรพยายามอย่างแน่นอน ลูกต้องเอาชนะตัณหาและ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เช่นที่พ่อพูดกับลูกว่า “ลูก” ในท่านอง

เดียวกัน แม้ว่าผู้พิพากษาสูงที่สุดมา พ่อก็จะพูดว่า “ลูก” กับเขาเช่นกัน เพราะพ่อคือพระเจ้า, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้เดียวสอนการศึกษาที่สูงที่สุดแก่ลูกเพื่อให้ลูกสามารถได้รับสถานภาพเจ้าชายและเจ้าหญิง พ่อพูดว่าพ่อกำลังสอนผู้นี้และแล้วผู้นี้ก็กลายเป็นศรีภคินี บราห์มาและสรัสวดีก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ทนทางครอบครัวนี้ดำเนินไป ผู้ที่อยู่ในหนทางของสันโดษไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ จำเป็นต้องมีทั้งราชาและราชินีนั้น ผู้คนเหล่านั้นไปต่างแดนและพูดว่าพวกเขากำลังสอนราชาโยคะ อย่างไรก็ตาม พวกเขาพูดว่าความสุขเป็นเช่นมุลกา ดังนั้นพวกเขาสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ดังนั้นลูกควรมีความกระตือรือร้นนั้น อย่างไรก็ตามลูกๆยังเยาว์วัย พวกเขายังไม่ได้กลายเป็นผู้ใหญ่ พวกเขาต้องการความกล้าหาญสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ พ่อบอกลูกว่า นี่คือชุมนุมของราวัน ลูกเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้น นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์หรือโลกที่บริสุทธิ์? ลูกเข้าใจว่าลูกคือชวานร นี่คือชุมนุมของเทพหรือไม่? นี่คืออาณาจักรของรามหรือไม่? ลูกไม่ได้เป็นของอาณาจักรของราวันใช่ไหม? เวลานี้ทุกคนอยู่ในอาณาจักรของราวันมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ใครจะทำให้สติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจนั้นสูงส่ง? ตามหลัก 4-5 คำถามที่จะทำให้ผู้คนได้คิด เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้คำแนะนำของพ่อ ต้นไม้ค่อยๆเติบโตทีละนิดและแล้วก็จะมีการขยายตัวอย่างมาก มายาเช่นกันทำให้ลูกหม่นและกระตือรือร้นอย่างสิ้นเชิง ผู้คนมากมายตายในการชกมวยและผู้คนมากมายที่นั่นเช่นกัน พวกเขาตกเข้าไปสู่อภิสและตาย และแล้วพวกเขาต้องเพียรพยายามตั้งแต่ตอนเริ่มต้น กีเลศฆ่าเขาอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าสนิมใดก็ตามที่พวกเขาได้ขจัดออกไปด้วยการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ รายได้ทั้งหมดนั้นก็สูญสิ้นไป และแล้วพวกเขาต้องเพียรพยายามใหม่ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าลูกต้องไม่อนุญาตให้บางคนมา ไม่เลย, ลูกต้องอธิบายแก่ผู้หนึ่งว่า ทุกสิ่งที่ท่านหาได้ด้วยวิธีการจริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการศึกษานั้นลูกทำลาย พวกเขาตกลงมาต่ำมาก หากลูกเฝ้าแต่ตกลงมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกจะได้รับการบอกให้ออกไป ลูกได้รับการทดลองครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง ลูกได้รับการให้อภัยสองครั้งและแล้วก็กลายเป็นกรณีที่น่าเศร้า พวกเขาจะไปทีนั้น แต่อยู่ในชั้นที่สกปรก นี่เป็นการกล่าวเปรียบเทียบผู้ที่ได้รับสถานภาพที่ต่ำอย่างสิ้นเชิงกล่าวได้ว่าอยู่ในชั้นที่สกปรก มีสาวใช้ คนรับใช้ สัปเหร่อ และสาวใช้คนรับใช้ของปวงประชาด้วยเช่นกัน พ่อรู้ว่าท่านกำลังสอนลูก ท่านสอนลูกทุก 5000 ปี ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปี เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะเริ่มพูดว่า นี่คือเรื่องราวของ 5000 ปีอย่างแท้จริง เป็นสงครามที่ยิ่งใหญ่เดียวกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถคงอยู่ในการจริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แต่จะวันก็จะเฝ้าแต่สลายเกินไป มีการจดจำว่า เวลามากมายได้ผ่านไปและเหลือเวลาเล็กน้อย ประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดอ้างถึงเวลานี้ มีเวลาเหลือเล็กน้อยที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สงครามแค่อุบัติเบื้องหน้า ตามหัวใจของลูกว่า ฉันอยู่ในการจริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือไม่? เมื่อผู้คนใหม่มา ลูกควรทำให้พวกเขากว้างลงในแบบฟอร์มอย่างแน่นอน เมื่อพวกเขากรอกแบบฟอร์มแล้วเท่านั้นลูกจึงจะสามารถอธิบายแก่พวกเขาได้ หากบางคนไม่ต้องการเข้าใจ เขาจะเขียนอะไรลงในแบบฟอร์ม? ผู้คนมากมายมาที่นั่นเช่นกัน บอกเขาว่า ลูกเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้น นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! บางคนกลายเป็นสิ่งนี้และบางคนไม่ บาบามีรับจดหมายมากมาย ลูกทั้งหมดเขียนว่า ชีพบาบา ในการดูแลของบราห์มา (c/o Brahma) ชีพบาบาพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา พ่อบอกเขาถึงเรื่องราว 84 ชาติเกิดของเขา ไม่มีมนุษย์คนอื่นที่รู้ถึงตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ในเวลานี้พ่อได้บอกลูกแล้ว บาบามีรูปภาพเหล่านี้ละ ที่ถูกทำขึ้นจากการให้นิมิตที่สูงส่งแก่ลูก บาบากำลังสอนลูกดวงวิญญาณเท่านั้น ดวงวิญญาณกลับมาปราศจากร่างอย่างรวดเร็ว ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองแยกจากร่างกายนั้น บาบาสอนว่า ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ขอให้ลูกปราศจากร่าง! พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ นี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการพบปะของยุคบรรจบพบกัน น้ำของแม่น้ำคงคาไม่ได้ชำระใครให้บริสุทธิ์ ผู้รู้, ผู้เคร่งศาสนา ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ทั้งหมดไปอาบในแม่น้ำคงคา แม่น้ำคงคาจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พระเจ้าพูด ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้, ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ไม่ทั้งแม่น้ำคงคาและมหาสมุทรพูด สิ่งนี้ พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังอธิบายแก่ลูก เพื่อที่จะเอาชนะตัณหาราคะนั้น จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ความทุกข์อันดับหนึ่งคือการไร้ดาบของตัณหาราคะ สิ่งนั้นเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตอนกลางจนถึงตอนจบ สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครไม่บริสุทธิ์ที่นั่น เช่นที่ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ ดังนั้นเด็กก็ถือกำเนิดมาด้วยพลังของโยคะ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ผู้คนเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน แต่ลูกไม่รู้ว่าคุณเริ่มเฝ้าราวันเมื่อใด ราวันไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม พ่อกำลังนั่งที่นั่นและอธิบายเรื่องราวเหล่านี้แก่ลูกที่ต้องเข้าใจ ท่านอธิบายอย่างดีมาก แต่ตามที่ลูกแต่ละคนได้ศึกษามากเท่าใดในทุกๆวงจร ดังนั้นลูกจะศึกษาในเวลานี้ ทุกสิ่งสามารถรู้ได้จากความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีวิชาของงานรับใช้ทางร่างด้วยเช่นกัน หากลูกไม่สามารถรับใช้ด้วยจิตใจ และแล้วจึงรับใช้ด้วยคำพูดและการกระทำ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะรับใช้ด้วยคำพูด ก่อนอื่นใดคืองานรับใช้ด้วยจิตใจ นั่นคือ

“มานมานะบาฟ” คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจดจำพ่อ รับคำสอนจากพ่อ มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถจดจำพ่อ ลูกจะไม่พูดว่าพวกเขาไม่สามารถจดจำความรู้นี้ พวกเขาไม่สามารถจดจำผู้เดียวได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะได้รับพลังได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำท่าน? พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะได้รับพลัง สิ่งนี้ลูกเรียกว่าพลังกำลัง หากบางคนทำงานรับใช้ที่ดีด้วยการกระทำ เขาก็สามารถได้รับสถานภาพที่ดี หากลูกไม่รับใช้ด้วยการกระทำ ลูกจะได้รับสถานภาพใด? มีวิชาต่างๆ สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่แฝงตัวและต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงโยคะ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองโลกด้วยการมีโยคะ ไม่มีใครรู้ว่าเด็กถือกำเนิดที่นั่นด้วยพลังของโยคะ สิ่งนี้ได้อธิบายแก่ลูก แต่ถึงกระนั้นก็ตาม หลังจากครึ่งวงจร ลูกก็กลายเป็นทาสของมายา มายาไม่ได้ปล่อยลูกไว้ตามลำพังแม้กระทั่งเวลานี้ เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นทาสของชีพบาบา อย่างกลายเป็นทาสสำหรับผู้ที่มีร่างกาย ในเวลานี้ที่ลูกถูกเรียกว่าพี่น้องหญิงชายเพื่อที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกต้องไปเหนือสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองว่าเป็นพี่น้องเพศชาย(brothers) ไม่ควรมีแม้กระทั่งสายตาของพี่น้องหญิงชาย(brother & sister) ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นตามละครนั้นลูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ละครนั้นลูกต้องแม่นยำมาก พ่อเป็นอิสระจากความกังวล ผู้นี้จะมี ความกังวลบางอย่างแน่นอน เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกเท่านั้นที่ลูกจะอยู่อย่างไร้กังวล จนกระทั่งเวลานั้น บางสิ่งจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมีโยคะที่ดีมาก เวลานั้นบาบากำลังเน้นโยคะ เกี่ยวกับสิ่งนี้ที่ลูกพูดว่าลูกลืมหืมแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบายว่า ลูกลืมหืมพ่อ ผู้ที่ให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่ลูก! พ่อรู้ว่าใครมีความรู้และใครไม่มี ดวงวิญญาณที่มีความรู้ไม่เคยถูกซ่อนเร้น พวกเขาจะให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น, ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้พ่ายแพ้ในขณะที่ชกอยู่กับมายา อย่าเพียงแค่นั่งเฉยๆและหย่อนยานในความเพียรพยายาม มีความกล้าหาญและทำงานรับใช้
2. ละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นอย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด เพื่อที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงของพ่อ อย่างกลายเป็นทาสสำหรับผู้มีร่างกายใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกสัมผัสกับคุณสมบัติพิเศษของความพอใจในการทำงานรับใช้ตามศรัทธาและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ
ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้อะไร ไม่ว่านักเรียนจะมาหรือไม่ เพียงแค่อุบัติอย่างพอใจกับตนเองเท่านั้น จงมีศรัทธาว่า ถ้าฉันอยู่อย่างพอใจ ศาสน์นั้นจะได้ผลอย่างแน่นอน ดังนั้นอย่าได้เป็นทุกข์ หากจำนวนนักเรียนไม่เพิ่มขึ้น ก็ไม่เป็นไร อย่างน้อยมันก็สะสมไว้ในบัญชีของลูก และพวกเขาก็จะได้รับศาสน์นั้น หากลูกเองมีความพอใจ ค่าใช้จ่ายก็คุ้มค่า ลูกดำเนินงานตามศรัทธาและการเชื่อฟังศรัทธาจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ให้พลังแก่ดวงวิญญาณที่อ่อนแอและลูกจะได้รับพรจากพวกเขา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พลังโยคะนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในดาบของความรู้ เพราะเมื่อมันจะสามารถมีชัยชนะได้ เมื่อมีพลังโยคะในความรู้นี้ จะมีผลกระทบต่อผู้คนอย่างแน่นอน
- คำถาม:** ลูกคือผู้นำศาสนของพระเจ้า ลูกต้องให้ศาสนใดแก่ทั้งโลก?
- คำตอบ:** คำตอบ: ให้ศาสนแก่ทั้งโลกว่าพระเจ้าได้พูดไว้ว่า ลูกทั้งหมดต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง จดจำฉัน พ่อของลูกและภาระของบาปบนศีรษะของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกจะกลับ มาบริสุทธิ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เพียงลูกที่อยู่อย่างสำราญตรวจสอบตนเองเท่านั้นที่จะ สามารถให้ศาสนนี้แก่ทุกคนได้

โอมชานติ พ่อได้อธิบายแล้วว่าไม่มีมนุษย์คนใด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งหรือผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งนั้นอยู่ในยุคทองและผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจนั้น อยู่ในยุคเหล็ก เหตุนี้เองบาบาจึงได้ให้เขียนว่า ลูกเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งหรือเป็นผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ? ลูกนั้นเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก? สิ่งเหล่านี้ยากมากสำหรับผู้คนที่จะเข้าใจ ลูกสามารถอธิบายภาพมันได้เป็นอย่างดี ลูก ฐนของความรู้ของลูกนั้นดีมาก แต่สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องมีพลัง เช่นเดียวกับที่ดาบมีพละกำลัง ดาบบางอันก็มีความคมมาก ดาบของกูรูโกบินท์ซึ่งคนนั้นถูกส่งไปยังต่างแดน พวกเขาได้นำดาบนั้นไปทั่ว พวกเขาเก็บดาบนั้นไว้อย่างสะอาดมาก ดาบ บางอันมีราคาแค่สองไพซาเท่านั้น ดาบที่มีพลังจะมีความคมมาก ดาบเหล่านั้นมีราคาแพงมาก สิ่งนี้ก็เหมือนกับลูกๆ บาง คนก็มีความรู้มากมายแต่พวกเขาขาดพลังโยคะ ผู้ที่ยากจนและอยู่ในบ่วงพันธะก็จดจำชีพบาบาอย่างมาก พวกเขาขาด ความรู้แต่มีพลังโยคะมากมาย พวกเขา กำลังจะกลับมาสโตะประธานจากโตโมประธาน มีการแสดงตัวอย่างของอรชุนและบิล บิลมีทักษะการยิงธนูมากกว่าอรชุน อรชุนหมายถึงผู้ที่อยู่ที่บ้านและรับฟังทุกวัน ผู้ที่อยู่ภายนอกนั้นได้กลายเป็นผู้ที่ฉลาด กว่า พวกเขาถ่มลงเบื้องหน้าของผู้ที่มีความรู้ที่มีพลังนั้น สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นโชคชะตา เมื่อใครบางคนล้มเหลวหรือ ล้มละลายพวกเขาก็ประณามโชคชะตา พร้อมกับความรู้ พลังโยคะนั้นเป็นที่จำเป็นด้วยเช่นกัน หากไม่มีพลังนั้น ลูกก็จะ เป็นเหมือนกับผู้ที่มีความรู้แต่ขาดพลัง ลูกๆ เองก็รู้สึกเช่นนั้นด้วย บางคนก็รักสามีของพวกเขาและบางคนก็รักคนอื่น พวกเขาฉลาดมากในเรื่องของความรู้แต่พวกเขามีความขัดแย้งมากมายอยู่ในภายใน ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างธรรมดาอย่างแท้จริง ใน ขณะที่ยังมองเห็นทุกสิ่ง ให้เป็นราวกับว่าลูกไม่ได้เห็นสิ่งใด ลูกรักพ่อผู้เดียวเท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า ให้มือของลูก ทำงานและหัวใจของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ขณะที่กำลังทำงานในสำนักงานของลูก ให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูก คือดวงวิญญาณ พ่อได้ออกคำสั่งแล้วว่า เฝ้าแต่จดจำพ่อ ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน, ในขณะที่ทำงาน ของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่จดจำเทพผู้เป็นที่รักพิเศษองค์ใดองค์หนึ่งของพวกเขา เหล่านั้นเป็นรูปบูชาที่ทำจากหิน รูป บูชาเหล่านั้นไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในภายใน ลักษณะและนารายณ์ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน พวกเขาที่เป็นรูปบูชา ที่เป็นหินด้วย ถามพวกเขาว่า ดวงวิญญาณของรูปบูชาเหล่านั้นอยู่ที่ใด? เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นพร้อมกับรูปและ นามอย่างแน่นอน ด้วยพลังของโยคะเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาเป็นเทพที่บริสุทธิ์ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ด้วยเช่นกัน ประการที่สองพ่ออธิบายว่า มหาสมุทรแห่งความรู้และคงคาแห่งความรู้คงอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริ มงคลที่สุดนี้เท่านั้น ทั้งสองคงอยู่ในเวลาเดียวกันเท่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้มาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ของวงจรเท่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แน่แน่นอนท่านต้องการร่างกายเพื่อที่ ท่านจะสามารถพูดได้ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของน้ำ ลูกได้รับความรู้ในในยุคบรรจบพบกัน ที่เหลือทั้งหมดมีความเลื่อมใส ศรัทธา ผู้คนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธากราบไหว้แม้กระทั่งน้ำในแม่น้ำคงคา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระ ให้บริสุทธิ์ ท่านมาเพียงครั้งเดียวเมื่อโลกเก่าต้องเปลี่ยนแปลง ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาเพื่อที่จะสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ ใครบางคนได้ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะเขียนลงไปเพื่อที่ผู้คนจะสามารถ เข้าใจว่าเพียงชีวิตเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อท่านมาลูกๆ ของท่านผู้ที่กลายเป็น บราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारก็ซึมซับความรู้และกลายเป็นคงคาแห่งความรู้ มีคงคาแห่งความรู้มากมายที่ถ่ายทอดความ รู้อย่างต่อเนื่อง เพียงพวกเขาเท่านั้นที่สามารถแสดงให้เห็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถกลับ มาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบน้ำ ความรู้คงอยู่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ลูกต้องมีวิธีที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกจำเป็นต้องมีการ สำราญตรวจสอบตนเองอย่างมาก ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในเวลานี้ลูกจะพูด

ว่าลูกเป็นผู้ที่ทำความเพียรพยายาม ด้วยการจดจำพอ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและแล้วสงครามก็จะเริ่มขึ้น ซึ่งก่อนเวลานั้นทุกคนควรจะได้รับสาส์นแล้ว เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ให้สาส์น พระเจ้าเรียกว่าเป็นผู้นำสาส์น ลูกทำให้สาส์นนี้สามารถไปถึงทุกคนได้ นั่นคือ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และพ่อสัญญาว่าบาปของชาติแล้วชาติเล่าของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อหนึ่งนี่และบอกสิ่งนี้แก่ลูกผ่านปากของบราห์มา คงคาที่เป็นน้ำจะอธิบายอะไรได้? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูกที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองลูกเคยมั่งคั่งและรุ่งเรืองอย่างยิ่งเวลานี้ลูกได้กลับมาไม่มีความสุขและยากจนข้นแค้น นี่คือการประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด รูปภาพเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจะต้องถูกสร้างขึ้นมาจากด้วยเช่นกัน การศึกษาคัมภีร์และการกราบไหว้บูชาคือความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด พ่อไม่ได้สอนคัมภีร์ ฯลฯ แก่ลูก พ่อให้ความรู้แก่ลูกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายไม่บริสุทธิ์ เวลานี้จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นเทพ ความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างกายของลูกและความสัมพันธ์เก่าทั้งหมดของลูกจะต้องจบสิ้น ลูกเคยร้องเพลง เมื่อท่านมานั้นจะไม่รับฟังใครอื่น ฉันจะมีทุกความสัมพันธ์กับท่านผู้เดียวเท่านั้นและฉันจะลืมผู้ที่มีร่างกายทั้งหมด เวลานี้พ่อกำลังเตือนลูกถึงสัญญาของลูก พ่อพูดว่า ด้วยการมีโยคะกับพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกทั้งหมดจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก พร้อมกันกับราชา ปวงประชาก็ต้องถูกสร้างขึ้นมาจากด้วยเช่นกัน ราชาที่ต้องการสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก หากลูกไม่อยู่ในโยคะอย่างดี หากลูกไม่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร? ในบ้านมีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง พ่อเขียนว่า เป็นเพราะลูกมีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในบ้านของลูก จึงทำให้ความรู้ไม่คงอยู่ บาบากล่าวว่า ทั้งสามและภรรยานั้นไปด้วยกันได้ดีหรือไม่? พฤติกรรมของลูกต้องดีมาก ไม่ควรจะมีร่องรอยของความโกรธแค้นน้อยนิดที่สุด เวลานี้มีความปั่นป่วนและความไม่สงบมากมายในโลก หากลูกบางคนนั้นฉลาดขึ้นในความรู้และโยคะแล้วผู้อื่นก็จะเริ่มจดจำบาปามากยิ่งขึ้นด้วย ลูกจะพัฒนาการฝึกฝนที่ดีมากของสิ่งนี้และสติปัญญาของลูกจะกลับมากว้างใหญ่และไม่มีขีดจำกัด บาบามีชอบภาพเล็กๆ มากนัก ภาพทั้งหมดควรมีขนาดใหญ่ วางภาพเหล่านั้นไว้ด้านนอกในสถานที่หลัก เช่นเดียวกันกับที่พวกเขาไปสเตอร์ขนาดใหญ่สำหรับภาพยนตร์ ฯลฯ ทำรูปภาพที่ดีมากเพื่อที่ภาพเหล่านั้นจะไม่ถูกทำลาย ทำภาพของบันไดที่ใหญ่มากและวางไว้ในสถานที่ที่สายตาของทุกคนจะมองเห็น ใช้การทาสีที่ทนทานเช่นนั้นที่จะไม่มีการจางหายหรือเปื่อย น้ำภาพเหล่านี้ไปไว้ในสถานที่หลักๆ หรือหากมีนิทรรศการบางแห่งภาพหลัก 2-3 ภาพก็เพียงพอแล้ว ในความเป็นจริงลูกควรทำรูปภาพของวงจรนี้ที่มีขนาดใหญ่เท่ากับกำแพง ถึงแม้ว่าจะต้องใช้ผู้ชาย 8-10 คนแบกก็ตาม และแล้วใครก็ตามที่เห็นภาพนั้นจากระยะไกลจะสามารถมองเห็นทุกอย่างได้อย่างชัดเจน ไม่มีศาสนามากมายในยุคทอง ศาสนาเหล่านั้นมาภายหลัง เริ่มแรกมีผู้คนจำนวนน้อยนิดในสวรรค์ ลูกสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดีว่าเวลานี้คือนรกหรือสวรรค์ เฝ้าแต่อธิบายแก่ใครก็ตามที่มา ขอให้มึรูปภาพขนาดใหญ่ ดูซิว่าพวกเขาได้ทำรูปปั้นของพันดาวาสที่ใหญ่โตเช่นนั้นอย่างไร ลูกเป็นพันดาวาสเช่นกัน ชีพบาบานั่นสอนลูกในยุคบรรจบพบกัน ศรีกฤษณะเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง ด้วยการอธิบายสิ่งนี้ลูกก่อตั้งอาณาจักรของลูก บางคนก็จากไปขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ในโรงเรียนเมื่อใครบางคนไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้เขาก็จากไป ที่นั่นเช่นกันมีผู้คนมากมายที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนไป แล้วพวกเขาจะไม่ไปสู่สวรรค์หรือ? พ่อเป็นนายของโลกและหากพวกเขาได้ยินแม้เพียงสองคำจากพ่อ พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปหลายคนจะรับฟัง ทั้งอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอย่างแท้จริงเช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว ลูกๆ เข้าใจว่าลูกนั้นเคยประกาศสิทธิ์และสูญเสียอาณาจักรมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง ลูกเคยเป็นเช่นเพชรและเวลานี้ได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย บาร์ตเคยเป็นเช่นเพชร เกิดอะไรขึ้นกับบาร์ตในเวลานี้? จะเป็นบาร์ตเดียวกันใช่ไหม? ยุคบรรจบพบกันนี้เรียกได้ว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด มีมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน ที่เหลือทั้งหมดนั้นตกต่ำ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด ร่างกายเหล่านั้นได้จบสิ้นลงไปแล้วและดวงวิญญาณได้กลับมามาโมประธานเมื่อพวกเขาสโตประธาน พวกเขาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาอยู่ในรูปที่มีชีวิต เวลานี้ลูกจดจำชีพบาบาในรูปที่มีชีวิต และแล้วเมื่อลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาลูกก็จะกราบไหว้บูชาหิน เวลานี้บาบากำลังอยู่ในรูปที่มีชีวิต และแล้วลูกก็จะทำสัญลักษณ์ที่เป็นหินของท่านและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในอาณาจักรของราวัน พวกเขาเป็นดวงวิญญาณเดียวกันแต่พวกเขาก็ยังคงนำร่างกายที่แตกต่างกันมาใช้อยู่เรื่อยๆ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่อลูกตกต่ำลงมา และแล้วบาบาก็มาและให้ความรู้แก่ลูกและกลางวันก็เริ่มขึ้น แล้วบราห์มินต์อมกลายเป็นเทพ ลูกจะไม่เรียกว่าเป็นเทพในเวลานี้ บราห์มาไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง บราห์มากำลังทำทาปาเชียที่นี้ ท่านเป็นมนุษย์เช่นกัน ชีพบาบานั่นเรียกว่าชีวาเท่านั้น แม้แต่ตอนที่ท่านอยู่ในร่างผู้นี้ท่านก็เรียกว่าเป็นชีวา ท่านไม่สามารถได้รับชื่ออื่นใดได้ ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้เท่านั้น ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านให้ความรู้แก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา ดังนั้นต้องมีการทำรูปภาพด้วย

ความเข้าใจอย่างมาก การเขียนข้อความบนรูปภาพนั้นก็มิประโยชน์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือมหาสมุทรที่เป็นน้ำหรือแม่น้ำที่เป็นน้ำ? หรือเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และคงคาแห่งความรู้ที่บราห์มา कुमार และบราห์มา कुमारีปรากฏออกมาจากท่าน? พอให้ความรู้แก่พวกเขาเท่านั้น ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินโดยผ่านบราห์มาแล้วก็กลายเป็นเทพ ลูกต้องแสดงรูปภาพที่ใหญ่โตมากของสัญลักษณ์ที่มีรูปแบบที่หลากหลายด้วยเช่นกัน นี่คือภาพหลัก บาบออธิบายว่า ลูกๆ ที่แสนหวานลูกต้องทำให้สติปัญญาของลูกนั้นมีอารยธรรม เมื่อบาบาเห็นว่าใครมีสายตาของอาชญากรท่านก็รู้ว่าผู้นั้นไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ แทบจะไม่มีใครเข้าใจว่าเวลาลูกดวงวิญญาณกำลังจะกลายเป็นตริกาลดาชิ ลูกนั้นโงเขลามากที่ลูกหย่าขาดจากพ่อ ลูกๆ เข้าใจว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต้องการในอาณาจักรนั้น ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่ง สาวใช้และคนรับใช้ชั้นหนึ่งนั้นก็ถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน คนรับใช้ชั้นหนึ่งนั้นจะเลี้ยงดูคุณขณะ จะมีคนรับใช้ทุกประเภท มีผู้ที่ล้างจาน ผู้ที่เลี้ยงเขา ผู้ที่ทำความสะอาดทุกสิ่ง พวกเขาจะปรากฏออกมาจากที่นี่ อันดับแรกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีอย่างแน่นอน ลูกมีความรู้สึกนั้น บาบารู้สึกจากลูกบางคนว่าถึงแม้พวกเขาจะให้มุรลืออย่างดีมากพวกเขาก็ขาดโยคะ ผู้หญิงบางคนก็ไปล้างหน้าสามีของพวกเขา เมื่อใครบางคนอยู่ในความรู้ เขาหรือเธอก็จะพูดว่า บาบอ อีกสิ่งหนึ่งนั้นไม่ลูกต้อง ลูกต้องเตือนกันและกัน นี่คือหนทางครอบครัว ผู้เป็นคู่กันจะต้องเหมาะสมกัน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง ในเวลาสุดท้ายลูกจะสัมผัสโลก ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นหงส์และคนอื่นเป็นนกกระสา บางคนมีข้อบกพร่องหนึ่งและคนอื่นก็มีข้อบกพร่องอื่น มีการชักคะเย่อ เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที โดยที่ไม่ได้จ่ายแม้แต่หนึ่งสตางค์ ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุดได้ ผู้ที่ยากจนก็เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่ดีมาก ลูกรู้ว่าใครที่มามีเมเปลา ผู้ที่นำผู้คนมามากมายวันนี้ก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้ว ในขณะที่คนจนนั้นกำลังจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเติมดาบของความรู้ด้วยพลังโยคะ ขณะที่ทำทุกสิ่งจงอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและฝึกฝน นั่นคือดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณได้รับคำสั่งของพ่อแล้วให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของลูก

2. ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเตือนกันและกัน กลายเป็นหงส์และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ขจัดร่องรอยของความโกรธใดก็ตาม ทำให้สติปัญญาของลูกนั้นมีอารยธรรม

พร: พร: ขอให้ลูกปราศจากร่างและไม่มีสำนึกรู้ของการทำสิ่งใดแต่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางโดยการทำให้อวัยวะของร่างกายของลูกกระทำ (act) เข้าไปในร่างกายของลูกเมื่อลูกต้องการและกลับมาปราศจากร่างเมื่อลูกต้องการ เมื่อต้องมีการกระทำ จงรับการคำจูนของอวัยวะทางร่างกายของลูก แต่อย่าลืมว่าเป็นลูกดวงวิญญาณที่กำลังใช้การคำจูนของร่างกายเพื่อทำให้ทุกสิ่งเกิดขึ้น เช่นที่ลูกมีผู้อื่นทำบางสิ่งให้ลูก และ ลูกกับผู้อื่นแยกจากกัน ในทำนองเดียวกัน เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและทำให้อวัยวะทางร่างกายของลูกมีการกระทำ และลูกจะกลับมาปราศจากร่างและไม่มีสำนึกรู้ของการทำสิ่งใด ขณะที่ทำสิ่งใด ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่างเป็นเวลาหนึ่งหรือสองนาทีกในระหว่างนั้น และลูกจะได้รับการช่วยเหลืออันมากมายในช่วงเวลาสุดท้าย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิโลก กลายเป็นผู้ที่ให้กระแสนพลังแก่โลก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะตายขณะที่มีชีวิตขณะที่อยู่ในร่างกาย จงฝึกฝน “ฉันคือดวงวิญญาณและอีกผู้หนึ่งนั้นคือดวงวิญญาณเช่นกัน” ความผูกพันยึดมั่นจะถูกตัดขาดไปด้วยการฝึกฝนนี้
- คำถาม:** อะไรคือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของผู้ที่ไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น?
- คำตอบ:** การตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อผู้ที่มีร่างกายทั้งหมด และมีสำนึกของความเป็นพี่น้องเสมอคือจุดหมายปลายทางสูงสุด เพียงผู้ที่ฝึกฝนการอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ หากลูกไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะเฝ้าแต่ติดกับที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นในร่างกายของลูกเองหรือในร่างกายของเพื่อนฝูงและญาติมิตร ลูกจะชอบบางสิ่งของผู้อื่นหรือลูกจะชอบร่างกายของใครบางคน ผู้ที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงสุดนั้นไม่สามารถรักร่างกายที่มีตัวตนได้ สำนึกรู้ของร่างกายของเขาจะถูกตัดขาดไปแล้ว

โอมซานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิตว่า ดูลิ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง เวลานี้พ่อจะมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับพ่ออย่างไร? พ่อไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า พ่อไม่มีตัวตนและพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง นั่นคือ เพื่อทำให้ลูกไม่มีตัวตนและเพื่อสอนลูกถึงวิธีที่จะตายในขณะที่มีชีวิต พ่อพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน พ่อไม่มีสำนึกของร่างกายนี้ขณะที่อยู่ในร่างกาย พ่อไม่ได้มีสำนึกของร่างกายนั้น ร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของพ่อ ลูกต้องขจัดสำนึกของร่างกายออกไปด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้านกับพ่อ เช่นที่พ่อได้ยืมร่างกายนี้มาใช้ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณยืมร่างกายมาเพื่อเล่นบทบาทของเขาด้วยเช่นกัน ลูกได้ใช้ร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ แม้ว่าพ่อจะมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้ พ่อก็ยังคงละวาง นั่นคือ พ่อได้ตายจากร่างนี้ การละร่างกายของลูกเรียกได้ว่าเป็นการตาย ลูกเช่นกันต้องตายในขณะที่มีชีวิตจากร่างกายของลูก พ่อคือดวงวิญญาณและลูกคือดวงวิญญาณเช่นกัน ลูกต้องการกลับไปกับพ่อหรือลูกยังต้องการนั่งอยู่ที่นี้? ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่า เช่นที่พ่อนั้นปราศจากร่าง ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองปราศจากร่างเช่นกันในขณะที่มีชีวิต เวลานี้เราต้องกลับไปกับบาบา เช่นที่, นี่คือร่างเก่าของบาบา ดังนั้น ลูกดวงวิญญาณมีร่างเก่าด้วยเช่นกัน ลูกต้องละทิ้งรองเท้าเก่า เช่นที่พ่อไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดกับผู้อื่น ดังนั้น ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากรองเท้าเก่าเหล่านั้นเช่นกัน ลูกมีนิสัยของความผูกพันยึดมั่น พ่อไม่มีนิสัยนั้น พ่อตายแล้วขณะที่มีชีวิต ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิตเช่นกัน หากลูกต้องการกลับบ้านกับพ่อแล้วจงฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกมีสำนึกของร่างกายอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! แม้กระทั่งเมื่อร่างกายมีโรคภัย ดวงวิญญาณก็ไม่ได้ทิ้งร่างกายนั้นไว้ตามลำพัง ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกกับร่างนั้น เราต้องกลับบ้านกับบาบาอย่างแน่นอน ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองแยกจากร่างกายเหล่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าการตายขณะที่มีชีวิต เพียงจดจำบ้านของลูก ลูกได้มีชีวิตอยู่ในร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่า และเหตุนี้เองลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต พ่อเข้ามาในผู้อื่นชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้นขณะที่เคลื่อนไหวจงพิจารณาว่าตนเองได้ตายไปแล้ว นั่นคือด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จะไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับผู้มีร่างกายใดๆ โดยทั่วไปแล้วทุกคนมีความผูกพันยึดมั่นต่อใครคนใดคนหนึ่งและพวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้เห็นบุคคลนั้น ลูกควรขจัดการจดจำระลึกถึงผู้มีร่างกายออกไปอย่างสิ้นเชิง เพราะจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ขณะที่รับประทานและดื่ม มันควรจะเป็นราวกับว่าลูกไม่อยู่ในร่างกายนั้น ลูกต้องทำให้สภาพนั้นมั่นคง เพราะเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถเข้ามาสู่ลูกประคำของเพชรพลอยทั้งแปด ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงโดยปราศจากการเพียรพยายามตรากตรำที่ลูกมีชีวิต ลูกควรพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น เช่นที่บาบากำลังนั่งในผู้อื่นชั่วคราว ในทำนองเดียวกันเวลานี้เราต้องกลับบ้านเช่นกัน เช่นที่บาบาไม่มีความผูกพันยึดมั่น ในทำนองเดียวกันเราก็ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นเช่นกัน พ่อต้องนั่งในร่างนี้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้มีร่างกาย “ผู้นี้ดีมาก เธออ่อนหวานมาก” สติปัญญาของดวงวิญญาณลูกดึงไปที่นั่น พ่อพูดว่าอย่ามองดูร่างกาย มองดูดวงวิญญาณ ด้วยการมองดูร่างกาย ลูกก็ติดกับ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกมีความผูกพันยึดมั่นมาชาติแล้วชาติเล่าด้วยเช่นกัน บาบาไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ และเหตุนี้เองพ่อจึงมาเพื่อสอนลูก พ่อตัวท่านเองพูดว่า พ่อไม่ได้ติดกับในร่างกายนี้ ลูกติดกับในร่างนี้ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูก เวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงแล้ว ดังนั้นเวลานี้จงขจัดสำนึกที่เป็นร่างของลูกออกไป ด้วยการไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็เฝ้าแต่ติดกับอยู่ที่ใดที่หนึ่ง หากลูกชอบบางสิ่งหรือบางคน หรือหากลูกชอบร่างกายของผู้อื่น ลูกจะเฝ้าแต่จดจำผู้นั้นแม้กระทั่งขณะที่อยู่ที่บ้าน หากมีความรักต่อร่างกาย

ลูกก็จะพ่ายแพ้ บางคนเสียหายอย่างมากในลักษณะนี้ พ่อพูดว่าตัดความสัมพันธ์ของสามิและภรรยาและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้นั้นคือดวงวิญญาณและนั่นคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จิตสำนึกของร่างกายจะถูกขจัดออกไปเรื่อยๆ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกสามารถไตร่ตรองเรื่องนี้ได้ดีมาก ลูกไม่สามารถกระโดดด้วยความกระตือรือร้นโดยปราศจากการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ควรมั่นคงที่ลูกต้องกลับไปกับพ่ออย่างแน่นอน สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว และต้องเริ่มต้นอีกครั้ง หากลูกไม่ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากร่างเก่าออกไป ลูกจะติดกับไม่ไว้ในร่างกายของลูกเองหรือในร่างของเพื่อนฝูงและญาติมิตร ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับผู้ใด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ฉันดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาค้างคาวจร เมื่อลูกพูดว่า “โอ้ พระผู้!” ขวาลิงก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกไม่สามารถพูดว่า “โอ้ พระผู้” กับผู้ที่มีร่างกาย ทุกคนไปที่วัดชีวาและกราบไหว้บูชาท่าน ด้วยการพิจารณาว่าท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด นั่นคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เริ่มแรกความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นความเลื่อมใสศรัทธาของเพียงผู้เดียว แล้วสิ่งนั้นก็กลับมามีสิ่งเจือปนเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า หากลูกต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงแล้วจงฝึกฝนสิ่งนี้ ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกาย แม้กระทั่งชั้นยาสีก็ละทิ้งกิเลส ก่อนหน้านั้น พวกเขาดูเหมือนโศกเศร้า แต่แม้กระทั่งพวกเขาก็กลับมามีโศกเศร้าในเวลานี้ ดวงวิญญาณที่โศกเศร้ามีแรงดึงดูดที่ดึงดูดดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามา เพราะดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาเกิดใหม่ เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นบริสุทธิ์ พวกเขาจึงดึงดูดผู้อื่นและผู้คนมากมายก็กลายเป็นสาวกของเขา ยิ่งพวกเขามีพลังของความบริสุทธิ์มากเท่าใด พวกเขาจึงมีสาวกมากเท่านั้น พ่อที่มีความบริสุทธิ์เสมอและแผ่ตัว ท่านมีถึงสองเท่า แต่พลังกำลังทั้งหมดเป็นของผู้เดียวนั้น ไม่ใช่ของผู้นี้(บราห์มา) เป็นผู้เดียวนั้น ไม่ใช่บราห์มานี้ที่ดึงดูดลูกในตอนเริ่มต้น เพราะผู้เดียวนั้นบริสุทธิ์เสมอ ลูกไม่ได้วิ่งตามผู้นี้ ผู้นี้พูดว่า ฉันอยู่ในหนทางครอบครัวยิ่งมากที่สุดถึง 84 ชาติเกิด ผู้นี้ไม่สามารถดึงดูด พ่อพูดว่าพ่อดึงดูด แม้ว่าชั้นยาสีจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก็ไม่มีพวกเขาคอนไหนที่จะบริสุทธิ์เท่ากับพ่อ พวกเขาถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและบอกลูกถึงสาระของพระเวทย์ และคัมภีร์ทั้งหมด พวกเขาได้แสดงให้เห็นรูปภาพของบราห์มาปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุ แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นคัมภีร์ในมือของบราห์มา เวลานี้วิษณุจะไม่บอกความลับของคัมภีร์ผ่านบราห์มาแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าวิษณุเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า พ่อพูดกับลูกผ่านบราห์มานี้ พ่อไม่ได้พูดกับลูกผ่านวิษณุ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างบราห์มาและวิษณุ บราห์มากลายเป็นวิษณุ และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด ก็มีการบรรจบพบกันนี้ นี่คือการสิ่งใหม่ เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น และต้องมีการอธิบาย เวลานี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ต้องตายขณะที่มีชีวิต ลูกกำลังมีชีวิตอยู่ในร่างนั้นใช่ไหม? ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ แล้วลูกจะกลับบ้านกับบาบา ลูกจะไม่พาร่างนั้น ฯลฯ ไปกับลูก เวลานี้ บาบาได้มาแล้ว ดังนั้น โยกย้ายทุกอย่างไปสู่โลกใหม่ ผู้คนให้ท่านและทำบุญเพื่อที่ได้รับบางสิ่งในชาติเกิดถัดไปของเขา ลูกจะได้รับทุกสิ่งในโลกใหม่ด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่ทำสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะทำสิ่งนี้ จะไม่มีสิ่งใดมากกว่าหรือน้อยกว่า ลูกจะเฝ้าดูต่อไปอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใด ถึงกระนั้นก็ตาม พ่ออธิบายว่า ลูกจะต้องไม่มีความหยิ่งยโสใดๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้ทำ ฉันดวงวิญญาณจะละร่างนี้และกลับบ้าน แล้วฉันจะไปสู่โลกใหม่และรับร่างใหม่ มีการจดจำว่า รามไปแล้วและราวันไปแล้ว ครอบครัวยุคก่อนหน้านั้นใหญ่โตมาก ลูกเป็นเพียงกำมือเดียวเท่านั้น ทั้งหมดนี้คือชุมชนของราวัน ชุมชนของรามของลูกจะเล็กมาก เพียงเก้าแสนเท่านั้น ลูกคือดวงดาวของโลก แม่พ่อและลูกๆ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า พยายามที่จะตายขณะที่มีชีวิต เมื่อมองเห็นบางคน หากมันเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าบุคคลนั้นดีมากและเธออธิบายด้วยความอ่อนหวานมาก นั่นคือการจู่โจมจากมายาเช่นกัน มายาล่อลวงลูก หากไม่ได้อยู่ในโชคของผู้คน มายาก็เข้ามาอยู่เบื้องหน้าเขา ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่เขามากมายเพียงใดก็ตาม เขารู้สึกโกรธ เขาจะไม่เข้าใจว่าสำนักที่เป็นร่างที่ทำให้เขาทำเช่นนั้น หากลูกพยายามที่จะอธิบายอีก เขาก็จะหยุดลง ดังนั้น ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก หากว่าหัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครบางคน อย่าได้ถามเลย? ลูกคลั่งไคล้ไปแล้ว มายาทำให้ลูกสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เอง พ่อพูดว่า อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร นั่นคือดวงวิญญาณ และฉันต้องรักพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างเท่านั้น นี่คือการเพียรพยายามเดียวเท่านั้น อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกเฝ้าแต่จดจำผู้ที่ให้ความรู้กับลูก ที่เขื่อนั้นอ่อนหวานมากและอธิบายได้ดีมาก โอ! แต่เป็นเพราะความรู้ที่แสนหวาน เป็นดวงวิญญาณที่อ่อนหวาน ร่างกายไม่ได้อ่อนหวาน เป็นดวงวิญญาณที่พูด อย่าบ้าคลั่งกับร่างกาย ทุกวันนี้มีสิ่งนี้มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “แม่! แม่! (Ma, Ma)” ต่อนั่นนมัยมา(เป็นกुरुที่เป็นผู้หญิงชื่ออันนมัยมา) ขณะที่พวกเขาจดจำเธอ อัจชะ พ่ออยู่ที่ใด? ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อหรือแม่? แม่ได้รับเงินมาจากไหน? ไม่มีบาปใดของลูกที่จะถูกตัดไปด้วยการพูดว่า “แม่

แม่ (Ma Ma)” พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้ติดกับในรูปและนามหรือมีการกระทำบาปมากขึ้น เพราะลูกไม่เชื่อฟังพ่อ ลูกมากมายได้ลืมพ่อ พ่ออธิบายว่า พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป ดังนั้น พ่อจะพาลูกกลับไปอย่างแน่นอน ดังนั้นจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้จดจำผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตาม ลูกจะทำได้โดยอย่างไรโดยปราศจากพ่อ? พ่อไม่ได้บอกลูกให้จดจำ มา! พ่อบอกลูก ให้จดจำพ่อ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทำตามการกำหนดของพ่อ ลูกต้องเฝ้าแต่อธิบายให้แก่ผู้อื่นตามการกำหนดของพ่อ ลูกไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น ของฉันคือพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น บาบ! ฉันจะอุทิศตนแก่ท่านเท่านั้น ลูกต้องอุทิศตนเองแก่ข้าพเจ้าผู้เดียว ลูกต้องละทิ้งการจดจำคนอื่น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่จดจำผู้คนมากมาย ที่นี้ลูกมีข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ถึงกระนั้นก็ตาม บางคนทำตามการกำหนดของเขาเอง และดังนั้น พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เช่นไร? พวกเขากลับมาสับสนว่า ฉันจะจดจำจุดได้อย่างไร? โอ แต่ลูกจดจำว่าลูกคือดวงวิญญาณ ใช่มั้ย? ดวงวิญญาณคือจุด พ่อของลูกคือจุดด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกจากพ่อ แม่ (กुरुทุงชื่ออันนดมัย) ยังคงเป็นผู้ที่มีร่างกาย ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากผู้เดียวที่ปราศจากร่าง ดังนั้น จงละทิ้งทุกสิ่งและเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะจับสันดานใจของร่างกาย ขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ฝึกฝนการตายจากร่างกายของลูก กลับมาละวางฉันไม่ได้อยู่ในร่างกาย เพียงแค่มองดูดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง
2. ลูกต้องไม่คลั่งไคล้กับร่างกายของใคร มีความรักต่อพ่อที่ปราศจากร่างผู้เดียว เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยคี และได้รับพรโดยการรักษาสมดุลของการทำงานรับใช้และทำความเพียรพยายามกับตนเอง
คาร์มา โยคีคือผู้ที่สมมูลของโยคะขณะที่มีการกระทำ งานรับใช้หมายถึง มีการกระทำ และ การทำความเพียรพยายามกับตนเองหมายถึงการเป็นโยคยูกต์ เพื่อที่จะรักษาสมดุลของทั้งสองนี้ เพียงจดจำคำพูดหนึ่งที่ว่า “ พ่อคือ คารวันฮาร์” และ “ฉัน ดวงวิญญาณนี้คือ คารวันฮาร์” (ผู้เดียวที่ดลใจ และ ผู้ที่ทำ) คำพูดนี้จะสามารถทำให้ลูกรักษาสมดุลที่ดีมากและลูกจะได้รับพรจากทุกคน เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นคารวันฮาร์ แทนการพิจารณาตนเองว่าเป็นคารวันฮาร์ ก็จะไม่สมมูล และมายาก็คือโอกาสของเธอ

คติพจน์: เพื่อที่จะทำงานรับใช้ของการพาผู้อื่นไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการแวมมอง เฝ้าแต่หลอมรวมบัณฑิตาไว้ในดวงตาของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานเก็บชาร์ทของลูกแล้วลูกจะสามารถบอกได้ว่าลูกกำลังก้าวไปข้างหน้าหรือถอยหลัง สำนึกที่เป็นร่างจะทำให้ลูกถอยหลังในขณะที่สภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างดวงวิญญาณที่มาในตอนต้นยุคทองและดวงวิญญาณที่มาภายหลัง?
- คำตอบ:** ดวงวิญญาณที่มาในตอนต้นปรารถนาความสุขเพราะศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองคือศาสนาที่ให้ความสุขมากมาย ดวงวิญญาณที่มาภายหลังจะไม่รู้แม้กระทั่งวิธีการที่จะร้องขอความสุข พวกเขาจะร้องขอความสงบเท่านั้น แต่ละดวงวิญญาณได้รับมรดกของความสงบและความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

โอม ซานติ พระเจ้าพูด เมื่อลูกพูดคำว่า "พระเจ้าพูด" ศรีภรรยาไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกๆ เพียงชีบบาบเท่านั้นที่เข้ามาในสติปัญญาของลูก สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อเพราะลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อเท่านั้น ลูกจะไม่พูดว่าลูกคือสาวกของชีบบาบ ไม่เลย ลูกคือลูกๆของชีบบาบ คิดว่าตนเองเป็นลูกเสมอ ไม่มีใครอื่นรู้ว่าท่านเป็นพ่อ,ครูและครูด้วยเช่นกัน มีลูกๆ มากมายที่ลืมสิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกจะจดจำสิ่งนี้ได้เป็นอย่างมากนั้นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ ลูกลืมบาบาแล้วลูกก็จดจำความสัมพันธ์ทางโลกของร่างกายของลูก ในความเป็นจริงทุกคนควรจะถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของลูก ควรจะมีการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกพูดว่า "ท่านคือแม่และพ่อ" หากลูกจดจำคนอื่นก็จะไม่สามารถพูดได้ว่าลูกกำลังจะไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างก็มีแต่ความตกต่ำเท่านั้น เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็เป็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกเฝ้าแต่ขึ้นและลงตลอดเวลา บางครั้งลูกก้าวไปข้างหน้าและบางครั้งลูกก็ถอยหลัง หลายคนกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองบาบาพูดเสมอว่า เก็บชาร์ทของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถบอกได้ว่าลูกกำลังก้าวหน้าหรือถอยหลัง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ลูกเฝ้าแต่ขึ้นลง ขณะที่กำลังเคลื่อนไปพวกเขาก็กลับมาเหน็ดเหนื่อยและร้องเรียกหา บาบา สิ่งนี้เกิดขึ้น! ฉันลืมที่จะจดจำท่าน เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ถอยหลัง ลูกจะเฝ้าแต่ทำบาปไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งอยู่เรื่อยๆ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นด้วยการจดจำระลึกถึงและเหตุนี้เองคำว่า "โยคะ" จึงเป็นที่รู้จักกันอย่างดี วิชาของความรู้ที่ง่ายมาก มีลูกๆ มากมายที่ไม่มีความรู้หรือโยคะ สิ่งนี้เป็นเหตุของการสูญเสียอย่างมาก ผู้คนมากมายไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็ตามลำดับกันไปในวิธีที่ลูกศึกษาเล่าเรียน เป็นเข้าใจได้จากการศึกษาของลูกที่ลูกได้รับใช้ผู้อื่นได้มากแค่ไหน ลูกต้องให้คำแนะนำของชีบบาบแก่ทุกคน ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้น คนหลักคือแม่,พ่อและลูกๆ นี่คือการครอบครัวยุคพระเจ้า สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าพวกเขาเป็นลูกของชีบบาบและพวกเขาต้องประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากท่าน ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและนั่นคือชีบบาบที่ไม่มีตัวตน ให้คำแนะนำของท่านในลักษณะนี้ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากท่านได้อย่างไร? ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้น พ่อบอกลูกซ้ำๆ ว่า

มานมานะบาป! จดจำพ่อ! ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ในความเป็นจริงไม่ใช่ทุกคนรู้จักภรรยาเช่นกัน ผู้ที่มีมงกุฏบนนกกางจะมานี่ได้อย่างไร? นี่คือการรู้ที่สูงส่งมาก แนนอนที่จะมีความยากลำบากบางอย่างในความรู้ที่สูงส่ง สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ที่ง่ายตายด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ยากตายที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เหตุใดลูกๆบางคนจึงคิดว่าเป็นสิ่งที่ยาก? เพราะพวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ บาบาได้บอกลูกๆ แล้วถึงความลับของการตกต่ำและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ทั้งหมดกำลังเข้าสู่ความตกต่ำ การกำหนดของมนุษย์นำลูกไปสู่ความตกต่ำ ในขณะที่การกำหนดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า เหตุนี้เองบาบาจึงได้ทำรูปภาพแสดงถึงความแตกต่าง มนุษย์แต่ละคนสามารถถามตนเองว่าเขาเป็นชวานรหรือชาวสวรรค์ ไม่ได้เป็นยุคทองในเวลานี้ แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาคิดว่ายุคทองนั้นเป็นจินตนาการ มีการกำหนดนับไม่ถ้วน มีการตกต่ำด้วยการกำหนดนับไม่ถ้วนนั้น มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยการกำหนดของผู้เดียว นี่คือการคิดที่ดีมาก มนุษย์พามนุษย์ไปสู่ความตกต่ำ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ดังนั้นลูกพูดคำพูดที่บริสุทธิ์เมื่อลูกพูดสิ่งนี้ ลูกร้องสรรเสริญพ่อ ท่านคือพ่อของทุกคนและท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วหลายต่อหลายครั้ง บอกพวกเขา

ว่า คุณนาคัมภีร์แพ้ไปรอบๆ ในรถบรรทุกในตอนรุ่งเช้า แต่เวลานี้การสิ้นสุดของยุคเหล็กกำลังจะมาถึง พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อทำให้เราสามารถที่จะได้มาซึ่งสถานภาพนี้ ลูกต้องเพียรพยายามที่จะอธิบายนะ ลูกสามารถที่จะไปรียแผนพิบจากเครื่องบินด้วยเช่นกัน เราต้องสรรเสริญพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับทุกคน พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ดังนั้นแล้วใครพาลูกไปสู่การตกต่ำ? มีคำกล่าวว่า มีสวรรค์เป็นเวลาครึ่งวงจรมันก็มันก็เป็นเวลาครึ่งวงจรมัน อาณาจักรของราวันหมายถึงอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจที่ซึ่งลูกเฝ้าแต่ตกลงมาด้วยการทำตามการกำหนดที่ผิดๆของราวัน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น และพวกเรา กำลังจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพ่อ ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน หากหงส์และนกกระสาอยู่ด้วยกันความผูกพันยึดมั่นจะขจัดออกไปได้อย่างไร? ต้องมีการพิจารณาสถานการณ์แวดล้อมของแต่ละคน หากลูกมีความกล้าหาญและลูกสามารถที่จะทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของตนเอง เหตุใดลูกถึงต้องแหว่งอยู่กับความซับซ้อนมากมาย? กระเพาะนั้นไม่ได้ร้องขอมามากนัก เพียงแค่รับประทานจาปาตีสองแผ่นแล้วก็ไม่มีอะไรที่ต้องกังวล ถึงอย่างไรก็ตามลูกต้องสัญญากับตนเองว่าลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บาปทั้งหมดของลูกจะได้รับ การปลดปล่อย สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกไม่สามารถทำธุรกิจของลูก หากลูกไม่ทำธุรกิจลูกจะได้รับเงินจากที่ไหน? ลูกจะไม่ร้องขอเพื่อสิ่งใด นี่คือบ้านของลูกและลูกได้รับประทานจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบา หากลูกไม่ทำงานรับใช้และรับประทานโดยที่ไม่มีสิ่งใดเลย นั่นก็เหมือนกับการมีชีวิตอยู่กับสิ่งที่ลูกได้ร้องขอมา และแล้วลูกก็ต้องรับใช้เป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด ทุกคนอยู่ที่นั่นและที่นั่นเช่นกัน, จากราชาถึงยาก แต่ที่นั่นมีความสุขที่สม่ำเสมอ ในขณะที่นี่เป็นความทุกข์ที่เสมอ พวกเขาทั้งหมดมีตำแหน่งของตนเอง ลูกต้องมีโยคะอย่างเต็มที่กับพ่อและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องถามหัวใจของตนเองว่า ฉันทำงานรับใช้โยคะมากเพียงใด? มีคำกล่าวว่า บัญชีทั้งหมดอยู่กับพระเจ้าแล้ว ลูกเพียงแค่ต้องสังเกตการณ์อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดด้วยการมีการกระทำประเภทนั้น ลูกสามารถเข้าใจด้วยการทำตามศรัทธาที่ได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น และด้วยการไม่ทำตามศรัทธาสถานภาพของลูกก็ลดลงอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ เมื่อคนของศาสนาใดก็ตามมาหาลูกที่นิทรรศการให้บอกเขาว่า ท่านจะได้รับมรดกของความสงบและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นคือผู้ประทานความสงบ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นผู้ประทานความสงบ เวลาที่สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตจะไม่ให้ความสงบแก่ลูก พ่อพูดว่า ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกปรารถนาที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกพูดว่า ชีพบบาให้ความสงบแก่พวกเราเกิด! แล้วเหตุใดพ่อจึงจะไม่ให้เล่า? พ่อจะไม่ให้มรดกแก่ลูกๆหรือ? ลูกพูดว่า ชีพบบาให้ความสุขแก่เราเกิด ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์แล้วเหตุใดท่านถึงจะไม่ให้ความสุขแก่ลูก? หากลูกไม่จดจำท่านและไม่ร้องขอสิ่งใดจากท่าน ท่านจะให้อะไรแก่ลูก? บาบาผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกต้องการความสุขและดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกต้องไปสู่ความสุขหลังจากได้รับความสงบ ผู้ที่มาก่อนจะได้รับความสุข ผู้ที่มาภายหลังจะไม่รู้แม้กระทั่งจะร้องขอความสุขอย่างไร พวกเขาจะร้องขอการหลุดพ้นเท่านั้น ก่อนอื่นใดทุกคนจะไปสู่การหลุดพ้น ที่นั่นจะมีความสุขที่ใดๆเลย ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วก็ไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตและที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในการหลุดพ้น สิ่งนี้เรียกว่าเป็นเวลาของการสะสาง บัญชีกรรมของทุกคนจะได้รับการสะสาง แม้กระทั่งสัตว์ก็มีบัญชีกรรม สัตว์บางตัวก็อยู่กับราชา และพวกมันก็ได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดีมาก แม้กระทั่งม้าแข่งก็จะได้รับการดูแลอย่างดีมาก เพราะหากมันวิ่งเร็วก็จะนำรายได้ที่ดีมาให้ นายของมันก็จะรักมันอย่างแนบแน่น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ไม่มีการแข่งขันใดที่นั่น พวกเขาเริ่มต้นภายหลัง ทั้งหมดนี้คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลาที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละครด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นจะมีผู้คนน้อยมาก เราจะเฝ้าแต่ปกครองโลก ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้หรือไม่ ฉันนำคุณประโยชน์ให้กับผู้อื่นมากมายหรือไม่? ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้เพราะเวลานี้ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ผู้คนของโลกเฝ้าแต่รบราและทะเลาะกันเอง มองดูสิ่งที่พวกเขาเฝ้าแต่ทำเพื่อการทำลายล้าง พวกเขาทำระเบิดเช่นนั้นที่ทุกสิ่งจะกลายเป็นไฟ ไฟนั้นจะไม่ได้น้อยลงไปเลย จะไม่มีใครที่ดับไฟได้ พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำระเบิดมากมาย พวกเขาใส่แก๊สและยาพิษลงไปในระเบิดเพื่อที่จะฆ่าทุกคนทันทีที่สิ่งเหล่านั้นเข้าไปสู่อากาศ ความตายแต่อยู่เบื้องหน้า ดังนั้นพ่อพูดว่า ประกาศสิทธิในมรดกของลูกหากลูกต้องการ ทำความเพียรพยายาม อย่าได้หมกมุ่นในธุรกิจของลูกมากเกินไป ลูกต้องมีความใส่ใจมากมาย บาบาทำให้ผู้นี้เป็นอิสระ เวลาในโลกนี้สับสน ลูกๆ ต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก หัวใจของลูกนั้นมีความสุขทันทีที่ลูกเห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ของเรา แม้ว่าลูกเคยกราบไหว้บูชาพวกเขา ลูกก็รู้ว่าลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นพวกเขา เมื่อวานนี้ฉันเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาและวันนี้ฉันจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อبابามาเขาก็หยุดการกราบไหว้บูชา พ่อได้ให้นิมิตของการทำลายล้างและการก่อตั้งแก่เขา เรา กำลังจะกลายเป็นนายของโลก ทั้งหมดนี้กำลังจะลูกทำลาย แล้วเหตุใดเราจึงไม่ควรจะจดจำพ่อ

เล่า? ภายในลูกก็เฝ้าแต่ร้องสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น บาบาท่านนั้นอ่อนหวานอย่างมาก ลูกรู้ว่าพ่อของพวกเราดวงวิญญานทั้งหมดคือผู้เดียวนั้นเท่านั้นและเราได้รับมรดกของเราจากท่าน เราเคยจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เหตุนี้เองจึงมีสัญลักษณ์ของท่านด้วยเช่นกัน หากท่านไม่ทำอะไรจึงมีสัญลักษณ์ของท่าน? พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวาด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุด ผู้อื่นทั้งหมดเรียกว่ามนุษย์หรือเทพ ก่อนอื่นใดเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วศาสนาอื่นๆก็มาในภายหลัง ดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นด้วยความรักอย่างมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขานั้นตะโกนออกมาเป็นอย่างมาก พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาเฝ้าแต่สรรเสริญใครก็ตามที่มา พวกเขาไม่ได้มีการยกย่องมากมาย พวกเขาจะสรรเสริญพ่อได้อย่างไร? ท่านคือภุชณะ ท่านคือไวยาส ท่านคือผู้หนึ่ง-ผู้นี้! อย่างไรก็ตามนั้นเป็นการประณามผู้คนประณามพ่อเป็นอย่างมาก! พ่อพูดว่า ตามละครพวกเขาทั้งหมดประณามพ่อ และแล้วพ่อก็มาและยกระดับพวกเขาทั้งหมด พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ นี่คือการละเล่นของชัยชนะและการฟายแพ่ นี่คือการของ 5000 ปีที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่เล็กน้อยที่สุดในสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกความลับของละครแก่ลูก มีการกำหนดของมนุษย์มากมายที่เฝ้าแต่ปรากฏขึ้นมา ลูกไม่สามารถได้รับการกำหนดจากเหล่าเทพ ที่เหลือนั้นเป็นการกำหนดของมนุษย์ แต่ละคนเฝ้าแต่แสดงปัญญาของตนเอง ลูกต้องไม่จดจำใครอื่นอีกต่อไป ลูกดวงวิญญานควรจะจดจำแต่พ่อเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ เช่นที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำความเพียรพยายามนั้น พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธาด้วยศรัทธามากมาย เช่นที่ของพวกเขาคือความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามในหนทางของความรู้ พวกเขาทำความเพียรพยายามที่น้อยกว่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือไม่? กรุณาพูดว่า หมุนลูกบิดของลูกประจำ 100 ครั้งทุกวัน ดังนั้นพวกเขาก็ไปและนั่งในซุ้มของพวกเขามาและทำสิ่งนั้น พวกเขาใช้เวลาหลายชั่วโมงเพื่อจะหมุนลูกบิดของลูกประจำ โดยทั่วไปแล้วผู้คนจะสวดชื่อรามที่ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบานั้นอ่อนหวานที่สุด ท่านพูดว่าเพียงแต่จดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เมื่อตัวลูกเองทำสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น ไม่มีใครที่จะอ่อนหวานได้เท่ากับบาบา ลูกได้พบบาบาที่อ่อนหวานหลังจากหนึ่งวงจรดังนั้นเราไม่สามารถบอกได้ว่าเหตุใดลูกจึงลืมพ่อที่สุดแสนหวานเช่นนั้น พ่อคือผู้สร้างสวรรค์และดังนั้นลูกเช่นกันก็จะกลายเป็นนายของสวรรค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามในการที่จะขจัดสมมอกออกไป ลูกต้องจดจำพ่อ อะไรคือความยากลำบากที่ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้? บอกบาบาถึงสาเหตุที่ทำให้จดจำพ่อได้ยากเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แนนอนที่ลูกต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก แต่ลูกต้องไม่ติดกับในความซับซ้อนมากเกินไป อย่าได้มีความวิตกกังวลเช่นนั้นเกี่ยวกับธุรกิจของลูก ฯลฯ ที่ลูกลืมจดจำพ่อ
2. ละทิ้งการกำหนดของมนุษย์มากมายทั้งหมดและทำตามการกำหนดของพ่อผู้เดียว ร้องเพลงสรรเสริญพ่อผู้เดียว รักพ่อผู้เดียวนั้น ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากคนอื่นๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีความรู้ที่เต็มสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ (master knowledge-full) และอยู่อย่างปลอดภัยจากการถูกจู่โจมใดๆของ สันสการเก่าของลูกโดยการคงทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะด้วยสันสการเก่า มีอุปสรรคต่างๆในงานรับใช้ และสายใยความสัมพันธ์ สันสการดึงลูกเข้าไปหาในทางต่างๆ เมื่อลูกถูกดึงดูดไปหาใครบางคน ลูกไม่สามารถมีการวางเฉยได้ ถ้ามีแม้ร่องรอยของสันสการที่ซ่อนอยู่ พวกเขาจะกลายเป็นลูกหลานไปตามเวลา และเก็บลูกไว้ภายใต้อิทธิพลภายนอก ดังนั้นจงเป็นผู้ที่มีความรู้เต็มสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ และคงทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะเป็นอิสระจากการจู่โจมของสันสการเก่าของลูก ความสัมพันธ์ และความสับสนวุ่นวายทางวัตถุ และอยู่อย่างปลอดภัย

คติพจน์: อยู่อย่างไม่ขาดกลัวต่อมายา และถ่อมตนในความสัมพันธ์กับกันและกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นหงส์ เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นหงส์นั่นคือปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงเหมือนลักษมีและนารายณ์
- คำถาม:** วิธีที่ง่ายดายที่จะก้าวไปอย่างรวดเร็วในหนทางของความรู้คืออะไร?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะไปอย่างรวดเร็วในหนทางของความรู้นี้ จงละทิ้งความคิดอื่นๆทั้งหมดและข้อแหวะตนเองในการจดจำระลึกถึงพ่อซึ่งบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและขยะทั้งหมดถูกขจัดออกไป ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นคือพื้นฐานของสถานภาพที่สูง ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร หน้าทีของพ่อคือการเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร การทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ทำสิ่งนี้

โอม ชานติ พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆว่า ในโลกนี้บางคนเป็นหงส์และคนอื่นเป็นนกกระสา ลักษมีและนารายณ์คือหงส์และลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา ลูกจะพูดว่า “เรากำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเทพ” พ่อจะพูดว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นชุมชนของเทพและพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นหงส์ ลูกยังไม่ได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น หงส์เลือกเก็บไข่มุกและนกกระสาเก็บขยะ เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นหงส์ เหตุนี้เองเหล่าเทพจึงเรียกว่าเป็นดอกไม้และคนอื่นๆเหล่านั้นเรียกว่าเป็นหนาม ลูกนั้นเคยเป็นหงส์และเมื่อลูกลงมาลูกก็กลายเป็นนกกระสา เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเป็นหงส์และเป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเป็นนกกระสา มีอุปสรรคมากมายของมายาในการกลายเป็นหงส์ สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเพื่อทำให้ลูกตกลงมา การตกลงมาหลักๆก็เนื่องจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง นั่นคือในยุคบรรจบพบกันนี้ที่ลูกๆ ต้องเปลี่ยนเมื่อลูกกลายเป็นหงส์ก็ไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากหงส์ หงส์นั่นคือเทพที่คงอยู่ในโลกใหม่ ในโลกเก่าไม่สามารถมีหงส์แม้แต่ตัวเดียว ถึงแม้ว่าจะมีชั้นยาสีขาวเขาก็เป็นชั้นยาสีที่มืดจางกัด ลูกคือชั้นยาสีที่ไม่มีมืดจางกัด บาบาสอนการสละทิ้งที่ไม่มีมืดจางกัดแก่ลูกแล้ว ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นจะกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดเช่นเหล่าเทพ เวลานี้พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกคือผู้ที่เข้าสู่ความสุขในโลกใหม่ก่อน ไม่มีใครอื่นที่จะไปสู่โลกใหม่ ศาสนาของเทพเหล่านั้นเวลานี้ได้หายไปแล้ว เพียงในเวลาเท่านั้นที่ลูกรับฟังและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่สามารถมีใครอื่นที่เข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ ทั้งหมดนั้นเป็นการกำหนดของมนุษย์ พวกเขาทั้งหมดเกิดจากกิเลส ในยุคทองไม่มีเรื่องของกิเลส เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์ ที่นั่นทุกสิ่งเกิดขึ้นด้วยพลังโยคะ ที่นั่นมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ได้รู้ว่าที่นั่นเด็กเกิดอย่างไร นั่นเรียกว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น พวกเขาถามว่าสัตว์ ฯลฯ เกิดมาอย่างไร บอกพวกเขาว่า ที่นั่นมีเพียงพลังโยคะเท่านั้น ไม่มีเรื่องของกิเลสเลย พวกเขาปราศจากกิเลส 100% เราพูดถึงสิ่งที่ เป็นสิริมงคลเสมอ แล้วเหตุใดคุณพูดถึงสิ่งที่ไม่เป็นสิริมงคลเล่า? สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโรงค้าประเวณีและสถานที่นั้นเรียกว่าชีวาลายา (วัดของชีวา) ชีพบาบา กำลังดำเนินการก่อตั้งชีวาลายานั้น ชีพบาบานี้คือหอคอยที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาทำหอคอยที่สูงเช่นนั้นในชีวาลายา (วัดของชีวา) ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นหอคอยแห่งความสุข ท่านกำลังพาไปสู่หอคอยแห่งความสุข เหตุนี้เองลูกจึงรักบาบาอย่างมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันลูกรักชีพบาบา ผู้คนไปวัดของชีพบาบาด้วยความรักมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้ลูกๆ กำลังจะกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกยังไม่ได้กลับมาเติมเปี่ยม การสอบของลูกจะเกิดขึ้นเมื่ออาณาจักรของลูกถูกสร้างขึ้นมาอย่างเต็มที่ แล้วทุกสิ่งจะจบสิ้นลงและดวงวิญญาณจะลงมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป มีจำนวนน้อยในเวลานั้น อาณาจักรของลูกเริ่มขึ้นตั้งแต่ตอนต้น ในศาสนาอื่นๆ อาณาจักรของพวกเขาไม่ได้เริ่มขึ้นในตอนต้น ของลูกคืออาณาจักร เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ ลูกๆไปทำงานรับใช้ที่เบนารส พวกเขามีความซาบซึ้งในการอธิบายให้กับผู้อื่น อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นจะไม่สามารถเข้าใจได้มากนัก มีการจดจำกันว่าเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายพันล้านที่จะเข้าใจ แทบจะไม่มีใครกลายเป็นหงส์ หากพวกเขาไม่กลายเป็นสิ่งนี้ก็จะสัมผัสประสบการณ์ของการลงโทษมากมาย บางคนมีประสบการณ์ 95% และเปลี่ยนแปลงเพียง 5% เท่านั้น มีอันดับสูงสุดและต่ำสุด เวลานี้ไม่มีใครสามารถเรียกตนเองว่าเป็นหงส์ ลูกทั้งหมดกำลังเพียรพยายาม เมื่อความรู้มาถึงจุดสิ้นสุดสงครามก็เริ่มขึ้น ลูกต้องรับความรู้อย่างเต็มที่ สงครามนั้นจะเป็นครั้งสุดท้าย ยังไม่มีใครกลับมา 100% เวลานี้ลูกๆ ต้องทำให้ศาสนานั้นไปถึงทุกบ้าน การเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่โตจะเกิดขึ้น ทุกคนที่มีองค์กรขนาดใหญ่ของตนเองจะเริ่มปั่นป่วน บัลลังก์ของความเลื่อมใสศรัทธาจะเริ่มสั่นคลอน เวลานี้เป็นอาณาจักรของผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา เวลานี้เป็นการปกครองที่ประชาชนปกครองประชาชน และจากนั้นก็จะมี การเปลี่ยนแปลง แล้วก็จะกลายเป็นอาณาจักร

ของลักษมีและนารายณ์ ลูกจะได้รับนิมิตเรื่อยๆ ในตอนต้นหลายคนได้รับนิมิตที่อาณาจักรดำเนินไปอย่างไร
อย่างไรก็ตามผู้ที่เคยมีนิมิตเหล่านั้นไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้วในวันนี้ ในละครไม่ว่าบทบาทของแต่ละคนจะเป็นเช่นไรมัน
ก็จะดำเนินต่อไป เราจะไม่ยกย่องใครสำหรับสิ่งนี้ พ่อก็พูดเช่นกันว่า ลูกจะสรรเสริญพ่อได้อย่างไร? เป็นหน้าที่ของพ่อที่
จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสืบสุจริต หน้าที่ของครูคือการให้การศึกษาแก่ลูก เหตุใดลูกจึงยกย่องคนที่เพียงทำหน้าที่ของ
เขาเท่านั้น? บาบาสพูดว่า พ่อถูกผูกด้วยละครด้วยเช่นกัน ดังนั้นจะเป็นพลังของพ่อได้อย่างไร? นี่เป็นเพียงหน้าที่ของพ่อ
ทุกวาระในยุคนั้นบรรพบุรุษมาและชี้หนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พ่อไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่
ทำให้ลูกบริสุทธิ์ บทบาทของพ่อถูกต้องแม่นยำ พ่อไม่สามารถมาเร็วกว่านี้หรือมาช้ากว่านี้แม้กระทั่งหนึ่งวินาที พ่อเล่น
บทบาทของงานรับใช้ของพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำตรงเวลาอย่างแท้จริง ในทุกวินาทีที่ผ่านไปละครทำให้พ่อทำบางสิ่ง เป็น
สิ่งที่อยู่เหนือการควบคุมของพ่อ ไม่มีเรื่องของการสรรเสริญในสิ่งนี้ พ่อมาทุกๆ วาระ ลูกเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์
ของผู้ไม่บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้คนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะละทิ้งความอ่อนแอ
แต่ละอย่าง แม้กระทั่งหลังจากอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลานาน เมื่อลูกถูกตบตีโดยมายาขณะที่กำลังก้าวไปลูกก็ทำให้ใบหน้า
ของตนเองสกรก โลกนี้เต็มไปด้วยมโนคติ มายาศาสตร์สร้างการต่อต้านมากมาย ชี้นายาซีเองเกิดด้วยกิเลส ไม่มีใครหลอมรวม
เข้าไปในแสง ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ แต่ละดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาทของเขาก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน
ดังนั้นแสงจะสามารถหลอมรวมเข้ากับแสงได้อย่างไร? มีความคิดเห็นมากมายเท่ากับที่มีผู้คน ทั้งหมดนั้นเป็นการกำหนด
ของมนุษย์ มีการกำหนดเดียวของพระเจ้าเท่านั้น ไม่สามารถมีการกำหนดจากเหล่าเทพที่นี้ เหล่าเทพคงอยู่ในยุคทอง
ดังนั้นประเด็นต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก ผู้คนไม่รู้สิ่งใดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพระเจ้า ได้โปรด
เมตตาเกิด! พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกมีค่าอย่างมากที่ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกไม่ได้มีค่าควร
แก่การได้รับการกราบไหว้บูชาในเวลานี้ ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเราจะกลายเป็นสิ่งนี้และแล้วเราก็
จะได้รับการยกย่องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีการสร้างวัดของเราขึ้นมา ลูกรู้ว่าเหล่าของเทวสถานเกิดขึ้น
ขึ้นจากใครบางคนที่ไม่ทำตามศรัทธาของพ่อ อย่างไรก็ตามเธอช่วยทำให้โลกบริสุทธิ์ได้ในระดับหนึ่งอย่างแน่นอน นี่คือ
กองทัพ ลูกมีประสบการณ์ของการลงโทษ ฯลฯ และยังคงกลายเป็นนายของโลกราวกับเมืองที่นี้จะพูดด้วยเช่นกันว่าเขา
เป็นนายของบาร์ต ทุกวันนีในด้านหนึ่งพวกเขาร้องเพลงว่าบาร์ตของพวกเขาคือดินแดนที่สูงที่สุด และอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็
ร้องเพลงว่า ดุสลาสภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นไร แม่น้ำเลือดยังคงไหลนองต่อไป ในบทเพลงหนึ่งพวกเขาก็
สรรเสริญและอีกบทเพลงหนึ่งพวกเขาก็มีการประณาม พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกอย่างถูกต้อง
แม่นยำ ผู้คนไม่รู้พระเจ้ากำลังสอนลูก พวกเขาจะพูดว่า น่าอัศจรรย์! ผู้คนเหล่านั้นทำให้พระเจ้าเป็นครูของพวกเขา
อ้อ แต่พระเจ้าพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาทั้งหลาย มันเป็นเพียงแค่ด้วยการใส่ชื่อของมนุษย์ลงไปก็ตะ
พวกเขาได้ทำให้ก็ตะผิวดินไปไม่ถูกต้อง การพูดว่า "พระเจ้ากฤษณะพูด" หมายความว่ากำหนดเหล่านั้นเป็นการ
กำหนดของมนุษย์ กฤษณะจะมาที่นี่ได้อย่างไร? เขาเป็นเจ้าชายของยุคทอง เขาจะยุ่งยากที่จะเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้
หรือไม่? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ แต่แทบจะไม่มีคนไหนเลยที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน เพชรพลอย
ควรออกมาจากปากของลูกๆ สมอไม้ใช้ก่อนหิน ถ้ามัวตัวลูกเอง นั้นได้กลายเป็นสิ่งนี้หรือไม่? แม้ว่าลูกต้องการที่ออกมา
จากหยาบอย่างรวดเร็ว แต่ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ สิ่งนี้ต้องใช้เวลาและลูกต้องทำความเพียรพยายามมากมาย
ผู้ที่อธิบายก็ตามลำดับกันไป ต่อมาภายหลังการอธิบายจะมีศิลปะวิธีอย่างมาก และแล้วลูกธนูของลูกจะยิงตรงเป้า ลูกรู้
ว่าการศึกษาของลูกกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่กำลังสอนลูก ลูกทั้งหมดนั้นกำลังศึกษากับท่าน เมื่อลูก
ก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้เห็นการต่อสู้เช่นนั้น อย่าได้แม้กระทั่งถามเลย! หลายคนจะตายในสงคราม แล้วดวงวิญญาณเหล่านั้น
ทั้งหมดจะไปที่ไหน? พวกเขาจะไปและเกิดด้วยกันหรือไม่? เมื่อต้นไม้เติบโตขึ้นก็มีกิ่งก้านสาขาและใบไม้มากมาย มี
ผู้คนมากมายเกิดขึ้นมาทุกวัน และผู้คนมากมายก็ตายด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ จำนวนของผู้คนเฝ้าแต่
เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แทนที่จะชั่งและอยู่กับประเด็นในรายละเอียดเหล่านั้น ก่อนอื่นใดจงจดจำพ่อที่บาปของลูกจะได้รับการ
ปลดปล่อยและหยาบจะถูกขจัดออกไป และแล้วก็จะไม่มีสิ่งอื่นใด อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ก่อนอื่นจงทำความเพียร
พยายามของลูกเองเพื่อลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นพวกเขา สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง และลูก
ต้องให้ศาสนาแก่ทุกคน มีเพียงผู้นำศาสนาเดียวเท่านั้น แม้กระทั่งผู้ก่อตั้งศาสนาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้นำศาสนาหรือผู้
สอน เพียงสัตบุรุษเดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามผู้คนในหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธาก็เปลี่ยนแปลงตนเองในระดับหนึ่ง พวกเขามีการทำทาน เมื่อพวกเขาไปสู่การจาริกแสวงบุญพวกเขาก็
ทำทานด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชรในชาติเกิดสุดท้ายนี้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นชีวิตที่มีคุณค่า
อย่างมาก แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามมากเช่นนั้น ลูกจะพูดว่า ไม่ใช่ความผิดของนั้น โอ แต่พ่อมาเพื่อทำให้ลูก
สวยงาม แล้วเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นเช่นนั้น? เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ แล้วเหตุใดลูกจึงไม่ทำความเพียร

พยายามนั้น? ลูกได้พบพ่อที่เป็นแรงบันดาลใจให้ลูกเพียรพยายาม ใครทำให้ลักษมีและนารายณ์เป็นเช่นที่พวกเขาเป็น? โลกไม่ได้รู้สิ่งนี้ พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครเข้าใจสิ่งที่ลูกพูดในเวลานี้ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปเมื่อผู้คนมากมายมาหาลูก พวกเขา (ชั้นยาสซี) ก็จะสูญเสียลูกค้าของพวกเขา พ่อพูดว่า พ่อบอกลูกถึงสาระของพระเวทย์และคัมภีร์เหล่านั้น มีกูรูมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองทุกคนบริสุทธิ์และแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาและกำลังดลใจลูกให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะโลกแก่นี้กำลังจะจบสิ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ขจัดสติปัญญาของลูกออกไปจากสุสานนี้และจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานี้เป็นเวลาของการสะสาง บัญชีกรรมของทุกคนจะได้รับการสะสาง ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกมีบทบาทต่างๆของพวกเขาทั้งหมดบันทึกไว้ในพวกเขา ดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ดังนั้นดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาทของพวกเขาก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆ ได้ บทบาทเหล่านั้นเฝ้าแต่ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป บางคนทำงานรับใช้ทางจิตและคนอื่นทำงานรับใช้ทางกาย บางคนพูดว่า บาบ่า หากฉันกลายเป็นคนขับรถของท่านฉันก็จะกลายเป็นนายของวิมานที่นั่นด้วย บุคคลสำคัญก็คิดว่าเวลานี้เป็นสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขามีพระราชวังที่ใหญ่โตและเครื่องบิน พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นเป็นของปลอม สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นความโง่เขลาของมายา ดูซิว่าพวกเขาจะศึกษาอะไรต่อไป! พวกเขาสร้างเรืออาลา เรือเหล่านั้นอาลา ไม่มีการใช้ใดๆที่นั่น พวกเขาผลิตระเบิดด้วยเช่นกัน แต่สิ่งเหล่านั้นก็ไม่ได้มีประโยชน์ใดๆ ที่นั่นเช่นกัน สิ่งที่ทำให้ความสุขจะเป็นประโยชน์ วิทยาศาสตร์ช่วยให้การทำลายล้างเกิดขึ้น วิทยาศาสตร์เดียวกันจะช่วยให้ลูกสร้างโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ละครที่น่ายศจรรยนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว อ้อชะ

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของการสะสางนี้ ลูกต้องมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกแก่นี้ นำเอาสติปัญญาของลูกออกไปจากสุสานนี้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงและสะสางบัญชีกรรมเก่าทั้งหมดของลูก
2. ให้เพชรพลอยของความรู้ไม่ใช่ก้อนหินออกจากปากของลูกเสมอ กลายเป็นหงส์ที่สมบูรณ์พร้อม ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้ความเพียรพยายามทางจิตสำหรับทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดปรากฏออกมา ขณะทำงานรับใช้และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ
ลูกได้รับความสุขและพลังโดยการทำงานรับใช้ และก็เป็นในการทำงานรับใช้ที่ทัศนคติของการวางเฉยของลูกจบสิ้น ดังนั้นปลุกทัศนคติของการวางเฉยของลูกให้ตื่นขึ้น เช่นที่ลูกทำให้แผนงานรับใช้ปรากฏออกมาในทางปฏิบัติจริง และแล้วมีความสำเร็จ ในทำนองเดียวกัน เวลานี้ให้ทัศนคติของการวางเฉยปรากฏขึ้นไม่ว่าลูกได้รับอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพียงใด อย่าปล่อยให้ความเพียรพยายามทางจิตของลูกสำหรับทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดถูกกลืนหายไป เมื่อมีสมดุล ระหว่างอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และความเพียรพยายามทางจิตของลูก ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: การทำให้สิ่งเป็นไปไม่ได้ เป็นไปได้ คือสิ่งขบถของความรักของพระเจ้า

*** โอม ขานติ ***

ให้สำนึกถึงการบรรลุผลปรากฏออกมา สัมผัสกับสภาพที่ไม่สั่นคลอนของลูกและได้รับการหลุดพ้นในชีวิต

วันนี้ พ่อ ผู้ประทานโชค กำลังมองดูลูกๆ ที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดของท่านในโลก พระเจ้าเองกำลังร้องเพลงยกย่องโชคของลูกแต่ละคน ถึงอย่างไรดวงวิญญาณทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่ในขณะนี้พระเจ้าเองกำลังยกย่องลูกๆ ลูกเคยคิดหรือแม้กระทั่งในความฝันของลูกไหมว่าโชคของลูกจะสูงส่งถึงขนาดนี้? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว แม้ว่าผู้คนในโลกจะพูดว่าพระเจ้าสร้างพวกเขา พวกเขาก็ไม่รู้จักทั้งพระเจ้าและสิ่งสร้างของท่านเลย ลูกที่มีโชคแต่ละคนพูดจากประสบการณ์และด้วยความภาคภูมิใจทางจิตว่าลูกคือบราห์มา कुमार บราห์มา कुमार ผู้ที่เป็นของสกุลชื่อว่า “เรารู้ว่าบัพดาตาได้สร้างพวกเราขึ้นมาอย่างไร” ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กเล็กๆ หรือพันดาฟหรือซัคคีที่เป็นผู้ใหญ่ ถ้ามีใครถามลูกว่าพ่อของลูกคือใคร ลูกจะตอบว่าอะไร? ลูกจะพูดด้วยความภาคภูมิใจว่าลูกถูกสร้างขึ้นโดยพ่อชื่อว่าโดยผ่านพ่อบราห์มา และเหตุนี้เองที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกพบกับพระเจ้าโดยตรง ลูกไม่เพียงแต่พูดว่าท่านเป็นพระเจ้าและพ่อของลูกเท่านั้น แต่ท่านเป็นพ่อ ครู และซัทกูรูของลูกด้วย ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งนี้ไหม? (ทุกคนปรบมือ) ตอนนั้นปรบมือแค่ข้างเดียว เวลานี้การฝึกนี้จะต้องมีการสอนให้กับผู้ที่สูงวัยด้วยเช่นกัน เมื่อเห็นลูกๆ มีความสุข บัพดาตาก็แวงไกวอยู่ในความสุขเช่นกันและพูดอยู่เสมอว่า วา! ทุกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีโชคและพิเศษของฉัน จากรูปของพ่อ ลูกสัมผัสกับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า การหล่อเลี้ยงของพระเจ้านี้ได้รับเพียงครั้งเดียวตลอดทั้งวงจรในชีวิตบราห์มิน ซึ่งดวงวิญญาณจะมีประสบการณ์ในการเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมด ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกสัมผัสประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกลืมหินจิตสำนึกที่เป็นร่างกายของลูก พร้อมกับสิ่งนี้ยังทำให้ลูกลืมหินความรักที่เห็นแก่ตัวทั้งหมดด้วยเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคเช่นนั้นที่ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้าด้วยความรักของท่าน! ลูกดวงวิญญาณมีโชคมากที่พ่อเองได้จากบ้านของท่านและมาสอนลูกผู้เป็นนักเรียนของพระเจ้า ลูกเคยเห็นครูเช่นนั้นมาก่อนไหม ที่มาจากดินแดนที่แสนไกลเพื่อมาสอนลูกในทุกๆ เช้า? ลูกเคยเห็นครูเช่นนั้นหรือไม่? อย่างไรก็ตาม พ่อกลายเป็นครูและมาสอนลูกทุกเช้า และสิ่งที่ท่านสอนนั้นก็ง่ายมาก นี่คือการฝึกเพียงสองคำ: ลูกและบาบา เรียกสิ่งนี้ว่าความรู้ของวงจระคร และวงจรต้นไม้ – ความรู้ทั้งหมดนี้ถูกรวมอยู่ในคำสองคำนี้ ในการศึกษาอื่นๆ ลูกมีภาระอย่างมากในสมองของลูก ในขณะที่ด้วยการสอนของพ่อ สมองของลูกกลับมาเบา สิ่งซึ่งบอกว่าสิ่งนั้นเบาคือมันจะบินได้สูง สิ่งใดที่เบาจะอยู่ข้างบนเสมอ ดังนั้นด้วยการศึกษานี้จิตใจและสติปัญญาของลูกจะมีประสบการณ์กับสภาพที่สูงขึ้น ดังนั้นศีรษะของลูกจะกลับมาเบาใช่หรือไม่? ลูกได้รับความรู้ของทั้งสามโลก ตลอดทั้งวงจรมีใครเคยศึกษาเล่าเรียนเช่นนั้นบ้างไหม? ลูกได้เคยพบครูเช่นนั้นมาก่อนหรือไม่? ดังนั้นนี่คือโชคใช่ไหม? ต่อมา จากซัทกูรู ลูกได้รับศรัทธา (คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่ง) จนคำถามของลูกที่ว่า “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร? ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่? จะเกิดอะไรขึ้น?” ฯลฯ ทั้งหมดจะจบสิ้น “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่?” คำตอบของคำถามทั้งหมดนี้พบได้ในสำนวนเดียวคือ: ทำตามพ่อ! สำหรับการกระทำในทางปฏิบัติของลูกในรูปที่มีตัวตนทำตามพ่อบราห์มา ในสภาพที่ไม่มีตัวตนในการกลับมาปราศจากร่างทำตามพ่อชื่อว่า การทำตามทั้งบัพและดาตาหมายถึงการจบสิ้นทุกคำถามและทำตามศรัทธา สิ่งนี้ยากไหม? จำเป็นต้องถามอะไรไหม? ลูกเพียงแค่ต้องลอกเลียนแบบ(ก๊อปปี้) อย่าใช้หัวของลูกเอง การกลับมาหัดเทียบกับพ่อหมายถึงการทำตามพ่อ สิ่งนี้เป็นเรื่องง่ายหรือยาก? ง่ายใช่ไหม? ผู้ที่เคยอยู่กับบาบา 30 ปี หรือมากกว่านั้น ยกมือขึ้น! อัจชะ ลูกพบว่ามันยากใน 30 ปีที่ผ่านมาหรือว่ามันง่าย? เวลาฉัน ดูสิ แม้แต่ผู้ที่อยู่กับบาบา 30 ปียังพบว่ามันง่ายเลย แล้วมันจะง่ายหรือยากสำหรับผู้ที่มาทีหลัง? มันง่ายใช่ไหม? (เนื่องจากอากาศร้อนมากทุกคนจึงได้รับพัดที่มีสีสันทหลากหลาย) นี่เป็นสิ่งที่ดี สีสันและความงดงามของพัดนั้นมีความสวยงามมาก (ทุกคนโบกพัดของพวกเขา) ฉากนี้ดีมาก ต้องมีความใหม่บ้าง ดังนั้นนี่คือความใหม่ของกลุ่มนี้ สิ่งนี้กำลังถูกบันทึกไว้ในจิตที่วิด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกทุกคนวิ่งมาที่นี่และมาถึงที่นี่ บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกด้วยความรัก กูรูที่มีชีวิตจำกัดให้พรมากเท่าไร? หนึ่งหรือสิบ - ไม่มากไปกว่านั้น อย่างไรก็ตามลูกได้รับพรจากซัทกูรูทุกวัน ลูกเคยเห็นกูรูเช่นนั้นหรือไม่? ลูกไม่เคยใช่ไหม? มีเพียงลูกเท่านั้นที่ได้เห็นกูรูเช่นนั้น และลูกได้เห็นท่านวงจระแล้ววงจระเล่า ดังนั้นจงให้การบรรลุผลแห่งโชคของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ไม่เพียงแต่ให้สิ่งนั้นหลอมรวมอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ปล่อยให้มันปรากฏออกมา เปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูกของการหลอมรวมทุกสิ่งและปล่อยให้มันปรากฏออกมา ให้รายการของการบรรลุผลของลูกปรากฏออกมาในสติปัญญาของลูก เมื่อรายการของการบรรลุผลปรากฏออกมา จะไม่มีอุปสรรคประเภทใดที่สามารถจู่โจมลูกได้ อุปสรรคทั้งหมดจะ

กลับมาหลอมรวมและการบรรลุผลของลูกจะยังคงปรากฏออกมา

เมื่อบัปเตตาได้ยินว่าลูกบางคน ด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง กำลังลำบากตรากตรำทำงานหนักหรือต่อสู้รบรา หรือพยายามที่จะมีโยคะแต่ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แทนที่จะกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขากลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง บัปเตตาไม่ชอบสิ่งนี้เลย เหตุผลของสิ่งนี้คืออะไร? ลูกไม่ได้ทำให้การบรรลุผลแห่งโชคของลูกปรากฏออกมาในสำนักครูของลูก สิ่งเหล่านั้นยังคงหลอมรวมกันอยู่ แล้วเมื่อมีใครเตือนลูกถึงสิ่งนั้นลูกก็เริ่มคิดว่ามันควรจะเป็นเช่นนั้นอยู่เสมอ ดังนั้นความพยายามจึงง่ายมาก: ให้การบรรลุผลของลูกปรากฏออกมา เก็บรักษาโชคของลูกไว้ในสำนักครูของลูกตั้งแต่วินาทีแรกที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน อย่าได้ขี้ขลาด! คงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน เพราะอนุสรณ์ของลูกในภูเขาอาบูคืออะไร? คืออาซัลก้า (บ้านแห่งความมั่นคง) หรือฮาลซัลก้า (บ้านแห่งความผันผวน)? มันคืออะไร? มันคืออาซัลการใช้ไหม? สิ่งนี้เป็นอนุสรณ์ของใคร? เป็นอนุสรณ์ของลูกใช้ไหม? เมื่อลูกพบว่าหนทางแห่งความพยายามที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเรื่องยาก หรือเมื่อสติปัญญาของลูกขึ้นลงอย่างมาก ให้นาอนุสรณ์ของลูกมาสู่สำนักครูของลูก บ่อยครั้งที่ลูกๆ พุดถึงประเด็นของความรู้ “นั่นคือดวงวิญญาณ! นี่คือละคร! นี่เป็นเพียงแค่อุปสรรค! มันเป็นเพียงแค่ฉากข้างทาง!” แม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่พูดความรู้ในลักษณะนี้อยู่เรื่อยๆ ลูกก็ยังคงมีความผันผวนในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกผันผวนและพูดความรู้ในเวลาเดียวกัน เมื่อสติปัญญาของลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถกลับมาไม่สั่นคลอน ดังนั้นจงนึกถึงอาซัลก้าแห่งมรฐัน นั่นเป็นเรื่องทางกายภาพ ไม่ใช่เรื่องที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นสิ่งที่สามารถเห็นได้ด้วยตาของลูก จำไว้ว่า “อนุสรณ์ของฉันคืออาซัลก้า” ไม่ใช่ฮาลซัลก้า เพราะบัปเตตาต้องการเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งการหลุดพ้นสำหรับลูกทุกคน ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกถูกขอให้ยกมือ ลูกบางคนยกมือและคนอื่นๆ ไม่ยกมือ ไม่ ทุกคนควรปรบมือด้วยความสุขอย่างยิ่ง (ทุกคนเริ่มปรบมือ) โอเค ตอนนี้ทุกคนปรบมือแล้ว และตอนนี้ก็โอเคแล้ว แต่บัปเตตาต้องการที่จะเห็นลูกปรบมือด้วยเสียงที่ดังในตอนปลายปีนี้ ลูกปรบมือแล้วในตอนนี้ และนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ปรบมือในเวลานั้นด้วยเช่นกัน ดูลูกทำให้บาบาพอใจโดยการปรบมือทั้งสองมือ แต่ในปีใหม่วันที่ 18 มกราคม จะปรบมือไหม? วันที่เมื่อบราห์มาบาเป็นอิสระจากร่างของท่าน ดังนั้นในวันที่ 18 มกราคม บัปเตตาจะทำให้ลูกยกมือขึ้นอีกครั้งว่าลูกจะเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้นหรือว่าลูกเพียงแค่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกไม่ได้แค่คิดว่าลูกต้องเฉลิมฉลองสิ่งนี้ แต่ลูกต้องเฉลิมฉลองสิ่งนี้ใช้ไหม? ลูกได้นำสิ่งนี้ไปสู่ปฏิบัติหรือไม่? หรือในขณะที่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกจะยังคงคิดถึงสิ่งนี้ต่อไปจนถึงเวลาสุดท้ายหรือไม่? บัปเตตาต้องการเห็นผลลัพธ์นี้ ลูกจะแสดงผลลัพธ์นี้หรือไม่? อ้อชะ ลูกจะจำไว้ใช้ไหม? นำการบรรลุผลของลูกไว้เบื้องหน้าลูก พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อ จงให้สิ่งที่พ่อให้แก่ลูกปรากฏออกมาด้วยเช่นกัน นั่นคือ: สิ่งที่ท่านได้ทำให้แก่ลูก และสิ่งที่ลูกได้รับ

หลังจากปีนี้ บัปเตตาจะได้เห็นลูกแต่ละคนในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ในอนาคตลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แต่ลูกต้องปล่อยให้ชั้นสการของการหลุดพ้นในชีวิตปรากฏออกมานับจากนี้ไป นำชั้นสการของคาร์มาโยคีที่สม่ำเสมอ โยคีที่ง่ายดายสม่ำเสมอ และดวงวิญญาณที่หลุดพ้นอย่างสม่ำเสมอเข้ามาในประสบการณ์ของลูกนับจากนี้ไป เพราะเหตุใด? บัปเตตาได้ให้สัญญาณแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงของเวลากำลังรอคอยลูกดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก วัตถุประสงค์กำลังปลุกเรียกลูกดวงวิญญาณผู้เป็นนายของวัตถุประสงค์ และถือพวงมาลัยแห่งชัยชนะสำหรับลูก เวลากำลังถือระฆังแห่งชัยชนะและกำลังมองมาที่ลูกดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองโลกในอนาคตเพื่อดูว่าเมื่อใดควรจะตีระฆัง ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาที่รอคอยวันเมื่อดวงวิญญาณเทพที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาของพวกเขาก็จะมีความยินดีและพอใจกับพวกเขาและให้พรแห่งการหลุดพ้นแก่พวกเขา ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกำลังร้องเรียกหาและสงสัยว่าเมื่อใดดวงวิญญาณผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขของพวกเขาก็จะได้รับการเปิดเผย พวกเขาทั้งหมดกำลังรอคอยและกำลังปลุกเรียกลูกทุกคน ดังนั้น โอ้ดวงวิญญาณผู้มีเมตตาผู้ให้คุณประโยชน์โลก จงจบสิ้นการรอคอยของพวกเขาก่อน! พวกเขา กำลังรอคอยลูกอยู่ เมื่อลูกทุกคนได้รับการหลุดพ้น ดวงวิญญาณทั้งหมด วัตถุประสงค์ และผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจะได้รับการหลุดพ้น ดังนั้นจงได้รับการหลุดพ้น กลายเป็นนายผู้ประทาน และให้ทานการหลุดพ้น! เวลานี้จงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกมีความรับผิดชอบใช้ไหม? ลูกคือผู้ช่วยของพ่อ ลูกไม่รู้สึกลึกถึงความเมตตาหรือไม่? ลูกไม่รู้สึกลึกถึงกลิ่นแห่งความทุกข์ของพวกเขาคือหัวใจของลูกหรือไม่? โอ้ดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก เวลานี้จงเฉลิมฉลองพิธีสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบของลูก

บัปเตตาบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้เช่นกันว่า แม้ว่าลูกจะต้องเผชิญอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่กว่าเทือกเขาหิมาลัย ลูกจะไม่ถอยออกไปจากสิ่งเหล่านั้น ลูกจะไม่พ่ายแพ้ ลูกจะเฉลิมฉลองพิธีสวมมงกุฎ และ “ปีแห่งการหลุดพ้น” บัปเตตาจะดูที่ซาร์ทของลูกทุกวัน มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ทันทีที่ลูกไปจากที่นี่ ลูกพุดในรถไฟว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น” หรือว่าทันทีที่ลูกกลับถึงบ้าน

การต่อสู้ระหว่างนกกระสากับหงส์ก็เริ่มต้นขึ้น อย่าพูดว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นเกิดขึ้น บาบ่าจะไม่ฟังสิ่งเหล่านั้นอีกต่อไป บาบ่าจะใส่จดหมายของลูกลงในตะกร้ากระดาษเสีย บาบ่าจะไม่ได้ยินในสิ่งนี้! จงมีความคิดที่มุ่งมั่นว่า: มันจะต้องเกิดขึ้น ที่ใดมีความมุ่งมั่นมัน เป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นลูกทุกคนมีความมุ่งมั่นใช่หรือไม่? ครูทั้งหลาย ยกมือขึ้น! มีครูมากมาย ลูกทั้งหมดได้ทิ้งให้ศูนย์ของลูกว่างเปล่าหรือไม่?

คูลี บาบ่าต้องการจะบอกข่าวดีกับลูก บัพาดาเห็นและได้ยินเมื่อสักครู่นี้เช่นกันว่าชาวมุขบันทุกคนมีเป้าหมายที่ดีมากสำหรับการเปลี่ยนแปลงของพวกเขา แน่หนอนว่าบาบ่าก็จะดูคุณสมบัติของพวกเขาด้วย พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตนเองด้วย บัพาดารู้สึกยินดีที่การเปลี่ยนแปลงที่ได้เริ่มเกิดขึ้นจะดำเนินต่อไป พวกเขาทั้งหมดได้แสดงความจริงจังและความกระตือรือร้นในความมุ่งมั่นของพวกเขาเป็นอย่างดี ในขณะที่มันยังเป็นแค่การเขียนอยู่บนกระดาษ อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยก็ได้ทำขั้นตอนแรกของการนำสิ่งนั้นมาเขียนลงบนกระดาษแล้ว บัพาดาจึงมีความพอใจ เพราะเหตุใด? เพราะชาวมุขบันคืออรุณสำหรับทั้งโลก ชาวมุขบันเป็นเครื่องมือ อันดับที่สองคือครูผู้เป็นเครื่องมือจากดินแดนนี้และจากต่างแดน ต่อจากนั้นดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดในทั้งครอบครัวยุคที่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ บัพาดาจะดูแผนที่ของชาวมุขบันเพื่อดูว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิงหรือไม่ คงมีเพียงไม่กี่คนที่มาจากมุขบัน หลายคนยังไม่ได้เขียนอะไรเลย น้อยคนที่นั่งอยู่ข้างหน้าจะเขียนได้ พวกเขายุ่งมาก! อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกได้รับมอบหมายงาน ลูกจะสะสมคะแนนในการเขียนงานนั้นด้วย หากลูกไม่เขียน ลูกจะไม่ได้รับคะแนนพิเศษ และทำให้ตัวลูกเองเกิดการสูญเสีย ไม่ว่าลูกจะได้รับคำแนะนำและแนวทางอะไรก็ตาม แม้ว่าดวงวิญญาณเครื่องมืออย่างดาดี้ทั้งหลายจะให้คำแนะนำแก่ลูก ดวงวิญญาณเครื่องมือดาดี้เหล่านี้ก็ได้รับจากพ่อโดยตรง มันสำคัญมากที่จะต้องให้ความนับถือกับพวกเขา ลูกต้องไม่มีข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ และต้องไม่ประมาท บัพาดากำลังบอกลูกถึงอนาคตว่า ถ้าลูกไม่ทำเช่นนี้ ลูกจะไม่สามารถสะสมคะแนนสำหรับอนาคตได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญกับสิ่งนี้คือการกลับมายิ่งใหญ่ อย่าหละหลวมในสิ่งใดๆ อัจชะ แล้วลูกจะพูดว่าอย่างไรกับเรื่องนี้? ลูกๆ ฉลาดมาก ลูกจะพูดว่า "บัพาดารู้ทุกสิ่งอยู่แล้ว!" แม้ว่าท่านจะรู้ทุกสิ่ง แล้วเหตุใดท่านถึงบอกให้ลูกทำเช่นนี้? แม้ว่าท่านจะรู้ทุกสิ่งที่ท่านบอกให้ลูกทำเช่นนี้ใช่ไหม? ดังนั้นลูกไม่ควรปลดปล่อยตัวเองจากสิ่งนี้แบบนั้น มุ่งงานเล็กๆ มากมายที่ลูกสามารถสะสมคะแนนพิเศษได้ด้วยการพูดว่า "ฮาจิ" มีนักเรียนเช่นนี้ที่ควรก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น แต่เนื่องจากชั้นสการโนอดีตของพวกเขา เส้นด้ายทองอันละเอียดอ่อนมาก เส้นใดเส้นหนึ่งไม่ปล่อยให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า พวกเขาแม้กระทั่งเข้าใจด้วยว่าเส้นด้ายอันละเอียดอ่อนนี้ยังคงอยู่ในพวกเขา แต่ ! พูดได้คำว่า "แต่!" อย่างไรก็ตามมีผู้เพียรพยายามมากมายที่สามารถได้รับคะแนนพิเศษเพียงแค่พูดว่า "ฮาจิ" สำหรับสิ่งเล็กๆน้อยๆทั่วไป เป็นไปได้ที่จะสะสมคะแนนเล็กๆ น้อยๆ ในแต่ละสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ และด้วยเหตุนี้จึงก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมาก บัพาดาได้เห็นตัวอย่างเช่นนั้นแล้ว ดังนั้นวิธีง่ายดายที่จะสะสมคะแนนต่อไปคือการพูดว่า "ฮาจิ" สำหรับเรื่องเล็กๆน้อยๆ อย่าตัดคะแนนของลูก แต่สะสมไว้ บัพาดาเห็นว่าส่วนใหญ่แสดงความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นอย่างดีมาก เหตุนี้เองบัพาดาจึงแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับชาวมุขบันเหล่านั้นที่พูดว่า "ฮาจิ" ด้วยความมุ่งมั่น บาบ่ายังมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้แก่พวกเขาด้วย บาบามอบความรักและความทรงจำระลึกถึงแก่พวกเขานับแสนครั้งด้วยเช่นกัน เพราะเหตุใด เพราะมุขบันเป็นพระราชวังแห่งกระจกที่เปิดเผยให้เห็นรูปของบัพาดา ดังนั้นบาบ่าจึงมีความสุขกับสิ่งหนึ่ง ตอนนี้ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเขียนลงไปจะต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ สิ่งนี้โอเคไหม? อัจชะ ขอแสดงความยินดีด้วย!

หากลูกทุกคนได้รับคำแนะนำให้กลับมาปราศจากร่างในทันทีตอนนี้ ลูกจะสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? หรือว่าจะมีความปั่นป่วนบางอย่างเกิดขึ้น? เพราะเหตุใด? การฝึกฝนนี้ของนาทียุคสุดท้ายจะทำให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรติ ดังนั้นเวลานี้บัพาดากำลังพูดว่าลูกต้องก้าวออกมาจากทุกสิ่งในหนึ่งวินาทีและกลับมาปราศจากร่าง (บาบ่าทำการฝึกภาคปฏิบัติ) อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคอย่างยิ่งในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ในคำสอนของพระเจ้า ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับพรจากพระเจ้า ชัยทูลู ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างสม่าเสมอด้วยการมีความมุ่งมั่น ถึงผู้ที่เป็นโยคีอย่างสม่าเสมอและไม่สั่นคลอน ถึงผู้ที่สวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงโลก ถึงผู้ที่สัมผัสกับการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่าเสมอในรูปที่ปรากฏออกมา ถึงดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพาดา

ตอนนี้ ชาวมุขบันประกาศสิทธิ์เป็นอันดับหนึ่งในปีแห่งการหลุดพ้น สิ่งนี้โอเคไหม? เป็นไปได้หรือว่ามันยาก? (ฮาจิ) ใน

กรณีนั้น บัณฑิตาจะมอบบัตรทองคำให้แก่ผู้ที่มาจากมฐบัน (บัตร-เข็มสัญลักษณ์สำหรับติดหน้าอกเสื้อของB.K) คนอื่นๆได้รับบัตรแล้ว แต่คนที่มาจากมฐบันยังต้องได้รับบัตรนั้นด้วย ชวามฐบันจะได้รับรางวัลสำหรับปีแห่งการหลุดพ้น อัจชะ ลูกจะได้รับบัตร นี่เป็นสิ่งที่ดี อัจชะ

พร: ขอให้ลูกทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูกในชีวิตบราห์มินและกลายเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและง่ายดาย ลูกๆทั้งหมดในชีวิตบราห์มินได้สัญญาว่าจะเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เมื่อพ่อเป็นโลกของลูก เมื่อไม่มีใครอื่น ลูกจะมีสภาพที่เป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและง่ายดายอย่างสม่ำเสมอ หากมีคนอื่นลูกจะต้องใช้ความพยายาม อย่าให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ใด แต่ให้มันอยู่ที่นี้ หากพ่อผู้เดียวคือทุกสิ่งของลูก สติปัญญาของลูกจะไม่สามารถไปที่อื่นได้ ด้วยวิธีนี้ ลูกสามารถกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองได้อย่างง่ายดาย ความเปล่งประกายแห่งจิตวิญญาณที่สม่ำเสมอและมั่นคงอยู่บนใบหน้าของลูก

คติพจน์: การกลายเป็นอะแวกและปราศจากร่างเหมือนพ่อคือข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่อะแวก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ครูปราศจากร่าง และดังนั้นลูกจึงต้องเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ขณะจดจำบาบา เมื่อการสอบเสร็จสิ้นและแล้วลูกจะกลับบ้าน
- คำถาม:** ลูกต้องเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้น ลูกจึงไม่ควรถูกหลอกลวงในเรื่องใด
- คำตอบ:** เมื่อลูกมีนิมิตของดวงวิญญาณและลูกมองเห็นแสงที่เปล่งประกาย ก็ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าด้วยการมีนิมิตหรือการได้รับคริสต์ของบาบา บาปของลูกจะถูกตัดไปหรือลูกจะได้รับการหลุดพ้น ไม่เลย ในกรณีนั้น ลูกจะถูกหลอกลวงมากขึ้น จงเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำความเพียรพยายามนี้เท่านั้นที่ลูกจะไปสู่สภาพที่เหนือบ่วงกรรม ไม่ใช่ว่า เมื่อบาบาให้คริสต์ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อให้การศึกษาและสอนโยคะแก่ลูกๆ โยคะไม่ใช่เรื่องใหญ่ เมื่อเด็ก ๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะมีโยคะอยู่กับครูของเขอย่างแน่นอน พวกเขาคิดว่า ครูคนนั้นคนนั้นสอนเราเพื่อทำให้เราเป็นเหมือนกับตัวเขาเอง ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้น ลูกเข้าใจว่าลูกศึกษาอยู่ในชั้นเรียนนั้นโดยเฉพาะ ที่นั่นครูไม่ต้องบอกลูกให้มียोคะกับเขา ลูกมีโยคะกับผู้ที่กำลังสอนลูกโดยอัตโนมัติ เขาไม่ได้สอนลูกทั้งวัน ลูกศึกษาสิ่งนั้นมาชาติแล้วชาติเล่าและได้พัฒนาการฝึกฝนนั้น ที่นี้ การฝึกฝนของลูกใหม่อย่างสิ้นเชิง ผู้ที่นั้นไม่ใช่ครูที่มีร่างกาย ผู้เดียวที่นั้นคือครูที่ปราศจากร่างผู้ที่ลูกพบปะทุก 5000 ปี พ่อเองพูดว่า พ่อไม่ใช่ครูที่มีร่างกายของลูก เหตุนี้เองการจดจำระลึกถึงนี้จึงไม่คงอยู่ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นครูกำลังสอนลูก ลูกต้องจดจำครู จนกว่าลูกจะสอบผ่านอย่างแน่นอน ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะสอบผ่านการสอบของลูกและแล้วลูกจะกลับบ้าน ที่นี้ที่การสอบของลูกสิ้นสุดลง ละครก็ก็จะจบลง ลูกรู้ว่าลูกต้องเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดที่ลูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกรู้สิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกอยู่ที่นั้นลูกจะไม่จดจำสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ที่ทั้งหมดที่นี้ ครูเองนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ที่ลูกต้องเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และลูกยังต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “มานมานะบาฟ” “มานมานะบาฟ” มีความหมาย ลูกเข้าใจว่าคำนี้ลูกต้อง พ่อเองพูดว่า จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกต้องตรวจสอบตนเอง เช่นเดียวกับที่มีวิชาอื่นๆ ในการศึกษาเล่าเรียน ได้แก่ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ว่าตนจะสอบผ่านได้มากแค่ไหน ดังนั้นมันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะสอบผ่านด้วยคะแนนมากมาย ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกไม่ได้ลืมบาบา หลายคนเขียนว่า บาบา มาหาทำให้เราลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า เรามีพายุของมายามากมาย เรามีความคิดที่เป็นลบมากมาย เพราะความไม่เข้าใจ พวกเขาจึงเขียนว่า บาบา ไม่มีบาปในสิ่งนี้ใช้ไหม เรามีความคิดที่เป็นลบเช่นนั้น เมื่อเราเห็นบางคน เราก็มีความคิดว่า ฉันต้องการทำสิ่งนี้ ไม่มีบาปในสิ่งนั้นใช้ไหม พ่อพูดว่า ไม่เลย บาปจะถูกสร้างขึ้นเมื่อลูกแสดงการกระทำเหล่านั้นผ่านอวัยวะทางกาย บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีความรู้นี้ ลูกรู้ว่าทำไมวิษณุและศรีกฤษณะจึงได้รับภงจจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาวาดภาพให้เห็นว่าเขาฆ่าอคาสูรและบาคาสูร (อสูร) ด้วยภงจจักรนั้น ไม่มีเรื่องของการฆ่าใคร นี่เป็นเรื่องของการตัดบาปของลูก ชีพบาบาถูกเรียกว่าผู้คงภงจจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของทั้งวงจร ดวงวิญญาณได้รับความรู้จากพ่อว่าวงจรหมุนไปอย่างไร ลูกต้องนำภงจจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองมาใช้และเผาบาปของตน จงซึมซับความรู้และจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง ไม่ใช่ว่าบาบาจะนั่งให้คริสต์แก่ลูกเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดไป พ่อไม่ได้นั่งและทำเช่นนั้น อันที่จริงแล้วพ่อมองดูทุกคน บาปจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการที่พ่อมองลูกหรือให้ความรู้แก่ลูก พ่อชี้หนทางแก่ลูกว่า จงทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อให้ศรีมัทแก่ลูก โอเค ตัวอย่างเช่น เมื่อพ่อมา พ่อมองลูกๆ ด้วยการพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าบาปของเราจะถูกตัดไปด้วยการที่ท่านทำสิ่งนั้น ไม่เลย บาปจะถูกตัดไปด้วยความเพียรพยายามของเราเอง หากพอนั่งและทำสิ่งนั้น นั่นก็จะกลายเป็นธุรกิจ พ่ออธิบายว่า ลูกสามารถจดจำพ่อทางโลกของลูกได้ด้วยวิธีนั้น พ่อผู้นี้คือผู้ที่ให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง หลายคนคิดว่าคริสต์ของนักปราชญ์หรือซานยาสชีคนั้นคนนั้นก็เพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งหลังจากที่สัมผัสกับพรและความเมตตาของพวกเขา ผู้คนก็ยังตกต่ำลงมาเรื่อยๆ พวกเขามีความเมตตาประเภทใด พวกเขาเพียงแค่จดจำธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น พ่อชี้หนทางให้แก่ลูกๆ อย่างชัดเจน พ่อพูดว่า ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น ลูก

ร้องเพลงว่า เรามาอย่างปราศจากร่างและเราก็ต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง สิ่งนั้นกล่าวถึงเวลานี้ ต่อมาคำพูดของพ่อก็จะเป็นประโยชน์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าเวลานี้จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อให้ศรัทธาแก่ลูกๆ นี่คือบทบาทของพ่อในละคร ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ได้ว่าเป็นความช่วยเหลือของท่าน ตามละครแล้ว ศรัทธาได้รับการจดจำ พ่อต้องให้คำสั่งแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้ความช่วยเหลือแก่ลูกและพาลูกไปสู่สภาพที่เหนือบ่วงกรรม ไม่เลย สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องมีการฝึกฝนอย่างดีมากในการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จริงๆแล้ว ผู้เป็นแม่มีเวลามากมาย ผู้ชายจะใส่ใจกับธุรกิจของเขา ลูกต้องประกาศสิทธิในลือดเตอร์ของลูกในขณะที่กำลังจดจำพ่อเพื่อที่สนิมทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป ลูกรู้สึกว่าคุณนั้นคนนี้เป็นผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดีเพราะเขากำลังเก็บชาร์ตของเขา ในทำนองเดียวกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะนั่งเป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง ผู้ที่อยู่ในสภาพของการเกษียณจะทำตามกुरुหลายคน ฯลฯ แต่พวกเขายังไม่จด กुरुเหล่านั้นมากเท่ากับที่พวกเขาจดจำเหล่าเทพ ในความเป็นจริง เหล่าเทพไม่ต้องได้รับการจดจำและเหล่าเทพก็ไม่เคยสอนสิ่งใดให้แก่ลูก นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับลูกๆ และก็ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปีด้วย พ่อจะมาเมื่องานของการก่อตั้งและการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจร การทำลายล้างเคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน ลูกเขียนอยู่เรื่อยๆ ว่าสิ่งนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน หนทางที่พ่อชี้ให้แก่ลูกเพื่อจะได้พบท่านนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรและชี้หนทางให้แก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของลูกกำลังถูกก่อตั้ง อาณาจักรของเหล่าเทพผู้ที่ลูกกราบไหว้บูชาท่านกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง วงจร 5000 ปีหมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนบ้าคลั่ง พวกเขาทั้งหมดกำลังทำตามการกำหนดของมายา พวกเขาไม่รู้จักรักความหมายของการเผารวัน ชื่อของลูกคือ “ผู้ที่ดวงกงจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง” เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าแล้ว บาบามีได้ให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เมื่อวงจรของละครมาถึงจุดจบ พ่อจึงมาให้ความรู้ให้แก่ลูก พ่อเองมาและสอนการกระทำเหล่านี้แก่ลูก หลังจากนั้นเมื่อลูกไปสู่หนทางบาป กลางคืนก็เริ่มขึ้นและเราก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ความสุขลดลงเรื่อยๆ ลูกมีทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูกเหมือนกับที่มีอยู่ในสติปัญญาของพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เอง ลูกจึงเรียกหา บาบามาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเถิด ดังนั้น ความรู้จึงจำเป็น ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีใครรู้ว่าจะสอนสิ่งนั้นแก่ลูกอย่างไร ลูกเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ว่า บาบามาและทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกมีการชำระ สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่างยิ่ง ผู้คนไม่รู้จักทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าดวงวิญญาณเป็นเช่นใดและบทบาทของดวงวิญญาณคืออะไร เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่แสนเล็กได้อย่างไร ทันทิที่ลูกได้ยินสิ่งนี้ ลูกก็จะชนลูก บางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขาเห็นแสงที่เปล่งประกาย อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นมีประโยชน์อะไร ที่นี้ลูกต้องมีโยคะ ผู้คนคิดว่าด้วยการมีนิมิต พวกเขาก็จะได้รับการหลุดพ้นและบาปของเขาก็จะถูกเผาไป ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาถูกลอกหลวงมากขึ้น พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำให้แก่ลูกๆ ลูกมีความรู้ของทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงแค่จดจำบาบาและวงจร จงจดจำครูและความรู้ด้วยเช่นกัน ตามละครแล้ว ลูกจะได้รับสภาพที่เหนือบ่วงกรรมของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่างเหมือนที่ลูกมาอย่างปราศจากร่าง ลูกจะนำเสนอสิ่งที่สูงส่งไปกับลูก ไม่มีความรู้ที่นั่น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดาย ผู้คนกลับมาสับสนกับคำว่า ‘โยคะ’ ผู้คนเหล่านั้นคือหฐ(ใช้กำลัง)โยคี เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ก่อนหน้านั้น ลูกเคยได้ยินว่าพระเจ้าของกิตะและสอนโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ลูกไม่รู้จักท่าน เพราะความไม่เข้าใจ 100% ผู้คนจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีหนทางมากมายนับไม่ถ้วน คัมภีร์กิตะเป็นไปสำหรับผู้อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกคือผู้ที่ เป็นของหนทางของครอบครัว ตอนแรกนั้นหนทางของลูกคือหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ และเวลานี้ได้กลายเป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อบริสุทธิ์เสมอ ท่านมาเพื่อให้ศรัทธาแก่ลูก พ่อพูดว่า ในเวลานี้ทุกคนกลับมาไม่ประสาธน์ เริ่มแรกลูกเคยสโตประสาธน์ เรากียังเคยสโตประสาธน์ในตอนเริ่มแรกด้วยเช่นกันและแล้วเราก็กกลับมาไม่ประสาธน์ ใครก็ตามที่มา ไม่ว่าจะเป็นพระสันตะปาปา นักบวช ฯลฯ จะสโตประสาธน์ในตอนแรก และหลังจากนั้นเมื่อจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งต้นไม้ก็กลับมาไม่ประสาธน์ เวลานี้ต้นไม้อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมอย่างสิ้นเชิง ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสโตประสาธน์และลูกก็กลับมาไม่ประสาธน์ตามลำดับกันไป เวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประสาธน์อีกครั้ง ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามละคร มีรายละเอียดมากมาย เมล็ดนี้รู้ว่าต้นไม้ปรากฏออกมาจากท่านอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกความลับของต้นไม้โลกมนุษย์นี้แก่ลูก พ่อยังเป็นนายแห่งสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน พ่อรู้ว่าสวนดอกไม้ของพ่อเคยสวยงามมาก พ่อมีความรู้นี้ เคยมีสวนดอกไม้ชิ้นหนึ่งเช่นนั้นของพระเจ้า เวลานี้เป็นสวนของปีศาจ อาณาจักรของราวันลูกเรียกว่าซาตาน มีความรุนแรงอยู่ทุกหนแห่ง พวกเขาทุกคนพร้อมแล้วขณะที่นั่งอยู่กับระเบิดปรมาณู ฯลฯ ทุกคนรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่

ได้มีเพื่อเก็บไว้และการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพราะระเบิดเหล่านั้นอย่างแน่นอน ถ้าการทำลายล้างไม่เกิดขึ้นแล้วยุคทองจะมาได้อย่างไร สิ่งนี้ชัดเจนมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาแสดงให้เห็นว่าสงครามมหาการตบที่ยิ่งใหญ่เคยเกิดขึ้น และเพียงพันดาวาสทั้งห้าเท่านั้นที่ปลอดภัย และจากนั้นพวกเขาก็ละลายหายไปด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่มีผลใดๆจากสิ่งนั้น พ่อฉันอยู่ที่นั่นและอธิบายว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บาร์ตเคยถูกปล้นและเวลานี้พวกเขากำลังให้กลับคืน พวกเขาจะให้ต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะถูกทำลายในการทำลายล้าง เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเราจะไม่มีอาณาจักรอื่นประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอย บาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง จะมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีการกล่าวถึงดินแดนอื่นที่นั่น เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก และแล้วจะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกกลายเป็นนายเหล่านั้นหลายครั้งแล้ว นั่นคือในทุกวงจรทั่วทั้งโลกเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา พวกเขามีความฉลาดมาก ที่นั่นพวกเขาไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำจากที่ปรึกษา ฯลฯ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและจะซ้ำรอย พวกเขาเรียกวัดของศรีภฤชณะว่า “ดินแดนแห่งความสุข” ซึ่งพบบามาและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเองพูดว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ เริ่มแรกเคยมีศาสนาเดียวและแล้วศาสนาอื่นๆก็ตามมา ลูกๆควรอัศจรรย์ใจว่าบามากำลังให้อำนาจในการปกครองแก่ลูกอย่างไร พ่อมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก สิ่งนี้ง่ายตายมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เคยเข้าใจสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นจะเข้าใจสิ่งนี้อีกครั้งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นางงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองไปใช้และเผาบาปของลูกให้หมดไป รมณ์หวังว่าลูกไม่ได้แสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะของร่างกาย ทำความเพียรพยายามเพื่อตนเองที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม
2. อย่าได้มีความปรารถนาที่จะมีนิมิต ลูกจะไม่ได้รับทั้งการหลุดพ้นด้วยการมีนิมิตและบาปของลูกก็จะได้หลุดออกไป ไม่มีประโยชน์ในการมีนิมิต สนิมสามารถถูกขจัดด้วยการจดจำพ่อและความรู้ที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและแสดงใบหน้าของลูกว่าลูกได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งทั้งหมด

ในยุคบรรจบพบกันลูกดวงวิญญาณบราห์มินได้รับพร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ดวงวิญญาณที่ได้รับพรเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องเพียรพยายาม ปรกาศบนใบหน้าของพวกเขาแสดงว่าพวกเขาได้มาซึ่งบางสิ่งซึ่งพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล เมื่อผู้คนเห็นใบหน้าของลูกบางคน พวกเขาพูดว่าจุดหมายปลายทางดูเหมือนจะสูงมากและพวกเขาก็มีการสละทิ้งที่สูงส่งมาก ถึงแม้ว่าการสละทิ้งของพวกเขาจะมองเห็นได้ แต่โชคของพวกเขาไม่สามารถเห็นได้ เมื่อลูกรักษาความซบซึ้งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและแสดงให้เห็นโชคของลูก และแล้วพวกเขาก็จะถูกดึงดูดเข้ามาอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ความสำเร็จถูกหลอมรวมในที่ที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นและมีขุมขุมของความเป็นหนึ่งเดียวกันที่ทำตามหนทางเดียวกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความคิดของการจดจำระลึกถึงพ่ออยู่เสมอและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และประเด็นใหม่ๆ จะปรากฏออกมาอยู่เรื่อยๆ และลูกจะอยู่อย่างมีความสุข
- คำถาม:** ความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในละครนี้เป็นของใครและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** 1. ความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นของชีพบาบาเพราะท่านทำให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าในหนึ่งวินาที ท่านสอนลูกถึงการศึกษาเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ไม่มีใครในโลกนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนการศึกษานี้แก่ลูก
2. เป็นงานของพ่อที่จะให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคนและพาลูกออกไปจากความมืดไปสู่ความสว่างและปกป้องลูกจากการลุ่มลุดลุดคลาน ไม่มีใครอื่นสามารถทำงานที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้นได้

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทุกวันและลูกๆ ก็รับฟังขณะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่พ่อนั้นแฝงตัว ดังนั้นความรู้นี้ก็แฝงตัวด้วย ไม่มีใครสามารถเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร หรือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ลูกๆ ควรจะมีนิสัยที่มั่นคงของการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดความรู้นี้ให้แก่เราดวงวิญญาณ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกเพื่อเข้าใจสิ่งนี้แล้วจึงมีการกระทำ อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องทำธุรกิจของลูก หากใครบางคนเรียกลูก แนนอนที่จะเรียกด้วยชื่อของลูก ลูกมีรูปและนาม เหตุนี้เองลูกจึงสามารถพูดได้ ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามได้ แต่ลูกเพียงต้องทำให้สิ่งนั้นมั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ การยกย่องทั้งหมดเป็นของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน หากมีคำยกย่องของเทพที่มีตัวตนก็เป็นเพราะพ่อทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีค่าควรแก่การยกย่อง พวกเขาเคยมีค่าควรแก่การยกย่องและพ่อกำลังทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การยกย่องอีกครั้ง เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ถ้าลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ก็มีคำยกย่องของพ่อกับมากมายอย่างยิ่งและท่านก็ทำงานรับใช้มากมายอย่างยิ่ง ท่านมีพลังทั้งหมดที่ท่านสามารถทำทุกสิ่งได้ เรายกย่องท่านน้อยมาก มีคำยกย่องท่านอยู่มากมาย แม้กระทั่งชาวมุสลิมก็พูดว่า พระเจ้าอัลล่าห์ออกคำสั่งนี้ เวลานี้ท่านให้คำสั่งนี้เบื้องหน้าใคร? ท่านให้คำสั่งนี้เบื้องหน้าลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นเทพจากมนุษย์ พระเจ้าอัลล่าห์คงได้ให้คำสั่งนี้แก่ใครบางคนแล้ว เป็นไปกับลูกๆ ที่ท่านอธิบาย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เวลานี้ลูกๆ ได้รู้ว่าคุณรู้ก็จะหายไป ชาวพุทธเองก็พูดเช่นนั้นด้วยเช่นกันและชาวคริสเตียนเองก็พูดเช่นนั้นด้วยแต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านให้คำสั่งอะไร พ่อกำลังอธิบายอัลฟาและเบต้าแก่ลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถลืมการจดจำระลึกถึงพ่อได้ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและการจดจำระลึกถึงนั้นก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน พ่อนั้นไม่สูญสลายด้วย พวกเขาพูดว่า อัลล่าห์พูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามท่านเป็นใครและท่านพูดอะไร? พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้เลย พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอัลล่าห์อยู่ในก้อนกรวดก้อนหินและดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้จักท่านได้อย่างไร? พวกเขาสดมภ์ภาวนาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าใครก็ตามที่มาพวกเขาต้องผ่านสภาพสโตร์โซ และตโม เมื่อพระคริสต์และพระพุทธเจ้ามาทุกคนนั้นก็ต้องลงมาจากพวกเขา ไม่มีเรื่องของการขึ้นไป พ่อมาและทำให้ทุกคนสามารถขึ้นไป ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือหนึ่งเดียว ไม่มีใครอื่นมาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลองคิดดู หากพระคริสต์มา ท่านจะนั่งและอธิบายให้กับใคร? ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีมากที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกควรสร้างวิธีการใหม่ๆ ลูกต้องทำความเพียรพยายามและสกัดเพชรพลอยออกมา ดังนั้นบาบาพูดว่า ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และจดประเด็นต่างๆ ลงไปและแล้วอ่านประเด็นเหล่านั้นเพื่อดูว่ามีสิ่งใดที่ขาดหายไปหรือไม่ ไม่ว่าบาบาจะมีบทบาทใดก็ตามสิ่งนั้นจะดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง พ่อกำลังพูดความรู้เดียวกันกับที่ท่านทำในวงจรที่แล้ว ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่เป็นของศาสนานั้นๆ จะลงมาจากผู้ที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนานั้น พวกเขาจะสามารถทำให้ผู้อื่นขึ้นไปได้อย่างไร? พวกเขาต้องลงบันไดมา ก่อนอื่นมีความสุขและแล้วก็มีความสุข การแสดงนี้ถูกทำขึ้นในวิธีการที่ละเอียดอ่อนมาก เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่ได้มาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครก็ตาม พวกเขามาเพื่อที่จะก่อตั้งศาสนา มีมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีใครอื่นมีความรู้ การแสดงของความสุขและความทุกข์ภายในละครนี้เป็นไปสำหรับทุกคน ลูกมีความสุขมากกว่าความทุกข์ ในเมื่อลูกแสดงบทบาทในละคร ต้องมีความสุขอย่างแน่นอน พ่อจะไม่สร้างความทุกข์ พ่อให้ความสุขแก่ทุกคน ในเวลานั้นก็จะมีความสงบในทั้งโลก ไม่สามารถมีความสงบในดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกจะได้รับความสงบเมื่อลูกกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่า อย่าได้ลืมนะลูกนั้นอยู่กับบาบา บาบาได้มาเพื่อทำให้เราไปเป็นเทพจากปีศาจ เมื่อเหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่เหลือนั้น

ก้อยู่ในโลกดวงวิญญาณ ความอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในละครานั้นนั้นเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นเทวดา นางฟ้า ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าด้วยการศึกษา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเฝ้าแต่ หมุนสรวีประคำไปเรื่อย บางคนก็จดจำหนึ่มา บางคนก็จดจำผู้อื่น มีประโยชน์อะไรในการจดจำพวกเขา? บาบาพูดว่า “มหัระตี” และพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นว่าใครบางคนซึ่งข้าง พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด เมื่อบุคคลสำคัญไปที่ไหนสักแห่ง เขาก็ได้รับการต้อนรับด้วยความยิ่งใหญ่ตระการตาอย่างมาก พวกเขาจะไม่ทำเช่นนั้นสำหรับใครอื่น ลูกรู้ว่าในเวลาหนึ่งทั้งต้นไม้ได้ไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรม ทุกคนเกิดผ่านยาพิษ เวลาที่ลูกควรจะมีความรู้ก็ว่าไม่มีเรื่องของยาพิษในยุคทอง พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกไปเป็นมหาเศรษฐี สดามาเองก็กลายเป็นมหาเศรษฐีด้วย ทุกคนทำทุกสิ่งเพื่อตนเอง พ่อพูดว่า ลูกกลับมาสูงส่งอย่างมากด้วยการศึกษา ทุกคนรับฟังก็ตะนั้นและศึกษาเล่าเรียนก็ตะ ผู้นี้เองก็เคยศึกษาที่ตะด้วยเช่นกัน แต่เมื่อพ่อนิ่งและพูดความรู้นี้ เขาก็กลับมาอัศจรรย์ใจ เขาได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านกิตะของพ่อ มนุษย์ทั้งหลายนี้และสร้างสิ่งใด? พวกเขาพูดว่า พระเจ้าอัลล่าห์ได้พูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่า อัลล่าห์คือใคร หากแม้กระทั่งผู้ที่เป็นของศาสนาเทพไม่รู้จักพระเจ้า ผู้ที่มาจากหลังจะรู้จักได้อย่างไร? กิตะเพชรพลอยของ คัมภีร์ทั้งหมดได้ถูกทำให้ผิดไป ดังนั้นจะมีอะไรในคัมภีร์อื่นๆ? สิ่งทีพ่อพูดไว้กับเราลูกๆได้หายไปแล้ว เวลาที่ลูกกำลังรับ ฟังพ่อและกำลังจะกลายเป็นเทพ เราทั้งหมดต้องสะสางบัญชีของโลกเก่านี้และแล้วดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ว่า บัญชีใดก็ตามที่เราต้องสะสางจะได้รับการสะสาง เราเป็นคนแรกที่ไปและเป็นคนแรกที่มา ที่เหลือทั้งหมดจะสะสางบัญชี ของพวกเขาด้วยการทนทุกข์ทรมานต่อการถูกลงโทษ อย่าได้เข้าไปสู่ประเด็นเหล่านั้นมากเกินไป ก่อนอื่นทำให้ทุกคนมี ศรัทธาว่าพ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือครูและสัจครู พ่อปราศจากร่าง มีความรับรู้รอบรู้มากมายเพียงใดภายในดวงวิญญาณนั้น พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่ง ความสุข มีค่ายกย่องพ่อมากมายอย่างยิ่ง พ่อเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นมาและเข้าไปในร่างกาย ไม่มีดวง วิญญาณอื่นใดนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถได้รับการยกย่อง พวกเขาทั้งหมดยกย่องผู้มีร่างกาย ผู้นี้คือ ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีดวงวิญญาณอื่นที่ไม่มีร่างกายใดนอกจากพ่อที่ไม่มีตัวตนสามารถได้รับการยกย่อง สันสการของความรู้อยู่ภายในดวงวิญญาณ มีสันสการของความรู้อยู่ภายในพ่อมากมายเพียงใด? พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก มหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องนี้เป็นของดวงวิญญาณได้ไหม? ค่ายกย่องนี้ไม่สามารถเป็นของมนุษย์ ศรีกฤษณะเขา เป็นเจ้าชายอันดับแรกในยุคทอง พ่อมาและให้มรดกแก่ลูกๆ เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง การเกิดของชีวานันมีคุณ ค่าเช่นเพชร ผู้ก่อตั้งศาสนาทำอะไรเมื่อพวกเขามา? ยกตัวอย่าง เช่น เมื่อพระคริสต์มา ก็ไม่มีชาวคริสต์เลย แล้วพระคริสต์ จะให้ความรู้อะไรแก่ใคร? ในที่สุดเขาก็จะพูดว่า ให้ประพฤติดี! มนุษย์อื่นๆ มากมายก็เฝ้าแต่พูดเช่นนั้นแต่ไม่สามารถมี ใครให้ความรู้ถึงวิธีการที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ พวกเขาทั้งหมดได้รับบทาบทของตนเอง โดยเฉพาะ พวกเขาต้องไปผ่านสภาพสโตร์ โรซ และตโม โบสถ์คริสเตียนจะสร้างขึ้นมาได้อย่างไรเมื่อพระคริสต์มาในตอน เริ่มแรก? สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อพวกเขามีจำนวนมากเท่านั้นและความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นจึงจะมีการสร้างโบสถ์ ต้องใช้เงิน มากมายที่จะสร้างโบสถ์ เงินนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับสงครามด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่ออธิบายว่านี่คือต้นไม้มากมาย ต้นไม้นั้นจะมีอายุหลายแสนปีได้อย่างไร? สิ่งนั้นไม่สามารถนับได้ พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างมาก! เวลา นี้ลูกได้กลับมาารู้คิด ลูกจะมาและพร้อมที่จะปกครองอาณาจักรตั้งแต่เริ่มต้น พวกเขามาตามลำพังและจำนวนของพวกเขา ก็เติบโตขึ้นภายหลัง เหล่าเทพคือรากฐานของต้นไม้และแล้วสามกิ่งก้านก็ปรากฏออกมาและแล้วลัทธิเล็กๆ ก็ปรากฏขึ้นมา ในภายหลัง มีการเติบโตและภายหลังพวกเขาก็ได้รับการยกย่อง อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์ใดๆ ทุกคนต้องลงมา เวลาที่ ลูกได้รับความรู้ทั้งหมด พวกเขาพูดว่า พระเจ้าเต็มไปด้วยความรู้แต่ไม่มีใครรู้ว่าการรู้ที่นั่นคืออะไร เวลาที่ลูกได้รับความรู้ พาหนะที่โชคดีเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน เมื่อพ่อเข้ามาในร่างกายธรรมดานี้เท่านั้นที่ผู้นี้กลายเป็นผู้ที่โชคดี ในยุคทองทุกคน โชคดีหลายล้านเท่า เวลาที่ลูกแต่ละคนกำลังได้รับดวงตาที่สามของความรู้ที่จะทำให้ลูกกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ ลูก ได้รับความรู้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ผู้คนล้มลูกคลุกคลานไปทั่วในความมืดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้คือ กลางวัน ไม่มีการล้มลูกคลุกคลานในเวลากลางวัน พ่อพูดว่า ทั้งหมดนี้หมายความว่า: เปิดกิตะพาทซาลาในบ้านของลูก มี ผู้คนมากมายที่พูดว่า เราไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้และดังนั้นพวกเขาจึงให้สถานที่ของพวกเขาแก่ผู้อื่น นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วย ควรจะมี ความเงียบสงบอย่างมากที่นี่ นี่คือนั่นเรียนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่ซึ่งลูกสามารถนั่งและจดจำพ่ออย่างสงบ เวลาที่เราจะ ไปสู่ดินแดนแห่งความเงียบสงบ ดังนั้นจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ในยุคทองลูกได้มาซึ่งความสงบและความสุขเป็น เวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ดังนั้นลูกควรทำตามพ่อเช่นนี้ ลูกไม่ควร มีความหยิ่งยโส เพราะนี่จะทำให้ลูกตกลงมา ลูกควรมีความอดกลั้นอย่างมาก ไม่มีการดื้อดึง (มีความแรงทางร่างกาย) สำนึกที่เป็นร่างนั้นถูกเรียกว่าความแรง ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก เหล่าเทพนั้นแสนจะอ่อนหวาน พวกเขานั้นมี แรงดึงดูดมากมาย พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเช่นพวกเขา ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นเป็นอย่างมาก ดังนั้นลูกๆ ควรจะจดจำ

สิ่งนี้ครั้งแรกแล้วครั้งแรกและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ผู้นี้มีศรัทธาว่าหลังจากที่ละร่างของเขา เขาก็จะกลายเป็นเช่นนั้น (นารายณ์) ก่อนอื่นลูกควรจะมีคุณภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ผู้ที่สอนเหล่านั้นเป็นครูทางร่าง ที่นี้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้เดียวที่สอนดวงวิญญาณทั้งหลาย ผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเพียงด้วยการคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้นี้มีความซาบซึ้งว่าเขากลายเป็นวิเศษจากบราห์มาได้อย่างไรและจากวิเศษกลายเป็นบราห์มาได้อย่างไร ลูกรับฟังสิ่งที่นาอัศจรรย์เหล่านี้ และซึมซับสิ่งเหล่านั้นแล้วถ่ายทอดให้กับผู้อื่น พ่อทำให้ลูกทุกคนไปเป็นนายของโลก แต่ก็สามารถเข้าใจได้ว่าใครจะกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพและการปกครองอาณาจักร เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะยกระดับลูกๆ พ่อทำให้ลูกทุกคนไปเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก พ่อ นั่งที่นี้และพูดความรู้ที่ผ่านปากของผู้นี้ พวกเขาพูดถึงเสียงจากอากาศธาตุ (อากาศวานี - วิษณุกระจายเสียง) แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น อากาศวานี(เสียงที่มาจากอากาศ)ที่แท้จริงก็คือเมื่อพ่อมาจากเบื้องบนและพูดผ่านแกมมุกนี้ (ปากของว้าว) คำพูดออกมาจากปากนี้ ลูกๆ มีความอ่อนหวานอย่างมาก พวกเขาพูดว่า บาบ่าให้โหล่แก่เราในวันนี้เกิด บาบ่าพูดว่า ลูกๆ ลูกๆ จะได้รับโหล่มากมาย ลูกๆ ที่ดีจะพูดว่าพวกเขาเป็นทั้งลูกและผู้รับใช้ บาบารู้สึกมีความสุขมากเมื่อได้เห็นลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าเหลือเวลาน้อยมาก มีการผลิตระเบิดมากมายอย่างยิ่ง ระเบิดเหล่านั้นจะถูกโยนทิ้งไปเช่นนั้นหรือ? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วก็จะเกิดขึ้นอีกครั้ง พวกเขาคิดว่าควรจะมีดวงสงบในโลก แต่อย่างไรก็ตามความสงบไม่สามารถเป็นไปได้ เป็นลูกที่สร้างความสงบในโลก เป็นลูกผู้ที่ได้รับรางวัลของอาณาจักรของโลกและเป็นพ่อที่ให้รางวัลนั้นแก่ลูก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยพลังของโยคะ ด้วยพลังทางวัตถุก็จะมีการทำลายล้างโลก ลูกได้รับชัยชนะด้วยพลังของความเจียบสงบ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สภาพของลูกนั้นมีความอดกลั้นอย่างมาก จงทำตามพ่อ อย่าได้แสดงความหยิ่งยโสเกี่ยวกับสิ่งใด กลับมาอ่อนหวานเหมือนกับเหล่าเทพ
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอจงเฝ้าแต่ไตร่ตรองความรู้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้ด้วยสำนึกรู้ว่า ลูกเป็นลูกของพระเจ้าพร้อมกับเป็นผู้รับใช้ของท่าน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และอยู่อย่างมั่นคงในรูปของมนตรา "มานมานะบาฟ" และ "มาเดยจีบาฟ" ของลูก

พร้อมกับพรของ “มานมานะบาฟ” ลูก ๆ ก็ได้รับพรของ “มาเดยจีบาฟ” ด้วยเช่นกัน ให้รูปของสวรรค์ของลูกคงอยู่ในสำนึกของลูกว่า: นี่เป็นที่รู้จักกันว่าเป็น “มาเดยจีบาฟ” ผู้ที่รักษาความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งของเขาสามารถอยู่อย่างมั่นคงในรูปของมนตรา “มาเดยจีบาฟ” ผู้ที่เป็น “มาเดยจีบาฟ” ก็คือ “มานมานะบาฟ” อยู่แล้ว ทุกความคิด คำพูดและการกระทำของลูกๆ เช่นนั้นกลับมายิ่งใหญ่ การกลายเป็นตัวของตัวเองสำนึกนี้หมายถึงการกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ความสุขคือสมบัติพิเศษของลูก อย่าปล่อยสมบัตินี้ไป

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พิสูจน์ให้กับชาวบาร์ตาว่าชีวาขยันดีคือคิตะขยันดี และศรีกฤษณะขยันดีก็เกิดขึ้นด้วยกิตะ
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานหลักสำหรับการก่อตั้งศาสนาใดก็ตาม? งานใด ซึ่งพอเท่านั้นที่ทำได้ ผู้ก่อตั้งศาสนาไม่ได้ทำ?
- คำตอบ:** สำหรับการก่อตั้งศาสนาใดก็ตาม จำเป็นต้องใช้พลังของความบริสุทธิ์ ศาสนาทั้งหมดสร้างขึ้นบนพื้นฐานของพลังของความบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดสามารถชำระใครให้บริสุทธิ์เพราะเมื่อศาสนามีการก่อตั้งขึ้น ก็เป็นอาณาจักรของมายาและพวกเขาทั้งหมดต้องอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ นี่เป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีมัทที่จะกลับมาบริสุทธิ์
- เพลง:** พาพวกเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบายเถิด!

โอม ซานติ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าโลกของบาปคืออะไรและโลกของบุญคืออะไร นั่นคือ โลกที่บริสุทธิ์คืออะไร ในความเป็นจริงบาร์ตาคือโลกของบาปแล้วบาร์ตเองต่อมาได้กลายเป็นโลกของบุญ สวรรค์ บาร์ตเองเคยเป็นสรวงสวรรค์และบาร์ตก็ได้กลายเป็นนรกที่ลึกที่สุดเพราะพวกเขาเผาไหม้บนกองไฟของตัณหาหาคะอย่างต่อเนื่อง ที่นั่นไม่มีใครเผาไหม้บนกองไฟของตัณหาหาคะ ไม่มีกองไฟของตัณหาหาคะที่นั่น ลูกจะไม่พูดว่ามีกองไฟของตัณหาหาคะในยุคทอง ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ก่อนอื่นใด คำถามก็เกิดขึ้น บาร์ตซึ่งไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขแน่นอนเคยบริสุทธิ์และมีความสุข พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงศาสนาอันดุดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่ใครที่จะเรียกได้ว่าเป็นผู้คนดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป? ‘ดั้งเดิม’ หมายถึงอะไร และ ‘คงอยู่ตลอดไป’ หมายถึงอะไร? ‘ดั้งเดิม’ หมายถึงยุคทอง ใครคงอยู่ในยุคทอง? ทุกคนรู้ว่าลักษมีและนารายณ์มีชีวิตอยู่ที่นั่น แน่แน่นอนที่พวกเขาจะเป็นลูกของใครบางคนด้วยเช่นกันที่พวกเขาได้กลายเป็นนายของยุคทอง พวกเขาเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ก่อตั้งยุคทอง อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นลูกของพ่อในเวลานี้ (ในยุคเหล็ก) หากพวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกของพ่อ พวกเขาก็จะรู้จักพ่อ แต่พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ศาสนาอันดุดั้งเดิมไม่ได้มีการกล่าวถึงในกิตะ ชื่อบาร์ตได้มีการกล่าวถึงในกิตะและผู้คนเหล่านั้นก็เรียกได้ว่าเป็นผู้คนของอินดุมหาสภะ ศรีมัททกวัทจิตาเป็นเพชรพลอยเป็นแม่ของทุกคัมภีร์ พวกเขาเฉลิมฉลองกิตะขยันดีและชีวาขยันดีด้วยเช่นกัน ลูกควรรู้ว่าเมื่อไรคือชีวาขยันดี แล้วต่อมาก็มีกฤษณะขยันดี เวลานี้ลูกรู้ว่าหลังจากชีวาขยันดี ก็เป็นกิตะขยันดีหลังจากกิตะขยันดี ก็จะมีกฤษณะขยันดี ด้วยกิตะขยันดีเท่านั้นที่มีการก่อตั้งศาสนาเทพ กิตะขยันดีนั้นมีการเชื่อมโยงกับมหาภารตะด้วยเช่นกันและมีสิ่งต่างๆเกี่ยวกับการบรรพที่อ้างอิงไว้ในนั้น พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ามี 3 กองทัพในสนามรบ พวกเขาได้แสดงให้เห็นยาดาวาส ฆราวาสและพินดาวาส ยาดาวาสคือผู้ที่ประดิษฐ์คิดค้นชิปนาอูท พวกเขาได้มีสุราและทำให้ชิปนาอูทปรากฏออกมา ลูกรู้ว่าในเวลานี้ชิปนาอูทกำลังมีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้น พวกเขากำลังข่มขู่กันและกันเพื่อทำลายวงศ์สกุลของตนเอง พวกเขาทั้งหมดคือคริสเตียน ชาวยุโรปก็เป็นยาดาวาสเช่นเดียวกันด้วย ดังนั้นนั่นเป็นชุมนุมของพวกเขา พวกเขาถูกทำลายโดยการต่อสู้กันเอง ยุโรปทั้งหมดก็รวมอยู่ในนั้น ผู้ที่เป็นชาวอิสลาม ชาวพุทธและชาวคริสเตียนทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น ที่นี้มีฆราวาสและพินดาวาส ฆราวาสถูกทำลายด้วยเช่นกันและพินดาวาสได้รับชัยชนะเวลานี้มีคำถามเกิดขึ้น ใครคือพระเจ้าของกิตะที่สอนราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้ที่ง่ายดายและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา นั่นคือใครก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์? ศรีกฤษณะมาเพื่อทำสิ่งนั้นหรือไม่? ฆราวาสอยู่ในยุคเหล็ก ศรีกฤษณะจะมาในเวลาของฆราวาสและพินดาวาสได้อย่างไร? พวกเขาฉลองศรีกฤษณะขยันดี เขามีความสมบูรณ์พร้อม 16 องค์ในตอนที่เริ่มต้นของยุคทอง หลังจากศรีกฤษณะ ก็เป็นขยันดีของรามผู้ที่มี 14 องค์ กฤษณะนั้นเป็นราชาเหนือราชา นั่นคือเป็นเจ้าชายเหนือเจ้าชายทั้งหลาย แม้กระทั่งเจ้าชายที่มีกิเลสก็กราบไหว้บูชาศรีกฤษณะเพราะพวกเขารู้ว่าศรีกฤษณะนั้นมีความสมบูรณ์เต็ม 16 องค์ เป็นเจ้าชายที่สมบูรณ์พร้อมของยุคทองและพวกเขาเองก็มีกิเลส แน่แน่นอนเจ้าชายจะพูดเช่นนั้น เวลานี้เป็นชีพขยันดี สัญลักษณ์ที่ใหญ่โตที่สุดของท่านอยู่ในวัด นั่นคือวัดของชีวาที่ไม่มีตัวตน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บราห์มา, วิษณุและชางก้านั้นคือเทพ ชีวาขยันดีนั้นเฉลิมฉลองในบาร์ตเท่านั้น เวลานี้ชีวาขยันดีกำลังจะมาถึง ลูกจะต้องอธิบายและพิสูจน์ว่าชีวาผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นคือ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ทำให้โลกบริสุทธิ์ คานธีก็เองก็เคยร้องเพลงนี้ด้วยเช่นกัน แต่เขาไม่ได้เอ่ยถึงชื่อของกฤษณะ ดังนั้นเวลานี้จึงมีคำถามเกิดขึ้น เป็นชีวาขยันดีที่นำมาซึ่งกิตะขยันดี หรือเป็นกฤษณะขยันดีที่นำมาซึ่งกิตะขยันดี? กฤษณะขยันดีกล่าวได้ว่าอยู่ในยุคทอง ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่เป็นขยันดีของชีวา ชีวาเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่

มีตัวตนและท่านสร้างโลกในยุคบรรจบพบกัน ในยุคทองเป็นอาณาจักรของศรีกฤษณะ ดังนั้นแน่นอนที่ชีวาขันธ์จะอยู่มาก่อนหน้านั้น ลูกๆ ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ผู้ที่พร้อมที่จะทำงานรับใช้ ควรที่จะนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้เข้ามาสู่สติปัญญาของพวกเขาและเข้าใจวิธีที่จะอธิบายและพิสูจน์ให้ผู้คนของบราห์มาดีได้เห็นด้วยชีพขันธ์จึงมีกิตะขันธ์ และแล้วจากกิตะก็มีกฤษณะขันธ์ นั่นคือขันธ์ของราชาเหนือราชา กฤษณะเป็นราชาของโลกที่บริสุทธิ์ นั่นเคยเป็นอาณาจักรที่นั่น ศรีกฤษณะไม่ได้ถือกำเนิดที่นั่นและพูดกิตะ ไม่สามารถที่จะมีสงครามมหากาณะในยุคทอง สงครามนั้นต้องเคยเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ลูกๆ ต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ชุมชนของพันดาวาสและฆราวาสเป็นที่รู้จักกันดี พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าศรีกฤษณะเป็นหัวหน้าของพันดาวาส พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะนั้นสอนราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตาย ในความเป็นจริง ไม่มีเรื่องของการบรรพราลาฯ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้สอนราชาโยคะที่ง่ายตายได้ให้กับพันดาวาสจนกลายเป็นผู้ช่วยชนะ พวกเขาเคยเป็นผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจักรวาลถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้น ก่อนอื่นใด อธิบายแก่ผู้คนของอินดูมหาสภา มีชุมชนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน เช่นโลกสภา ราชยสภา (พรรคการเมืองที่ต่างกัน) อินดูสภานั้นคือพรรคหลัก กองทัพทั้งสามที่ได้รับการจดจำนั้นก็คือยาดาวาส, ฆราวาสและพันดาวาส และพวกเขาเคยอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นกำลังมีการก่อตั้งยุคทอง ขณะนี้กำลังมีการเตรียมการสำหรับการเกิดของศรีกฤษณะ มีการพูดกิตะในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ดังนั้นเวลานี้ลูกควรจะต้องแสดงใครในยุคบรรจบพบกัน? กฤษณะไม่สามารถมาที่นี้ได้เวลานี้ ทำไมเขาต้องจากโลกที่บริสุทธิ์ไปและเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เล่า? ในความเป็นจริง กฤษณะไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้เขาอยู่ในชาติเกิดที่ 84 ของเขา พวกเขาคิดว่ากฤษณะปรากฏอยู่ในทุกหนแห่ง นั่นคือเขาอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาของศรีกฤษณะพูดว่าทุกคนคือศรีกฤษณะ ที่กฤษณะได้นำรูปเหล่านั้นมาใช้ ผู้ที่เป็นของหนทางของราเดก็พูดว่าราเดอยู่ในทุกคน ฉันคือราเดและเธอคือราเด การกำหนดมากมายได้ปรากฏขึ้น บางคนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บางคนพูดว่ากฤษณะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บางคนพูดว่าราเดอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ว่า พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจโลกและดังนั้นพ่อกำลังให้อำนาจแก่ลูกๆ เพื่ออธิบายแก่ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมด อธิบายแก่ผู้คนของอินดูมหาสภา พวกเขาจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่มีจิตใจฝึกฝนในศาสนา รัฐบาลไม่เชื่อในศาสนาใดๆ โดยเฉพาะพวกเขาเองสับสน ชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อท่านมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและให้ความรู้แก่ลูกเท่านั้นที่อาณาจักรจะมีการก่อตั้ง และแล้วอาณาจักรก็ถูกก่อตั้งขึ้นมา ท่านจะมาอีกครั้งด้วยตนเองเมื่อลูกได้สูญเสียอาณาจักรของลูก ดังนั้นลูกต้องพิสูจน์ว่าชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีตัวตนและเป็นชีพขันธ์ที่ได้นำมาซึ่งกิตะขันธ์ ลูกควรทำอะไรที่อยู่นบนฐานของสิ่งนี้เพื่อให้ประเด็นของกฤษณะถูกปล่อยออกไปจากสติปัญญาของผู้คน เพียงชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คัมภีร์ทั้งหมดถูกเขียนขึ้นโดยมนุษย์และอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดของมนุษย์ บาบามีได้มีคัมภีร์ใดๆ พ่อพูดว่า พ่อมาเป็นการส่วนตัวและทำให้ลูกๆ กลายเป็นเจ้าชายจากขอลาน แล้วพ่อก็จากไป เพียงพ่อเท่านั้นสามารถให้ความรู้แก่ลูกเป็นการส่วนตัว ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะถ่ายทอดกิตะ พระเจ้าก็ไม่อยู่เบื้องหน้าพวกเขาเป็นการส่วนตัว พวกเขาพูดว่าพระเจ้าแห่งกิตะอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัว ท่านสร้างสวรรค์และจากไป ดังนั้น ผู้คนสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วยการรับฟังกิตะอย่างนั้นหรือ? เมื่อใครบางคนกำลังตาย พวกเขาก็อ่านกิตะให้กับเขา พวกเขาไม่ได้อ่านคัมภีร์อื่นใด พวกเขาเชื่อว่าสวรรค์นั้นถูกสร้างขึ้นมากด้วยกิตะและเหตุนี้เองพวกเขาก็อ่านกิตะเท่านั้น ดังนั้นจึงควรจะมีกิตะเดียวเท่านั้น ศาสนาอื่นทั้งหมดมาในภายหลัง ไม่สามารถมีใครสามารถพูดว่าพวกเขาจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาให้น้ำของคงคาแก่ผู้คนดื่ม พวกเขาไม่ได้ให้น้ำของแม่น้ำยมุนา ให้ความสำคัญกับน้ำของคงคาเท่านั้น ไชยนาฟมากมายไปที่นั่นและเอาน้ำนั้นใส่ไหกลับมา พวกเขาพูดว่าด้วยการดื่มน้ำหนึ่งหยดผสมกับน้ำธรรมดา โรคภัยไข้เจ็บก็จะหมดไป ในความเป็นจริง เป็นสายธารของน้ำทิพย์แห่งความรู้ที่ความทุกข์ของลูกจะถูกขจัดออกไปตลอด 21 ชาติเกิด ด้วยการอาบในคงคาของความรู้ที่มีชีวิต ผู้คนจะสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นคงคาแห่งความรู้จะปรากฏขึ้นมาในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน ถึงอย่างไรก็มีแม่น้ำที่เป็นน้ำอยู่แล้ว ไม่ใช่ด้วยการดื่มน้ำใครๆ ก็สามารถกลายเป็นเทพได้ ที่นั่นหากใครบางคนได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยเขาก็ประกาศลัทธิที่จะไปสวรรค์ เหล่านี้คือคงคาของความรู้ของชีวาบาบา, มหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ประทานความรู้ของกิตะ คือชีวาผู้เดียวเท่านั้น, ไม่ใช่ศรีกฤษณะ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคทองที่จะได้รับความรู้ พระเจ้านั้นที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด โอ อรชุน! หรือโอ สันเจ! มีชื่อเสียงโด่งดัง เขามีความฉลาดมากในการเขียนและดังนั้นเขาจึงกลายเป็นเครื่องมือ เวลานี้ ชีวาขันธ์กำลังจะมาถึงและดังนั้นลูกควรจะต้องเขียนสิ่งนี้ด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ ชีวาไม่มีตัวตน ท่านเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความมั่งคั่ง ศรีกฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเต็มไปด้วยความรู้หรือมีความมั่งคั่ง เพียงชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ที่ให้ความรู้และมีความเมตตา ความรู้ของท่านคือความเมตตาของท่าน ผู้เป็นนายมีความเมตตาและสอนลูกและ

เหตุนี้เองลูกจึงกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร ไม่มีความจำเป็นสำหรับความปิติในยุคทอง ดังนั้น ก่อนอื่นใด ลูกต้องพิสูจน์ว่า เป็นชีวิตชยันตี มหาสมุทรแห่งความรู้ ที่ไม่มีตัวตน ที่นำมาซึ่งกิตะชยันตี หรือเป็นศรัทธาชยันตีที่มีตัวตนของยุคทองที่นำมาซึ่งกิตะชยันตี ลูกๆ ต้องพิสูจน์สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าไม่มีใครในผู้นำศาสนาที่มาแล้วสามารถทำให้ใครบริสุทธิ์ได้ เพราะนั่นเคยเป็นอาณาจักรของมายาตั้งแต่ยุคทองแดง ทั้งหมดจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อผู้คนกลับมาทุกซะระทมพวกเขาก็พูดว่าพวกเขาต้องการจะไปจากที่นี่ ศาสนาซึ่งก่อตั้งขึ้นก็ได้เติบโต ศาสนาถูกก่อตั้งขึ้นด้วยพลังของความบริสุทธิ์แล้วพวกเขาต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีศาสนาหลักและการขยายตัวเกิดขึ้นด้วยศาสนาเหล่านั้น กิ่งก้านสาขาที่ปรากฏขึ้น เมื่อมีการพิสูจน์แล้วว่าชีวิตชยันตีได้นำกิตะชยันตีมา คัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมดจะพิสูจน์ได้ว่าไร้ประโยชน์ เพราะคัมภีร์เหล่านั้นเขียนขึ้นโดยมนุษย์ ในความเป็นจริง คัมภีร์ของบาร์ตคือกิตะเดียวเท่านั้น พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดอธิบายแก่ลูกและทำให้มันง่ายสำหรับลูก การกำหนดของท่านนั้นสูงส่งที่สุด เวลานั้นลูกต้องพิสูจน์ว่าเป็นชยันตีของมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีตัวตนที่นำมาซึ่งกิตะชยันตี หรือเป็นชยันตีของศรัทธาชยันตีที่มีตัวตนของยุคทองที่นำมาซึ่งกิตะชยันตี ลูกต้องจัดการประชุมขนาดใหญ่เพื่อที่จะทำสิ่งนี้ หากสิ่งนี้ได้รับการพิสูจน์แล้ว บัณฑิตทั้งหมดก็จะมาหาลูกและรับเป้าหมายนี้ ลูกต้องทำบางสิ่งในชีวิตชยันตี อธิบายแก่ผู้คนของอินดุมหาสภา ของเขานั้นเป็นองค์กรขนาดใหญ่ ในยุคทองมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่ได้มีสภา(ชุมนุม)อื่นใดที่นั่น สภาคงอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ก่อนอื่น ลูกต้องพิสูจน์ว่าสภาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในความเป็นจริงแล้วคือบราห์มินหรือพันดาวาส พันดาวาสได้รับชัยชนะและแล้วก็กลายเป็นชาวสวรรค์ ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าสภา(ศาสนา)เทพดั้งเดิมคงอยู่ในเวลานี้ ลูกจะไม่พูดว่าเป็นสภาของเทพ พวกเขามีอำนาจในการปกครอง สภาเหล่านั้นคงอยู่ในยุคบรรจบพบกันของวงจร หนึ่งในนั้นคือพันดาวาสสภาซึ่งเรียกว่าเป็นสภาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของสภาบราห์มิน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีบราห์มินที่มีชื่อของกฤษณะ จุกของบราห์มินได้รับชื่อเนื่องจากชื่อของบราห์มา สภาของลูกบราห์มินควรระอยู่ในชื่อของบราห์มา จำเป็นต้องมีใครบางคนที่จะฉลาดเพื่อที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เขาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการรู้แจ้งของความรู้ เพียงชีวิตที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้ประทานความรู้ของกิตะ ผู้ประทานดาที่สูงส่ง ซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วจัดการประชุม ผู้ที่รู้สึว่าพวกเขาสามารถพิสูจน์สิ่งนี้ควรที่จะพบกันเป็นกลุ่ม มีสภาของนายพลและผู้บัญชาการในสนามรบ ที่นี้ มหาเรตีเรียกได้ว่าเป็นผู้บัญชาการ บาบาคือผู้สร้างและผู้กำกับ ท่านกำลังสร้างสวรรค์และดังนั้นท่านให้การกำหนดสำหรับสิ่งนี้ จัดตั้งมหาสภาแล้วใช้หัวข้อนี้ เมื่อมีการพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ ทุกคนก็จะเข้าใจว่าพวกเขาควรมีโยคะกับท่าน บาบาพูดว่า พ่อมาอย่างเป็นผู้นำทาง อย่างน้อยลูกก็ควรกลับมีค่าและสามารถที่จะโยยบินได้ มายาได้ตัดปีกของลูก ด้วยการมีโยคะ ลูกดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์และโยยบิน! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ของการทำให้ทุกคนเป็นอิสระจากโรคภัยและเป็นชาวสวรรค์ด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ มนุษย์ต้องถูกทำให้กลายเป็นเทพ กลายเป็น 'ผู้มีความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ master merciful' เช่นเดียวกับพ่อ
2. กลายเป็นผู้มีปัญญาด้วยการรู้แจ้งของความรู้ และในชีวิตชยันตี พิสูจน์ให้เห็นว่าชีวิตชยันตีคือกิตะชยันตี ซึ่งด้วยความรู้ของกิตะเท่านั้นที่ศรัทธาชยันตีถือกำเนิดมา

พร: ขอให้ลูกทำทุกการกระทำของตารางเวลาประจำวันของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำและในลักษณะที่ถูกต้องและกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือ ทุกความคิด คำพูด การกระทำ และความฝันของพวกเขาถูกต้องแม่นยำและถูกต้องทุกที มีความหมายอยู่ในทุกความคิดของพวกเขา ไม่ใช่ว่าพวกเขาเพียงพูดอะไรบางอย่างเพื่อประโยชน์นั้น คำพูดเพียงปรากฏออกมา พวกเขาแค่พูดอะไรบางอย่าง คำพูดแค่เกิดขึ้น ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะต้องแม่นยำและถูกต้องทุกทีในทุกการกระทำตามตารางเวลาประจำวันและเหตุนี้เองทุกการกระทำของเขาได้รับการกราบไหว้ นั่นคือตารางเวลาประจำวันทั้งหมดได้รับการกราบไหว้ ผู้คนมองเห็นความหลากหลายทั้งหมดของการกระทำของพวกเขาตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ อยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและทำให้สภาพของลูกมั่นคงและ

สมาเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มายาซึ่งเป็นศัตรูอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นจงดูแลตนเองให้ดี ถ้าในขณะที่กำลังเคลื่อนไป ลูกติดกับโดยมายา ลูกจะขีดคร่อมเส้นของโชคของลูก
- คำถาม:** อะไรคืองานหลักของลูกๆ ผู้เป็นราชาโยคี?
- คำตอบ:** การศึกษาและสอนผู้อื่นคืองานหลักของลูก ลูกอยู่ภายใต้การชี้นำของพระเจ้า ลูกไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าไปในป่า ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวจึงนั่งในความเงียบสงบและจดจ่อกับสิ่งถึงพ่อ การศึกษาทั้งหมดของลูกอยู่ในสองคำ: อัลฟาและเบต้า

โอมซานติ พ่อพูดผ่านบราห์มาด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ อรุณสวัสดิ์ อย่างไรก็ตามลูกๆ ต้องพูดตอบด้วยเช่นกัน ที่นี้มีการเชื่อมโยงเพียงพ่อและลูกๆ จนกว่าผู้ที่เป็นคนใหม่กลับมาเข้มแข็ง ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะเฝ้าแต่ถามสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่เรื่อยๆ นี่คือการศึกษาล่าเรียน คำว่า “พระเจ้าพูด” ได้มีการเขียนไว้ พระเจ้าไม่มีตัวตน บาบานี้ทำให้สิ่งนี้มั่นคงมากเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ เพราะมีกำลังแรงของมายาจากภายนอก ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อเข้าใจว่าผู้ที่ได้ประกาศสิทธิในมรดกของเขาเมื่อวงจรที่แล้วก็จะมาโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ว่าลูกคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไม่ควรจะจากไปหรือลูกควรที่จะคว่ำผู้นี้ไว้ หากเขาจะไป เขาก็ไป! ที่นี้เป็นเรื่องของการตายในขณะที่มีชีวิต พ่อนำลูกมาเลี้ยงดู การนำมาเลี้ยงดูเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเพื่อที่จะให้มรดกอย่างแน่นอน ลูกๆ ก็มาหาพ่อแม่ของเขาเพราะด้วยการล่อใจของมรดก ลูกของคนรวยจะถูกรับไปเลี้ยงดูโดยคนยากจนหรือ? เขาจะละทิ้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมด ฯลฯ และ ไปได้อย่างไร? เป็นผู้ที่มั่งคั่งที่นำใครบางคนมาเลี้ยงดู ในเวลานี้ลูกรู้ว่าบาบาได้ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเรา เหตุใดเราไม่เป็นของท่าน? มีสิ่งล่อใจในทุกสิ่ง ยิ่งบางคนศึกษาล่าเรียนมากแค่ไหน ก็จะมีสิ่งล่อใจมากเท่านั้น ลูกรู้ว่าพ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูเพื่อที่จะให้มรดกที่ไม่มียึดจำกัดแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อนำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดูอีกครั้งหนึ่งเช่นที่พ่อเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน 5000 ปีที่แล้วฉันได้กลายเป็นของท่านเช่นกัน มีลูกๆ บราห์มา กุมาร และ กุมารี ในทางปฏิบัติอยู่มากมาย ประชาบิดาก็มีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน หากลูกไม่กลายเป็นบราห์มินจากศุทรา ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปในสติปัญญาของลูก พวกเราเคยเป็นศุทรา เวลานี้พวกเราได้กลายเป็นบราห์มินและเราจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เราจะปกครองในยุคทอง ดังนั้นโลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน หากพวกเขาไม่มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์พวกเขาก็จะจากไป มีลูกๆ มากมายที่สับสน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน มายาซึ่งเป็นศัตรูกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เธอดึงลูกเข้าไปหาเธอ พ่อทำให้สิ่งนี้มั่นคงในลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: อย่าได้ติดกับในมายา ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องขีดคร่อมโชคของลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถถามลูกว่า: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? ไม่มีใครที่มีปัญญาที่จะถาม พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อจะพูดอีกครั้ง พ่อต้องมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวันเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายเรื่องที่ไม่มียึดจำกัด เวลานี้คืออาณาจักรของราวัน เป็นอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อครั้งวงจรที่แล้ว ราวันถูกแสดงให้เห็นว่ามีสืบทอดและวิษณุถูกแสดงให้เห็นว่ามีสี่แขน ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นเช่นนั้น สี่แขนนี้คือการแสดงวิถีทางของการครองเรือน นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์: การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ดินแดนแห่งวิษณุเรียกว่าดินแดนของกฤษณะด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะสามารถแสดงให้เห็นด้วยสองแขนเท่านั้น มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายทุกสิ่งทั้งหมดนี้อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกมีความรู้นี้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา กิตะพาทซาลานี้เป็นไปสำหรับการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน บราห์มินเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน นี่คือการบูชาปัญญาของความรู้ของรูตรา ชีวาก็เรียกว่าเป็นรูตราด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อถามว่า: ใบบูชาปัญญาของความรู้เป็นของศรีกฤษณะหรือเป็นของชีวา? ชีวาเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด; ชางก้าเรียกว่าเทพ พวกเขาได้รวมชีวากับชางก้าเข้าด้วยกัน เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ลูกๆ พูดว่า: บัปตาดา พวกเขาพูดว่า: ชีฟ-ชางก้า มหาสมุทรแห่งความรู้คือหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกรู้ว่าบราห์มาได้กลายเป็นวิษณุผ่านความรู้ มีการสร้างรูปภาพขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน วิษณุออกมาจากสายสะดือของบราห์มา ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ บราห์มาได้ถูกแสดงว่ามีคัมภีร์อยู่ในมือของท่าน เวลานี้ใครที่นั่งและพูดสาระของคัมภีร์? คือพ่อหรือบราห์มา? ผู้นี้ก็กลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ภาพจำนวนนับไม่ถ้วนถูกสร้างขึ้นมา แต่ภาพเหล่านั้นไม่ถูกต้อง ภาพเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีมนุษย์ใดที่มีแปดหรือสิบแขน นั่นเป็นเพียงสัญลักษณ์ของหนทางของการครองเรือน ความหมายของราวันได้มีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวันซึ่งเป็นกลางคืน เป็นเวลาครั้ง

วงจรที่เป็นของรามซึ่งเป็นกลางวัน พ่ออธิบายทุกสิ่ง ลูกทั้งหมดคือลูกๆของพ่อผู้เดียว พ่อก่อตั้งดินแดนแห่งวิชฌณผ่านบราห์มาและท่านก็สอนราชาโยคะแก่ลูก แน่หนอนว่าท่านจะสอนราชาโยคะในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น การพูดว่า กิตะได้มีการกล่าวไว้ในยุคทองแดงนั้นเป็นสิ่งผิด พ่อพูดสัจจะ ผู้คนมากมายได้นิmithของบราห์มาและศรียุคะ พวกเขาเห็นบราห์มาในชุดสีขาว ชีพบาบาคือจุด หากพวกเขามีนิmithของจุด พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกพูดว่า: นั่นเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ใครที่เห็นดวงวิญญาณนั้น? ไม่มีใครเลย นั่นก็เป็นจุดเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจได้ใช่ไหม? ไม่ว่าใครบางคนจะกราบไหว้บูชาใครด้วยความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะได้นิmithของผู้นั้นเท่านั้น หากพวกเขาได้เห็นรูปอื่นๆ พวกเขาจะสับสน หากใครบางคนกราบไหว้บูชาหนุมาน เขาก็จะเห็นแต่หนุมานเท่านั้น ผู้กราบไหว้บูชาคเณศก็จะเห็นแต่คเณศเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำให้ลูกมั่งคั่งมาก! เคยมีปราสาทราชวังของเพชรและอัญมณีที่มีค่า ลูกเคยมีความมั่งคั่งมากมายนับไม่ถ้วน ลูกสูญเสียทั้งหมดนั้นไปที่ไหน? เวลานี้ลูกได้กลับมาตกต่ำ ลูกกำลังร้องขอทาน พ่อสามารถบอกลูกทั้งหมดนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้นาบาได้มาแล้ว, พวกเรากำลังจะกลายเป็นนายของโลกอีกครั้ง ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละคนกำลังเล่นบทบาทในละคร หากใครบางคนละร่างกายและรับอีกร่างหนึ่ง จะมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องร้องไห้กับสิ่งนั้น? ลูกไม่เคยร้องไห้ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลักษณะและนารายณ์ ฯลฯ คือผู้ที่มิอำนาจในการปกครอง ผู้ที่มีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น ความผูกพันยึดมั่นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อยังคงอธิบายประเด็นต่างๆต่อไป พ่อไม่มีตัวตน มนุษย์พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนาม พวกเขาเรียกร้องเรียกหา “โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!”? ดังนั้นท่านมีนามและรูป สิ่งนั้นก็เรียกว่าชีวา, ดวงวิญญาณสูงสุดและชีพบาบาด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่ออย่างแน่อนใช่ไหม? บาบาจะมีลูกอย่างแน่อนด้วยเช่นกัน เพียงดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ไม่มีตัวตนว่า “บาบา” เมื่อพวกเขาไปยังวัดของท่าน พวกเขาเรียกว่าท่านว่า “ชีพบาบา” และจากนั้นเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาเรียกว่าพ่อของพวกเขาว่า “บาบา” ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงเรียกท่านว่าชีพบาบา พ่อสอนการศึกษาสูงสุดในสองคำ: อัลฟาและเบต้า ด้วยการจดจำอัลฟาและเบต้า อำนาจในการปกครองก็จะกลายเป็นของลูก นี่คือการสอบที่ยิ่งใหญ่ เมื่อมนุษย์สอบผ่านการสอบขั้นสูง พวกเขาจะไม่จดจำการสอบก่อนหน้านี้ พวกเขาจะยังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไปและสาระก็ยังคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาในเวลาสุดท้าย ที่นี้ก็เป็นเช่นนั้น ลูกยังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไป และในที่สุด พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! และแล้วจิตสำนึกของร่างกายก็ขาดตอนไป หากลูกปลุกฝังนิสัยของ “มานมานะบาฟ” และแล้วในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำพ่อและมรดก นี่คือสิ่งหลัก เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ทุกวันนี้แม้แต่ในการศึกษาอื่นๆ ใครจะรู้ว่าพวกเขาศึกษาสิ่งใด ราชาเป็นเช่นไร ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เขากำหนดก็จะเป็นไปตามนั้น ก่อนหน้านั้นระบบของการซึ่งตวงจะมีหน่วยเป็นดินและปอนด์ อย่างไรก็ตามเวลานี้มีหน่วยเป็นกิโลกรัม ฯลฯ มีรัฐที่แยกจากกันมากมายเกิดขึ้น บางสิ่งที่มีความหนึ่งรูปในเดลีก็จะมีค่าสองรูปในบอมเบย์ เพราะรัฐนั้นได้แยกจากกัน ทุกคนเข้าใจว่าพวกเขาจะไม่ปล่อยให้รัฐของพวกเขาอดอยาก มีการต่อสู้รบราฆ่าฟันมากมาย! มีความสับสนอย่างมากมาย! บาร์ตันเคยมั่งคั่งมาก และแล้วในขณะที่ยานไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด พวกเขาถึงกลายเป็นผู้ที่ล้มละลาย มีคำกล่าวว่าการเกิดเหมือนเพชรที่มีค่าได้สูญหายไปกลับคืนมาด้วยหอยที่ไร้ค่า พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกถึงฆ่าตนเองเพื่อหอยเหล่านั้น? อย่างน้อยจงกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากบาบา พวกเขาเรียกร้องเรียกหาด้วยเช่นกัน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานี้เป็นยุคเหล็กอย่างแน่อน พ่อพูดว่า: หากพ่อสร้างโลกที่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกทำลายอย่างแน่อน เหตุนี้เองจึงมีสงครามมหาภารตะนี้ซึ่งจุดขึ้นมาจากไฟบูชาญูของความรู้ของรูดร้า การทำลายล้างนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน สิ่งแรกบาบาได้นิmith เพราะท่านต้องได้รับอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ท่านจึงเริ่มมีความสุขมาก จากนั้นท่านก็ได้รับนิmithของการทำลายล้างเช่นกัน มานมานะบาฟ, มาเดยจีบาฟ คำพูดเหล่านี้มาจากกิตะ คำพูดบางอย่างของกิตะก็เป็นคำพูดที่เหมาะสม พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อพูดความรู้แก่ลูก และแล้วความรู้ก็หายไป ไม่มีใครแม้แต่จะรู้ว่าไม่มีศาสนาอื่นเลยเมื่อมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ จำนวนประชากรในเวลานั้นจะน้อยมาก! เวลานี้มีจำนวนมาก! ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเกิดขึ้น การทำลายล้างก็เป็นที่น่าจำเป็นเช่นกัน สงครามมหาภารตะเกิดขึ้นพระเจ้าจะอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา ชีพบาบาและทำอะไร? พวกเขาไม่รู้เช่นกัน เวลานี้พ่ออธิบาย: ด้วยกิตะดวงวิญญาณของกฤษณะจึงได้รับอาณาจักร กิตะคือแม่และพ่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงไว้ในโปสเตอร์ว่าศรียุคะไม่ได้ถ่ายทอดกิตะ ศรียุคะศึกษาราชโยคะผ่านความรู้ของกิตะ และแล้วเขาก็กลายเป็นเช่นนั้น วันพรุ่งนี้เขาจะกลายเป็นศรียุคะอีกครั้ง พวกเขาใช้ชื่อของศรียุคะแทนชื่อของบาบา ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ทำให้สิ่งนี้มั่นคงภายในตัวลูกเอง และแล้วจะไม่มีใครทำให้ลูกพลัดพลั้งด้วยการบอกลูกในสิ่งที่ผิด พวกเขาถามสิ่งต่างๆมากมายว่า: โลกจะดำเนินต่อไปอย่างไรโดยที่ไม่มีกิเลส? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร? โอ แต่ลูกเองก็พูดว่า: นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกพูดว่า “ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง” ใช่ไหม? และแล้วจะมีโลกของกิเลสได้อย่างไร? เวลานี้ลูกรู้

ว่าลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อเช่นนั้น? นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนหลายแสนคนไปที่กุ่มภเมลา แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ที่นั่นมีแม่น้ำหนึ่งสายที่แผ่ตัว เวลานี้แม่น้ำจะแผ่ตัวได้อย่างไร? ที่นั่นเช่นกันพวกเขาได้ทำเกมูกซ์(ปากของวัว) พวกเขาพูดว่า: แม่น้ำคงคาไหลจากที่นี่ อย่างไรก็ตาม แม่น้ำคงคาจะไปในทางของมณีสุมหาสมุทรหรือจะมหาลูกบนภูเขา? มีการล้มลุกคลุกคลานมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย หนึ่งคือการวางเฉยที่มีขีดจำกัด และอีกหนึ่งคือไม่มีขีดจำกัด ชันยาสื่อออกจากบ้านของเขาและก็ไปอยู่ในป่า นั่นไม่ใช่กรณีของที่นี่ ลูกจะละทิ้งทั้งโลกด้วยสติปัญญาของลูก งานหลักของลูกๆ ราชายศคือการศึกษาศึกษาและสอน เวลานี้ไม่ใช่ว่าจะสามารถสอนราชายศในป่าได้ นี่คือโรงเรียน มีสาขาเกิดขึ้น ลูกๆ กำลังศึกษาราชายศ บราห์มามารและกุมารี ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนกับชีพบาบาก็สอนทุกคน ชีพบาบาเพียงผู้เดียวไม่สามารถนั่งและสอนทุกคนได้ ดังนั้นนี่คือรัฐบาลพื้นดาบ ลูกอยู่ภายใต้คำแนะนำและทิศทางของพระเจ้า ที่นี่ลูกกำลังนั่งอยู่ในความสงบเช่นนั้น ภายนอกมีความปั่นป่วนและความวุ่นวายมากมาย พ่อพูดว่า: จงให้ทานกิเลสทั้งห้าและวางรายเหล่านั้นก็จะหายไป จงกลายเป็นของพ่อและพ่อจะเติมเต็มความปรารถนาของลูกทั้งหมด ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พวกเรากำลังจะไปยังดินแดนแห่งความสุข, ดินแดนแห่งความทุกข์กำลังจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ลูกๆ บางคนมีนิมิตของการทำลายล้างด้วยเช่นกัน ตอนนี้เหลือเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นหากลูกไม่ว้าวุ่นกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อ จงตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ กลายเป็นบุตรบุญธรรม อย่าได้ขีดคร่อมโชคที่สูงส่งของลูก
2. อย่าได้พัฒนาความสงสัยโดยการฟังสิ่งที่ผิดๆ อย่าปล่อยให้ศรัทธาของลูกสั่นคลอนแม้แต่น้อย ดินแดนแห่งความทุกข์นี้จะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ดังนั้นจงนำเอาโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งนั้น

พร: พระ: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความสุข และการบรรลุผลโดยการจดจำโชคของลูกตามเวลา ในความเลื่อมใสศรัทธา ในอนุสรณ์ของลูกดวงวิญญาณผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ในปัจจุบันผู้เลื่อมใสศรัทธายังคงจำความพิเศษของทุกการกระทำของลูกและหลุดหายไปกับประสบการณ์ทางจิตที่พิเศษสุด ดังนั้นลูกต้องได้มีประสบการณ์มากมายในชีวิตในทางปฏิบัติจริงของลูก เพียงตระหนักถึงสิ่งเหล่านั้นและสัมผัสรูปแบบตามเวลา การกระทำเหล่านั้นในรูปแบบที่ปรากฏจะกลายเป็นคลังสมบัติของความสุขและความสำเร็จอันเป็นเอกลักษณ์สำหรับลูก เพลงที่ไม่มีขีดจำกัดจะปรากฏออกมาในหัวใจของลูก “ฉันได้บรรลุสิ่งที่ฉันต้องการ บรรลุแล้ว”

คติพจน์: ถ้าลูกต้องการกลายเป็นดวงวิญญาณอันดับหนึ่ง เพียงแต่เดินตามรอยเท้าของพ่อบราห์มาต่อไป

***** โอม ชานติ *****